

JOI, 5 FEBRUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 10 a.m.)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Introducerea pe piață și utilizarea furajelor (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este raportul (A6-0407/2008) întocmit de dl Graefe zu Baringdorf, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, raportor. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, dezbatem astăzi ceea ce se este cunoscut sub denumirea „declarație deschisă”. Este vorba despre transparență cu privire la furaje, acestea reprezentând baza alimentelor sănătoase pentru consumatori, și despre asigurarea unei imagini de ansamblu pentru cumpărătorii de furaje combinate cu privire la produsele pe care le cumpără.

A fost un drum lung, dar îmi exprim speranța că prin adoptarea acestui regulament vom încheia cu succes acest drum, și doresc să mulțumesc Comisiei care ne-a ajutat, în mod semnificativ, la soluționarea problemelor, prin activitatea sa constructivă. Comisia s-a confruntat, pe de o parte, cu o voință politică unanimă din partea Parlamentului de a propulsa această declarație deschisă, și, pe de altă parte, cu o dezbatere acerbă, dar corectă, cu Consiliul. Putem fi mândri de rezultate.

Să aruncăm o scurtă privire în trecut. Am avut criza BSE și, în 1997, Comisia temporară de anchetă și-a emis raportul final prin care Parlamentul a solicitat această declarație deschisă. Comisia a prezentat o propunere, care a devenit ulterior Directiva 2002/2/CE. Printr-un compromis cu Consiliul – aceasta a trecut prin toate organismele – directiva a fost promovată prin declarație deschisă, ceea ce a însemnat că etichetele trebuie să conțină ingredientele cu o toleranță de $\pm 15\%$, iar compoziția exactă trebuie pusă la dispoziție, la cerere.

Aceasta a fost mai mult o directivă decât un regulament, iar statele membre au pus-o în aplicare, în mod ezitant, sau chiar deloc. Industria furajelor a introdus o acțiune în fața Curții Europene de Justiție, iar Curtea s-a pronunțat după cum urmează: în afară de informarea exactă, legalitatea acestei directive nu a fost pusă la îndoială. Apoi am luat în considerare această hotărâre într-o altă procedură în cadrul Parlamentului și am ajuns la o concluzie sub forma acestui regulament. Am avut onoarea de a fi raportor de fiecare dată și, în tot acest timp, m-am bucurat de o colaborare extrem de strânsă cu Comisia, colaborare care s-a bazat pe încredere.

Astăzi avem un rezultat pentru care s-a luptat puternic, dar corect, și de care putem fi mândri. De asemenea, este evident faptul că aceasta se bucură de susținerea majorității din Parlament și a grupurilor. Nu există amendamente, lucru din care deduc că acest regulament va fi adoptat cu o mare majoritate. Prin urmare, avem un regulament bun care provoacă o declarație deschisă în trei etape, și știți care sunt acestea; în primul rând, componentele în ordinea descrescătoare a procentelor; în al doilea rând, furnizarea de informații pentru sectorul de furaje cu o toleranță de $\pm 15\%$ – în această privință nu am prevăzut o rezervare a drepturilor de proprietate intelectuală în această legislație, ci mai degrabă se face trimitere la legislația generală; și în al treilea rând, furnizarea de informații exacte autorităților.

Doresc, de asemenea, să evidențiez faptul că am întocmit un registru. În Uniunea Europeană nu se vor mai folosi furaje sau amestecuri de componente fără ca aceste componente să fie publicate mai întâi, întrucât acestea trebuie incluse în registru. Acest lucru este important nu numai pentru autoritățile de supraveghere, ci și pentru public și clienți. Prin urmare, din punctul de vedere al raportorului, pot spune că sunt foarte mulțumit de rezultatul general.

Androulla Vassiliou, *membru al Comisiei*. –Domnule președinte, aş dori să mulțumesc mai întâi Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală pentru activitatea depusă în acest dosar și, în mod special, domnului raportor Graefe zu Baringdorf, precum și tuturor raportorilor alternativi care au jucat un rol important.

Domnul Graefe zu Baringdorf a reușit să coordoneze cu multă pricepere discuțiile din timpul negocierilor, lucru pentru care îi suntem recunoscători.

Pachetul de compromis menține nivelul înalt de siguranță a furajelor atins în UE. Acesta reușește să stabilească un echilibru corect între protecția consumatorului și drepturile de proprietate intelectuală. Elimină povara procedurii de obținere a autorizației prealabile introducerii pe piață pentru bio-proteine, modernizează etichetarea furajelor prin introducerea de informații corespunzătoare pentru clienți și plasează co-reglementarea în centrul procedurilor legislative. Sporește transparența de piață prin sistemul de informare pentru noile materii prime pentru furaje, facilitează inovația și competitivitatea în sectorul furajelor din UE și marchează un pas concret împotriva inducerii în eroare a utilizatorilor de furaje, fie că sunt fermieri sau deținători de animale de companie.

Rezultatul negocierilor este un pachet de compromis supus votului dumneavoastră, pachet care reprezintă o simplificare și o modernizare a cadrului legal actual. Dispozițiile cu privire la așa-numita „declarație deschisă” permit un tip de etichetare mai modern. Materiile prime pentru furaje incluse în furajele combinate pentru animalele destinate industriei alimentare vor trebuie etichetate în ordinea descrescătoare a greutateii.

În plus, procentul de greutate exact pentru materiile prime pentru furaje evidențiate trebuie indicat și în acest caz de etichetare voluntară.

Mai mult, dispoziția conform căreia anumite informații cu privire la furajele combinate pot fi transferate de la autoritățile competente la cumpărători din motive de urgență duce la îmbunătățirea informării corecte a utilizatorilor, în cazuri de genul incidentelor de contaminare a furajelor.

În acest context, Comisia face următoarele declarații. În primul rând, pentru a adapta anexa III privind nivelurile de toleranță permise pentru etichetarea privind compoziția materiilor prime pentru furaje și a furajelor combinate la dezvoltarea științifică și tehnică, Comisia și serviciile acesteia au în vedere examinarea acestei anexe. În acest context, Comisia va avea în vedere și anumite materii prime pentru furaje cu un conținut de umiditate mai mare de 50%.

În al doilea rând, cu privire la etichetarea aditivilor, Comisia va studia dacă principiile de informare prin etichetare a furajelor se pot aplica și aditivilor și preamestecurilor autorizate, în temeiul regulamentului privind aditivii destinați utilizării în hrana animalelor.

În ultimul rând, Comisia înțelege că situațiile de urgență privind sănătatea oamenilor și a animalelor și mediul pot cuprinde urgențe generate, printre altele, din neglijență, fraudă internațională sau acte criminale.

Albert Deß, *în numele Grupului PPE-DE – (DE)* Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aş dori să adresez cele mai calde mulțumiri domnului raportor Graefe zu Baringdorf în numele meu și al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. Consider că abordarea asupra acestui raport reprezintă un model de activitate parlamentară a acestei camere.

Votul de astăzi nu implică niciun amendament, pentru că activitatea asupra acestui raport a fost foarte solidă din punct de vedere tehnic și a cuprins întregul spectru politic. Consider că acesta este un rezultat de care putem fi mândri. Este un rezultat echilibrat care protejează interesele fermierilor în calitate de utilizatori de furaje, ale producătorilor de furaje și ale tuturor celorlalte verigi din lanțul alimentar.

Acesta sporește transparența, iar grupul din care fac parte, în special, apreciază profund întocmirea unui registru în care trebuie să fie introduse materiile prime amestecate în furaje. Scandalurile alimentare apar în permanență și nici măcar această nouă legislație nu le va preveni, pentru că regulile europene nu sunt concepute pentru a preveni activitățile infracționale; însă aceste reguli ne vor ajuta să asigurăm faptul că, în momentul în care izbucnesc astfel de scandaluri, va fi mai ușor să detectăm substanțele care au fost amestecate în furaje.

Apreciez, de asemenea, ca fiind un lucru benefic faptul că producătorii de furaje pot furniza informații detaliate în mod voluntar, și consider că propunerea, conform căreia informațiile furnizate în aceste condiții trebuie să fie dovedite din punct de vedere științific, este una excelentă. Sunt de părere că această nouă legislație cu privire la furaje sporește, în mod simțitor, gradul de protecție și că indicarea în ordine descrescătoare

permite fermierilor să vadă proporția fiecărei componente din furaje, precum și care este cel mai bun furaj pentru animalele lor, putând astfel să aleagă în consecință.

Adresez la rândul meu mulțumiri celor care au contribuit la redactarea unui raport atât de bun.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE. – (ES) Domnule președinte, domnule comisar, după cum am făcut-o deja în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, aș dori mai întâi să îl felicit pe domnul raportor, pe raportorii alternativi din celelalte grupuri politice, precum și Consiliul pentru activitatea desfășurată.

Această activitate ne-a permis să ajungem la un acord în primă lectură și, mai mult, a reprezentat un proces excelent de rodare pentru procedura de codecizie care va reprezenta o practică standard a comisiei noastre în viitorul apropiat.

Doamnelor și domnilor, legislația curentă cu privire la mișcarea materiilor prime pentru furaje și furajele compuse pentru animale, inclusiv animale de companie – un sector care reprezintă o piață de aproximativ 50 de miliarde de euro la nivelul comunitar – este reglementată de câteva directive și de aproximativ 50 de amendamente și acte de punere în aplicare.

Simplificarea legislației și aplicarea armonizată a acesteia reprezintă obiective majore care vor fi, în mod indiscutabil, atinse prin acest regulament.

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului a dezbătut deja în 2006 subiectul introducerii pe piață a furajelor pentru animale. Ne amintim, desigur, că am solicitat în mod unanim Comisiei Europene ca, printr-o revizuire ulterioară, să stabilească un echilibru corect între interesele fermierilor cu privire la obținerea de informații despre ingredientele furajelor și interesele sectorului industriei cu privire la asigurarea unei protecții adecvate a know-how-ului.

Compromisul atins asupra punctelor sensibile ale propunerii Comisiei, declarația deschisă a materiilor prime și crearea unei liste comunitare de materii prime reprezintă, după părerea mea, o dovadă bună a acestui echilibru. O dovadă o reprezintă acordul de care s-a bucurat compromisul din partea tuturor celor implicați.

În realitate, prin declarația deschisă, compromisul protejează drepturile cumpărătorilor de a fi informați și ale producătorilor de a-și menține proprietatea asupra know-how-ului, indicând faptul că aceste informații trebuie furnizate fără a aduce atingere directivei din 2004 privind drepturile de proprietate intelectuală.

Doamnelor și domnilor, nu există nicio îndoială că într-o relație de încredere dintre furnizor și utilizator formulele ar trebui cunoscute, însă nu ar fi logic să fii obligat să oferi rețeta primului client care îți apare în cale. Mulți dintre noi bem Coca-Cola de multă vreme. Faptul că nu cunoaștem rețeta acesteia nu înseamnă că ne îndoim cu privire la respectarea caracteristicilor produsului și a standardelor de sănătate.

Hotărârea Curții de Justiție menționată anterior stabilește strict faptul că obligația de a informa consumatorii, la cererea acestora, cu privire la compoziția exactă a furajelor nu este justificată de dorința de a proteja sănătatea.

Acestea fiind spuse, trebuie să vă reamintesc că autoritatea competentă va avea acces în permanență la compoziția exactă și că, după cum s-a stabilit în compromisul la care s-a ajuns, în orice caz de urgență care implică sănătatea umană sau animală sau mediul, cumpărătorii vor avea acces la informații exacte despre compoziția furajelor în cauză, numai după ce au fost examinate interesele legitime, atât ale producătorilor, cât și ale cumpărătorilor.

În ceea ce privește lista bunelor practici privind etichetarea, aceasta rămâne voluntară pentru specialiștii din sector, fără să devină o listă pozitivă de materii prime pentru producerea de furaje combinate, întrucât acest lucru nu a fost niciodată solicitat.

La cererea Parlamentului European, legislația va cuprinde o nouă anexă cu lista materiilor prime pentru furaje pentru animale a căror introducere pe piață sau utilizare este interzisă sau restricționată. Acestea reprezintă informații, sub formă de anexă sau listă, pe care Comisia le poate actualiza.

Grupul Socialist din Parlamentul European pe care îl reprezint susține compromisul la care s-a ajuns și nu a depus niciun amendament pentru ședința plenară. Ne declarăm pe deplin în favoarea formei prezentată astăzi în această cameră și vom vota pentru.

Jan Mulder, în numele Grupului ALDE. – (NL) Aș dori să încep prin a-l felicita, la rândul meu, pe dl raportor Graefe zu Baringdorf. Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa împărtășește opinia conform căreia compromisul stabilit este unul bun și, prin urmare, vom putea vota astăzi în favoarea acestuia.

Lucrul cel mai important este protejarea proprietății intelectuale a producătorilor de furaje pentru animale. Dacă ne dorim inovație în sector – după cum am votat, într-adevăr, ieri pe marginea unui raport climatic – există loc de mai bine și în sectorul furajelor pentru animale, astfel încât nivelul emisiilor de diferite tipuri de gaze cauzate de șepteluri să poată fi redus. Ei bine, aceasta este o provocare pe care trebuie să o abordăm frontal. În momentul în care producătorii de furaje pentru animale decid să inoveze, aceștia nu ar trebui să fie împiedicați printr-o legislație extrem de strică privind informarea. După părerea mea, această informare este protejată, după cum s-a mai spus, și poate fi realizată la cererea guvernului sau a unui anumit client, de exemplu. Nimic nu îi poate împiedica pe producătorii de furaje pentru animale să facă acest lucru în mod voluntar.

Ingredientele în sine nu reprezintă cel mai important aspect al problemei: valoarea nutritivă exactă a furajelor pentru animale este mult mai importantă și ar trebui corect etichetată. Toate informațiile de pe etichetă, cum ar fi valoarea energetică, proteinele și altele, reprezintă informații valoroase. Pe scurt, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa va susține acest compromis. De asemenea, producătorilor de furaje pentru animale le transmitem faptul că, dacă doresc să introducă inovații la nivelul proceselor lor de producție și compoziția furajelor pentru animale, de exemplu, acest compromis îi va sprijini în acest demers.

Andrzej Tomasz Zapalowski, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, piața furajelor și utilizarea acestora în producția de animale reprezintă un aspect extrem de important pentru că are în vedere sănătatea a mii și milioane de cetățeni din statele membre UE.

Experiențele neplăcute anterioare reprezentate de bolile animalelor cauzate de furaje inadecvate au produs costuri materiale și sociale imense în țările Comunității. De aceea, stabilirea compoziției furajelor este foarte importantă, în vederea limitării utilizării de furaje neadecvate. La fel de importantă este și punerea eficientă în aplicare a dispozițiilor din regulament, astfel încât acestea să nu se reducă la simple declarații.

În acest moment, în contextul în care milioane de oameni și chiar țări întregi din Europa se declară împotriva consumului de alimente produse prin utilizarea de furaje pentru animale care conțin plante modificate genetic, acești cetățeni au dreptul să știe ce se întâmplă. Prin urmare, nu numai fermierii trebuie informați cu privire la conținutul furajelor pentru animale, ci și unitățile de procesare alimentară ar trebui să își informeze clienții, prin menționarea acestor lucruri pe etichetele produselor. Iar acest lucru nu este pus în practică.

Cu câteva luni în urmă, în această cameră, am dezbătut problema numărului în continuă creștere a persoanelor obeze din Europa. Cu toate acestea, această problemă vizează, în mare măsură, tocmai conținutul furajelor pentru animale, pentru că acest conținut afectează în mod semnificativ calitatea cărnii. Este un lucru bun că în acest proiect de regulament s-a acordat o mare atenție igienei producției de furaje și problemei adăugării de materii prime contaminate în timpul producției. Această practică a fost folosită, uneori, de mulți producători.

Alyn Smith, în numele Grupului Verts/ALE. – Domnule președinte, mă voi alătura celor care l-au felicitat pe colegul meu de grup, domnul Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, care a depus o activitate susținută în unul dintre cele mai tehnice dosare cu care ne-am confruntat. Acesta a dat dovadă de o înțelepciune demnă de Solomon, reușind să ajungă la un echilibru între nevoile consumatorilor și nevoile extrem de legitime ale producătorilor de a-și proteja produsele și proprietatea intelectuală.

Acesta este un dosar pe care l-aș putea prezenta în țara mea drept unul dintre cele mai clasice dosare ale Parlamentului European. Ținând cont de oaspeții noștri din tribuna oficială, putem spune că etichetarea furajelor pentru animale este probabil unul dintre cele mai interesante subiecte despre care ne-au auzit discutând astăzi, dar subiectul are o importanță crucială și reprezintă un exemplu real al unui caz în care Parlamentul are o contribuție valoroasă, un caz în care putem asigura încrederea consumatorilor, cetățenilor și a alegătorilor în lanțul trofic al alimentelor pe care le consumă.

Trebuie să ne amintim de unde a pornit acest subiect. Criza BSE a dovedit că produsele cu care ne hrănim animalele trebuie reglementate. Acest regulament trebuie să fie transparent și trebuie să existe un echilibru între nevoile consumatorilor și nevoile producătorilor, însă acest lucru poate eșua. A eșuat o dată și trebuie să ne asigurăm că acest lucru nu se va întâmpla din nou. Acest raport are un rol extrem de important pentru evoluția în această privință.

Am avut numeroase întâlniri cu reprezentări ai industriei din Scoția, cu grupuri de consumatori și chiar cu fermieri și am constatat o susținere și aprobare relativ universale, mai ales față de domnul raportor, dar și față de modul în care Parlamentul și Comisia au abordat această problemă.

Acest dosar are într-adevăr o contribuție valoroasă. Este un exemplu bun de activitate parlamentară. Spunem de multe ori că există o colaborare bună între Comisie și Parlament. În acest caz, colaborarea chiar a fost reală, iar numărul redus de amendamente depuse la acest raport demonstrează că acesta va trece cu o majoritate mare. Astăzi Parlamentul a avut o zi bună.

Witold Tomczak, în numele Grupului IND/DEM. – (PL) Domnule președinte, compromisul atins cu privire la furaje prezintă anumite avantaje – armonizează și simplifică legislația UE – dar prezintă și vicii fundamentale: nu asigură o garanție suficientă a siguranței furajelor pentru animale și a produselor alimentare, lasă loc unei slabe protecții a interesului a cinci milioane de fermieri care prădesc și cresc animale și nu ne protejează suficient sănătatea.

Accesul utilizatorilor de furaje pentru animale la informații cu privire la conținutul furajelor va fi încă limitat de protejarea drepturilor de proprietate intelectuală. În cazul în care un producător de furaje utilizează un ingredient periculos, suntem încă vulnerabili. Problema furajelor este o dovadă în plus a direcției greșite abordate de politica agricolă care, în ciuda declarațiilor, susține, în primul și în primul rând, agricultura industrială și, în contextul acestei agriculturi, fermierii nu au dreptul să dețină propriile furaje, aceștia putându-și crește animalele folosind furaje produse de întreprinderi specializate. Aceste întreprinderi sunt, desigur, orientate spre profit și vor găsi mereu o cale de a reduce costurile, fără a ține neapărat cont de siguranța animalelor și a sănătății noastre. În consecință, trebuie să sporim numărul dispozițiilor speciale și să accentuăm monitorizarea, ceea ce duce problema la un nivel absurd.

Nu a venit momentul să inversăm aceste tendințe și să revenim la o dezvoltare durabilă a agriculturii în care fermierii să dețină propriile furaje pentru a nu mai fi expuși la pierderile cauzate de dioxină sau BSE? Progresul în agricultură nu trebuie neapărat să însemne concentrarea producției sau concentrarea producției de furaje. Ar trebui să ținem cont de faptul că avem, în prezent, 15 milioane de ferme în UE, 95% dintre acestea fiind ferme mici și mijlocii. Majoritatea acestor ferme pot utiliza modelul durabil de agricultură în avantajul fermierilor, al mediului și al nostru al tuturor. Nu trebuie decât să schimbăm radical abordarea asupra agriculturii și, astfel, să schimbăm abordarea asupra politicii agricole comune actuale.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Domnule președinte, un avantaj al animalelor este că anii trec și problemele rămân aceleași. De exemplu, mereu amintim capcanele cu fâlci când discutăm despre animalele sălbatice, iar problema transportului, creșterii și a furajelor apare mereu atunci când vorbim despre animalele de fermă. Furajul pentru animale reprezintă un caz clasic; este un talmeș-balmeș, o grămadă de gunoi. Sunt folosite antibiotice, clenbuterol, hormoni de creștere, chiar și resturi de la alte animale, și aceasta a fost cauza problemei furajelor contaminate din Regatul Unit al Marii Britanii din anii '90.

Cu toate acestea, astăzi ni se spune că era „junk-food” s-a terminat. Am avut o directivă în 2002 și o hotărâre a Curții de Justiție în 2005, iar acum se dorește reconcilierea pieței și a profitului – denumit proprietate intelectuală – cu siguranța consumatorului.

Prin urmare, ne vedem înarmați cu un regulament. Prin intermediul instrumentului clasic al etichetării, toate componentele vor fi indicate, în ordinea descrescătoare a greutateii, și va exista și o declarație deschisă, o anexă III și o toleranță de +/-15%. În plus, cei mai curioși dintre noi vor putea chiar solicita compoziția exactă.

Mai rămân numai două probleme majore. Prima este legată de animalele importate care nu au fost etichetate. Dl Parish este aici; acesta a fost foarte interesat de animalele nemarcate care sosesc din Brazilia și care au fost hrănite cu clenbuterol. Când vine vorba de siguranța acestor animale, nu știm mare lucru.

Și apoi mai rămâne marea problemă a furajelor importate, mai exact, materiile prime care au tot sosit de pe continentul american începând cu anii '60. În anii '60, era vorba de furaje pe bază de gluten de porumb – melasă, resturi de semințe uleioase – iar astăzi este vorba de soia modificată genetic din Argentina, Paraguay și Brazilia, și porumb modificat genetic din Canada și Statele Unite ale Americii. Iar acest lucru este cauzat, îndrăznesc să o spun, de faptul că oamenii sunt împotriva OMG-urilor locale, dar nu și a celor emigrante.

Adevărul este că discutăm aici despre două treimi din furajele animalelor noastre și că este vorba despre o reală problemă de sănătate. Problema siguranței sănătății din Europa în sine acoperă problema mai vastă a riscurilor de sănătate globală cauzate de acordul Rundei Uruguay și a acordului Cabinetului Blair, care ne obligă să importăm semințe uleioase pentru a hrăni două treimi din animalele noastre.

Neil Parish (PPE-DE). – Domnule președinte, aș dori să îi felicit pe domnul comisar și pe domnul Graefe zu Baringdorf pentru activitatea excelentă și buna colaborare de care ne-am bucurat.

Aș dori să transmit un mesaj ultimilor doi vorbitori și oaspeților din tribuna oficială: vă rog să luați prânzul astăzi cu mare grijă pentru că, dacă e să credem spusele celor doi antevorbitori, înțeleg că nicăieri nu mai există alimente sigure!

Obiectivul acestei legislații este să promoveze siguranța alimentelor pe care le consumăm și, desigur, mâncarea pentru animalele noastre este importantă pentru că noi ne hrănim cu aceste animale. Sunt conștient de faptul că aceasta este o abordare simplistă, dar acesta este motivul pentru care ne aflăm aici.

Da, am făcut diverse greșeli în trecut și aș fi prima persoană care să recunoască faptul că hrănirea animalelor cu făină de carne și oase a cauzat problema BSE – care nu a onorat pe nimeni – și acesta este motivul pentru care promovăm această legislație.

Discuția nu vizează transparența și indicarea ingredientelor pe etichetă, pentru că acestea vor fi menționate cu siguranță. Problema producătorilor a fost dacă trebuie să treacă procente precise ale acestor ingrediente, pentru că pot exista persoane care să copieze formulele și să producă exact aceleași furaje.

În această privință, compromisul la care au ajuns dl Graefe zu Baringdorf, Comisia și Consiliul este unul bun, pentru că am ajuns într-o situație în care chiar putem avea cu adevărat încredere în furajele folosite. Dacă ați studiat problemele recente pe care le-am avut în Europa – și au existat probleme cu furajele pentru animale în diferite țări – acestea nu au fost cauzate de faptul că sistemul de etichetare și procesele au fost greșite, ci de faptul că întreprinderile au încălcat legea.

Prin urmare, trebuie să ne asigurăm nu numai de faptul că această legislație este bună, ci și de faptul că statele membre și Comisia monitorizează această legislație și se asigură că firmele producătoare de furaje nu încalcă aceste reguli, pentru că, din nou, oamenii și consumatorii trebuie să aibă încredere în alimente.

Aș preciza că alimentele europene sunt cât se poate de sigure, dar nu trebuie să lăsăm niciodată garda jos în ceea ce privește asigurarea încrederii depline a consumatorilor în siguranța alimentelor pe care le consumă. Pentru oaspeții noștri: vă rog să luați liniștiți prânzul, fiți convinși că este sigur!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, îl felicit din inimă pe dl Graefe zu Baringdorf pentru acest nou raport excelent.

Eforturile de simplificare a legislației actuale în domeniul introducerii pe piață și utilizării de furaje și în domeniul informațiilor obligatorii și suplimentare înscrise pe ambalaj și în documentația de transport reprezintă o acțiune justificată.

Cu siguranță că simplificarea dispozițiilor tehnice și sporirea dispozițiilor pur administrative va avea un efect benefic asupra creșterii competitivității în sectorul furajelor din UE și a siguranței alimentelor, despre care tocmai a vorbit dl Parish. Sunt convins de faptul că această premiză este justificată în sine.

Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția asupra unei chestiuni care poate fi problematică. Consider că obligația de a trece un număr gratuit de telefon pe eticheta furajelor pentru animalele de companie produse de întreprinderi mici și mijlocii nu este una necesară. Introducerea unei astfel de dispoziții poate cauza o sarcină financiară prea mare pentru acești producători mici și mijlocii, iar majoritatea producătorilor de furaje se încadrează în aceste două categorii.

Pe scurt, aș dori să subliniez faptul că trebuie să încercăm să simplificăm întregul sistem legislativ în domeniul introducerii pe piață și utilizării furajelor. În acest proces trebuie acordată o mare atenție siguranței. Cu toate acestea, introducerea controversatelor dispoziții care generează costuri excesive poate avea efecte negative chiar asupra acestor întreprinderi mici care produc pentru piețele locale.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep și eu prin a mulțumi raportorului, dl zu Baringdorf, pentru activitatea excelentă depusă în vederea pregătirii acestei dezbateri.

Siguranța alimentară în UE a fost zdruncinată de mai multe crize în ultimii ani, cum ar fi BSE și câteva scandaluri legate de dioxină, ultimul având loc toamna trecută. Cauzele crizelor au fost de obicei reprezentate de furajele contaminate din cauza neglijenței sau chiar a activității infracționale. Acest regulament de simplificare și clarificare a legislației este binevenit. Regulamentul trebuie să sporească încrederea

consumatorilor din întreg lanțul trofic european. Consumatorii trebuie protejați și trebuie să știe unde și cum au fost produse alimentele pe care le cumpără.

Un alt obiectiv este protecția legală a fermierilor. Aceștia trebuie să ia decizii pe baza etichetării și trebuie să poată avea încredere în calitatea impecabilă a furajelor. Drepturile de fabricație ale producătorilor de furaje trebuie, de asemenea, protejate, după cum a precizat dl Mulder mai devreme.

În multe state membre, lucrurile se află sub control, însă acest regulament, cu ajutorul căruia etichetarea va deveni mai clară și originea furajelor va putea fi stabilită mai ușor, este necesar pentru a ne asigura că lucrurile sunt în regulă în toată Uniunea Europeană și pentru a pune capăt diferențelor de opinie cu privire la interpretare.

Aș dori să subliniez însă faptul că, în ceea ce privește acest regulament și altele, aspectul punerii în aplicare și al monitorizării adecvate este unul de o importanță crucială. Regulamentele clare și precise nu sunt utile dacă nu sunt respectate în practică. Monitorizarea calității furajelor trebuie să stabilească dacă acestea sunt sigure și adaptate utilizării prevăzute și dacă respectă cerințele legale. În acest mod, putem spori siguranța întregului lanț trofic și putem proteja consumatorii.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, cu câțiva ani în urmă în Italia s-a susținut ideea că furajele combinate de fermieri în șoproane trebuie considerate furaje și, deci, șoproanele trebuie considerate ca fiind fabrici de furaje. Producătorii agricoli nu ar fi putut niciodată să respecte reglementările complexe de sănătate, HACCP și trasabilitate, și ar fi fost, prin urmare, siliți să cumpere de la adevăratele fabrici furajele care au fost produse timp de secole în ferme. La momentul respectiv, am reușit să evităm această capcană.

Raportul pe care îl dezbaterem astăzi definește furajele, dar nu și fabricile de furaje. Pentru ca Europa să nu fie din nou acuzată, trebuie să specificăm clar că produsele furajere pentru animale combinate în cadrul fermelor de animale nu reprezintă furaje, ci doar o combinație improvizată de produse furajere și de materii prime produse direct pe câmp, precum și faptul că ferma agricolă nu este o fabrică de furaje. Probabil aceasta este o poziție partizană, dar niciodată nu poți fi prea precaut în situațiile în care interpretările au o importanță economică majoră.

Jim Allister (NI). – Domnule președinte, în urma contaminării cu dioxină din Irlanda care a generat imense pierderi producătorilor și procesatorilor nevinovați din Irlanda de Nord, am dezbătut noi măsuri de etichetare a furajelor.

Întrebarea evidentă pentru mine este următoarea: ar fi scutit aceste propuneri pe producătorii din țara mea de pierderile suferite? Din păcate, răspunsul este „nu”. Desigur, aceste propuneri vor impune o mai mare transparență, ceea ce în sine este un lucru benefic, dar numai în ceea ce privește furajele din UE cu care sunt hrănite animalele din Uniunea Europeană, nu și în ceea ce privește furajele date animalelor a căror carne este apoi importată în UE.

Furnizarea maximă de detalii cu privire la compoziția precisă a furajelor este corectă și de înțeles, dar nu trebuie ca prin această măsură să subminăm drepturile de proprietate intelectuală până la nivelul la care acestea ar deveni lipsite de sens. În această privință, am o serie de temeri cu privire la aspectele acestor propuneri. Amestecurile combinate reprezintă secrete comerciale realizate în urma multor ani de cercetări și teste. Acestea trebuie protejate în mod corespunzător.

Consider că marja de 15% în ceea ce privește exactitatea descrierii va fi suficientă. Personal, nu îmi doresc să constat că, în circumscripția mea electorală, fabricile de furaje care au muncit din greu și au investit masiv pentru a obține produse de bună calitate sunt silite să mărească prețurile, iar drepturile de proprietate intelectuală le sunt încălcate de producători care activează în zone de producție mai ieftine din interiorul sau exteriorul UE.

Sper că nu vor exista cazuri de abuz în această privință pe baza acestui regulament. Într-adevăr, fermierii au dreptul la cât mai multe informații cu privire la conținutul furajelor combinate, dar acest lucru trebuie să se înscrie în limitele protejării fiabilității și a viitorului fabricilor de la care cumpără.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Aș dori să reiterez felicitările care au fost deja adresate domnului raportor. Inutil de spus că sănătatea publică și a animalelor trebuie să fie preocuparea majoră a legislației privind furajele pentru animale. Această preocupare este transpusă prin reguli clare de utilizare și etichetare a materiilor prime. Desigur, aceste măsuri trebuie să fie realiste și să nu genereze o și mai mare sarcină administrativă

sau, după cum s-a precizat deja, să periclitaze proprietatea intelectuală a producătorilor. Vom continua să monitorizăm aceste aspecte cu un ochi critic, dar se pare că acest nou regulament va răspunde acestor cerințe.

Aș dori să fac un comentariu cu privire la control. Din nou, controalele și sancțiunile eficiente pentru separarea grâului de neghină vor face sau desface această lege. Regulamentul prevede că penalizările pe care statele membre le pot aplica în mod individual trebuie să fie eficiente, proporționale cu fapta și convingătoare. Solicit Comisiei Europene să monitorizeze îndeaproape situația în viitorul apropiat pentru a se asigura că acest lucru este respectat în toate țările din Uniunea Europeană. La urma urmei, nu putem accepta ca o țară să fie mai strictă decât alta. După părerea mea, un exemplu excelent în acest sens îl reprezintă pedepsele cu suspendare pronunțate săptămâna aceasta, la zece ani după eveniment, în scandalul dioxinei din Belgia.

În cele din urmă, aș dori să menționez un subiect care trebuie discutat, și anume făina de carne și oase. După discursul emoțional al primului vorbitor din partea membrilor neafiliați, mă voi limita la lucrurile esențiale. Folosirea făinii de carne și oase în furaje a fost interzisă începând cu momentul crizei BSE. Cu toate acestea, în cazul puilor, de exemplu, acest lucru duce la un deficit de proteine animale în furajele acestora, lăsând la o parte criticile întemeiate conform cărora sunt distruse proteine valoroase. În plus, furajele pentru animale reprezintă cel mai mare cost suplimentar pentru cinci milioane de fermieri de vite din Uniunea Europeană cărora nu le-a fost simplu încă de la început.

Desigur, nu ne dorim să revenim la o situație în care proteinele animale din cadrul aceleiași specii sfârșesc prin a ajunge în furaje. Acesta este canibalism: să nu se mai repete! Trebuie să stabilim o serie de teste pentru a aborda, în mod corespunzător, această situație. Comisia Europeană a indicat faptul că aceste teste ar putea fi disponibile în 2009, ceea ce înseamnă că făina de carne și oase poate fi reintrodusă, de exemplu, în furajele pentru pui și porci, dar într-un mod sigur. Aș dori să aflu de la Comisia Europeană care sunt noutățile în această privință și la ce măsuri ar trebui să ne așteptăm în acest sens în anul care urmează.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, calitatea produselor noastre alimentare de origine animală (carne, ouă, lapte) și protecția consumatorilor în fața alimentelor de slabă calitate reprezintă, de mulți ani, subiecte de interes pentru UE.

Buna calitate a furajelor este esențială pentru ca produsele de origine animală să fie de bună calitate, acesta fiind cel mai important factor, alături de condițiile de viață corespunzătoare pentru animale. Majoritatea ingredientelor furajelor sunt produse agricole în sine, însă aditivii utilizați sunt de cele mai multe ori produse chimice. Acestea sunt subiectele cele mai controversate. Prin urmare, trebuie să luptăm pentru declararea compoziției exacte a furajelor industriale. Nu este vorba despre drepturile de proprietate intelectuală și de protecția acestora. Un produs este protejat numai în momentul în care oficiul de brevete acordă un certificat de protecție.

Dacă nu sunt suficient testați, aditivii noi din furajele pentru animale pot dăuna sănătății, deși asigură cea mai bună creștere pentru animale sau cel mai bun aspect al produselor. Un fermier nu dispune de mijloace de testare a furajelor și se poate baza numai pe informațiile oferite de producător. Ar trebui să ne amintim de BSE și de rezultatul adăugării de făină de carne și oase în furajele pentru animale. Industria de specialitate este dispusă să facă orice pentru a obține profit. De aceea, susțin integral raportul domnului Graefe zu Baringdorf.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Domnule președinte, sper că propunerile din pachetul de compromis dezbătut astăzi vor aduce o simplificare a dispozițiilor în domeniul introducerii pe piață a furajelor și, astfel, vor conduce la creșterea competitivității sectorului de furaje din Uniunea Europeană. Mai sper și că noile reguli nu vor duce la creșterea costurilor pentru producătorii mici și mijlocii de furaje combinate.

Când se are în vedere subiectul etichetării, trebuie amintit că, de cele mai multe ori, problema nu este reprezentată de lipsa de informații de pe eticheta produsului, ci de lipsa de înțelegere a acestora din partea consumatorului obișnuit. Prea multe informații pe o etichetă pot crea un obstacol în calea luării unei decizii din partea cumpărătorului. Pe de o parte, trebuie să asigurăm accesul la informații al cetățenilor, dar pe de altă parte, trebuie și să protejăm drepturile de proprietate intelectuală ale producătorilor.

Susțin ideea elaborării unei liste a ingredientelor care nu pot fi introduse în furajele pentru animale. Un lucru este cert – nu mai putem permite alte scandaluri alimentare. Carnea de porc din Irlanda contaminată cu dioxină sau melanina din laptele din China reprezintă exemple de incidente care nu ar fi trebuit să aibă loc. Ar trebui să ne întrebăm de ce sistemul de monitorizare nu a funcționat corect și de ce au apărut aceste contaminări.

Prin urmare, sistemul de monitorizare necesită o supraveghere mai atentă. Procedurile trebuie să fie transparente și lipsite de ambiguitate. Amenziile pentru nerespectarea sistemului de monitorizare sau pentru încălcarea acestuia ar trebui să fie mari, întrucât aceste aspecte țin de sănătatea umană. În ciuda incidentului din Irlanda, aș dori să dau asigurările de rigoare cu privire la faptul că fermierii și producătorii din Europa respectă cele mai ridicate standarde din lume. Produsele noastre alimentare sunt caracterizate de o reputație și calitate recunoscute. Alimentele sunt sigure în Europa.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, permiteți-mi să încep prin a adresa cele mai sincere mulțumiri raportorului, dl Graefe zu Baringdorf. Ca și în anii anteriori, în cazul acestui raport, acesta a urmat o linie clară cu intenția de a obține ceea ce am realizat astăzi: crearea transparenței pentru fermieri și stabilirea de cerințe clare în materie de introducere pe piață a furajelor și a utilizării acestora.

Astăzi discutăm al doilea pas, iar acesta a devenit evident în repetate rânduri. Domnule comisar, ieri seară și noaptea trecută am dezbătut primul pas: producția. Aș dori să revin asupra acestui aspect. Tipul de producție și tipul de control al producției reprezintă cele mai importante condiții preliminare ale acestui raport, pentru a ne asigura că, în cele din urmă, avem furaje sănătoase și sigure pe baza cărora să putem produce alimente sănătoase și sigure.

Aș dori să repet faptul că, după părerea mea, întreprinderile care procesează alimente pentru a face furaje ar trebui supuse unui control mai sever, iar conceptul HACCP ar trebui să fie necesar ca bază a autorizării – dacă este posibil, la nivelul întregii Europe – întrucât aceasta a fost o altă problemă abordată în cadrul dezbaterilor de ieri și de astăzi. Este nevoie de același tip de control pentru aceleași riscuri la nivelul întregii Uniuni Europene. Deși nu putem exclude niciodată posibilitatea de abuz, acest raport, ca și dezbaterile de ieri, a stabilit o bază solidă pentru siguranță, fără a exagera însă. Desigur, acesta este un alt punct atins de raportul de azi: faptul că am învățat din urmările crizei BSE și că acum suntem conștienți de faptul că sunt destule lucruri care pot și trebuie făcute altfel.

Doresc să mulțumesc din nou domnului raportor, care a realizat un raport bun pe baza negocierilor de aici. Sper că acesta se va bucura de sprijinul integral al acestei camere.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, excelentul raport produs de colegul nostru – pe care îl felicit – și pe care îl vom vota azi este important pentru că sectorul de furaje din Europa este unul dintre principalele sectoare agricole, atât din punctul de vedere al producției, reprezentând jumătate din producția agricolă a Uniunii Europene – 120 de milioane de tone – cât și cel al cifrei de afaceri – aproximativ 50 de miliarde de euro. În Uniunea Europeană există de fapt 5 milioane de fermieri și 60 de milioane de gospodării care dețin animale de companie.

În trecut, Uniunea Europeană s-a confruntat cu o serie de crize de sănătate, ceea ce înseamnă că astăzi trebuie să fim mai vigilenți în privința transparenței, pentru a răspunde așteptărilor fermierilor, dar și ale consumatorilor. Dispozițiile prevăzute în acest raport au avantajul de a reprezenta un cost minim pentru industriile implicate și un beneficiu enorm pentru consumatorii care acordă din ce în ce mai multă atenție calității produselor pe care le cumpără. Adoptarea acestui raport face posibilă limitarea riscurilor, prin garantarea unei calități mai bune a produselor, o mai bună monitorizare, o trasabilitate mai strictă și o mai bună informare a fermierilor și, prin urmare, a consumatorilor.

Astăzi, pe fondul intensificării comerțului internațional, este extrem de important să consolidăm toate sistemele preventive, astfel încât să asigurăm faptul că aceste crize alimentare prin care am trecut nu se vor mai repeta.

Acest raport reușește să reconcilieze dreptul la informare, definind, în mod precis, elementele nutritive care trebuie să apară pe etichete, alături de dreptul de proprietate intelectuală, care este deosebit de important atunci când este vorba de conservarea competitivității industriilor noastre.

Consider că producătorii trebuie, de fapt, să fie obligați să notifice imediat utilizarea de materii prime noi care sunt introduse în furaje pentru animale, pentru a garanta transparența și pentru a facilita controalele efectuate de autoritățile competente. Un alt aspect crucial, din punctul meu de vedere, este introducerea unei proceduri de urgență prin care substanțele noi periculoase să poată fi incluse în lista materiilor prime interzise.

În mod similar, acordarea posibilității fermierilor de a solicita clarificări din partea autorității naționale competente sau a Comisiei Europene în cazul existenței unor îndoieli cu privire la o declarație incorectă permite un mai bun control al sistemului și o protejare a clienților, comerțul echitabil fiind, de asemenea, protejat.

Prin urmare, aş dori să îmi exprim sprijinul deplin faţă de acest raport excelent, deoarece experienţa ne arată că un regulament privind etichetarea furajelor pentru animale care face o prioritate din calitate, transparenţă, trasabilitate şi monitorizare reprezintă cea mai bună cale de prevenire a altor crize alimentare în Europa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Domnule preşedinte, aş dori să mulţumesc domnului raportor pentru acest raport, care este unul extrem de tehnic şi care răspunde întrebării Curţii cu privire la protejarea drepturilor fermierilor şi ale celor care produc furaje pentru animale cumpărate de fermieri.

Susţin ideea că drepturile de proprietate intelectuală merită protejate. Nu putem accepta ca formulele să fie copiate de operatori care intră şi ies de pe piaţă, iar din acest punct de vedere raportul este o reuşită.

Problema operatorilor rău intenţionaţi a fost ridicată în dezbaterile de azi dimineaţă. Adevărul este că vom reuşi să verificăm industria de specialitate numai dacă îi verificăm pe cei care nu se conformează. Acest lucru poate fi realizat numai prin acţiuni periodice de monitorizare, verificare şi control în fiecare punct al procesului. Am dezbătut foarte intens acest lucru noaptea trecută în Parlament şi mă bucur să aud că vor exista îmbunătăţiri.

În cele din urmă, instabilitatea preţurilor mărfurilor trebuie tratată cu mai mare atenţie. Comisarul pentru agricultură ni se alătură. Acesta este un subiect important pentru industria furajelor şi pentru fermieri, un subiect pe care trebuie să îl abordăm.

James Nicholson (PPE-DE). – Domnule preşedinte, în primul rând, aş dori să salut prezentarea acestui raport şi să îl felicit pe domnul raportor, care merită toate aprecierile pentru acest raport şi pentru activitatea intensă depusă.

Într-adevăr avem nevoie de transparenţă şi trebuie să ştim ce conţin furajele combinate – nu există nicio îndoială. Nu am nimic împotriva unei întreprinderi care păstrează confidenţialitatea drepturilor sale de proprietate intelectuală. Cu toate acestea, evenimentele recente din Irlanda legate de problema dioxinei aduc foarte clar în centrul atenţiei noastre necesitatea controlului. Fermierii pot să respecte cele mai ridicate standarde posibile în ceea ce priveşte bunăstarea animalelor şi să facă totul ca la carte, dar, după cum am observat, putem pierde tot în momentul în care evenimente, dincolo de controlul acestora, le distrug toate bunurile şi toată munca.

Este o zi bună pentru Parlament şi am demonstrat ce putem realiza prin cooperare. Poate că se demonstrează astfel şi ceea ce putem realiza în privinţa agriculturii, pentru a asigura un viitor mai bun fermierilor din Uniunea Europeană.

Sunt încântat de prezenţa în această dimineaţă a domnului Comisar Fischer Boel şi a domnului Comisar Vassiliou, pentru că este foarte important să accentuăm pericolul grav cu care se confruntă fermierii din Irlanda de Nord – opt fermieri în acest moment – de a pierde totul din cauză că Adunarea locală nu a fost pregătită să îi susţină.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Domnule preşedinte, domnule comisar, doamnelor şi domnilor, aş dori să încep prin a mulţumi raportorului, dl Graefe zu Baringdorf pentru că a reuşit să producă un adevărat compromis realist în primă lectură. De asemenea, s-a dovedit că este posibilă reconcilierea protecţiei consumatorilor şi a siguranţei alimentelor cu necesitatea protecţiei proprietăţii intelectuale.

Fermierii trebuie să poată fi siguri că furajele pe care le folosesc conţin exact ceea ce este scris pe etichetă. Oile negre din industria furajelor au cauzat multe pierderi economice în agricultură şi nu numai. Din nou, vă mulţumim, dle Graefe zu Baringdorf.

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule preşedinte, aş dori să atrag atenţia rapid asupra a două aspecte.

În primul rând, este adevărat, consumatorii şi fermierii se bazează pe o etichetare clară şi transparentă, şi, în acest sens, susţin amendamentul domnului raportor de a permite producătorilor să refuze divulgarea informaţiilor cu privire la orice ingredient care reprezintă mai puţin de 2% din compoziţie, dacă aceştia pot dovedi că drepturile de proprietate intelectuală le pot fi încălcate. Avem nevoie de investiţii mai mari în cercetare, în special, privind furajele pentru rumegătoare, pentru a reduce emisiile de metan şi de protoxid de azot.

În al doilea rând, nu a trecut de mult timpul punctelor de referinţă pentru acţiuni, sau PRA, pentru a trata prezenţa accidentală a nivelurilor reduse de OMG în furaje, spre deosebire de prezentul regim de toleranţă zero, care generează o risipă extrem de disproporţionată de furaje şi cereale, precum şi sancţiuni criminal de

disproporționate? Desigur, mă refer la prezența modificărilor genetice autorizate anterior de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), care prin definiție sunt complet evaluate din punctul de vedere al riscului, sau, poate, un OMG care este complet autorizat în temeiul unei alte jurisdicții.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, nu am nimic de adăugat cu privire la conținutul raportului, pentru că s-au spus deja suficiente lucruri din acest punct de vedere. Aș dori să mulțumesc domnului raportor, care a dovedit o bună capacitate de concentrare în timpul dialogului.

Acest raport este rezultatul unui drum lung. După cum știm, Curtea Europeană de Justiție a pronunțat o hotărâre, care a fost urmată de o dezbateră curată și corectă. Am avut posibilitatea să discutăm acest lucru în detaliu, și, în calitatea sa de raportor, dl Graefe zu Baringdorf a dovedit că se poate ajunge la o soluție satisfăcătoare într-un interval scurt de timp, chiar și numai în cadrul unui acord în primă lectură. Mi-am măsurat puterile cu dumnealui de multe ori începând cu 1994, dar munca noastră de echipă a fost întotdeauna corectă și aș dori să îi mulțumesc din nou pentru activitatea sa.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, timpul de intervenție a expirat, prin urmare, am numai câteva aspecte noi de prezentat. Dacă adoptăm în Parlament o nouă legislație europeană cu privire la furaje, cu o majoritate care pare a fi mare, iar Consiliul acceptă această lege, vom realiza un standard nou, de mare calitate, în Europa.

Aș dori să îi rog pe cei doi domni comisari prezenți să insiste pe viitor asupra acestor standarde europene și în cazul importurilor de furaje și produse alimentare. Europa poate face față concurenței globale numai dacă se aplică aceleași standarde și în cazul importurilor. Prin urmare, Comisia trebuie să insiste ca standardele europene să facă parte din negocierile cu Organizația Mondială a Comerțului și să devină un standard global – abia atunci nu va mai trebui să ne temem de această concurență globală.

Androulla Vassiliou, membru al Comisiei. – Domnule președinte, aș dori să mulțumesc tuturor pentru comentarii, iar acum voi răspunde la câteva dintre acestea. Mai întâi, în ceea ce privește siguranța, siguranța furajelor este garantată de lista negativă a materiilor prime care nu pot fi utilizate în furaje. Propunerea conține lista materiilor prime pentru furaje care sunt interzise. Comisia va suplimenta lista ori de câte ori va fi convinsă că există elemente care trebuie adăugate pe lista negativă.

Pe de altă parte, aș dori să vă reamintesc că există o vastă listă cu nivelurile maxime admise de contaminanți, cum ar fi micro-toxine, metale grele și dioxine periculoase, care este în vigoare din 2002, în temeiul directivei privind substanțele nedorite.

Sunt de acord cu toți cei care au susținut, după cum am confirmat-o și eu, că alimentele din Europa sunt sigure. Cu toate acestea, după cum am indicat și noaptea trecută în timpul discuțiilor, valoarea legislațiilor și a regulamentelor depinde numai de noi și, prin urmare, trebuie să ne păstrăm vigilența și să luăm măsuri pentru ca statele membre, distribuitorii de furaje și, într-adevăr, Comisia, să asigure faptul că toate persoanele își respectă obligațiile, garantând astfel punerea reală în aplicare a legilor, precum și faptul că acestea sunt cu adevărat bune.

Recentul incident legat de carnea din Irlanda accentuează necesitatea consolidării și a controalelor în materie de cerințe legale, iar serviciile mele vor continua să examineze modul în care aceste aspecte pot fi îmbunătățite. Îmi exprim convingerea că, odată cu intrarea în vigoare a acestor noi norme, reglementarea pieței furajelor se va îmbunătăți în mod simțitor, atât în interesul producătorilor, cât și al utilizatorilor de furaje.

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, aș dori să mulțumesc din nou domnului raportor pentru contribuția sa excelentă, precum și tuturor membrilor pentru rolul activ și constructiv pe care l-au avut în atingerea unui acord cu privire la această inițiativă importantă.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, raportor. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, aș dori să-mi exprim mulțumirile față de cuvintele cordiale care au fost adresate astăzi. Consider că acesta este un raport bun.

În ceea ce privește posibilitatea de a preveni activitatea infracțională, acest raport nu poate face acest lucru, desigur, însă nivelul ridicat de control pe care îl impune poate descuraja acest gen de activitate. Activitatea infracțională se concentrează mereu în punctele în care întrevăde o oportunitate, o fisură, și nu am putut închide aceste fisuri în anumite domenii. Îmi exprim speranța – după cum a precizat și domnul Nicholson – că atât industria furajelor, cât și fermierii vor înțelege că există un lucru care trebuie apărut aici, și anume că se formează o comunitate împotriva tentativelor anumitor persoane de a se debarasa de substanțe toxice prin intermediul furajelor. Sunt convins că acest lucru va împiedica activitatea infracțională.

Aș dori să evidențiez mai clar faptul că nu stabilim o linie separată pentru proprietatea intelectuală, ci că mai degrabă facem referire la legislația deja în vigoare, care se aplică și în acest domeniu. Am dorit să prevenim situația în care obligația de informare se ascunde în spatele acestor drepturi de proprietate intelectuală. De aceea, acesta este un acord benefic.

Voi conchide prin a mulțumi raportorilor alternativi. Și în acest caz au existat desigur dispute – la urma urmei în această cameră avem fiecare opinii diferite – dar consider că rezultatul la care am ajuns în final se bucură de susținerea tuturor. Aș dori să mulțumesc și echipei administrative a comisiei noastre – în acest caz domnului Emmes – care a realizat o excelentă muncă de fundamentare. Deși noi, membrii Parlamentului European, avem un rol important în domeniul politic, în domeniul administrativ trebuie să ne putem baza pe această muncă de fundamentare. Și în acest caz, aceasta a fost o reușită.

Aș dori să adaug că, în momentul în care ajungem la o procedură de codecizie, activitatea parlamentară este distractivă. S-a considerat mereu că procesul de codecizie în agricultură ar complica lucrurile și ar consuma mult timp. Acest lucru nu este adevărat, întrucât, după cum am văzut, dacă există o activitate bună, o bună înțelegere a problemelor, o bună muncă de fundamentare și adversari politici buni, lucrurile pot fi realizate foarte repede. Cred că aceasta este o dovadă că experiența Parlamentului European poate servi și contribui la promovarea de legi bune.

Președintele. –Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc azi la ora 12.

4. Acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0004/2009) întocmit de dl Dumitriu, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu, Raportor. – Mă bucur că avem oportunitatea de a dezbate, în sesiune plenară, o componentă importantă nu doar pentru sectorul agricol la nivel comunitar, ci pentru competitivitatea per ansamblu a economiei europene.

Într-un moment în care economiile țărilor noastre au de suferit ca urmare a crizei globale și în care creșterea cererii de produse agricole este o necesitate, modificarea Regulamentului 3/2008 referitor la acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe ne oferă pârghii suplimentare pentru a sprijini producătorii agricoli și, implicit, economia comunitară.

Regulamentul Consiliului European 3/2008, reunind într-un text unic regulamentele 2702/1999 și 2826/2000, a venit în întâmpinarea noii abordări politice a Comisiei Europene privind simplificarea legislației și corespunde obiectivului de facilitare a procedurilor administrative în cadrul instituțiilor europene. În temeiul acestui regulament, comunitatea poate desfășura activități de informare pe piața internă și pe piețele din țări terțe pentru un anumit număr de produse agricole, reținând în același timp caracterul specific al acțiunilor în funcție de piața de desfășurare.

Această politică răspunde unei nevoi reale a statelor membre de a promova imaginea produselor lor agricole, mai ales avantajele în ceea ce privește calitatea, valoarea nutritivă, normele de siguranță alimentară, atât în rândul consumatorilor europeni, cât și al celor din alte țări. În plus, ea contribuie la deschiderea unei noi piețe de desfacere și are un efect de multiplicare a inițiativelor naționale și private.

Modificările inițiate de Comisia Europeană vizează să se permită statelor membre interesate să conceapă un program pertinent, în cazul în care organizațiile care formulează propuneri nu doresc să prezinte programe de realizat în țările terțe. Astfel, statele membre vor avea posibilitatea să extindă domeniul de aplicare al acțiunilor vizate de aceste programe și să solicite, de asemenea, ajutorul organizațiilor internaționale pentru punerea în aplicare a acestor acțiuni. Propunerea de raport pe care o dezbatem prevede unele adăugiri și adaptări ale propunerii Comisiei, necesare pentru a clarifica și completa raționamentul regulamentului.

În primul rând, propunem introducerea consultărilor cu asociațiile/organizațiile profesionale active din sectoarele vizate din statele membre în procesul elaborării programelor de informare cu privire la produsele agricole, atât pe piața internă, cât și în țările terțe. Având în vedere expertiza și rolul important pe care aceste

asociații/organizații îl au în asigurarea și controlul calității, consultarea lor este absolut necesară. Susținem, în același timp, elaborarea acestor programe în baza unei evaluări a necesității și oportunității lor, astfel încât să avem siguranță că fondurile sunt cheltuite eficient în programe care răspund obiectivului de a contribui la promovarea produselor comunitare.

De asemenea, propunem extinderea domeniilor unde organizațiile internaționale pot fi însărcinate cu implementarea programelor de informare pentru țări terțe. Acțiunile de promovare și publicitate sunt relevante și pentru sectorul vinului, atât pe piața internă a Uniunii Europene, cât și în țări terțe. Și în sectorul vinului, ca și în sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă, există organisme internaționale, precum Organizația internațională de vie și vin, care pot asigura punerea în aplicare a programelor propuse de statele membre în țări terțe, făcând astfel cunoscute caracteristicile și avantajele vinurilor cu denumire de origine protejată și cele cu indicație geografică protejată.

O altă modificare pe care v-o propunem vizează creșterea procentului de cofinanțare din partea Uniunii Europene de la 60% la 70%, în condițiile în care accesul la finanțare, în particular pentru micii producători, este din ce în ce mai dificil, datorită crizei financiare. Fără un sprijin financiar, aceștia riscă să ajungă în stare de faliment, fiind lipsiți de pârghii pentru a-și promova produsele și confruntându-se cu o scădere a cererii pieței.

Scopul final al acestor propuneri este să conducă la o cerere mai mare pe piață pentru a crește producția și a sprijini economia europeană per ansamblu. Atingerea acestui scop ne va ajuta să depășim aceste momente dificile pe care le traversăm. Calitatea produselor agricole și alimentare din Uniunea Europeană este un avantaj pe care trebuie să-l valorificăm pentru a asigura competitivitatea economiei europene și a asigura venituri mai mari pentru producători.

Sper că recomandările pe care le vom adopta vor fi cât mai curând preluate de către Comisia Europeană și statele membre, pentru că nu ne putem permite să pierdem timpul în astfel de momente când cetățenii europeni sunt loviți de efectele unei crize economice extrem de grave. Bineînțeles că măsurile propuse nu vor soluționa toate problemele legate de comercializarea și promovarea produselor agroalimentare comunitare.

Simplificarea procedurilor birocratice referitoare la înregistrarea produselor tradiționale, instituirea unei mărci „Prodot în Uniunea Europeană”, soluționarea problemei produselor importate din țări terțe cu standarde inferioare de calitate și siguranță sunt, toate, teme pe care trebuie să le avem în vedere pentru a crește cota de piață a produselor comunitare. Vă mulțumesc și aștept observațiile și întrebările dumneavoastră.

PREZIDEAZĂ: DI COCILOVO

Vicepreședinte

Mariann Fischer Boel, *membră a Comisiei*. –Dle președinte, mai întâi, aș dori să mulțumesc raportorului, dl Dumitriu și membrilor Comisiei pentru agricultură pentru raportul excelent referitor la propunerea Comisiei privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe.

Aș dori să subliniez importanța subiectelor abordate în acest raport. Cred că suntem cu toții de acord că promovarea produselor agricole europene este extrem de importantă, atât pe plan intern, cât și pe plan extern. Sunt convins că, comerțul cu produse agricole va continua să crească în viitor, chiar dacă trebuie să recunoaștem că, în momentul de față, ne confruntăm cu un regres datorită crizei economice. Totuși, vor exista oportunități imense pentru produsele europene pe piețele țărilor terțe, iar campania noastră de promovare îi va ajuta pe producătorii europeni să exploreze aceste noi piețe.

Înainte de a evoca conținutul raportului, aș dori să îl pun în perspectivă. În 2008, Comisia a adoptat 42 de programe legate de piața internă și țările terțe, totalizând un buget de 128 de milioane EUR pe o perioadă de trei ani. În conformitate cu dispozițiile legale, jumătate din această sumă urma să fie finanțată de Comunitate.

Obiectivul propunerii Comisiei este de a permite statelor membre să lanseze programe cofinanțate de Uniunea Europeană în țări terțe – astfel cum a precizat raportorul – deoarece, în momentul de față, acest lucru este posibil numai pe piața internă. De asemenea, aceste programe ar trebui să poată fi puse în aplicare și de organizații internaționale.

Primele trei amendamente ca importanță făcute de raportor și de colegii acestuia sunt: în primul rând, introducerea obligativității pentru statele membre de a consulta asociațiile de comerț cu privire la programele propuse; în al doilea rând, specificarea faptului că organizațiile internaționale pot și ele pune în aplicare

programe, lucru care nu este rezervat doar Consiliului internațional al uleiului de măsline, ci este o posibilitate generală, de exemplu – după cum s-a menționat astăzi – programe în domeniul viniviticol. și în final, în privința bugetului, creșterea ratei de cofinanțare.

În legătură cu aceste amendamente, aș dori să subliniez faptul că, în realitate, statele membre se consultă deja cu asociațiile de comerț pentru a se asigura că beneficiază de sprijinul producătorilor. Aș prefera ca parteneriatele să continue să fie încheiate în mod voluntar.

Motivul pentru care am menționat Consiliul uleiului de măsline a fost, pur și simplu, de a oferi un exemplu, ca urmare a discuțiilor purtate recent despre întreg sectorul uleiului de măsline. Aceasta nu exclude, bineînțeles, alte organizații internaționale, precum Organizația Internațională a Viei și Vinului.

În ceea ce privește finanțarea bugetului, se poartă, desigur, discuții legate de nivelul cofinanțării din partea Comunității, dar am dezbătut acest subiect în momentul fuzionării celor două regulamente relative la promovare și informare în 2008 și nu consider că ar trebui să redeschidem discuția asupra acestui subiect.

Permiteți-mi să profit de ocazie pentru a spune că, în momentul în care am convenit asupra reformei vinului, am recunoscut că este important ca produsele noastre să fie promovate pe piețe din țări terțe. Prin urmare, pentru a cheltui bugetul vitivinicol într-un mod mai isteț și mai inteligent, am propus alocarea, ca linie bugetară specială, a 120 milioane EUR în fiecare an pentru promovarea produselor vitivinicole pe piețele țărilor terțe. Cu toate acestea, întrucât statele membre – și, în special, noile state membre – nu au dorit să se găsească într-o poziție în care banii să fie alocați în așa fel, încât, dacă nu sunt cheltuiți, atunci ar fi pierduți, am inclus suma de 120 de milioane EUR în cadrul alocărilor naționale, astfel încât statele membre să poată lua decizii singure. În orice caz, aceasta trimite un semnal clar că Uniunii îi pasă cu adevărat și recunoaște importanța promovării puternice a produselor europene. Aștept cu nerăbdare discuția pe care o vom purta astăzi.

Petya Stavreva, în numele Grupului PPE-DE. – (BG) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să-l felicit pe raportor, dl Dumitriu, pentru acest raport obiectiv, care reflectă adevăratele nevoi ale acestui sector comunitar în materie de promovare a producătorilor europeni.

Raportul cuprinde măsuri care vor contribui la deschiderea piețelor și la creșterea rentabilității produselor agricole europene. Această politică răspunde nevoilor actuale ale statelor membre care doresc să-și promoveze producția agricolă, atât în rândul consumatorilor europeni, cât și al celor din țări terțe.

Acest lucru oferă o excelentă ocazie pentru a sublinia importanța care trebuie acordată calității, valorii nutriționale, metodelor de producție și siguranței alimentelor produse. Susțin propunerea raportorului de a oferi țărilor interesate posibilitatea de a prezenta programe de informare destinate țărilor terțe, dacă acestea din urmă nu sunt în măsură să facă acest lucru.

Acest amendament va permite țărilor europene să extindă domeniul practic de aplicare al măsurilor preconizate prin aceste programe și să solicite asistență din partea organizațiilor internaționale în ceea ce privește aplicarea lor. Consider că pe durata procesului de elaborare a acestor programe, ar trebui acordată atenție rolului important pe care îl joacă asociațiile și organizațiile din sector în fiecare dintre țări, care au o imagine obiectivă asupra situației existente în diversele sectoare individuale.

Trebuie subliniată importanța anumitor organisme internaționale în promovarea unor caracteristici și avantaje ale produselor alimentare tipice provenind din diverse regiuni ale UE. Susțin propunerea raportorului de a crește rata participării Comunității, astfel încât să se poată pune la dispoziție asistență suplimentară pentru proiectele selecționate de statele membre. Vă recomand să susțineți raportul dlui Dumitriu.

Bogdan Golik, în numele Grupului PSE. – (PL) Dle președinte, dnă comisar, îl felicit sincer pe dl Dumitriu pentru acest raport bun, care este o continuare a altor rapoarte întocmite anterior și în care am discutat despre promovare și sumele de bani alocate pentru promovarea Uniunii Europene în țări terțe.

Informarea și măsurile de promovare a produselor agricole pe piața internă și în țările terțe joacă un rol major în crearea unei imagini pozitive a mărcii „fabricat în Europa”. Am subliniat acest aspect de mai multă vreme și de câțiva ani depun eforturi pentru a simplifica întregul sistem de informare și de promovare. În discursurile mele, am subliniat, în repetate rânduri, necesitatea de a promova marca „fabricat în Europa” pe piețe din țări terțe. Acest lucru este cu atât mai legitim, dacă se iau în considerare condițiile formale și juridice actuale.

În conformitate cu declarația celei de-a șasea Conferințe ministeriale a OMC de la Hong Kong, utilizarea tuturor formelor de subvenții la export și a tuturor sancțiunilor privind măsurile de export cu efect echivalent

vor fi eliminate în 2013. Datorită dificultății de a organiza campanii promoționale în piețe din țări terțe și a costurilor ridicate ale unor asemenea acțiuni la distanțe foarte mari, în special în Asia sau America, mecanismele de susținere a activităților promoționale nu au stârnit un interes deosebit din partea organizațiilor de comerț.

Propunerea Comisiei Europene favorizează stimularea activității acestora. Programele promoționale realizate de statele membre oferă tuturor entităților posibilitatea de a colabora în domeniile în care nu reușesc să gestioneze sau să finanțeze aceste activități în mod individual. Cu toate acestea, ar trebui continuate eforturile de a mări rata contribuției Comunității la finanțarea acestui tip de proiecte. Ca exemplu, voi menționa Statele Unite ale Americii, unde se cheltuiește de câteva ori mai mult pe activități promoționale decât totalitatea sumei alocate pentru produse vitivinicole și pentru acțiuni destinate promovării altor produse în întreaga Uniune Europeană.

În fața liberalizării fluxului comercial de produse agricole, un instrument care să susțină promovarea producției comunitare pe piețe din țări terțe ar putea fi singurul mijloc disponibil care respectă liniile directoare ale acordului-cadru pentru agricultură al Agendei de dezvoltare de la Doha a OMC. Promovarea mărcii „fabricat în Europa” reprezintă singura modalitate pentru a menține competitivitatea, și, pe termen mai lung, pentru a mări atractivitatea produselor agricole și alimentare europene și a extinde piața de desfășurare a acestora.

Aș dori să mulțumesc Comisiei pentru aceste măsuri, despre care am vorbit în repetate rânduri în Parlament și care au fost luate în considerare, în special, pentru reducerea contribuțiilor din partea organizațiilor de comerț de la 20% la 10%, precum și pentru creșterea fondurilor disponibile pentru activități promoționale.

Seán Ó Neachtain, în numele Grupului UEN. – (GA) Dle președinte, salut călduros raportul dlui Dumitriu și aș dori să-l felicit pentru munca depusă.

Acest buget oferă statelor membre o foarte bună ocazie de a găsi piețe de desfășurare atât în interiorul, cât și în exteriorul Europei. Venind din Irlanda, vă pot spune că vânzarea produselor noastre alimentare sănătoase și proaspete pe piețe mondiale, în special, în Asia, ne este de mare ajutor.

Totuși, la fel ca și colegii mei, aș dori să precizez că întrevăd, prin aceasta, o și mai bună ocazie de a simplifica normele relative la acest buget, astfel încât să facilităm accesul la rezerva de bani destinată comerțului, iar bugetul trebuie, bineînțeles, mărit, după cum s-a menționat anterior. Acest lucru este foarte important, nu numai pentru statele membre, ci și pentru întreaga Europă.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, sunt de acord cu dumneavoastră când precizați că publicitatea este importantă. Totuși, publicitatea apare nu numai în urma unor ofensive profesionale, ci și ca urmare a prezenței în regiunea de unde provin alimentele.

Când lumea ne asociază cu Encefalopatia spongiformă bovină (ESB) – când am provocat boala vacii nebune, sau acum, când țările eliberează ordine de returnare a produselor din cauza problemei dioxinei, care desigur, face și ea împrejurul lumii – și când milioane de vite bolnave masacrate sunt arătate la știrile televizate din toată lumea, aceasta reprezintă, de asemenea, o formă de publicitate, dar este o publicitate negativă.

Trebuie să fim atenți să evităm contradicțiile în această privință. Pe de o parte, purtăm această discuție despre produse de calitate, iar pe de altă parte, există rapoarte negative – însă facem eforturi în această privință, astfel cum tocmai s-a întâmplat cu dezbaterile pe care am încheiat-o.

În cazul în care dorim să facem publicitate pe plan extern – da, acesta este un lucru legitim, deoarece avem motive bune și produse de calitate – nu vreau ca publicitatea să fie generalizată, ci să arate diversitatea europeană. După cum știți, în Germania, Curtea Constituțională Federală a pronunțat o hotărâre judecătorească împotriva unei forme de publicitate obligatorii cu o taxă obligatorie. Curtea a subliniat că publicitatea nu separă calități individuale, că nu crește vânzările și că, în schimb, este important ca producătorii individuali să poată face reclamă diverselor lor produse specifice.

În plus, este din ce în ce mai important, atât în Europa, cât și în afara Europei, să se descrie nu numai calitatea produsului finit, ci și calitatea procesului. Care este situația în materie de protecție a animalelor, a mediului, a ingredientelor, a structurii exploatarei agricole sau a comerțului echitabil? Toate acestea sunt criterii care nu afectează neapărat calitatea produsului finit, dar care capătă o importanță crescândă pentru consumatori. Trebuie să integrăm și aceste criterii în publicitate și să ne asigurăm, astfel, că reputația Europei în lume va fi consolidată ca urmare a acestui fapt.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, trebuie să nu uităm faptul că este important să îmbunătățim condițiile și sprijinul în materia furnizării informațiilor și a măsurilor de promovare a produselor agricole, atât în Uniunea Europeană, cât și în țări terțe, lărgind domeniul de aplicare al propunerilor prezentate de Comisia Europeană.

De aceea, susținem propunerile raportorului și ale Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, mai precis, cele care vizează o mai mare intervenție și consolidarea rolului asociațiilor de comerț și al altor organizații din sector în materie de expertiză și al rolului important pe care îl joacă în asigurarea controlului calitativ, inclusiv rolul asociațiilor și organizațiilor din statul membru care elaborează programul, precum și creșterea ratei contribuției financiare din partea Comunității. Este important să se acorde sprijin suplimentar, în special pentru proiecte selecționate de statele membre.

De asemenea, considerăm că acțiunile de promovare și de publicitate în țări terțe ar trebui să aducă beneficii și altor produse importante, alături de uleiul de măsline și măslinele, punându-se accent pe vinuri cu denumiri de origine sau cu indicații geografice protejate. În această privință, doresc să menționez rolul important jucat de asociațiile agricultorilor, cu accent pe crame asociate sau alte asociații de agricultori mici sau mijlocii, a căror existență este fundamentală pentru asigurarea fluxului de produse provenite de la agricultorii, care nu ar fi capabili să supraviețuiască pe cont propriu.

Încă o dată, fac apel pentru acordarea de sprijin sporit pentru aceste organizații de agricultori, astfel încât acestea să fie în măsură să își îndeplinească pe deplin rolul în menținerea agriculturii familiale și promovarea produselor agricole de înaltă calitate pe care le produc, care sunt esențiale în garantarea unei diete sănătoase în rândul populației din țările noastre.

În consecință, votăm în favoarea acestui raport.

Witold Tomczak, în numele Grupului IND/DEM. – (PL) Dle președinte, dnă comisar, Uniunea Europeană este un exportator major al număr mare de produse agricole, însă viitorul agriculturii UE va fi determinat de consumul de pe piața internă. Stimularea acestuia poate aduce beneficii agricultorilor, consumatorilor și tuturor economiilor.

În multe state membre, consumul de produse alimentare esențiale pentru asigurarea unei bune sănătăți nu este ridicat, iar creșterea acestuia, prin intermediul unei bune informări și a unei bune promovări, ar fi binevenită. Totuși, este important ca agricultorii din UE să beneficieze de programele care sunt în curs de dezbatere, în special, exploatațiile agricole mici și mijlocii, care reprezintă 95% din totalul exploataților.

Aceste programe ar trebui să mărească cunoștințele consumatorilor cu privire la o alimentație sănătoasă, lăsându-le, în același timp, posibilitatea de a alege singuri. De aceea, merită făcuți următorii pași: organizarea de consultări cu specialiști dieteticieni și pregătirea agenților de vânzări, care ar trebui să aibă și rolul de consilieri pentru consumatori în materie de alimentație sănătoasă. De asemenea, o bună prezentare a informațiilor legate de avantajele pentru sănătate ale produselor promovate, precum și modul în care sunt alimentele sunt produse sunt esențiale. Informațiile înscrise pe etichete nu sunt suficiente.

Este posibil ca acest program să fie pus în pericol prin promovarea alimentelor produse în masă de mari societăți alimentare, care sunt în măsură să creeze programe eficiente și care au la dispoziție cei mai buni specialiști. Nu va compromite acest lucru promovarea alimentelor de înaltă calitate?

De asemenea, afișarea lizibilă a datei de expirare a produselor este foarte importantă, deoarece duce la o mai mare sensibilizare a consumatorilor cu privire la importanța tuturor informațiilor de pe etichetele produselor.

Maria Petre (PPE-DE). - Îl felicit mai întâi pe colegul nostru pentru eforturile pe care le-a depus ca raportor, în sensul unei simplificări a legislației comunitare în vederea reducerii poverii administrative de care avem atâta nevoie.

Activitățile de informare desfășurate de Uniunea Europeană răspund unei nevoi reale a statelor membre de a promova imaginea produselor lor agricole, atât în rândul consumatorilor europeni, cât și a celor din alte țări, îndeosebi în ceea ce privește calitatea, valoarea nutritivă și siguranța alimentelor și a metodelor de producție. Ca raportor pe tema calității, țin foarte mult la acest avantaj competitiv al produselor noastre europene.

Modificarea legislativă va oferi posibilitatea statelor membre interesate să propună programe de informare și în cazul absenței unor programe propuse pentru țările terțe. Ca urmare a acestei modificări, statele membre vor avea posibilitatea să extindă domeniul de aplicare a acțiunilor vizate de aceste programe și să solicite, de

asemenea, ajutorul organizațiilor internaționale pentru punerea în aplicare a acestor acțiuni. Procentul de participare financiară a Uniunii Europene trebuie sporit, pentru a acorda un sprijin suplimentar proiectelor selectate de statele membre, în contextul înăsprii generale a condițiilor de obținere a necesarului pentru cofinanțare de către organizații și autorități naționale.

Susțin ideea că organismul însărcinat cu punerea în aplicare a programului selectat să fie o organizație internațională, în special în cazul în care programul vizează promovarea sectorului uleiului de măsline și al măslinelor de masă, dar și al vinurilor cu denumire de origine protejată și al celor cu indicație geografică protejată în țările terțe.

Totodată, trebuie avut în vedere rolul important pe care asociațiile/organizațiile profesionale active din sectoarele vizate din statele membre îl au în procesul elaborării programelor de informare cu privire la produsele agricole. În încheiere, aș vrea să-i mulțumesc încă o dată raportorului și în mod special doamnei comisar pentru că a acceptat toate propunerile pe care noi le-am făcut în conținutul raportului.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în ultimele luni, mai ales în cursul acestei legislaturi, am asistat la un declin constant al ajutorului direct acordat agricultorilor noștri și al normelor care protejau sectorul agricol față de importurile ieftine din afara UE, în scopul de a elibera resursele necesare pentru a răspunde noilor provocări ecologice, economice și sociale ale acestui mileniu și pentru a respecta acordurile comerciale internaționale.

În calitate de membru al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și, mai ales, ca reprezentant al unei țări care a câștigat recunoaștere și respect la nivel mondial prin calitatea produselor sale agricole –am în vedere uleiul de măsline, vinul și brânzeturile – nu pot decât să aprob orice acțiune pe care o propune Comisia menită să salveze calitatea înaltă a produselor europene și să promoveze, pe cât posibil, comercializarea acestora atât pe piața internă, cât și pe cea externă.

Acest program de informare este, în realitate, deosebit de important, întrucât are drept obiectiv convingerea consumatorilor europeni sau străini cu privire la faptul că produsele noastre nu se află în concurență cu alte produse, posibil mai ieftine, provenite din alte țări, ci reprezintă o alternativă bazată pe calitate și pe un model de producție care respectă standardele de medii, sociale și cele relative la bunăstarea animalelor și care au un efect benefic, în mod natural, asupra sănătății umane.

Legislația pe care o votăm în această cameră în fiecare zi poate avea un preț, în special pentru producătorii noștri. De aceea, trebuie să le oferim tot sprijinul pe care îl putem oferi, astfel încât bogăția și calitatea produselor noastre să nu se piardă și să nu dispară în această piață globală din ce în ce mai omogenă. Din acest motiv, susțin amendamentele raportorului, care vizează creșterea cofinanțării Comisiei, prin urmare și a numărului acțiunilor care pot fi finanțate și, lucrul cel mai important, vizează mărirea contribuției asociațiilor de producători, care fiind cel mai bine plasate pentru a apăra calitățile produselor lor în fața unor consumatori din ce în ce mai exigenți.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Discutăm astăzi un raport extrem de important pentru agricultura europeană. Așa cum sublinia și raportorul, calitatea și siguranța produselor europene sunt un avantaj competitiv încă insuficient exploatat.

Acțiunile de informare și promovare a acestor produse, a calității lor, a normelor de siguranță alimentară pe care le respectă pot genera o reacție în lanț prin creșterea cererii, creșterea producției și a profiturilor agricultorilor, crearea de noi locuri de muncă și, implicit, creșterea economică. Aceste acțiuni trebuie direcționate în egală măsură către consumatorii de pe piața internă și cei din țări terțe.

Să nu uităm că pe piața internă ne confruntăm cu o competiție din partea unor producători din alte state, cu produse uneori mai ieftine, dar și, de multe ori, cu standarde calitative și de siguranță mult mai joase. Consumatorii trebuie să recunoască produsele comunitare, să știe de ce sunt mai sănătoase decât altele și, nu în ultimul rând, să știe că, achiziționându-le, sprijină fermierii și producătorii agroalimentari europeni, adică economia europeană.

Apreciez în mod deosebit inițiativa raportorului de a recunoaște rolul important pe care îl au asociațiile și organizațiile profesionale pentru că, de cele mai multe ori, acestea au o expertiză pe care instituțiile statului nu o au și cunosc mai bine realitățile și nevoile de pe piață. În același timp, cred că propunerea de a crește procentul de cofinanțare este una absolut necesară în contextul actualei crize a creditelor și am convingerea că, astfel, va crește rata de utilizări a acestor fonduri.

În final, aş vrea să-l felicit pe domnul Dumitriu, pe raportor, pentru munca depusă şi propunerile sale şi cred că toţi colegii mei sunt de aceeaşi părere.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Doresc să-l felicit pe domnul raportor, domnul Dumitriu. Sectorul agricol este important pentru economia statelor membre pentru că asigură atât hrana populației, exportul de produse agricole, dar și un important număr de locuri de muncă. Uniunea Europeană trebuie să fie capabilă să asigure hrana populației în cantități suficiente și la prețuri accesibile.

Evident, pe o piață competitivă, acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe devin tot mai importante. În definirea programelor de promovare a produselor agricole asociațiile sau organizațiile profesionale trebuie să fie consultate. Consider că acest regulament va sprijini agricultorii europeni să-și promoveze produsele agricole.

România are foarte multe produse agroalimentare pe care, din păcate, nu le regăsim pe piețele europene, deși multe dintre acestea sunt ecologice. O campanie de promovare a acestora va aduce beneficii atât cumpărătorilor europeni, cât și producătorilor agricoli români. Evident, mai ales în situații de criză economică, sectorul agricol rămâne unul dintre sectoarele care trebuie să se bucure de o atenție specială, de programe și finanțări adecvate.

În situație de criză, statele membre sunt obligate să-și stabilească cu mai mare atenție prioritățile. De aceea, consider că agricultura trebuie să rămână un domeniu care să fie sprijinit pentru că este important pentru economia europeană.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - În primul rând, doresc să-l felicit pe raportor pentru munca depusă pe acest raport care ridică o problemă foarte importantă. Există o nevoie reală a statelor membre de a promova imaginea produselor lor agricole, atât în rândul consumatorilor din Comunitatea Europeană, cât și a celor din alte țări.

Doresc să scot în evidență două propuneri enunțate în acest raport. Se cere ca procentul de participare financiară a Comunității Europene să fie sporit pentru a acorda un sprijin suplimentar proiectelor selectate de statele membre, în contextul înăsprii generale a condițiilor de obținere a necesarului pentru cofinanțare de către organizații și autorități naționale.

Paragraful al doilea din acest amendament cere ca participarea financiară a Comunității Europene să fie de 70% în cazul măsurilor de promovare a fructelor și legumelor destinate copiilor din școli. Consider aceste amendamente oportune și sper ca această inițiativă să fie susținută de un număr cât mai mare de europarlamentari.

Iosif Matula (PPE-DE). - Îl felicit pe raportor pentru efortul depus și pentru contribuția sa în ceea ce privește lărgirea ariei de aplicabilitate a programelor de informare și promovare a produselor agricole pe piața internă și în țările terțe.

Una dintre cele mai importante modificări pe care le aduce acest raport este creșterea cu 10% atât a cofinanțării europene pentru programele de promovare a produselor agricole europene, cât și a alocărilor bugetare pentru promovarea consumului produselor lactate, a fructelor și legumelor în școli.

Pe de o parte, Europa va beneficia de o promovare mai activă pentru un număr mai mare de produse agricole, iar, pe de altă parte, cei mai importanți beneficiari ai ajutorului comunitar vor fi copiii și elevii.

Consider că măsurile propuse sunt foarte importante, deoarece, acum mai mult ca oricând, avem nevoie de investiții în domeniile ce se dezvoltă rapid și pot duce la relansarea economiei. Agricultură este un astfel de domeniu, iar Uniunea Europeană poate contribui semnificativ la promovarea lui.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Dle președinte, marii producători de alimente din lume cheltuiesc miliarde pentru a se promova, folosind, poate, alimente produse în UE, dar concentrându-se pe propriile lor mărci, iar nu pe originea produselor. Vedem bucătari de renume care apar la televizor pentru a promova modul lor specific de a produce alimente, aceștia beneficiind atât de acces la unde de transmisie, cât și de bugete de milioane. Noi, în schimb, vorbim de sume relativ mici pentru promovarea tuturor alimentelor europene pe plan intern și extern. Este o sarcină importantă! Raportul este foarte bun, îl susțin în întregime și sunt de acord cu comentariile Comisarului prezent printre noi astăzi.

Mă interesează, în mod deosebit, ideea că trebuie să facem promovare în afara granițelor noastre și aş putea să fiu complet de acord cu acest lucru, însă trebuie să fim realiști cu privire la modul în care vom intra în

concurență și să ne punem întrebarea dacă suntem competitivi pe piața globală. Poate Comisarul va aminti aceste aspecte în răspunsurile sale. Chestiunea legată de norme trebuie admisă și recunoscută. Este oare în curs de a fi admisă și recunoscută în cadrul OMC?

Jim Allister (NI). – Dle președinte, susțin cu tărie promovarea alimentelor noastre de înaltă calitate. În condițiile actuale dificile de piață, produsul de calitate este cel mai bun refugiu, însă acesta necesită, totuși, o promovare elaborată. O cofinanțare în proporție de 60% ar fi binevenită dacă aceasta s-ar putea obține și regret că doamna comisar nu a fost suficient de deschisă în această privință după cum ne-am fi dorit.

În ceea ce privește propria mea regiune, aș dori să fac un apel puternic către administrația regională – care nu are nici prea multă inițiativă, nici fonduri, dată fiind risipa făcută la nivelul înaltei administrații și al organismelor transfrontaliere inutile – să facă eforturi pentru a obține această finanțare europeană, astfel încât produsele noastre locale excelente să aibă parte de cele mai bune condiții de piață. Pe lângă sprijinul care sper să fie în valoare de 70% din partea Europei pentru promovarea alimentelor și a legumelor în școli, am încredere că autoritățile locale comode vor profita de această ocazie.

Avril Doyle (PPE-DE). – Dle președinte, doresc să încep prin a mulțumi Comisiei pentru că a aprobat recent o finanțare în valoare de 50% pentru propunerea lui An Bord Bia privind furnizarea de informații legate de carne în Asia pentru următorii trei ani, lucru pe care îl apreciem.

Sunt de acord cu această propunere, dar permiteți-mi, totuși, să vă atrag atenția cu privire la două aspecte comerciale. În primul rând, unele țări, precum Irlanda, s-ar putea să nu dorească să întocmească programe de informare, dacă găsesc că nu este în interesul lor de a face comerț cu acele produse. În al doilea rând, deși creșterea propusă până la 60% și 70% pentru promovarea fructelor și a legumelor ar fi binevenită în contextul economic actual, în realitate, este posibil ca inițiativa de a extinde promovarea generală să fie limitată, întrucât aceste programe ar aduce beneficii, atât țărilor contribuabile, cât și celor care nu își aduc contribuția.

Doresc să-i mulțumesc raportorului.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Îmi exprim susținerea pentru raportul prezentat de domnul Dimitriu privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă. Consider că este necesară creșterea procentului de participare financiară a Comunității Europene pentru a se acorda un sprijin suplimentar proiectelor selectate de statele membre.

În special, este esențială creșterea contribuției financiare a Comunității Europene la 70% din costul real al noului program de promovare a fructelor și legumelor destinate copiilor din școlile Uniunii Europene. Această măsură va contribui substanțial la implementarea programului de promovare a fructelor și legumelor în școli, iar acest efort trebuie făcut pentru sănătatea copiilor noștri.

Neil Parish (PPE-DE). – Dle președinte, aș dori să îl felicit pe raportor pentru acest raport excelent.

Dnă comisar, aș dori să-mi exprim acordul față de ceea ce ați spus. Cred că viitorul politicii agricole europene depinde foarte mult de piață. Trebuie să mergem pe piață și să promovăm produsele noastre de calitate. Ați menționat reforma vitivinicolă – anterior retrăgeam o mare parte a cantităților de vin de proastă calitate prezente pe piață, pe care îl achiziționam ca produs de intervenție și îl transformam în biocombustibil, iar aceasta este o direcție complet greșită. Ceea ce trebuie să facem este să promovăm produsele alimentare de calitate. Avem o mare varietate de vinuri, de brânzeturi, carne, măslina, fructe, legume etc. – le puteți denumi singur. Europa are multe astfel de resurse, iar în viitor trebuie să ieșim să le comercializăm.

Cred că, pe măsură ce ne îndepărtăm de controlul stării de sănătate și ne îndreptăm către noua politică agricolă din 2013 și dincolo de aceasta, trebuie să ne asigurăm că utilizăm mai mulți bani pentru promovarea produselor noastre și pentru crearea unei legături pe piață, întrucât de aceasta depinde viitorul.

O ultimă observație, permiteți-mi să spun comisarului că poate ar trebui să se deplaseze în Statele Unite al Americii pentru a-l convinge pe președintele Obama că brânza Roquefort este deosebit de bună și că poate va putea reduce tariful impus de președintele Bush asupra acesteia înainte de sfârșitul mandatului său.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Dle președinte, consumatorii europeni și cei din țările terțe primesc prea puține informații cu privire la calitatea și standardele alimentelor europene. Cerințele pe care le impunem producătorilor europeni sunt extrem de ridicate. Consumatorii ar trebui să fie conștienți de acest lucru, întrucât le va afecta deciziile privind alegerea produselor adecvate.

Sunt favorabil promovării și informării, deși deseori vorbesc despre informare ca despre un tip de mesaj mai obiectiv. Trebuie să stabilim cerințe și norme clare în ceea ce privește calitatea informațiilor și a metodei de promovare. Pentru a conchide, sunt în favoarea susținerii măsurilor de informare și a programelor de promovare în domeniul alimentar prin bugetul UE și prin bugetele naționale. Într-o situație de criză este important să recurgem la promovare și la informare, care vor echilibra scăderea cererii și a consumului, inclusiv a consumului de alimente.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. –Dle președinte, mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul. Mă bucur să aud atât entuziasm și interes față de acest subiect important. Cred că toate comentariile făcute sunt, într-o oarecare măsură, conforme cu opinia Comisiei privind propunerea.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a răspunde la câteva întrebări și chestiuni care au fost ridicate. În primul rând, finanțarea, care a fost menționată de mai mulți dintre dumneavoastră, respectiv creșterea ratei de cofinanțare. Cred totuși că trebuie să fim foarte precauți și foarte atenți când încercăm să monitorizăm beneficiile finanțării comunitare pentru că mi-e teamă că, dacă creștem rata de cofinanțare, atunci rezultatul ar fi reducerea promovării. Ar fi o consecință nefastă și din acest motiv ne-am menținut propunerea.

De asemenea, ați menționat de mai multe ori în cursul zilei de astăzi problema calității și sunt de acord cu dumneavoastră. Consider că avem o ocazie unică pentru a discuta acest subiect al calității, care este legat și de modul în care promovăm produsele noastre în țări terțe, precum și de modul în care explicăm consumatorilor ceea ce primesc atunci când cumpără produse europene.

În octombrie anul trecut am prezentat o Carte Verde privind calitatea și am primit foarte multe răspunsuri; avem peste 1000 de contribuții pe site-ul web care provin din toată Europa. În momentul de față analizăm fiecare idee și vom prezenta o comunicare în luna mai. Trebuie să profităm de ocazia când va avea loc dezbateră pe tema comunicării aici, în Parlament, pentru a aborda modul în care putem îmbunătăți capacitățile noastre pentru a o face vizibilă și pe înțelesul tuturor. Aici intră în discuție chestiunea etichetării, un subiect complicat, dar important, în același timp, astfel încât aștept cu nerăbdare să purtăm o discuție pe această temă în toamnă.

În final, în ceea ce privește programul de încurajare a consumului de fructe în școli, care a fost adus în discuție astăzi – acesta nu face parte din propunere, dar, ca să vă țin la curent – am introdus un astfel de program cu o rată de cofinanțare de 70%, pentru a sensibiliza tinerii și pentru a sublinia importanța de a avea obiceiuri alimentare sănătoase în rândul elevilor.

Încă o dată, mulțumesc raportorului, dl Dumitriu, pentru raportul excelent. Cred că acest lucru s-a văzut prin prisma discuției dinamice pe care am purtat-o.

Constantin Dumitriu, Raportor. – O să-mi cer scuze dacă o să întârzi câteva secunde peste cele două minute acordate. Vă mulțumesc pentru observațiile și aprecierile extrem de pertinente pe care le-ați avut pe marginea acestui raport. Am încredere că și restul colegilor vor considera oportune noile reglementări propuse și vom avea un vot favorabil.

Doresc să informez colegii că voi spijini sugestiile lor, în special în vederea unei promovări a diversității europene, a etichetării calității europene și a unui sprijin financiar comunitar mai consistent. La întrebarea: de ce vinul, alături de uleiul de măsline printre organizațiile internaționale care pot implementa proiecte de promovare, aș vrea să vă răspund cu o altă întrebare: de ce uleiul de măsline? Răspunsul meu este favorabil pentru ambele. Sunt produse de export ale statelor Uniunii Europene cu mare succes. Au organizații internaționale puternice și cu experiență, care au dovedit deja capacitatea lor de a gestiona programe complexe, iar prevederile raportului nu exclud alte domenii. La a doua întrebare, de ce 70% cofinanțare, procentul inițial era de 60% și am considerat necesar ca, în actualul context economic, să-l mărim.

Așa cum arată experiența absorției fondurilor europene de până acum, una din marile probleme rămâne obținerea cofinanțării, iar acum ne confruntăm suplimentar și cu o criză a creditelor. Așadar, se impune o creștere a acestui procent, altfel riscăm să rămânem cu fondurile neutilizate. Doamna comisar Fischer Boel, doresc să vă mulțumesc pentru importanța pe care ați dat-o acestui raport, dar și pentru aprecierile făcute. Deși acesta este un raport de consultare, sper și doresc ca aceste amendamente să fie incluse în noua propunere a Comisiei.

Concluzionând și sintetizând, există două motive pentru care acest raport este necesar. Statele membre vor avea posibilitatea să extindă domeniul de aplicare a acțiunilor vizate de aceste programe și să solicite ajutorul organizațiilor internaționale pentru punerea în aplicare a acestor acțiuni. Acordă un rol mai mare organizațiilor

și asociațiilor profesionale în elaborarea și implementarea programelor de informare și promovare a produselor și, nu în ultimul rând, intră în logica propunerilor de adaptare a legislației europene, astfel încât să facă mai accesibilă utilizarea fondurilor europene prin mărirea procentului de cofinanțare într-o perioadă în care accesul la creditare este extrem de dificil. Pentru a avea o recomandare suplimentară, menționez că raportul a fost adoptat în unanimitate de către membrii Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Doresc să mulțumesc pe această cale colegilor din Comisie pentru sprijinul acordat, doresc să-i mulțumesc personal domnului Neil Parish pentru susținerea dată și, nu în ultimul rând, domnului Lutz Goepel pentru încrederea pe care mi-a dat-o atunci când mi-a încredințat acest raport.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc mai târziu, în cursul zilei de astăzi.

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

5. Votare

Președintele. – Următorul punct este votarea.

5.1. Acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (vot)

5.2. Punerea în aplicare în cadrul UE a Directivei 2003/9/CE de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de azil și a refugiaților în statele membre vizitele Comisiei LIBE din 2005 până în 2008 (A6-0024/2009, Martine Roure) (vot)

- Înainte de vot:

Martine Roure, raportor. – (FR) Dle Președinte, nu am reușit să avem o dezbatere în plen asupra acestui raport foarte important, motiv pentru care cred că este necesar, în numele comisiei, să iau cuvântul în fața dumneavoastră astăzi.

Am lucrat cu toții împreună și doresc să îmi exprim aprecierea față de munca extraordinară a raportorilor alternativi. Am vizitat nu mai puțin de 26 centre de detenție din 10 state membre UE și am observat câteva aspecte esențiale. Am observat, în anumite centre, o stare evidentă de degradare și o lipsă evidentă de igienă și am denunțat nerespectarea demnității umane. Am descoperit că accesul la serviciile de îngrijire medicală nu este întotdeauna posibil și că dreptul copiilor la educație nu este respectat întotdeauna.

Solicităm respectarea procedurilor privind azilul, care trebuie să fie clare, echitabile, eficiente și proporționale, precum și punerea în aplicare a unui sistem permanent de vizite și inspecții la centrele de detenție. Trebuie să arătăm realitatea de pe teren și să susținem dreptul de a inspecta aceste centre – în măsura în care sunt permise aceste vizite – și trebuie să acționăm astfel încât situația să se schimbe.

Am fost întrebat de către presă de ce nu am menționat nicio țară în acest scurt raport. Am răspuns că a fost alegerea mea, alegerea noastră, deoarece avem o responsabilitate colectivă cu privire la ceea ce se întâmplă în centrele de detenție din Europa și obiectivul acestui raport nu este să clasifice statele membre.

Nu vom înceta să solicităm solidaritatea europeană în domeniul azilului. Nu putem lăsa statele membre, de la granițele Europei, să facă față singure fluxurilor migratorii. Repet încă o dată: avem o responsabilitate colectivă.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, dna Roure. Observ că până și cei mai buni juriști prezenți în ședința plenară, sau cei care se consideră astfel, nu cunosc faptul că raportorul are dreptul să facă o declarație de două minute atunci când un raport nu a fost discutat în plen. Prin urmare, dna Roure are acest drept, pe care și l-a exercitat și pe care trebuie să-l acceptăm cu toții, astfel cum este prevăzut în Regulamentul de procedură.

(Aplauze)

5.3. Consolidarea rolului IMM-urilor europene în comerțul internațional (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (vot)

- Înainte de vot:

Cristiana Muscardini, raportor. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, vă rog să mă scuzați și să acceptați mulțumirile mele pentru răbdarea dumneavoastră.

După cum știm, Parlamentul European a dorit timp de mulți ani să-și exprime punctele de vedere cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, care reprezintă 99% din totalul companiilor europene și 75 de milioane de locuri de muncă, deși în prezent doar 3% din aceste IMM-uri au acces la piața străină, externă și doar 8% au acces la piața internă.

Solicităm, prin urmare, Consiliului și Comisiei să ia în considerare aceste date în cadrul negocierilor multilaterale și bilaterale, în accesul la piețele externe, în combaterea contrafacerii, în utilizarea instrumentelor de protecționism comercial și în depunerea cererilor de oferte concurențiale. Comerțul este cheia creșterii prosperității.

Aș dori să mulțumesc colegilor mei din Comisia pentru comerț internațional și, mai ales, raportorilor alternativi ai celor mai mari grupuri, dna Saïfi și dna Locatelli și să aduc sincere mulțumiri secretariatului și Dr Bendini, în special. Cred că după toată munca depusă, împărtășim astăzi idei și propuneri comune Comisiei, cu privire la un subiect mult apreciat de dna Ashton, după cum am aflat din discursul de deschidere în calitate de comisar, și care trebuie abordat fără întârziere dacă dorim să rezolvăm, cel puțin parțial, criza economică și financiară gravă care-i afectează pe lucrătorii și cetățenii noștri.

5.4. Consolidarea rolului IMM-urilor europene în comerțul internațional (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (vot)

5.5. Comerțul internațional și internetul (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (vot)

5.6. Introducerea pe piață și utilizarea furajelor (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (vot)

5.7. Impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 2:

Johannes Lebech (ALDE). - Dle președinte, am considerat că nu ar fi echitabil să menționăm doar una dintre părți, astfel încât dorim să eliminăm referința la autoritățile din Kosovo. Amendamentul ar avea următorul conținut: „Subliniază importanța cooperării economice regionale complete și obligația de a respecta și a pune pe deplin în aplicare dispozițiile Acordului CEFTA”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)Kosovo (vot)

5.8. Relațiile comerciale și economice cu China (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (vot)

- Înainte de vot (privește amendamentul 1):

Corien Wortmann-Kool, raportor. –Dle Președinte, aș dori să depun un amendament oral sub forma unei completări la alineatul (64) litera (a). Completarea are următorul conținut: „în care acest lucru nu necesită suveranitate statală, de exemplu, în cadrul OIM”.

Prin urmare, ultima parte a alineatului (64) litera (a) va avea următorul conținut: „susține participarea Taiwanului ca observator în organizațiile internaționale relevante unde acest lucru nu necesită suveranitate statală, de exemplu, în cadrul OIM;”.

Adresez colegilor rugămintea să nu se opună acestui amendament verbal, deoarece este important ca socialiștii să-și ofere sprijinul pentru această rezoluție, iar sprijinul larg este foarte important pentru a transmite un semnal puternic către Comisie și către China.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

PREZIDEAZĂ: DL MAURO

Vicepreședinte

6. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dle președinte, am fost încântată să susțin un raport care va duce la o simplificare administrativă și legislativă, ceea ce va crește gradul de conștientizare a consumatorilor în legătură cu calitatea și valoarea nutrițională a alimentelor atât în Europa, cât și în alte țări terțe, oferindu-le, de asemenea, anumite clarificări privind folosirea unor metode de producție sigure. Nu am fost de acord cu prioritizarea sectorului măslinelor sau a uleiului de măsline și sper ca și sectorul vitivinicol să fie inclus de Comisie în programele specifice menite să ducă la o mai mare sensibilizare a publicului cu privire la vinurile de calitate produse în diverse regiuni ale Uniunii Europene.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Dle președinte, aș dori doar să precizez că am susținut acest raport. M-am bucurat să aflu, cu ocazia dezbaterilor, că Comisia a confirmat cofinanțarea de 70% pentru programul de încurajare a consumului de fructe în școli, ceea ce va fi extrem de important pentru derularea acestui program, astfel încât salut în mod clar decizia luată.

- Raport: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Dle președinte, vă mulțumesc din nou pentru că mi-ați acordat cuvântul. Am sprijinit acest raport pentru că este logic să avem un act legislativ care să protejeze interesele agricultorilor și ale producătorilor de furaje pentru animale. Consider că acum este nevoie să discutăm cu părțile interesate pentru a afla opinia lor în legătură cu importanța acestui act legislativ, ca producători de furaje sau ca utilizatori de produse pentru animale, întrucât nu este îndeajuns să punem în aplicare acest regulament până când nu există o bună comunicare între toate părțile interesate.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Dle președinte, am susținut raportul privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, întrucât acesta reprezintă interesele agricultorilor și ale producătorilor, contribuind și la securitatea sanitară a animalelor de fermă și, în același timp, la securitatea sanitară a celor care vor consuma ulterior produsele din carne, a consumatorilor și a publicului larg.

Definirea clară a ingredientelor hranei destinate animalelor și Registrul comunitar al aditivilor pentru hrana animalelor va facilita luarea de către agricultori a unor decizii responsabile legate de alegerea tipului adecvat de hrană pentru animale. Acesta este un pas în direcția cea bună. Totuși, îmi permit să subliniez că protejarea secretului comercial al producătorilor nu poate justifica nefurnizarea unor informații esențiale, tocmai pentru a se evita situațiile de genul epidemiei „bolii vacii nebune” sau prezența dioxinelor în hrana pentru animale.

- Raport: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Dle președinte, în noiembrie 2007, am fost în Uganda pentru o întâlnire cu întreprinzătorii și ONG-urile locale. Părăsind Kampala pe un drum prăfuit, șoferul mi-a arătat niște chioșcuri care vindeau cartele telefonice preplătite. S-a întors spre mine și mi-a spus: „Aceste companii de telefonie, aceste companii private au făcut mai multe pentru a ajuta oamenii din această țară să iasă din sărăcie decât oricare dintre ONG-urile voastre albe, occidentale”. În momentul respectiv, aceasta mi s-a părut o afirmație puțin nedreaptă, însă evidențiază percepția pe care mulți întreprinzători o au față de politicile de dezvoltare ale Uniunii Europene.

De altfel, o serie de întreprinzători din țările mai sărace mi-au spus că ei cred că programele noastre de sprijin și ONG-urile noastre au interesul de a-i menține în situația de sărăcie. Mi se pare la fel de nedrept, dar acest lucru subliniază faptul că trebuie să arătăm că sprijinim întreprinzătorii din țările în curs de dezvoltare, iar una dintre cele mai bune modalități de a face acest lucru este prin încurajarea deschiderii globale a piețelor.

Nirj Deva (PPE-DE). – Dle președinte, îmi face o deosebită plăcere să susțin raportul excelent al dlui Schröder privind această chestiune. Acordurile de parteneriat economic reprezintă un instrument major al dezvoltării. Schimbările economice sunt cele care vor scoate din sărăcie țările mai puțin dezvoltate, nu ajutoarele.

Actuala situație economică globală afectată de recesiune face să se întrevadă semnele protecționismului din partea țărilor dezvoltate, în special a SUA, dar sper să nu fie și cazul Uniunii Europene. Dacă vom crea un climat protecționist, atunci întreaga viziune a schimburilor comerciale, nu a ajutoarelor, menite să contribuie la eradicarea sărăciei, va fi deturnată și aruncată în vânt. Nu ne dorim ca țările în curs de dezvoltare care vor să aibă schimburi comerciale cu noi să fie oprite să facă acest lucru de nevoia noastră egoistă și nechibzuită de a ne proteja piețele. Pe termen lung, aceasta ar însemna un dezastru pentru economiile noastre.

- Propunere de rezoluție: Kosovo (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). - (NL) Am votat împotriva rezoluției privind Kosovo din două motive. În primul rând, pentru că la unul dintre puncte se stipulează că statele membre care nu au recunoscut încă independența Kosovo ar trebui să facă acest lucru. O astfel de prevedere contravine principiului subsidiarității. Ține de statele membre să decidă acest lucru și nu este nevoie de presiuni externe din partea Comisiei Europene, a Consiliului sau a Parlamentului.

Al doilea motiv pentru care am votat împotriva rezoluției este legat de punctul care prevede că Kosovo, precum și întreaga regiune, de fapt, ar trebui să aibă o perspectivă clară privind apartenența la UE. În opinia mea, este inoportun ca Parlamentul să facă promisiuni de acest gen. După cum stau lucrurile acum, există încă multe probleme legate de extindere, precum și de o serie de noi state membre, astfel încât ar fi total nepotrivit să facem acum promisiuni unor țări precum Kosovo legate de posibilitatea de a adera la Uniunea Europeană la un moment dat.

Daniel Hannan (NI). – Dle președinte, de unde această obsesie a noastră de a menține state multietnice fără a ține seama de dorințele cetățenilor lor?

Kosovo a avut, incontestabil, dreptul la autodeterminare: acest lucru a fost exprimat printr-un referendum cu o rată a participării și un rezultat de peste 90%. Cu toate acestea, prin extinderea acestei logici, același drept îl au și kosovarii de origine sârbă, comasați, în mod convenabil, aproape de granița cu Serbia. De ce să nu le permitem și lor să aibă parte de autoguvernare? O facem *de facto*, astfel încât de ce nu am face-o și *de jure*?

Răspunsul este pentru că preferăm să menținem Kosovo în situația unui protectorat european – o satrapie, la fel ca pe vremea imperiului otoman. Le-am impus o versiune a drapelului nostru cu 12 stele și o versiune a imnului nostru național. Avem un parlament kosovar și instituții ale căror decizii pot fi contestate de un comisar european desemnat.

Ar trebui să le permitem locuitorilor din Kosovo să organizeze referendumuri privind separarea – dacă acest lucru este ceea ce vor – și autodeterminarea pe criterii etnice și ar trebui să acordăm același drept și popoarelor din Uniunea Europeană. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

- Raport: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Dle președinte, China este un partener comercial important al Uniunii Europene, la fel și Taiwan-ul. Vreau să atrag atenția asupra unor decizii foarte pozitive luate în cadrul Comisiei pentru afaceri externe. S-a votat un aviz prin care se cere Chinei să respecte drepturile femeilor și ale copiilor, punând capăt avortului și sterilizării forțate. S-a cerut, de asemenea, Chinei să înceteze persecuția politică și alte abuzuri legate de drepturile omului.

Cred că aceasta confirmă faptul că nu se poate separa comerțul de alți factori. Am susținut același lucru și în ceea ce privește schimburile comerciale cu Israelul, cu ocazia discursului privind Gaza – dacă nu ridicăm problema abuzurilor legate de drepturile omului, există pericolul ca banii noștri să fie utilizați pentru a încuraja astfel de abuzuri. Prin urmare, doresc să felicit Comisia pentru afaceri externe pentru recunoașterea caracterului coercitiv al politicii Chinei privind dreptul de a avea un singur copil și includerea acestei chestiuni în aspectele legate de schimburile comerciale.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dle předsednice, doámnelor ři domnilor, China a obřinut řiřte avantajee enorme din accederea la OMC řn 2001. Ne-am deschis pieřele pentru China, dar acest lucru nu respectă termenii ři condiřiiile asumate ři am lăsat să se řntāple asta de cāřiva ani buni. Sunt ferm řn favoarea unui parteneriat strategic cu acest important actor economic. Totuři, un parteneriat strategic trebuie să se bazeze pe obligařia Chinei de a respecta drepturile omului, řntrucāt avem nevoie de parteneriate cu țāri democratice, nu totalitare. Noi, cei din noile state membre, řtim foarte bine ce řnseamnă totalitarismul.

Philip Claeys (NI). – (NL) Am votat řn favoarea amendamentului propus de grupul Partidului Popular European (Creřtin-Democrat) ři al Democrařilor Europeni, deoarece, cel puřin, řine seama de faptul cā Taiwan-ul reprezintă o importantā entitate economicā de afaceri ři susřine participarea Taiwan-ului ca observator řn cadrul organizařiiilor internařionale relevante. Acest amendament este, totuři, řn realitate, mult prea restrictiv. Din moment ce Taiwan-ul este o țārā democraticā care beneficiază de o suveranitate nařionalā *de facto*, este păcat cā acesta nu este recunoscut ca membru cu drepturi depline řn cadrul diverselor instituřii internařionale. Amendamentul se referā la participarea Taiwan-ului řn cadrul acestor instituřii řn calitate de observator. řn opinia mea, Taiwan-ul ar trebui să poată participa ca membru cu drepturi depline.

Syed Kamall (PPE-DE). – Dle předsednice, vā mulřumesc pentru ocazia acordată de a-mi explicita votul řn legăturā cu raportul privind UE-China. Per ansamblu, avem de-a face cu un raport echilibrat ři apreciez faptul cā raportorul s-a concentrat, řn ansamblul, pe chestiunile esenřiale – adică schimburile comerciale – mai degrabā decāt pe alte chestiuni asupra cārora řtiu cā o parte dintre colegi ar fi dorit să se concentreze.

Cu toate acestea, am avut o singurā preocupare legată de acest raport, ři anume řn ceea ce priveřte instrumentele de protecřie comercialā. Trebuie să recunoařtem faptul cā consumatorii din țara mea (Marea Britanie) ři din multe alte țāri ale Uniunii Europene au beneficiat de pe urma schimburilor comerciale deschise cu China. Acest lucru ne-a ajutat să luptām řmpotriva pericolelor reprezentate, de exemplu, de inflařie. Totuři, protejarea producātorilor necompetitivi din UE řn detrimentul altor părři care beneficiază de aceasta este o chestiune care trebuie abordată cu mare atenřie. Trebuie să ne asigurām cā existā un echilibru adecvat ři să nu trecem cu vederea avantajee comerřului cu China pentru consumatori, companiile cu lanțuri de aprovizionare globale ři sectorul vānzării cu amānuntul. řn ansamblu, comerřul cu China este binevenit. řn final, acesta va duce ři la abordarea tuturor celorlalte chestiuni, cum ar fi drepturile omului ři condiřiiile de muncā.

Nirj Deva (PPE-DE). – Dle předsednice, China este unul dintre cei mai importanři parteneri comerciali ai UE. Deřine ři un sfert din populařia planetei.

Timp de mulři ani, am tratat China ca pe un copil mic care trebuie muștrat ři dezaprobat, de parcā noi am fi fost un fel de instanță superioară. Nu trebuie să uitām cā istoria Chinei este mai veche cu mii de ani decāt istoria noastră. China ři-a păștrat tradiřiiile culturale ři valorile.

Dorim ca China să fie parte a comunităřii internařionale; aceasta este un partener comercial foarte important al UE ři trebuie să o tratām cu respect, ca pe un partener egal.

Dacă vom face acest lucru, atunci China nu doar cā va fi mai receptivā la spusele noastre, dar vom putea ři investi mai mult řn China, iar aceasta va putea investi mai mult řn UE. řn prezent, China dispune de o cantitate enormā de fonduri care vor trebui investite řn afārā. Uniunea Europeanā ar trebui să fie locul řn care se vor investi acești bani.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Dle předsednice, am susřinut amendamentul dnei Wortmann Kool de a considera Taiwan-ul ca o entitate economicā ři comercialā, deoarece această țārā este un stat democratic de mult timp ři dispune de o economie de piață liberā ři viabilā. Trebuie să facem, cel puřin, eforturi politice ři morale de a sprijini statutul Taiwan-ului, precum ři de a-i facilita accesul la organizařii internařionale care nu implicā suveranitatea statală.

Explicařii scrise privind votul

- Raport: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), řn scris. – Am votat acest raport deoarece activităřile de informare desfășurate de Comunitate rāspund unei nevoi reale a statelor membre de a promova imaginea produselor lor agricole atāt řn rāndul consumatorilor din Comunitate, cāt ři a celor din alte țāri, řndeosebi řn ceea ce priveřte calitatea, valoarea nutritivā ři siguranța alimentelor ři a metodelor de producție. řn plus, ea contribuie la deschiderea unor noi piețe de desfācere ři are un efect de multiplicare a iniřiativelor nařionale ři private.

Modificarea legislativă va oferi posibilitatea statelor membre interesate să propună programe de informare și în cazul absenței unor programe propuse pentru țări terțe. Ca urmare a acestei modificări, statele membre vor avea posibilitatea să extindă domeniul de aplicare a acțiunilor vizate de aceste programe și să solicite de asemenea ajutorul organizațiilor internaționale pentru punerea în aplicare a acestor acțiuni

Avril Doyle (PPE-DE), în scris. – Această propunere are drept scop extinderea domeniului de aplicare al articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 3/2008 care permite statelor membre, în absența unor propuneri din partea sectorului industrial, să propună campanii de informare și promovare în țări terțe fără cerința finanțării din partea acestuia. Actualele cerințe prevăd o contribuție la finanțare de 20% din partea sectorului industrial și maximum de 50% din partea UE.

Această libertate de acțiune ar permite statelor membre să demareze de la sine campanii de informare și promovare fără participarea financiară a sectorului industrial. Potențialul acestei propuneri de a stimula industria fructelor și legumelor este semnificativ și de dorit, având în vedere actuala situație economică. Prin urmare, mă bucur să pot susține această propunere.

Duarte Freitas (PPE-DE), în scris. – (PT) Statele membre trebuie să promoveze imaginea produselor lor agricole, atât printre consumatorii comunitari, cât și printre cei din țările terțe, în special în ceea ce privește calitatea și caracteristicile nutriționale, siguranța alimentelor și metodele sigure de producție.

Sunt de acord cu faptul că, în absența unor propuneri de programe din partea organizațiilor din sectorul agro-alimentar, statele membre trebuie să poată elabora programe și să selecteze, pe baza unei licitații de adjudecare, o organizație dispusă să pună în aplicare un anumit program.

Propunerea Comisiei, în măsura în care permite statelor membre să elaboreze scheme de programe naționale, va îmbunătăți legislația existentă.

Susțin raportul Dumitriu și salut includerea sectorului vitivinicol în domeniul de aplicare al acestei propuneri.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) June List consideră că ar trebui să se renunțe la politica agricolă comună (PAC) și că produsele agricole ar trebui să fie comercializate pe piața liberă fără ca UE să investească resurse financiare în campanii de informare și măsuri de promovare a vânzărilor pentru aceste produse. În cazul în care UE va finanța măsuri de promovare a vânzărilor în țări terțe, aceasta este o chestiune extrem de serioasă și ar însemna o politică care va duce la o concurență neloială cu produsele agricole ale țărilor din afara UE.

Ce face UE? Este oare rezonabil ca UE să folosească banii contribuabililor europeni pentru campanii de informare menite să convingă aceiași cetățeni să cumpere produse pe care tocmai aceștia le-au subvenționat deja? Bineînțeles că nu. Propunerea, în totalitatea ei, are izul unui protecționism mascat.

În ianuarie 2009, a fost lansată o nouă campanie de promovare în Suedia, Finlanda și Danemarca, prin care poporul suedez era îndemnat să cumpere mai multe lalele. Conform ziarului *Resumé*, UE a alocat un total de 14 milioane SEK pentru o perioadă de trei ani în campania de promovare a lalelelor din cele trei țări menționate. O astfel de risipă ostentativă a fondurilor comunitare trebuie să înceteze.

Mă opun cu fermitate acestui raport. Țin să remarc din nou faptul că, din fericire, Parlamentul European nu deține puterea de codecizie în materie de politică agricolă a UE. În mod contrar, UE ar cădea în capcana protecționismului și a subvențiilor masive acordate tuturor grupurilor din industria agricolă.

David Martin (PSE), în scris. – Susțin această propunere menită să simplifice și să îmbunătățească programele de informare privind produsele agricole. Și aceasta deoarece ar însemna finanțarea piețelor din țările terțe pentru a furniza informații și pentru a îmbunătăți informațiile privind calitatea, valoarea nutrițională și siguranța produselor alimentare și a metodelor de producție.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Dumitriu privind furnizarea de informații și măsurile de promovare a produselor agricole pe piața internă și în țările terțe. Împărtășesc opinia exprimată de Comisie care, în repetate rânduri, a susținut că este necesară simplificarea procedurilor administrative prevăzute de cadrul instituțional european.

În realitate, acest act legislativ permite Comisiei să furnizeze informații legate de o serie de produse agricole de pe piața internă și de pe piețele țărilor terțe, prin adaptarea aceste demersuri la specificul local.

Sunt de acord cu schimbarea de viziune politică, care răspunde nevoii statelor membre de a încuraja consumatorii din cadrul UE și din afara acesteia să privească produsele agricole, în primul rând, în termeni de calitate, caracteristici nutriționale, siguranță alimentară și metode de producție.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris*. – Am votat rezoluția legislativă a Parlamentului European referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), deoarece consider că populația trebuie informată corect despre produsele agricole pe care le consumă. De asemenea, consider că o bună promovare a oricărui produs poate oferi informații utile cumpărătorilor.

- Raport: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris*. – Statutul de refugiat este acordat oricărei persoane care, ca urmare a unei temeri bine fondate de a fi persecutată din motive legate de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenența la un anumit grup social, se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări. Aceasta este o definiție dată de ONU în 1951.

Această revizuire a Directivei din 2003 privind condițiile de primire, care a stabilit cerințele minime de primire a persoanelor care solicită azil în Europa, are drept scop facilitarea punerii în aplicare a acestor reglementări, cum ar fi accesul la informare, educație, îngrijire medicală și normele privind centrele de primire. Directiva permite statelor membre să stabilească perioada pe durata căreia un solicitant nu poate avea acces la piața muncii.

Din păcate, Irlanda a ales să nu respecte prevederile directivei din 2003 și a pus în aplicare un sistem de „aprovizionare directă” prin care se oferă cazare, hrană și 19,10 EUR pe săptămână per adult, sistem menit să descurajeze solicitanții de azil să aleagă Irlanda și să îi țină departe de piața muncii pe toată durata procedurii de examinare a cererii lor. Legislația în curs de examinare de către Oireachtas – Legea din 2008 privind imigrația, dreptul de reședință și protecția – urmărește să extindă aceste restricții, în ciuda îngrijorărilor grave legate de impactul unei astfel de decizii. Alte măsuri prevăzute de legislația irlandeză se referă la incriminarea cererilor false și posibilitatea de impunere a unor amenzi asupra reprezentanților legali însărcinați cu astfel de cazuri.

Din moment ce Irlanda a decis să nu pună în aplicare directiva din 2003, mă simt obligat să mă abțin de la vot, dar doresc să îmi exprim aprecierea față de obiectivul declarat al raportului.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor,

Dna Roure susține niște condiții de primire deosebit de atractive pentru solicitanții de azil: o atmosferă convivială, centre de primire – așa este mai ușor să dispară fără urmă – acces neîngrădit la îngrijire medicală, inclusiv consiliere psihiatrică, consiliere juridică, traducători și interpreți, instruire și chiar locuri de muncă!

Se pare că dânsa a uitat de modul în care imigranții abuzează de solicitările de protecție internațională pentru a se sustrage legislației naționale privind condițiile de intrare și ședere pe teritoriul țărilor noastre, când de fapt motivația lor este de natură socială și politică. Dânsa „uită”, de asemenea, faptul că aceștia pot minți în legătură cu țara de origine și limbile vorbite, își pot distruge actele de identitate ș.a.m.d. pentru a nu fi deportați.

Mai mult, ea „uită” și că lucrurile pe care le solicită pentru acești imigranți sunt deseori greu accesibile chiar și propriilor noștri cetățeni, începând cu o locuință decentă, un loc de muncă, accesul la servicii publice de calitate, în special în regiunile în care, cum este cazul insulei Mayotte, fluxul de imigranți creează mari probleme economice și sociale pentru locuitorii acestora.

Înțeleg situația dificilă și visurile imigranților, dar nu ne putem permite și nici nu avem mijloacele necesare pentru a-i adăposti pe toți aceia care sunt nevoiași în lume. Acest raport este dăunător, iar efectele sale sunt mofturi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Ne-am obișnuit deja ca majoritatea din Parlament să adopte rezoluții fără consecințe legislative, cu un conținut total opus rezoluțiilor legislative pe care le adoptă. Această predilecție este din ce în ce mai prezentă pe măsură ce se apropie alegerile parlamentare.

Ne aflăm în fața unui exemplu al acestor „două fețe”, a celei reale și a măștii, în acest caz fiind vorba de cea din urmă.

Este indubitabil faptul că – și am susținut aceasta în mod constant de mult timp – este necesară garantarea drepturilor solicitanților de azil în ceea ce privește primirea, accesul la informare și dreptul la un interpret, consiliere juridică gratuită, îngrijire medicală și un loc de muncă.

Desigur că este important să condamnăm numărul persoanelor reținute în temeiul sistemului Dublin, cu utilizarea rutinară a măsurilor de detenție și a limitării accesului la normele de primire.

Cu toate acestea, este la fel de necesar să solicităm eliminarea centrelor de detenție și să respingem o politică comunitară care stabilește, în temeiul principiului celui mai mic numitor comun, norme de primire și proceduri de acordare a azilului.

Dacă Parlamentul este într-adevăr preocupat de respectarea drepturilor imigranților și ale solicitanților de azil, atunci nu ar fi trebuit să aprobe directiva privind repatrierea (prin care se incriminează și se expulzează imigranții), directiva privind Cartea Albastră (prin care se face selecția acestora) și directiva privind sancționarea angajatorilor (prin care se pedepsesc și lucrătorii), pe care Partidul Comunist portughez le-a respins.

Carl Lang (NI), în scris. – (FR) Atunci când vine vorba de drepturile acordate imigranților pe teritoriul Uniunii Europene, regula este, cu siguranță, de a le oferi din ce în ce mai mult. Trebuie să ne întrebăm, totuși, dacă a fi cu un pas înainte este într-adevăr oportun pentru instituțiile europene.

Acest raport nu este decât o listă lungă de propuneri și recomandări adresate statelor membre pentru ca acestea să acorde sutelor de mii de persoane care intră anual pe teritoriul lor în mod legal sau ilegal drepturi care nu doar că sunt egale cu cele acordate propriilor cetățeni, dar sunt și mai numeroase și mai eficace.

Într-adevăr, se solicită statelor membre ale Uniunii, de exemplu, să înlăture barierele de pe piața muncii pentru ca imigranții să poată avea acces și, de asemenea, să adopte legi naționale care, în plus, să promoveze un astfel de acces.

Să tragem oare concluzia că, de acum înainte, cetățenii UE trebuie să se dea la o parte pentru a lăsa calea liberă acelor care suferă în mod legitim și care au fugit din țara lor de origine, fie din motive economice, fie politice, climatice sau familiale? Da, și acesta este de fapt sensul imigrației selective pe care președintele Sarkozy o recomandă din toată inima.

Spre deosebire de toate acestea, noi considerăm că – în special în aceste vremuri de criză – locurile de muncă trebuie păstrate pentru europeni, iar în Franța, pentru cetățenii francezi. Revigorarea națională a popoarelor europene depinde de aceasta.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Acest raport conține mai multe puncte pe care le susțin în întregime, cum ar fi faptul că solicitanții de azil trebuie tratați cu demnitate și că trebuie să se garanteze respectarea drepturilor omului. Criticile legate de o serie de așa-numite centre de primire sunt justificate. Există țări europene care nu reușesc să primească solicitanții de azil și refugiații într-un mod demn.

Totuși, raportul conține unele puncte pe care nu pot să le susțin. Tema principală a raportului se referă la faptul că UE ar trebui să aibă o politică comună în domeniul imigrației și al azilului. Printre altele, se cere celorlalte state membre să sprijine statele UE care sunt „cele mai afectate de provocările imigrației”. June List consideră că politica în domeniul imigrației și azilului trebuie să fie de competența statelor membre, cu condiția respectării convențiilor și a acordurilor internaționale. O politică comună în aceste domenii prezintă riscul de a crea o „fortăreață europeană”, ale cărei semne se întrevăd deja foarte clar și în zilele noastre.

Mairead McGuinness (PPE-DE), în scris. – M-am abținut de la votul asupra acestui raport, deoarece Irlanda nu a făcut parte din țările care au adoptat directiva din 2003.

Principalul motiv al acestei poziții se referă la accesul pe piața muncii pentru solicitanții de azil.

Interdicția impusă solicitanților de azil de a intra pe piața muncii va fi reluată printr-o lege în curs de examinare de către Dáil.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Raportul nu reflectă adevărata amploare a condițiilor jalnice cu care se confruntă refugiații și imigranții în centrele de primire și de detenție din statele membre ale UE. Se limitează la a menționa condițiile tragice în care trăiesc aceștia, justificate prin aplicarea inadecvată a directivelor UE.

Astfel, pe de o parte, raportul susține, per ansamblu, legislația și politicile anti-imigrație ale UE și ale guvernelor țărilor UE, astfel cum au fost acestea stabilite prin Pactul privind imigrația și sistemul Dublin de acordare a

azilului, iar, pe de altă parte, protestează față de efectele inumane ale acestora. Este, cel puțin, insultător ca puterile politice care susțin o „cale cu sens unic” în Europa și care au votat în Parlamentul European în favoarea directivei care prevede, pe lângă altele, detenția imigranților „ilegali” pentru o perioadă integrală de 18 luni, să își exprime în acest raport presupusul regret față de condițiile inumane de detenție și să solicite eliminarea acestei detenții.

„Lacrimile de crocodil” ale Parlamentului European nu pot absolve UE de politica sa inumană, exploatare. Chiar și măsurile de bază, ca să nu mai vorbim de măsurile prin care să se ofere un sprijin adecvat imigranților și refugiaților pentru garantarea drepturilor lor, nu pot fi puse în aplicare fără a contesta și a schimba radical politica UE și structura UE în sine.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Statele membre, inclusiv Grecia, trebuie să întreprindă mai multe, făcând uz de cererile și propunerile Parlamentului European. Parlamentul European dă vina pe atitudinea guvernelor față de imigranții nevoiași care trec zilnic porțile UE, riscându-și viețile.

Unele state, cum este Grecia, care se află la granița externă a UE, ar trebui să profite de pe urma potențialei asistențe oferite de UE și, în temeiul respectării drepturilor refugiaților și ale solicitanților de azil, să încerce să asigure condiții decente de primire a acestora.

Chiar și cu concesiile inacceptabile pe care Comisia și Consiliul le-au acordat recent în ceea ce privește drepturile imigranților, în timp ce acestea își continuă drumul spre o „fortăreață europeană”, Grecia se află cu mult sub standardele comunitare de protecție a drepturilor fundamentale.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris*. – (PT) Acordarea de azil este gestul ultim al unui stat și al unei întregi comunități care își acceptă incapacitatea de a apăra drepturile omului la nivel mondial, dar și voința de a acționa conform acestei scări a valorilor.

Sistemul care guvernează acordarea de azil trebuie să fie, prin urmare, separat de cel aplicabil imigrației. Cu cât încercăm să extindem conceptul, incluzând aspecte nerelevante, cu atât va scădea valoarea acestuia, iar confuzia nu poate decât să dăuneze solicitanților de azil legitimi. De aceea, este important ca regulile să fie clare, procedurile rapide și tratamentul demn în orice situație. Deși există nevoia de a coordona acțiunile și opțiunile, acordarea de azil, în termeni de număr, amploare și concept, nu ridică aceleași probleme ca imigrația, chiar și într-o zonă fără frontiere. Statele membre își au propriile tradiții legate de acordarea azilului, iar această diferență nu trebuie trecută cu vederea în cadrul de coordonare menționat mai sus.

În ceea ce privește solicitanții de azil ale căror cereri au fost sau urmează să fie refuzate, acest concept, rezultatul unei noțiuni generoase, dar înguste privind azilul, nu poate duce la un tratament și o primire mai puțin umană a celor care vor fi întotdeauna vulnerabili, în virtutea condiției lor.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat împotriva raportului dnei Roure privind punerea în aplicare în cadrul Uniunii Europene a Directivei 2003/9/CE de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil și a refugiaților în statele membre. Deși deplâng faptul că unele vizite au arătat că actualele directive nu sunt puse în aplicare în mod adecvat sau nu sunt aplicate de unele state membre, nu sunt de acord cu aserțiunea raportorului conform căreia există o serie de deficiențe legate de condițiile de primire.

De asemenea, nu sunt de acord cu privire la faptul că centrele de cazare deschise din unele state membre nu dispun de capacitatea necesară și că nu par să răspundă nevoilor imigranților. În sfârșit, dezaproab prioritizarea primirii solicitanților de azil în centre de primire deschise, mai degrabă decât în unități închise.

Michel Teychenné (PSE), *în scris*. – (FR) Prin acest raport, Parlamentul European își reafirmă angajamentul privind respectarea drepturilor fundamentale, cum este dreptul la demnitate. Este inacceptabil ca, în cadrul Uniunii Europene însăși, condițiile de primire a imigranților și a solicitanților de azil să nu fie exemplare.

Vizitele întreprinse de către europarlamentari la centrele de primire între 2005 și 2008 au determinat redactarea acestui proiect, sub îndrumarea dnei Roure. Raportul prezintă amploarea neregularităților din sistemul de detenție al imigranților în Europa, indicând aspectele legate de consilierea juridică, îngrijirea medicală, igienă, promiscuitate și informare.

Prin urmare, acesta ar trebui să constituie un semnal de alarmă pentru Parlamentul European. Statele membre trebuie să ia act de acest raport și să aplice fără întârziere, acolo unde este cazul, directivele privind primirea și procedurile aferente sau să facă progrese legate de punerea în aplicare a acestora.

- Raport: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), *în scris*. – Partidul Laburist din cadrul Parlamentului European s-a abținut de la votul asupra acestui raport, nu pentru că ne opunem întăririi rolului IMM-urilor din Europa în comerțul internațional, ci pentru că dna Muscardini a creat un cal troian care conține poziții inacceptabile referitoare la instrumentele de protecție comercială.

Suntem dezamăgiți de faptul că Comisia a ținut pe raft revizuirea raportului datorită dificultății de a se ajunge la un consens privind calea de urmat. În opinia noastră, există o nevoie urgentă de a modifica regimul de protecție comercială al Comunității, pentru a ține seama de evoluțiile economiei globale. Lipsa de reforme ar însemna ca industria noastră să fie slab poziționată pentru a putea profita de pe urma avantajelor globalizării. Deși apreciem implicarea președinției cehe în programul de lucru pentru îmbunătățirea transparenței instrumentelor de protecție comercială, acest lucru nu este îndeajuns.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului dnei Muscardini privind IMM-urile. Acesta reprezintă o critică dură la adresa politicii comerciale a Uniunii Europene, deși folosește un ton atenuat și un limbaj tehnocratic, atât de apreciat de această adunare.

Acoperă toate aspectele: politicile axate pe nevoile marilor întreprinderi; slăbiciunile măsurilor de promovare a accesului pe piețele externe și asigurarea aplicării principiului reciprocității de către țările terțe; dificultățile de acces la instrumentele de protecție comercială pentru întreprinderile mici; failibilitatea măsurilor de protecție împotriva contrafacerii și a utilizării ilicite sau frauduloase a indicațiilor geografice de origine; ș.a.m.d.

Într-adevăr, este timpul ca Uniunea Europeană să înceteze să își mai sacrifice întreprinderile și lucrătorii săi pe altarul unei forme de concurență și comerț liber unice în lume. Este timpul să sprijinim IMM-urile să treacă la operațiuni de export, să le protejăm împotriva concurenței neloiale și să facem tot ceea ce este rezonabil pentru a proteja piețele noastre.

Adevărul este că, prin susținerea fermă a globalizării întreprinderilor ca scop în sine, raportorul continuă să promoveze un sistem bazat pe libertatea absolută de circulație a bunurilor, serviciilor, capitalului și a forței de muncă, un sistem care ne-a condus spre o profundă criză economică, financiară și socială, un sistem de care Uniunea Europeană trebuie să se rupă.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Nu este o întâmplare faptul că, odată cu apropierea alegerilor parlamentare, apar rezoluții care încearcă să retracteze responsabilitatea politicilor adoptate de UE (în special în ultimii 5 ani) în ceea ce privește situația foarte gravă în care se află microîntreprinderile și IMM-urile în general, în special în Portugalia.

IMM-urile și nu marile societăți transnaționale sunt victimele liberalizării pieței promovate de UE (de parcă un cadru în care regula supraviețuirii celui mai bine adaptat ar putea funcționa în favoarea acestora). Există multe IMM-uri care „participă” la „comerțul internațional” în virtutea dependenței lor de marile societăți transnaționale, pentru care acestea produc la prețuri care, deseori, nu corespund costurilor de producție.

Fără îndoială că este necesar să se ofere (și să se pună în aplicare) instrumente de protecție comercială, drepturi de proprietate intelectuală, denumiri de origine și indicații geografice ale produselor agricole, precum și să se sprijine internaționalizarea IMM-urilor.

Cum se face atunci că majoritatea forțelor politice reprezentate în Parlament, care corespunde majorității din cadrul Comisiei și a Consiliului UE, nu adoptă regulamentul privind menționarea originii, nu aplică produselor de import aceleași norme de protecție și siguranță cerute produselor fabricate în UE, nu utilizează cadrul financiar pentru perioada 2007-2013 pentru a proteja producția și ocuparea forței de muncă și pentru a sprijini IMM-urile?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *în scris*. – (PL) Apreciez faptul că Parlamentul European a adoptat raportul dnei Muscardini, la care am avut ocazia să lucrez în calitate de consultant al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. În prezent, se discută mult despre îmbunătățirea condițiilor pentru IMM-uri pe piața internă a Uniunii Europene, în special în contextul Legii privind întreprinderile mici (*Small Business Act*).

Întreprinderile mici și mijlocii reprezintă 99% din totalul întreprinderilor din Europa. Totuși, desfășurarea unei activități comerciale care să depășească granițele naționale ține mai mult de societățile mari. Doar 8% dintre IMM-uri exportă produse spre destinații care depășesc granițele naționale. În cazul în care, însă, este

vorba de desfășurarea unor activități comerciale care să depășească granițele Uniunii Europene, acest pas este făcut de doar 3% din IMM-uri.

Nu trebuie să uităm că întreprinderile multinaționale dispun de o mare capacitate inovatoare. Iar inovația este cheia competitivității și a dezvoltării economiei europene. De aceea, sper ca politicile privind piața internă să ofere IMM-urilor întreaga gamă de beneficii pe care piața comună le aduce cu sine și, dacă acest lucru este posibil, să așeze fundamentele internaționalizării activităților IMM-urilor. IMM-urile ar trebui să beneficieze și de un sprijin mai mare din partea statelor membre și a Comisiei Europene în domenii care țin de promovarea exporturilor sau căutarea unor potențiali parteneri comerciali, în special în ceea ce privește produsele lider pe piață și serviciile și noile tehnologii.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris. – (PL) Raportul dnei Muscardini a prezentat îngrijorări legate de aspecte de mare importanță economică și socială. Acestea au o semnificație deosebită în special acum că ne aflăm în fața unui colaps economic. Numărul IMM-urilor (cu până la 250 de angajați: o cifră de afaceri ≤ 50 de milioane EUR) din UE este de 23 de milioane, ceea ce reprezintă 99% din totalul firmelor active pe piața comunitară. Mai mult de 75 de milioane de persoane lucrează în cadrul acestor IMM-uri.

Prin urmare, apelurile adresate Comisiei, statelor membre și autorităților regionale și locale de a sprijini în mod efectiv aceste întreprinderi sunt justificate. Mai mult, este necesară simplificarea operațiunilor de comerț și trebuie înlăturate barierele birocratice la importul și exportul de produse.

În ceea ce privește achizițiile publice, ale căror proceduri complicate și, deseori, ambigue obstrucționează accesul IMM-urilor, piața ar trebui să fie mai deschisă, atât în cadrul UE, cât și în țările terțe. După cum am arătat și în cadrul raportului privind politica în domeniul inovației, rolul IMM-urilor în acest sector nu poate fi supraestimat. Și aceasta deoarece IMM-urile sunt mai flexibile și mai deschise la tehnologiile moderne și metodele organizaționale.

Este nevoie de un tratament special al IMM-urilor din sectorul agricol și alimentară, în care trebuie acordată o atenție deosebită protejării denumirilor de origine ale produselor și eliminării imitațiilor care dăunează sănătății consumatorilor. Susțin, de asemenea, ideea organizării unei săptămâni europene a IMM-urilor în luna mai 2009. Aceasta ar trebui să constituie o bună ocazie de informare asupra aspectelor menționate pe întreg teritoriul UE.

Syed Kamall (PPE-DE), în scris. – Deși recunoaștem și sprijinim cu toții rolul pe care îl au IMM-urile în comerțul internațional, este păcat că o mare parte a acestui raport a fost dedicată promovării așa-numitelor instrumente de protecție comercială. În realitate, IPC-urile sunt folosite de producătorii neperformanți ca o formă de protecționism pur pentru a evita confruntarea cu concurența, nu doar din partea competitorilor din afara UE, ci și din partea competitorilor mai performanți din cadrul UE care au profitat de pe urma globalizării și și-au creat lanțuri de aprovizionare globale.

IPC-urile dezavantajează societățile de vânzare cu amănuntul și consumatorii, care se văd nevoiți să plătească mai mult pentru produse pe care le-ar putea obține mult mai bine și mult mai ieftin din altă parte. De asemenea, acestea dezavantajează IMM-urile performante și inovatoare. Cunoaștem cu toții multe IMM-uri din zona noastră care sunt dezavantajate prin aceste IPC-uri pe care raportul ține să le elogieze. De aceea, conservatorii au votat până la urmă împotriva acestui raport.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – IMM-urile din Uniunea Europeană reprezintă 23 de milioane de întreprinderi (99% din total) și 75 de milioane de locuri de muncă (70%) în cadrul Uniunii.

Am votat raportul doamnei Muscardini deoarece surprinde strategia esențială pentru supraviețuirea acestora într-o perioadă economică dificilă: sprijin politic și financiar pentru stimularea inovării produselor și a proceselor, facilitarea accesului la informațiile financiare și fiscale, internaționalizarea acestora, adoptarea unei poziții ferme în negocierile privind procedurile de facilitare a comerțului, pentru a diminua costurile procedurilor vamale care însumează până la 15% din valoarea bunurilor comercializate, înregistrarea eficientă a originii bunurilor și controale vamale actualizate.

Pentru România, internaționalizarea IMM-urilor reprezintă o soluție în contextul crizei economice, contribuind decisiv la supraviețuirea și dezvoltarea activității acestora, esențiale pentru crearea de noi locuri de muncă.

Salut organizarea „Săptămânii europene a IMM-urilor” în mai 2009 și cu principalul scop de a furniza informații către IMM-uri privind internaționalizarea acestora.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris. –(PT)* Într-un moment în care lumea încearcă să găsească soluții la criza economică globală și în care tendințele protecționiste proliferază, cum a fost recent cazul discuțiilor din Congresul SUA privind clauza „Buy American”, este de datoria guvernelor naționale și a instituțiilor comunitare să protejeze interesele și să garanteze respectarea legislației aplicabile IMM-urilor și comerțului internațional.

Importanța accesului IMM-urilor la piețele internaționale este evidentă. După cum arată studiile efectuate, atunci când aceste companii operează pe piețele extra-comunitare, acestea tind să își perfecționeze practicile, să fie mai inovatoare și mai competitive. Chiar și așa, știm că unele dintre acestea nu pot și nu vor rezista în fața concurenței.

Cu toate acestea, ținând seama de aceste aspecte și știind că marile companii sunt mai bine sprijinite în aceste vremuri de protecționism, este necesar ca autoritățile să vină în sprijinul IMM-urilor, prin monitorizarea și impunerea respectării acordurilor internaționale.

În același timp, aceeași măsură trebuie să se aplice și în cazul țărilor terțe. Comerțul internațional va fi echilibrat doar dacă este corect pentru ambele părți.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. –(IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Muscardini referitor la întărirea rolului IMM-urilor europene în comerțul internațional. Pentru Uniunea Europeană, un cadru caracterizat, în mare parte, de prezența IMM-urilor, prezența pe scena internațională a acestora este de o importanță deosebită. În prezent, doar 8% din IMM-uri au o dimensiune internațională, iar majoritatea exporturilor sunt destinate teritoriului Uniunii Europene.

Cele câteva IMM-uri care exportă în afara UE tind să se axeze pe piețele dezvoltate și, practic, saturate din SUA, Canada sau Elveția; foarte rar se întâmplă ca acestea să exporte produse în țări cu economii emergente. Prin urmare, în ciuda bunelor intenții ale Comunității Europene, cum ar fi proiectul SBA, mai avem încă multe de făcut până când întreprinderile europene să poată dobândi o dimensiune cu adevărat internațională.

- Raport: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *în scris. –(PT)* Comerțul electronic reprezintă o excelentă oportunitate comercială pentru IMM-uri și tinerii întreprinzători. Acesta ajută la depășirea barierelor netehnice tradiționale, oferind acces la piețe altfel inaccesibile.

Din același motiv, acest tip de comerț asigură, de asemenea, o mai mare participare a țărilor mai puțin dezvoltate la comerțul internațional. Cooptarea acestor parteneri depinde, totuși, de crearea unei infrastructuri de bază, la care ar trebui să contribuim necondiționat.

Ar trebui, de asemenea, să avem în vedere faptul că fenomenul pirateriei, contrafacerea și accesul neautorizat la date nu sunt intrinseci acestui tip de comerț, ci reprezintă o adaptare a unor vechi practici. Odată cu ajustările necesare, trebuie să oferim și toate garanțiile comerțului tradițional.

Cadrul legal care guvernează comerțul electronic presupune o serie de aspecte diverse, care ne pot împiedica să îl examinăm cu un ochi critic: de exemplu, reglementarea internetului trebuie să țină de competența unei organizații internaționale adecvate și respectate, existând și chestiuni care țin de dreptul internațional privat sau inspecții.

Atunci când vine vorba de OMC, există o anumită confuzie legată de comerțul electronic și în ciuda unor solicitări insistente, negocierile privind acest tip de comerț continuă să fie transferate unor compartimente bilaterale, ceea ce este periculos.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris. –(PT)* Internetul deține un rol din ce în ce mai important în relațiile comerciale și în comerțul internațional. Există, însă, serioase deficiențe în materie de protecție a utilizatorilor și a consumatorilor, protecția datelor cu caracter personal și garantarea calității serviciilor furnizate sau a produselor achiziționate.

Deși raportul menționează toate aceste aspecte, nu vine cu propuneri care să întărească protecția utilizatorilor și calitatea serviciilor furnizate, în baza utilizării unui serviciu larg disponibil publicului, cum sunt comunicațiile.

Deși include o serie de aspecte pe care le considerăm pozitive, obiectivul principal al raportului este promovarea dezvoltării și a utilizării comerțului electronic ca instrument de facilitare a comerțului internațional și de depășire a dificultăților actuale de acces pe mai multe piețe. Aceasta înseamnă că obiectivul principal este facilitarea și promovarea comerțului electronic, adică a producției, promovării, vânzării și

distribuției produselor prin intermediul rețelelor de telecomunicații, susținând liberalizarea comerțului mondial.

Prin urmare, am ales să ne abținem.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris. – (PL) Internetul a deschis noi posibilități în comerțul cu bunuri și servicii. Aceasta privește și operațiunile transfrontaliere. Creșterea din ultimii ani a tranzacțiilor efectuate prin intermediul internetului ne dă motive de optimism în ceea ce privește încrederea consumatorilor în internet.

Totuși, există încă bariere cum ar fi cea lingvistică, care va fi foarte dificil de eliminat. O altă amenințare serioasă la adresa comerțului electronic internațional este lipsa siguranței legale și a protecției consumatorilor. Sper ca directiva propusă privind drepturile consumatorilor să elimine unele dintre aceste amenințări și să reprezinte un stimulent pentru dezvoltarea comerțului prin intermediul internetului.

Trebuie menționat faptul că internetul permite IMM-urilor să intre pe piețele internaționale în virtutea unor costuri foarte mici comparativ cu metodele tradiționale și oferă posibilități, înainte inaccesibile, de dezvoltare a afacerilor lor.

Totuși, comerțul electronic ridică o serie de probleme, în special legate de vânzarea de produse contrafăcute în detrimentul produselor protejate prin drepturi de proprietate intelectuală. Produsele contrafăcute reprezintă o gravă problemă pentru comerțul electronic, în special deoarece cei care vând aceste produse la nivel internațional nu pot fi aduși decât cu mare dificultate în fața justiției. Utilizatorii de internet sunt, de asemenea, deseori, victime ale fraudelor, cum ar fi furtul de bani prin mijloace electronice. Toate aceste fenomene subminează încrederea consumatorilor în internet și acest lucru nu face decât să încetinească dezvoltarea comerțului electronic internațional.

Syed Kamall (PPE-DE), în scris. – Apreciez acest raport deoarece este echilibrat și acoperă o serie întreagă de aspecte, referindu-se la impactul pe care îl are internetul asupra comerțului transfrontalier. Internetul a permis chiar și celor mai mici întreprinderi să aibă acces la piața globală, lucru de neconceput cu doar câțiva ani în urmă, ceea ce a stimulat comerțul și a scos la lumină aspectele pozitive ale globalizării. S-au deschis noi piețe și s-au înlăturat bariere în calea comerțului.

Raportul a indicat corect faptul că, deși avem de-a face cu o creștere a fraudelor și a contrafacerii, aceasta nu trebuie atribuită doar internetului, ci trebuie privită mai degrabă ca o chestiune care a existat și înainte și care necesită o abordare nouă și inovatoare, cu condiția să nu contravină libertăților noastre fundamentale ca cetățeni. Raportul arată, de asemenea, faptul că internetul trebuie privit mai degrabă ca o oportunitate de diversitate culturală decât ca o amenințare. În sfârșit, în raport se recunoaște că liberalizarea serviciilor care au legătură cu internetul, cum sunt telecomunicațiile, a dus la o explozie a investițiilor în infrastructură, astfel încât ar trebui să dăm dovadă de precauție dacă este să aplicăm noi reglementări în domeniu, după cum se pare că intenționează să facă Comisia în prezent.

David Martin (PSE), în scris. – Salut acest raport care subliniază noile oportunități și deschiderea de noi piețe posibile prin natura și dezvoltarea tehnologică a internetului. În raport, se recunoaște rolul pe care l-ar putea avea internetul în atenuarea diferențelor existente între nord și sud și deschiderea de noi canale care să lege țările în curs de dezvoltare de sistemele comerciale mai avansate, precum și care să ducă la o creștere a fluxurilor comerciale. Raportul menționează că aceasta ar trebui să faciliteze includerea armonioasă a țărilor în curs de dezvoltare în circuitul economic mondial, lucru pe care îl sprijin.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Consider binevenit raportul colegului meu privind rolul internetului în stimularea comerțului. Folosirea internetului de către un număr cât mai mare de utilizatori în Uniunea Europeană impune o mai bună reglementare a acestui domeniu în expansiune. Politicile europene trebuie să stimuleze comerțul online, ca alternativă eficientă la cel clasic, și ca modalitate de a stimula schimburile comerciale transfrontaliere în interiorul Uniunii.

Este nevoie, la nivel comunitar, de o serie de măsuri care să elimine potențialele piedici în calea unei mai bune utilizări a internetului în scopuri comerciale. Este vorba aici de măsuri menite a descuraja și a preveni fraudele, precum și furtul de date personale. Măsurile comunitare trebuie să sprijine o mai mare încredere a utilizatorilor în mediul online.

Totodată, este nevoie de o standardizare la nivel comunitar privitoare la schimburile comerciale online. UE trebuie să faciliteze implementarea acestor standarde, oferind astfel comercianților online posibilitatea de a fi recunoscuți ca furnizori de încredere.

Datorită naturii globale a internetului și a posibilității de realizare de schimburi comerciale avantajoase și cu state terțe, îmi exprim speranța că vom vedea progrese și în cadrul OMC, în sensul promovării comerțului online la nivel global.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Am votat acest raport deoarece urmărește să evidențieze domeniile comerțului internațional în care internetul a acționat ca un catalizator, creând noi condiții pentru dezvoltarea schimburilor comerciale la nivel mondial.

De asemenea, se recunoaște necesitatea unor standarde deschise și importanța lor pentru inovare, concurență și pentru posibilitatea efectivă de alegere a consumatorului. Raportorul propune ca acordurile comerciale semnate de CE să promoveze utilizarea deschisă și extinsă a internetului în scopul comerțului electronic, cu condiția ca accesul consumatorilor la serviciile și produsele digitale, precum și utilizarea acestora, să nu fie îngădite, exceptând cazul în care acestea sunt interzise de legislația națională.

Susțin raportorul în solicitarea adresată Comisiei să elaboreze o strategie completă care să permită eliminarea obstacolelor care încă există pentru IMM-uri în ceea ce privește utilizarea comerțului electronic, precum și crearea unei baze de date concepută pentru a oferi sprijin informațional și consiliere în domeniul gestionării noilor participanți fără experiență în comerțul on line. <BRK>

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului referitor la comerțul internațional și internet, prezentat de dl. Papastamkos. Susțin, într-adevăr, obiectivul declarat al raportorului de a evidenția domeniile comerțului internațional în care internetul a acționat ca și catalizator, creând noi condiții de dezvoltare a comerțului internațional la scară mondială.

Este evident faptul că internetul și comerțul internațional oferă beneficii reciproce. Mai mult, cred cu tărie că dezvoltarea comerțului online aduce avantaje considerabile pentru consumatori. Principalele beneficii, fie la nivel național, fie la nivel european sau la nivel mondial, sunt legate de o gamă mult mai largă de bunuri și servicii, prețuri competitive, costuri de trai mai scăzute și o creștere a calității vieții.

Datorită informațiilor disponibile, consumatorii au acum ocazia de a beneficia de produse și servicii mai bune, la care pot avea acces tot timpul, de acasă sau de la locul de muncă.

- Raport: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea compromisului la care s-a ajuns și consider că noul act legislativ este foarte pozitiv, întrucât va face posibilă armonizarea condițiilor de introducere pe piață și utilizare a furajelor și nutrețurilor, și va asigura, în același timp, o informare adecvată a crescătorilor de animale și a consumatorilor de produse din carne, garantând astfel caracterul funcțional al pieței interne.

Doresc să subliniez importanța „declarației deschise”, o listă a substanțelor utilizate în amestecul furajer în ordinea descrescătoare a greutateii lor relative, ceea ce va contribui la menținerea încrederii agricultorilor și a consumatorilor.

De asemenea, producătorii vor beneficia astfel de reguli mai clare privind introducerea pe piață a furajelor, ceea ce va permite evitarea cu mai mare ușurință a unor posibile practici incriminatorii.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Raportul Parlamentului European conține o serie de amendamente constructive, cum ar fi includerea pe etichetă a mențiunii că anumite furaje combinate destinate nerumegătoarelor pot conține făină de carne și de oase.

Totuși, amendamentele aduse raportului includ și anumite detalii care ar trebui să fie stabilite de experți și autorități, nu de politicieni. De exemplu, anumite formulări din textul citat sună astfel: „hrănirea animalelor pe cale orală: introducerea pe cale bucală de furaje în tractul gastrointestinal al animalului, ce are drept obiectiv satisfacerea necesităților nutriționale ale animalului, și/sau menținerea productivității animalelor sănătoase”, „bulgării de lins care conțin minerale” sau „materile fecale, urina, precum și conținutul izolat al aparatului digestiv care rezultă din golirea sau îndepărtarea aparatului digestiv, indiferent de forma de tratare sau de amestecul realizat”.

Acestea reprezintă, cu siguranță, aspecte importante legate de siguranța alimentară, dar ar trebui lăsate în seama experților autorităților naționale.

Am votat în favoarea raportului, deoarece conține unele propuneri care sunt, în principiu, importante, dar asta nu înseamnă că susțin abordarea prin care se furnizează detalii specifice.

Adrian Manole (PPE-DE), *în scris*. – Raportul Baringdorf privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor este de mare importanță pentru agricultură și piața alimentară, în contextul recentelor scandaluri privind hrana animalelor, bolile declanșate hrana cu care au fost furajate, scandalul dioxina, boala vacii nebune etc

Se va conferi o mai mare libertate și responsabilitate operatorilor din sectorul furajelor, însă acest lucru înseamnă că, dacă apare o problemă gravă de contaminare cu substanțe otrăvitoare sau furaje dăunătoare, acest lucru va afecta în mod major dezvoltarea animalelor sau mediul. Dacă producătorul are resurse financiare insuficiente pentru a rezolva problema, pot apărea probleme chiar și mai grave.

Consider că este necesar, și de aceea am susținut votul favorabil, ca fermierii, agricultorii în general, să fie informați exact în privința conținutului hranei pentru animale, însă să fie și protejați în mod adecvat de pierderile financiare, sociale și economice în caz de dezastru.

animalelor și din motivul necunoașterii ingredientelor conținute de hrana cu care au fost furajate, scandalul dioxina, boala vacii nebune etc.

Se va conferi o mai mare libertate și responsabilitate operatorilor din sectorul furajelor, însă acest lucru înseamnă că, dacă apare o problemă gravă de contaminare cu substanțe otrăvitoare sau furaje dăunătoare, acest lucru va afecta în mod major dezvoltarea animalelor sau mediul. Dacă producătorul are resurse financiare insuficiente pentru a rezolva problema, pot apărea probleme chiar și mai grave.

Consider că este necesar, și de aceea am susținut votul favorabil, ca fermierii, agricultorii în general, să fie informați exact în privința conținutului hranei pentru animale, însă să fie și protejați în mod adecvat de pierderile financiare, sociale și economice în caz de dezastru.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris*. – (PL) Mulțumesc sincer raportorului pentru că și-a dedicat atenția unui astfel de subiect dificil și controversat. Etichetarea alimentelor și coordonarea acestei acțiuni la nivel comunitar necesită o reconciliere a intereselor consumatorilor, care au dreptul de a ști ce cumpără, dacă un produs este sigur și ce conține acesta, și drepturile producătorilor, care vor să își apere drepturile de proprietate intelectuală asupra produselor.

Obiecțiile ridicate de întreprinzători și de statele membre referitoare la cerința de a include pe etichetele produselor alimentare anumite „informații specifice la cerere” arată conflictele de interese dintre aceste grupuri.

Compromisul la care s-a ajuns cu ajutorul Curții Europene de Justiție pare a fi rezonabil, la prima vedere, dar acesta nu are, totuși, nicio legătură cu realitatea, deoarece este dificil de imaginat un agricultor care, lucrând deja zi și noapte, în principiu, să fie suficient de interesat să cheltuiască bani și să irosească timp prețios cu proceduri complicate de apel.

Informațiile specifice referitoare la compoziția furajelor ar trebui să fie incluse pe etichete, nu doar pentru a respecta dreptul inalienabil al consumatorilor, ci și, mai presus de toate, pentru a respecta obiectivul de bază al directivei, și anume protejarea sănătății acestora. Cine ar putea să garanteze, dacă nu producătorii, că hrana nu a fost modificată genetic, de exemplu? Protecția proprietății intelectuale nu trebuie să favorizeze abuzurile.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea raportului referitor la introducerea pe piață și utilizarea furajelor, prezentat de dl Graefezu Baringdorf. Sprijin propunerea de revizuire majoră a legislației europene în materie de hrană destinată animalelor, care implică nu doar simplificarea actualelor norme, dar și alinierea acestora la noua legislație privind alimentele.

Printre punctele principale pe care le susțin, se numără detalierea ingredientelor furajelor combinate și a cantităților precise conținute de acestea (declarația deschisă), care a fost una din principalele cereri ale Parlamentului European ca urmare a crizei encefalopatiei bovine spongiforme (EBS). În sfârșit, sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește protejarea drepturilor consumatorilor de a fi informați și etichetarea alimentelor.

- Raport: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *în scris*. – (FR) Comisia face din APE (acorduri de parteneriat economic) alfa și omega strategiei sale de dezvoltare. Raportul Schröder și dreapta europeană fac același lucru.

Deși sprijinim țările vizate de aceste parteneriate, noi, socialiștii europeni, nu suntem de acord cu abordarea propusă. În ceea ce ne privește, aceste APE nu sunt decât niște false acorduri. Mai este încă timp să promovăm un alt mod de abordare pentru a face din APE reale instrumente de dezvoltare, prin sprijinirea redeschiderii

negocierilor în ceea ce privește punctele care suscită discuții, astfel cum au promis dl Barroso și dna Ashton; optând pentru o regionalizare selectivă, realizată de țările ACP însele; onorând angajamentele asumate în privința asistenței comerciale promise în 2005, mai degrabă decât „să dăm iama” în FED; garantând un control parlamentar real al întregului proces, parlamentele țărilor ACP deținând un rol-cheie, precum și implicarea societății civile din sud; prin respingerea „strategiei de buldozer” care are drept scop extinderea negocierilor privind serviciile și aspectele legate de Singapore, deși țările ACP nu sunt încă pregătite să facă acest lucru.

Aceasta nu este foaia de parcurs descrisă în raportul Schröder. De aceea, voi vota împotriva raportului.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Din nou, în special datorită obiecției diverselor țări din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), în ciuda folosirii unui limbaj „politically correct” (corect din punct de vedere politic), majoritatea din Parlament nu poate ascunde adevărata origine și adevăratele intenții din spatele Acordurilor de parteneriat economic dintre UE și țările ACP.

Deși articolul 36 alineatul (1) din Acordul de la Cotonou stabilește „noi acorduri comerciale compatibile cu normele OMC, înlăturând treptat barierele dintre acestea, încurajând cooperarea din toate zonele care țin de comerț și dezvoltare”, ceea ce vrea UE să facă este să meargă dincolo de cele stabilite deja și să atingă ceea ce OMC nu a reușit încă, deși cel de-al zecelea Fond european de dezvoltare are exact acest scop, reducând, în același timp, ajutorul pentru dezvoltare din fonduri publice. Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă să intri pe fereastră după ce nu ai reușit să intri pe ușă.

Scopul UE este liberalizarea comerțului, în baza căreia principalele grupuri economice și financiare se angajează să asigure deschiderea piețelor, vânzarea bunurilor și a serviciilor, exploatarea materiilor prime și impunerea unui model de producție axat pe export, conform intereselor lor.

Este necesară o altă politică care să promoveze în mod eficient independența, suveranitatea, cooperarea, solidaritatea, dezvoltarea și justiția socială.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului privind impactul asupra dezvoltării al Acordurilor de parteneriat economic (APE), prezentat de dl Schröder.

Acordurile preliminare semnate până în prezent reprezintă doar începutul unei colaborări fructuoase de durată cu aceste țări din afara Europei. În ceea ce privește APE, s-a considerat că un proces de liberalizare care să dureze 15 ani poate fi considerat acceptabil de UE și de către țările ACP. În plus, cerința minimă de acoperire „în mod substanțial a tuturor schimburilor comerciale” ar urma să reprezinte cel puțin 80% din comerțul realizat între partenerii la acord. Prin urmare, sunt convins că încheierea unor acorduri suplimentare nu ar face decât să aducă beneficii poziției economice a ambelor părți la acord.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) Raportul din proprie inițiativă referitor la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) conține o serie de puncte valide. Face apel la creșterea ajutoarelor guvernamentale (la urma urmelor, țările ACP sunt grav afectate de criza financiară) și subliniază faptul că APE reprezintă instrumente de dezvoltare care nu ar trebui să afecteze în mod negativ integrarea regională din sud. În ciuda acestui lucru, susțin rezoluția alternativă prezentată de Grupul Verzilor/ALE. La urma urmelor, ar fi mai logic dacă Parlamentul ar amâna să aprobe APE, până când guvernele țărilor ACP implicate își clarifică poziția. În opinia mea, organismul parlamentar de monitorizare a APE ar trebui să fie Adunarea parlamentară comună ACP-UE și nu un organism care a fost creat doar în acest scop. Acesta nu ar face decât să divizeze și să slăbească poziția țărilor din sud care nu dispun de mijloacele financiare sau individuale de a asista la toate aceste întruniri. Mai mult, un organism separat ar fi netransparent și ar împiedica o abordare holistică a chestiunilor legate de dezvoltare.

Michel Teychenné (PSE), în scris. – (FR) Deși acordurile de parteneriat economic (APE) oferă o mai bună structurare a relațiilor UE cu țările din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), Parlamentul European transmite un mesaj negativ prin adoptarea acestui raport.

Europa trebuie să își schimbe radical modul de negociere și realizare a schimburilor comerciale cu țările ACP, dacă nu dorește să contribuie la ruina acestora. Acest raport validează un sistem bazat pe o presupusă egalitate între părți, când de fapt UE este, în realitate, cea mai mare putere economică pe plan mondial, iar țările ACP mai au multe de făcut până să ne ajungă din urmă. Există acum o nevoie urgentă de a adopta o abordare asimetrică și consensuală care să ofere, în sfârșit, acestor state o șansă în ceea ce privește concurența la nivel global.

Eu și colegii mei din PSE am votat împotriva raportului. Adoptarea acestuia de către Parlament este încă o dovadă a faptului că Europa este guvernată de forțele de dreapta, iar situația trebuie să se schimbe!

- Propunere de rezoluție: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. –Recunoașterea Kosovo ca stat suveran de către multe țări a creat, probabil, mai multe probleme decât soluții. Sunt sceptic în legătură cu faptul că Kosovo a fost pregătit să devină un stat independent. Atitudinea anumitor state membre care nu doresc să recunoască independența Kosovo de teamă să nu creeze un precedent, care să afecteze granițele lor, a complicat și mai mult problema viitorului Kosovo-ului.

UE și-a asumat acum o responsabilitate primordială de a asista pe plan intern Kosovo. Acest angajament nu ar trebui să fie nelimitat în ceea ce privește durata și resursele financiare puse la dispoziție. Există îngrijorări reale legate de stabilitatea politică din Kosovo, nivelul corupției, influența internă și externă a grupurilor de crimă organizată și tratamentul aplicat minorităților, inclusiv în cazul sârbilor.

Este esențial ca instituțiile UE să rămână vigilente și gata să intervină în cazul în care Kosovo nu se ridică la nivelul standardelor inerente de suveranitate statală.

Fără a lăsa însă aceste îngrijorări să stea în calea deciziei mele, am decis să susțin această rezoluție.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Nu există nimic pozitiv legat de situația din Kosovo sau de rolul pe care l-a avut Uniunea Europeană în acest caz.

EULEX, misiunea UE în Kosovo, nu este, în acest caz, decât brațul militar al ONU, însărcinată cu monitorizarea instaurării unui guvern kosovar permanent și a unei administrații aferente, încălcându-se astfel rezoluția 1244 a ONU, care recunoaște suveranitatea Serbiei asupra acestei provincii.

Bunele intenții exprimate de această adunare, sfaturile și solicitările nu fac decât să ascundă o realitate tragică: oprimarea minorităților, în special a celei sârbe, într-un teritoriu lăsat acum pradă - din cauza comunității internaționale și a celei europene - corupției, crimei organizate, mafiei albaneze și poate chiar grupurilor teroriste islamiste.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. –(PT) Obiectivul acestei rezoluții este de a minimiza sprijinul UE pentru declararea unilaterală ilegală a independenței provinciei Kosovo.

Obiectivul Parlamentului este inacceptabil, deoarece urmărește să legitimizeze crearea unui protectorat rezultat în urma unei agresiuni și a unei ocupații militare a SUA, NATO și UE, garantând dominația politică, economică și militară a acestora într-o regiune de o mare importanță din Europa. Existența unui „pseudo-stat” cu o „suveranitate supravegheată”, protejată de UE/NATO, în mod specific prin EULEX și „viceregi”, cum sunt Reprezentantul Civil Internațional și Reprezentantul Special al UE, care au puteri judiciare, polițienești și vamale, precum și funcțiile executive și funcțiile de monitorizare, constituie acte inacceptabile de neo-colonialism.

Prin această rezoluție, se confirmă faptul că „cea mai importantă misiune derulată în cadrul Politicii europene de securitate și apărare (a UE) până în prezent” este o încălcare flagrantă a Cartei ONU și un precedent periculos în materie de drept internațional, cu consecințe imprevizibile pentru stabilitatea frontierelor, în special pe continentul european.

Unii dintre aceia care au vociferat în favoarea respectării dreptului internațional și a independenței teritoriale, a suveranității și a independenței Georgiei sunt, de fapt, cei care au promovat și au susținut actul de agresiune împotriva Iugoslaviei.

Această rezoluție nu este decât o altă dovadă de ipocrizie și cinism din partea majorității din Parlament.

Erik Meijer (GUE/NGL), în scris. –(NL) Timp de aproape 20 de ani, acest Parlament a stat cu mâinile în sân și a privit nepăsător la populația din Kosovo care își lua treptat la revedere de la Serbia. În această ședință plenară, dezbaterile privind Kosovo nu sunt, de obicei, legate neapărat de Kosovo, ci mai degrabă de efectele asupra celorlalte țări. Cei care se declară în favoarea sau împotriva independenței sunt preocupați, în principal, de decizia prin care se creează un precedent pentru alte regiuni și de riscul ca Uniunea Europeană să cadă, prin urmare, în capcana fărâmițării.

Timp de 30 de ani, am susținut ferm dreptul la autodeterminare, atât în cadrul Parlamentului, cât și în afara acestuia. Democrația ne impune, mai întâi de toate, să privim la nevoile și dorințele poporului însuși. După

secole de dominație turcă și un secol de dominație sârbă, ultimul lucru de care au acum nevoie kosovarii este constrângerea venită din exterior. Dacă nu li se permite să se unească cu Albania, doresc o independență reală.

În ultimii 10 ani, am fost avocatul politicilor de susținere populară, din punctul de vedere al celor săraci, al celor dezavantajați, al celor care suferă în absența democrației și a statului de drept, a victimelor dezastrilor naturale sau a războaielor, pe scurt, a tuturor acelor care suferă de pe urma inegalității dintre oameni. Voi vota împotriva proiectului EULEX deoarece acesta nu oferă soluții care să fie în interesul oamenilor obișnuiți din Kosovo.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Rezoluția Parlamentului European nu doar recunoaște Kosovo ca stat separat, dar și cere pe un ton ofensator acelor state membre ale UE care nu au făcut-o încă să recunoască independența Kosovo, ceea ce ar reprezenta o încălcare flagrantă a dreptului internațional și a rezoluției 1244 a Consiliului de Securitate al ONU.

În acest scop, se susține crearea unei Forțe de securitate pentru Kosovo (KSF), cu alte cuvinte a unei armate separate care ar urma să acționeze sub egida forțelor de ocupație KFOR din cadrul NATO.

Obiectivul stabilirii și al desfășurării forței polițienești/judiciare represive EULEX din Kosovo și al reformelor promovate de aceasta, cum ar fi privatizarea etc., este de a impune interesele UE și de a grăbi includerea Kosovo în structurile de euro-unificare. Aceasta va însemna sfârșitul procesului de transformare a Kosovo într-un protectorat al UE/NATO.

Primul ciclu sângeros de divizare a Iugoslaviei și retrasare a granițelor se încheie cu deschiderea de noi răni atât la nivelul Balcanilor, cât și la nivel mondial, care stau sub semnul imperialist *divide et impera*, ceea ce va duce la noi tensiuni și intervenții.

Partidul Comunist din Grecia a votat împotriva acestei rezoluții inacceptabile, subliniind nevoia de a lupta împotriva imperialismului și de a contesta atitudinea UE și politicile acesteia, solicitând Greciei și tuturor armatelor de ocupație ale Euro-NATO să se retragă din Kosovo și din Balcani.

Maria Petre (PPE-DE), în scris. – Am votat împotriva acestei rezoluții deoarece România nu recunoaște independența provinciei Kosovo.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la Kosovo deoarece nu sunt de acord cu o serie de puncte conținute în aceasta.

Personal, nu consider că adoptarea unui program funcțional de protecție a martorilor este esențial, pentru a lua măsuri juridice efective împotriva celor care au comis infracțiuni de o mare gravitate în Kosovo, în special în ceea ce privește crimele de război. De asemenea, nu consider că este esențial pentru Kosovo să se promoveze proiectele destinate, de exemplu, să restaureze cimitirele vandalizate, cu implicarea directă a actorilor locali: adevărul este că astfel de proiecte nu au nicio valoare practică pentru comunitatea din Kosovo și nu contribuie la îmbunătățirea climatului interetic.

Brian Simpson (PSE), în scris. – Membrii acestei adunări sunt, cu siguranță, la curent cu viziunile mele din trecut legate nu doar de Kosovo, ci și de întreaga regiune a Balcanilor.

În opinia mea, cheștiunea Kosovo poate fi rezolvată doar printr-o abordare consensuală care să implice nu doar Serbia, în primul rând, ci și țările vecine.

Acest raport conține multe aspecte pe care le susțin, dar insistența ca fiecare stat membru să recunoască independența Kosovo nu prezintă un lucru pe care să îl pot susține.

Independența Kosovo poate fi atinsă doar prin consens și în acord cu voința Serbiei. Neadmiterea acestui fapt, ar duce, în opinia mea, la probleme pe viitor și la o atitudine anti-Serbia în cadrul acestei adunări.

De aceea, admiterea amendamentului 3 face ca rezoluția să fie părtinitoare și să submineze semnificativ restul textului. Din păcate, aceasta înseamnă că nu pot susține rezoluția.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. – (SK) Votul de la amendamentul 3 și votul final au fost, în opinia mea, foarte importante. În ambele cazuri, am votat împotriva. La amendamentul 3, PE cere țărilor membre ale UE să recunoască independența Kosovo. În opinia mea, întregul proces de asumare a independenței a fost făcut în grabă și prost conceput. Sunt conștientă de faptul că negocierile dintre Kosovo și Serbia, chiar și în prezența personalităților și a organizațiilor internaționale, au fost foarte lungi și mulți nu au acordat nicio șansă găsirii

unei soluții sau chiar continuării acestora. De aceea, majoritatea țărilor UE și SUA au acceptat planul Aktisari. Totuși, consider că orice declarație unilaterală a independenței nu este decât o sursă de viitoare probleme și potențiale conflicte. Perioada scursă de la declararea independenței Kosovo nu face decât să confirme acest lucru. Dacă vrem să păstrăm pacea în regiune, atunci orice perioadă de timp alocată negocierilor nu poate fi nici prea lungă, nici inutilă.

- Raport: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Acest raport se referă la puterea comercială din ce în ce mai mare a Chinei. Se atrage atenția, de asemenea, asupra schimburilor comerciale dintre China și Taiwan, care se află pe un trend ascendent, ca urmare a semnării acordurilor comerciale de o parte și de cealaltă a strâmătorii.

Relațiile economice mai strânse dintre China și Taiwan au potențialul de a facilita o abordare pozitivă a chestiunii mai ample privind relațiile de ambele părți ale strâmătorii. Totuși, această detensionare nu are nicio valoare dacă nu este însoțită de integrarea Taiwan-ului în organizațiile internaționale, în special cele legate de comerț, cum ar fi Adunarea Mondială a Sănătății și Organizația Maritimă Internațională.

Parlamentul ar trebui să își exprime sprijinul ferm pentru politica declarată a Consiliului de a susține participarea Taiwan-ului în cadrul organizațiilor internaționale. Parlamentul ar trebui, de asemenea, să facă presiuni asupra Chinei pentru a permite Taiwan-ului să se exprime cu o singură voce distinctă pe scena internațională. Prosperitatea și sănătatea celor 23 de milioane de cetățeni ai Taiwan-ului nu ar trebui să fie îngădite din motive politice.

Având în vedere susținerea declarată pentru participarea semnificativă a Taiwan-ului în cadrul organizațiilor internaționale, am votat în favoarea acestui raport.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului Wortmann-Kool, deoarece susțin dezvoltarea relațiilor economice dintre UE și China. Această țară a cunoscut o creștere economică formidabilă, devenind unul dintre cei mai mari actori economici pe plan mondial. Relațiile comerciale dintre UE și China au sporit enorm în ultimii ani, Europa fiind din 2006 cel mai mare partener comercial al Chinei, iar China s-a situat pe locul 2 în topul partenerilor comerciali ai UE în 2007.

Astăzi este necesară o cooperare fără precedent între UE și China pentru a soluționa criza financiară și economică actuală. Consider că China, fiind unul dintre motoarele dezvoltării mondiale, ar trebui să își asume pe deplin responsabilitatea de a garanta dezvoltarea durabilă și echilibrată a economiei mondiale. Relațiile comerciale ale UE cu China ar trebui să se bazeze pe principiile reciprocității, dezvoltării durabile, protecției mediului, prevenirii schimbărilor climatice, concurenței loiale, respectării reglementărilor Organizației Mondiale a Comerțului, fără a uita drepturile omului.

UE trebuie să insiste asupra respectării normelor privind protecția consumatorului, pentru ca cetățeanul european să nu mai riște să cumpere produse periculoase pentru sănătate, mărfuri cu vicii ascunse sau contrafăcute.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) În fiecare an, Parlamentul adoptă un text referitor la relațiile comerciale și economice cu China și, de fiecare dată, constatările devin și mai grave: încălcarea drepturilor omului, practici comerciale neloiale, dumping, nerespectarea angajamentelor internaționale asumate fie în cadrul OMC, fie în cadrul OMM (Organizației Mondiale a Muncii), contrafacerea, politica care se apropie de furt în materie de brevete etc. Lista devine din ce în ce mai lungă și acest lucru este îngrijorător.

Și mai îngrijorătoare este însă convingerea fermă a raportorului care crede în mitul „schimbărilor democratice prin schimburi comerciale”, cel mai bun exemplu care contravine acestei viziuni fiind chiar China. Mitul nu este altceva decât un alibi al celor care pun interesele comerciale ale celor puțini mai presus de respectarea valorilor pe care le proclamă, cu siguranță, pentru a nu fi nevoiți să ia deciziile necesare: protecția comercială și instrumentele de sancționare.

Aceștia cred, fără îndoială, că China ar trebui să devină atelierul de lucru mondial care să producă cu costuri mici bunuri mai mult sau mai puțin – accentul fiind pe mai puțin – de calitate.

Preferăm o politică care constă în producția în Europa, cu forță de muncă europeană, a bunurilor pe care le consumăm și în recăștigarea independenței industriale pe o piață europeană protejată.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), în scris. –(PT) Din 2006, UE a devenit cel mai important partener comercial al Chinei, iar din 2007, China a devenit cel de-al doilea cel mai important partener comercial al UE. În prezent, China reprezintă 6% din comerțul mondial.

PRC a realizat progrese importante de la raportul pe care am avut onoarea să îl prezint în fața acestei adunări în 2002. Se pare, totuși, că multe dintre aspectele care ar fi trebuit să fie remediate atunci persistă încă și în prezent, deși, în unele privințe, s-au făcut progrese remarcabile în acest sens.

În materie de impact social și de mediu, industria chineză nu este în mod clar pregătită, iar aceasta implică o mai mare stimulare din partea UE.

China și UE au început în octombrie 2007 negocierile pentru un Acord de parteneriat și cooperare, rezultatul acestora rămânând de văzut. Având în vedere sprijinul european pentru o serie de aspecte legate de comerțul internațional, China ar trebui să își respecte angajamentele asumate în cadrul OMC. Au fost introduse obstacole sub formă de reguli și reglementări care restricționează accesul companiilor europene la o serie de sectoare.

În noiembrie, RPC și-a exprimat intenția de a renunța la sistemul în vigoare din 2007 de control dual al importurilor de textile și încălțăminte. Statisticile disponibile nu ușurează discuțiile, dar s-ar putea să avem de-a face cu o controversă comercială.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. –(PT) Din moment ce nu putem să facem referire la absolut toate aspectele menționate în această rezoluție, considerăm că este esențial să subliniem faptul că susținem întărirea relațiilor de cooperare reale și eficace dintre țările UE și China, pentru a răspunde în mod avantajos nevoilor reciproce ale popoarelor noastre și pentru a contribui la dezvoltarea reciprocă, cu respectarea principiului neinterferenței și al suveranității naționale.

În baza acestor principii și deși rezoluția conține anumite aspecte cu care ne declarăm de acord, ne opunem în mod clar acesteia, deoarece își asumă o matrice neo-liberală, prin continuarea luptei împotriva liberalizării comerțului, în acest caz, cu China.

Rezoluția prezentată, prin mascarea consecințelor foarte serioase ale liberalizării comerțului mondial, reprezintă un stimulent pentru a continua deschiderea piețelor dintre UE și China, evidențiază eforturile de accelerare a negocierilor din cadrul OMC și „subliniază că noul ACP UE-China ar trebui să fie destinat stabilirii unor relații de comerț liber și echitabil”.

După cum s-a arătat și cu ocazia altor rezoluții similare ale Parlamentului, obiectivul acesteia este, de fapt, de a veni în întâmpinarea nevoii de expansiune a principalelor grupuri economice și financiare din cadrul UE, care contravin nevoilor lucrătorilor și ale IMM-urilor dintr-o serie de țări europene, în special din Portugalia.

David Martin (PSE), în scris. –Susțin recomandările din acest raport referitoare la îmbunătățirea condițiilor de acces pe piața chineză, înlăturarea barierelor în calea comerțului prin creșterea accesibilității companiilor străine pe piața chineză și accentul pe crearea unui cadru echilibrat de desfășurare a schimburilor comerciale.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. –În contextul crizei economice și financiare globale, relațiile dintre UE și principalii săi parteneri economici externi capătă o importanță mult mai mare decât în trecut. Stabilitatea economică și sustenabilitatea fluxurilor comerciale care implică Uniunea devin tot mai relevante pentru siguranța noastră viitoare. Am votat în favoarea raportului doamnei Wortmann-Kool privind relațiile economice și comerciale cu China deoarece consider că acesta constituie un pas înainte spre o mai bună formulare a relațiilor comerciale dintre Uniunea Europeană și un partener crucial la nivel global.

Necesitatea acestui raport este relevantă de realitatea dură a deficitului comercial de 160 de miliarde de euro. Însă cele mai multe dintre elementele acestui raport nu sunt doar doleanțe ale Uniunii Europene în raport cu unele aspecte ale politicii economice și comerciale ale Beijingului, ci și sugestii a căror implementare va aduce beneficii Chinei la nivel intern, precum și în perspectiva evoluției sale viitoare. Mai buna reglementare și protejare a proprietății intelectuale, diminuarea impactului social și asupra mediului al formidabilei creșteri economice a partenerului nostru asiatic, reducerea contrafacerii și piratării de mărfuri sunt direcții de acțiune în care Beijingul a făcut deja progrese notabile, și a căror susținere în viitor nu va face decât să potențeze dezvoltarea Chinei.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), în scris. –(SK) În baza propriei mele experiențe cu ocazia unei reuniuni a delegației Comisiei pentru piața internă și drepturile consumatorilor care a avut loc în China, între 16 și 21 martie

2008, am votat în favoarea raportului Corien Wortmann-Kool privind relațiile economice și comerciale cu China.

Schimburile comerciale dintre UE și China au crescut considerabil începând cu anul 2000. UE este cel mai important partener comercial al Chinei, iar China este al doilea cel mai important partener comercial al UE.

Deși China beneficiază de avantaje considerabile ca urmare a aderării la OMC, firmele europene trebuie, mai întâi, să treacă de obstacolele majore în calea accesului pe piața chineză, cele mai importante fiind încălcarea drepturilor de brevet și un set ambiguu de standarde. Salut intenția de lansare a programului „Gateway to China” (Poarta către China) menit, în special, să ofere programe de formare a managerilor din China în vederea sprijinirii accesului pe piața chineză pentru IMM-urile europene până în 2010.

Raportul conține recomandări pentru îmbunătățirea relațiilor comerciale dintre Europa și China, care trebuie să se bazeze pe principii de reciprocitate, dezvoltare durabilă, respectul pentru mediu, contribuția la atingerea țintelor globale pentru combaterea schimbărilor climatice, concurența economică loială și comerțul loial, toate acestea fiind conforme cu valorile noastre comune și regulile OMC. Am salutat amendamentul care se referă la considerarea Taiwan-ului ca o entitate economică și comercială și sprijinirea participării Taiwan-ului ca observator în cadrul organizațiilor internaționale relevante.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. – (PT) Dezbaterile privind relațiile comerciale cu China ridică întotdeauna, în mod inevitabil, problema respectării drepturilor omului în China. Este de înțeles. Obiecțiile legate de relația noastră cu China pot fi înțelese în lumina diverselor aserțiuni care sunt, în majoritatea cazurilor, justificate.

Percepția conform căreia creșterea economică a Chinei nu are legătură cu respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice și nici cu acțiunile acesteia pe plan internațional, exploatarea muncitorilor, un cadru de reglementare a muncii mult mai puțin solicitant, nerespectarea chestiunilor legate de protecția mediului și a drepturilor de brevet și proprietate intelectuală, toți acești factori reprezintă bariere în calea unor relații comerciale deschise bazate pe respectarea bunelor practici internaționale. Cu toate acestea, schimburile comerciale există și sunt în creștere. Rolul Chinei în economia mondială modernă este inegalabil, iar participarea acesteia la eforturile de depășire a crizei mondiale sunt esențiale.

Prin urmare, este necesar să se insiste asupra respectării regulilor și a principiilor comerțului internațional, asupra accesului egal pe piață și apărării democrației și a drepturilor omului, fără a trece cu vederea realitatea și interdependența noastră din ce în ce mai mare. De fapt, trebuie să încercăm să obținem cât mai multe din această situație, chiar și numai pentru a influența în bine evoluția acestei mari puteri.

Bogusław Rogalski (UEN), în scris. – (PL) În ceea ce privește raportul privind relațiile economice și comerciale cu China, am votat în favoarea adoptării acestuia.

China este cel de-al doilea cel mai important partener comercial al UE, iar UE a devenit din 2006 cel mai important partener comercial al Chinei. Este o țară care reprezintă un motor pentru creșterea economiei mondiale. Este foarte important ca relațiile comerciale dintre țările europene și China să se bazeze, înainte de toate, pe principii de reciprocitate, dezvoltare durabilă, respectarea aspectelor de mediu și concurență loială.

Dezvoltarea relațiilor comerciale cu China trebuie să meargă mână în mână cu dialogul politic, care ar trebui să includă problema respectării drepturilor omului. China trebuie să își accelereze eforturile legate de punerea în aplicare a drepturilor de proprietate intelectuală și de problemele reprezentate de producția de bunuri contrafăcute și piratate de pe teritoriul chinez.

Nivelul ridicat al poluării cauzate de industria chineză și consumul ridicat de resurse naturale este, de asemenea, o problemă care va trebui abordată.

Suspendarea negocierilor cu delegația Dalai Lama aruncă o umbră asupra relațiilor cu China. China ar trebui să înceteze orice forme de persecutare a poporului tibetan.

Pentru a garanta un nivel adecvat al relațiilor comerciale cu China, acestea trebuie să se bazeze pe un angajament și un parteneriat strategic care să consacre principiul reciprocității, al comerțului și al concurenței loiale, în conformitate cu valorile noastre comune și regulile OMC.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Nu sunt de acord cu propunerea dnei Wortmann-Kool privind relațiile economice și comerciale cu China, întrucât nu sunt de acord cu anumite puncte conținute în raport.

De exemplu, în ceea ce privește viitoarele măsuri care trebuie luate de Uniunea Europeană, nu sunt de acord că este necesar să prevenim apariția unor probleme printr-un dialog bilateral. Adevărul este că punerea la aceeași masă a discuțiilor a liderilor chinezi și a omologilor lor din partea Comisiei Europene nu va putea soluționa chestiunile care suscită preocupări de ambele părți, în special în domenii cum sunt investițiile, accesul liber pe piață, protecția drepturilor de proprietate intelectuală sau alte aspecte strategice legate de comerț. Și aceasta, deoarece guvernul chinez nu respectă pe deplin acordurile economice stabilite cu Uniunea Europeană.

Charles Tannock (PPE-DE), în scris. – Acest raport face referire la dezvoltarea relațiilor comerciale dintre China și Taiwan, lucru lăudabil. Sub conducerea președintelui Ma, Taiwan-ul a făcut progrese remarcabile în vederea normalizării relațiilor cu China și a atenuării atitudinii obstructioniste a liderilor comuniști de la Beijing pe care aceștia au adoptat-o în trecut în privința relațiilor comerciale cu Taiwan-ul.

Totuși, dacă se dorește ca Taiwan-ul să fie pe deplin integrat cu economiile regionale din Asia de Sud-Est, acesta trebuie acceptat în cadrul organizațiilor internaționale, indiferent de recunoașterea acestuia ca stat suveran independent.

Având în vedere diversele crize sanitare din Asia de Est, din ultimii ani, legate de circulația bunurilor și a persoanelor - cum ar fi SARS, gripa aviară sau scandalul laptelui contaminat cu melanină, este esențial să se acorde Taiwan-ului statutul de observator în cadrul Adunării Mondiale a Sănătății. O astfel de decizie ar întări relațiile de ambele părți ale strâmtorii, ar crește standardele de calitate din regiune și ar promova Taiwan-ul pe scena internațională.

Modul în care China a făcut uz de dezacordurile cu Taiwan-ul pentru a derula jocuri politice cu chestiuni legate de sănătatea publică este de condamnat. La fel de condamnată este și tăcerea infamă a atâtor oameni din Europa în fața presiunilor Chinei.

Am votat în favoarea acestui raport.

7. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.35 p.m. și reluată la ora 3 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședinte

8. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare consultați procesul-verbal

9. Cerere de ridicare a imunității parlamentarei consultați procesul-verbal

10. Componenta comisiilor: și delegațiilor consultați procesul-verbal

11. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

11.1. Situația în Sri Lanka

Președintele: – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri a patru propuneri de rezoluții privind situația din Sri Lanka.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, autor. – (DE) Dnă președintă, în nordul Sri Lankăi avem de-a face cu un dezastru umanitar căruia i se acordă prea puțină atenție. Armata din Sri Lanka desfășoară atacuri asupra populației civile, acestea având amploarea unor adevărate masacre. A fost atacat chiar și un spital, iar, conform organizațiilor umanitare, situația generală este dezastruoasă. Crucea Roșie a tras un semnal de alarmă.

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Situația din Sri Lanka a escaladat, iar Uniunea Europeană are și ea partea ei de vină, din moment ce a „torpilat” negocierile derulate sub conducerea Norvegiei, punând TITE (Tigrii Eliberării din Tamil Eelam) pe lista UE a organizațiilor teroriste. Aceasta a însemnat că nu mai sunt posibile negocieri în cadrul Uniunii Europene.

În Sri Lanka, libertatea presei, efectiv, nu mai există. Recent, un jurnalist a fost ucis. Ambasadorul Germaniei, care a ținut o cuvântare cu ocazia funeraliilor acestuia, a fost descris de președintele Sri Lankăi drept o persoană care ar trebui să părăsească țara. Ambasadorul nu a făcut decât să descrie, în mod corect, situația existentă.

Se pare că sunt mii de refugiați în nordul insulei și doresc să fiu foarte clar în a spune că întreaga situație de acolo merită mai multă atenție din partea noastră. Uniunea Europeană ar trebui să adopte o poziție mult mai fermă față de acțiunile derulate în prezent de guvernul din Sri Lanka. Atât atacurile armatei din Sri Lanka, cât și cele ale TITE sunt de condamnat. Este clar că populația civilă este cea mai afectată de toate aceste atacuri.

Trebuie să îi ajutăm pe cei blocați în nordul insulei și să cerem o încetare imediată a focului, deoarece este evident faptul că foarte mulți civili sunt uciși în acea zonă. Este o situație inacceptabilă, iar Uniunea Europeană va fi și ea responsabilă pentru aceasta dacă nu adoptă o poziție mult mai clară referitoare la retragerea sprijinului pentru guvernul din Sri Lanka.

Charles Tannock, autor. –Dnă președintă, sângerosul război civil din Sri Lanka pare să se apropie, în cele din urmă, de sfârșit. TITE, care a fost pusă de UE pe lista neagră a organizațiilor teroriste, trebuie acum să depună armele și să se predea. UE și ceilalți lideri au cerut TITE să se conformeze. Răspunsul acestora ne va arăta dacă TITE urmărește, într-adevăr, interesele tamililor.

TITE utilizează organizațiile sale de față din Europa pentru operațiuni de propagandă și extorcare de fonduri la nivel internațional. Unii militanți ai TITE ar putea chiar încerca să ceară azil pe teritoriul Uniunii Europene.

De-a lungul cumplitelui război civil care durează de 26 de ani, TITE a fost o organizație de avangardă a unor tactici teroriste atroce, cum ar fi atacurile sinucigăse cu bombe, tactică folosită în prezent, din păcate, în multe alte părți ale lumii. De aceea, armata din Sri Lanka a fost nevoită să facă uz de toate mijloacele disponibile pentru a combate această insurgență brutală. Totuși, este clar faptul că cifrele înaintate de TITE sunt exagerate. Unele dintre acestea au fost retrase – de exemplu, relatarea *Agence Presse* referitoare la uciderea a 300 de civili, după ce presupusul autor al relatării și-a declinat orice responsabilitate. Cu toate acestea, moartea civililor într-o zonă de conflict este tragică, oricând și oriunde ar avea loc aceasta.

Este evident că nici forțele armate ale Sri Lankăi nu pot pretinde că acțiunile lor au fost imaculate, dar, cel puțin, nu au avut drept scop deliberat exploatarea civililor și punerea în pericol a acestora, așa cum ar fi făcut TITE.

Dacă războiul se apropie într-adevăr de sfârșit, este esențial ca Sri Lanka să se concentreze acum pe dezarmarea post-conflict, demobilizare și reintegrare. Marginalizarea tamililor în favoarea majorității sinhaleze trebuie să fie soluționată, în mod urgent și permanent, pentru a garanta o societate multietnică stabilă și viabilă cu o devoluție regională.

UE trebuie să se asigure, de asemenea, că Sri Lanka dispune de resursele necesare pentru a sprijini dezvoltarea post-conflict. Deși susținem oferta de amnistiere a guvernului din Sri Lanka pentru majoritatea militanților TITE, este esențial ca cei responsabili pentru crimele de război extrem de grave să nu beneficieze de impunitate.

Marios Matsakis, autor. –Dnă președintă, Sri Lanka a fost afectată de lupte interne timp de decenii. Această situație tragică este urmarea conflictului armat dintre, în principal, forțele insurgente separatiste din nord și armata din Sri Lanka. Pe toată durata acestor confruntări, au fost uciși sau răniți mii de oameni nevinovați și au fost distruse locuințe, infrastructura și mediul.

Această situație regretabilă a fost exacerbată în ultimele luni, în special ca urmare a ofensivei militare de amploare a guvernului împotriva tigrilor tAMILI. Relatările din Sri Lanka indică faptul că în anumite zone situația s-a deteriorat în mod tragic în ultimele săptămâni, sute de civili fiind strămutați și prinși în mijlocul schimburilor de focuri. Conform Amnesty International, au existat încălcări ale convențiilor internaționale și ale drepturilor omului atât din partea guvernului, cât și a tigrilor tAMILI.

Firește că, în astfel de circumstanțe, este dificil de atribuit responsabilitatea pentru unele din evenimentele tragice din Sri Lanka, dar trebuie să facem apel la ambele părți implicate să dea dovadă de moderație și să acorde atenția și respectul cuvenit civililor nevinovați, precum și să respecte convențiile de război.

Din moment ce guvernul din Sri Lanka pare să se fi impus și este autoritatea din Sri Lanka recunoscută la nivel internațional, apelul nostru trebuie, din necesitate și în mod logic, să se îndrepte, în principal, către acesta. În același timp, trebuie să cerem liderilor TITE să dea curs apelurilor comunității internaționale, să profite de oferta de amnistiere a guvernului, să renunțe la violență și să caute să își atingă scopurile prin dialog politic.

De asemenea, trebuie să subliniem din nou ferm că luptele nu pot rezolva problema și că stabilitatea și pacea durabilă pot fi atinse doar dacă se stă la masa negocierilor, ceea ce se va întâmpla, mai devreme sau mai târziu. În cadrul negocierilor, ambele părți vor trebui să facă compromisuri și să găsească o soluție care să fie în interesul cetățenilor acestei frumoase țări. Sperăm ca prin prezenta rezoluție să putem contribui la alinarea suferinței poporului din Sri Lanka și la instaurarea păcii, atât de necesare, în această țară.

Robert Evans, autor. –Dnă președintă, Grupul Socialist din acest Parlament refuză, în mod oficial, să participe la acest vot privind situația din Sri Lanka. Luna trecută, Parlamentul a găzduit o amplă dezbatere, cu declarații din partea Consiliului și a Comisiei, privind situația din Gaza. De această parte a adunării, acordăm aceeași importanță Sri Lankăi și considerăm că merită discuții la fel de ample, dar regret faptul că niciunul din celelalte grupuri nu ne-a sprijinit în adoptarea acestei poziții.

O discuție de scurtă durată cu doar o mână de oameni prezenți în această zi de joi constituie o insultă la adresa miilor de oameni supuși atacurilor și care mor în nordul Sri Lankăi. Am dorit să cerem, la fel ca în declarația comună a SUA și a Regatului Unit de la Washington de săptămâna aceasta, o încetare imediată și necondiționată a focului de ambele părți, dar PPE a refuzat să includă acest lucru în textul rezoluției.

Am vrut să condamnăm, fără rezerve, bombardarea spitalelor și a asistenților umanitari, însă dl Van Orden, negociator în numele PPE, a refuzat să condamne acest lucru. De aceea, nu apare în rezoluția pe care o aveți astăzi în față. Pentru dânsul – și probabil și pentru Dr. Tannock – tot ceea ce spune guvernul din Sri Lanka trebuie luat ca atare, iar cele afirmate de aproape toate organizațiile umanitare de la fața locului, de la Crucea Roșie la ONU, pot fi trecute cu vederea. Amnesty International susține în prezent că armata din Sri Lanka ar putea fi responsabilă pentru crime de război datorită utilizării bombelor cu dispersie asupra unui spital – un bombardament care a durat 16 ore, potrivit Amnesty International.

PSE a dorit, de asemenea, condamnarea uciderii jurnaliștilor și a altor reprezentanți ai mass-media de către forțele guvernamentale. La punctul 4 al rezoluției se cere guvernului – aceluiași guvern din Sri Lanka – să examineze propriile sale încălcări grave ale drepturilor omului.

Stimați colegi, poate că unii dintre dumneavoastră sau grupurile din care faceți parte doresc să se asocieze acestor sentimente, dar noi nu dorim să facem acest lucru. Dacă veți vota în favoarea acestui text, veți trece cu vederea atacurile asupra spitalelor și posibilele crime de război. Observ faptul că dl Van Orden nu a avut nici măcar curajul de a veni astăzi aici și de a-și apăra opera mănjită de sânge, dar nu mă miră deloc acest lucru. Cu ocazia negocierilor, dânsul a respins și a considerat din start drept invenții propagandiste presupusele violuri comise de soldații din Sri Lanka, astfel că la ce altceva vă puteți aștepta?

În Orientul Mijlociu, milioane de oameni – inclusiv mulți evrei – și-au exprimat indignarea față de acțiunile Israelului în Gaza, dar aceasta nu a însemnat că aceștia susțin gruparea Hamas. Din păcate, orice persoană care nu sprijină guvernul din Sri Lanka este etichetată drept apologet al terorismului și susținător al TITE.

Cu toate acestea, moțiunea noastră a fost critică la adresa TITE și a tacticilor folosite de aceștia. Condamnăm atacurile lor și dorim, în același timp, ca tigrii tamili să stea la masa negocierilor, dar acest război trebuie să înceteze imediat. Guvernul trebuie să pună capăt ofensivei militare care a dus la un dezastru umanitar – după cum au precizat și alții – pentru sute de mii de oameni nevinovați din nordul insulei.

Din păcate, textul rezoluției nu face apel la o încetare imediată a luptelor, astfel încât nu vom susține această abordare, refuzând să participăm la votul de astăzi. Dnă președintă, stimați colegi, ținem să ne disociem de această propunere de rezoluție și solicit tuturor celor care gândesc în aceeași termeni să facă la fel.

Raül Romeva i Rueda, autor. –(ES) Aș dori să încep cu precizarea că textul final convenit al rezoluției nu este deloc conform cu conceptul meu propriu de redactare. Consider că acesta dă dovadă de o complezență excesivă față de guvernul de la Colombo. Mă tem că nu este decât un alt caz de simplificare, incriminare și continuă persecuție a unui grup doar în baza argumentației că ar fi un grup terorist. În realitate, lucrurile sunt mult mai complexe.

Totuși, consider că actuala situație necesită un mesaj clar din partea Parlamentului cu privire la anumite chestiuni. De exemplu, unul din punctele-cheie care trebuie evidențiat, în opinia mea, este apelul făcut de

Tokyo legat de necesitatea ca ambele părți, și anume TITE (Tigrii Eliberării din Tamil Eelam) și guvernul din Sri Lanka, să înțeleagă că trebuie să se convină asupra unei încetări a focului care să permită accesul asistenței umanitare și evacuarea răniților și a bolnavilor.

În al doilea rând, consider că este esențial de reamintit că nu poate exista o soluție militară, dle Tannock. Aceasta nu are cum să existe, este, pur și simplu, imposibil.

De aceea, acum este momentul să se negocieze termenii încetării violențelor, demobilizării și dezarmării. Totuși, pentru aceasta, trebuie ca guvernul să înceteze să mai urmărească o victorie militară care nu face decât să prelungească suferința atâtor oameni.

Un gest de bunăvoință ar fi, de exemplu, să se permită accesul mass-mediei independente și al personalului umanitar în nordul insulei.

De asemenea, în ceea ce privește Sistemul de preferințe tarifare generalizate Plus (GSP Plus), mă număr printre aceia care cred că acordarea acestuia pentru Sri Lanka a fost o greșeală, date fiind gravele și constantele încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului în această țară, multe dintre acestea fiind provocate de autoritățile guvernamentale. Poate că ar trebui să avem serios în vedere o dezbatere de fond asupra relevanței aplicării acestui cadru preferențial și, mai presus de toate, a consecințelor asupra multor grupuri sociale, inclusiv a lucrătorilor.

Având în vedere toate acestea, solicit Comisiei Europene să deruleze o investigație la fața locului, pentru a stabili efectele măsurii și, după caz, revizuirea acesteia.

Ewa Tomaszewska, autor. – (PL) Dnă președintă, războiul civil din Sri Lanka durează de mai bine de 25 de ani. Conflictul a dus la moartea a peste 70 000 de oameni. Astăzi, prinși între confruntările dintre armata guvernamentală din Sri Lanka și forțele tigrilor tamili pe o suprafață de aproximativ 300 de km², în jur de 250 000 de civili trebuie să suporte costul drastic al războiului. Sute de oameni fără apărare au murit în această zonă de conflict de la mijlocul lunii ianuarie și până acum. În spital, erau aproximativ 500 de oameni la momentul bombardamentelor artileriei.

Conform Crucii Roșii Internaționale, obuzele au lovit secția de pediatrie. Oamenii îngroziți se tem să fugă și să se adăpostească, în ciuda încetării de 48 de ore a focului, anunțate de guvern. Le este teamă să nu fie uciși sau răniți. Ambele părți angajate în conflict reclamă încălcarea drepturilor omului de către partea adversă și ambele părți încalcă aceste drepturi. Guvernul preconizează că victoria asupra tAMILILOR este aproape. Este posibil ca cei prinși între cele două forțe armate să nu apuce să asiste la sfârșitul ostilităților.

Facem apel la ambele părți angajate în conflict să minimizeze pierderile în rândul civililor și să înceapă negocierile de pace.

Thomas Mann, în numele grupului PPE-DE. – (DE) Dnă președintă, ca membru al delegației SAARC, am avut ocazia de a vizita Sri Lanka în mai multe rânduri. Am văzut cu ochii mei cât de mult are de suferit populația ca urmare a războiului civil care durează de mai bine de 25 de ani și care a dus la moartea a 70 000 de oameni. Luptele dintre forțele guvernamentale și TITE au escaladat și mai mult. Zone întinse din nord au fost readuse sub control guvernamental și au fost cucerite bastioane ale rebelilor tamili.

Ceea ce mi-au spus atunci organizațiile din Colombo și Jaffna se confirmă, din păcate, din nou: „războiul a devenit o instituție”. Situația umanitară este alarmantă. Există mii de refugiați. Există o lipsă de asistență medicală și alimente. Trebuie să se permită accesul nerestricționat al agențiilor umanitare pentru a ajuta populația civilă pe durata încetării focului, care urmează să fie convenită. Guvernul a creat coridoare pentru a facilita evacuarea civililor din zonele de conflict; este de neacceptat faptul că Tigrii Tamili nu respectă această zonă de siguranță și continuă focul, utilizând populația civilă ca scut uman.

Grupul de la Tokyo, format din Japonia, Statele Unite ale Americii, Norvegia și Uniunea Europeană a cerut liderilor TITE să negocieze termenii unei încetări a focului, după atâta timp, cu guvernul din Sri Lanka. Inițierea unui proces de pace este în interesul tuturor – inclusiv al tAMILILOR. Salut, în special, decizia guvernului de a se conforma amendamentului 13 din constituția Sri Lankăi și de a lăsa consiliul provincial competent în seama reprezentanților aleși în nord și în est. De asemenea, ne așteptăm ca acesta să garanteze o investigație atentă și imparțială cu privire la încălcarea drepturilor omului și a libertății presei, lucruri menționate aici. Securitatea și stabilitatea nu trebuie să rămână doar o utopie pentru cetățenii Sri Lankăi.

Marie Anne Isler Béguin, în numele grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, stimați colegi, ce știm și ce vedem noi în legătură cu Sri Lanka? Pe care rapoarte ne-am putem baza, dacă toate ONG-urile, cu excepția

Crucii Roșii, au fost evacuate din această țară încă din luna septembrie? Pe cine să credem? Guvernul din Sri Lanka sau martorii anonimi?

Un lucru este sigur: situația ia turnura unui asalt final, a unei vânători derulate de un guvern determinat să facă uz de forță pentru a pune capăt unei rebeliuni care durează de prea mult timp. Însă, încă o dată, cine va plăti oalele sparte, stimați colegi? Bineînțeles că civilii, femeile, copiii, bătrânii, toți cei prinși la mijloc și care au de suferit de pe urma unor violențe cumplite. Această situație trebuie să înceteze. Este timpul pentru comunitatea internațională să facă presiuni asupra guvernului din Sri Lanka, pentru a opri escaladarea violențelor și aceste crime.

Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție foarte fermă pentru a nu face din civilii tamili un popor pe care istoria l-a trecut cu vederea și martir al indiferenței. Parlamentul European nu trebuie să se oprească doar la adoptarea acestei rezoluții comune. Trebuie să cerem o încetare imediată și necondiționată a focului care să marcheze începutul unui angajament mai ferm în favoarea unei soluționări pașnice a conflictului, cu respectarea drepturilor omului și a identității culturale.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Dnă președintă, imaginile dramatice din Sri Lanka ne arată faptul că un război civil violent care s-a întins pe durata mai multor decenii se apropie de un punct final. După cum știm cu toții, deși se poate pune capăt unui război cu ajutorul armelor, nu este, totuși, posibilă instaurarea unei păci durabile astfel. Mai mult, nu poate fi vorba de o luptă efectivă, viabilă împotriva terorismului cu ajutorul armelor, deoarece acesta va găsi întotdeauna o modalitate de a supraviețui. De aceea, este important să ne concentrăm asupra cauzelor care au dus la acest conflict.

Următorul pas trebuie să fie un acord de pace bazat pe anumite elemente fundamentale. În primul rând, un monopol clar de putere din partea statului unitar. Niciun un stat nu poate permite ca grupurile etnice sau părți ale populației să se înarmeze și să se angajeze într-un conflict armat. Totuși, pentru aceasta este nevoie ca statul să respecte regulile democratice și principiile statului de drept, precum și să caute în mod activ o soluție politică la problema autonomiei, care să rezolve, în sfârșit, problemele minorității naționale din Sri Lanka, o veche moștenire istorică și o moștenire a vremurilor colonialismului, acestea trebuind să fie soluționate cât mai repede posibil.

Prin urmare, doresc să fac un apel la Uniunea Europeană și la toate țările din lume să ajute la dezvoltarea democrației și a statului de drept, precum și la întărirea autonomiei și a drepturilor minorităților, dar și la dezvoltarea economică a unei țări care a fost secătuită de ororile acestui război civil.

Dacă vor fi puse jos, în sfârșit, armele – din păcate, nu am ajuns încă în acel punct –, acest lucru nu ar însemna că se pune capăt evoluției, ci ar fi doar începutul unui drum spre o pace bazată pe statul de drept, libertate, respectarea drepturilor omului și a drepturilor minorităților, precum și autonomia națională.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Conferința de la Tokyo a indicat că este posibil ca criza din Sri Lanka să ia sfârșit și că există speranțe de pace. Totuși, un sfert de milion de civili prinși în zona de conflict trebuie să beneficieze de un coridor securizat și trebuie să li se asigure asistența umanitară. Observatorii străini trebuie să aibă acces la aceste zone pentru a evalua nevoile umanitare. Totuși, recente atacuri asupra jurnaliștilor nu reprezintă deloc garanții de siguranță pentru organizațiile umanitare. Deși guvernul a promis că va investiga atacurile asupra jurnaliștilor, nu aceasta este soluția. Trebuie să facem, de asemenea, presiuni asupra guvernului din Sri Lanka pentru a semna Convenția de la Ottawa și pentru a retrage minele anti-personal. Regret faptul că membrii grupului socialist au preferat să meargă acasă, în loc să ia parte la dezbaterile de astăzi și să își apere punctele de vedere legate de soluționarea problemelor din Sri Lanka.

Catherine Stihler (PSE). – Dnă președintă, vreau doar să îmi afirm sprijinul pentru abordarea colegului Robert Evans. Cred că dl Posselt a fost cel care a descris conflictul ca fiind un război civil și, din păcate, cei care au redactat această propunere comună de rezoluție au refuzat, conform spuselor colegului meu, să îl considere drept un război civil, în accepțiunea termenului.

Vreau, de asemenea, să susțin apelurile antevorbitorilor mei la o încetare imediată a focului. Recenta recrudescență a conflictului dintre TITE și forțele guvernamentale din Sri Lanka au exacerbât situația și se estimează că 230 000 de persoane strămutate pe plan intern se află în prezent blocate în regiunea Wannī. Atrocitățile de genul bombardamentului asupra spitalului PTK nu fac decât ca situația din teren să devină mult mai gravă și mult mai periculoasă.

Este o zi foarte tristă, dar nu putem susține rezoluția; sper ca, în următoarea perioadă de sesiune, să asistăm la o dezbatere la care să ia parte mai mulți colegi asupra acestei situații foarte grave din Sri Lanka.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Dnă președintă, scenariul tragicelor evenimente din Sri Lanka este similar cu cel văzut în alte cazuri de acest gen. Vorbim despre tragedia oamenilor obișnuiți, dar uităm că oamenii sunt cei care au stat la baza tragediei – nu oamenii obișnuiți, ci cei care provin din aceleași medii. Pentru a dobândi putere, folosesc disensiunile religioase, tribale, etnice sau istorice sau orice alte mijloace disponibile pentru a semăna discordie între părți ale societății din țara în cauză. Aceasta duce, de obicei, la distrugerea elementelor democratice care au rădăcini firave și la război civil, cu toate ororile acestuia, precum și la încălcarea drepturilor omului, a dreptului la informare și la distrugerea totală a adversarului.

Susțin rezoluția deoarece este o expresie a dezaprobării față de cei care dezgroapă războaie civile și față de cei care oferă sprijin material și politic în acest sens. Un tip de avertisment pentru cei care creează astfel de scenarii ar putea fi conștientizarea faptului că vor fi capturați, de exemplu, de forțele speciale internaționale și condamnați la închisoare pe viață.

Nirj Deva (PPE-DE). - Dnă președintă, dl Evans a devenit specialist în a susține fapte eronate, astfel încât mă simt nevoit să vin și să îl corectez. Nu a fost vorba de niciun spital bombardat. Agenția de presă care a raportat aceasta și-a retras relatarea pe motiv că a fost eronată. Nu este vorba de 230 000 de civili blocați: sunt 113 000 și aceștia sunt folosiți pe post de scut uman de către TITE. Dacă le-ar păsa într-adevăr de poporul tamil, nu ar folosi cetățenii pe post de scut uman pentru a se apăra. Ce fel de curaj este acesta?

Sri Lanka a trecut prin 25 de ani de război civil. Trebuie să ajutăm această țară să rămână ce a fost dintotdeauna: una din cele mai vechi democrații din lume. Are o istorie democratică mai lungă decât cea a 22 din cele 27 de state membre ale UE. Au avut parte de 16 alegeri generale, cinci alegeri prezidențiale și s-a afirmat ca membru al familiei națiunilor democratice. Este o democrație care a luptat împotriva unei campanii teroriste. Și a avut câștig de cauză.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Doresc să reamintesc colegilor mei faptul că, acum câțiva ani, a avut loc o dezbatere referitoare la Sri Lanka în această sală și, în momentul respectiv, guvernul din Sri Lanka era pe cale să obțină libertate maximă de acțiune, inclusiv din partea Uniunii Europene, pe baza principiului neinterferenței, mai degrabă decât al medierii, pentru a se ajunge la o soluție.

Țin să menționez că toate temerile legate de ceea ce se va întâmpla pe viitor și pe care mi le-am exprimat cu ocazia acelei dezbateri nu mai sunt de actualitate. Prin urmare, consider că trebuie să ne reîntoarcem la poziția de mediere și luptă pentru autonomie în Sri Lanka în numele poporului tamil din nord-estul insulei. Dacă nu facem acest lucru, Europa va avea partea ei de vină pentru cumplita baie de sânge de acolo.

Mariann Fischer Boel, membru al Comisiei. – Dnă președintă, ca și copreședinte al grupului de la Tokyo pentru lansarea procesului de pace în Sri Lanka, Uniunea Europeană urmărește cu atenție evoluția situației din această țară. Suntem profund îngrijorați de actuala situație și de consecințele umanitare tragice ale conflictului, astfel cum s-a afirmat în declarația făcută local de copreședinți la 3 februarie 2009.

Privim cu îngrijorare la situația dificilă a miilor de oameni strămutați pe plan intern și care sunt prinși în conflictul din nordul Sri Lankăi. Comisarii Ferrero-Waldner și Michel și-au exprimat deja public preocuparea legată de consecințele ostilităților asupra populației civile și au făcut apel la ambele părți, TITE și autoritățile din Sri Lanka, să protejeze populația civilă, conform principiilor dreptului umanitar internațional, precum și să permită deplasarea, în condiții de siguranță și în mod voluntar, a civililor departe de zona de conflict.

Comisia se arată preocupată de informațiile primite referitoare la condițiile în care trăiesc persoanele strămutate pe plan intern în așa-numitele „centre de asistență socială”, după ce reușesc să scape de pe teritoriile controlate de Tigrii Tamili și să fugă în zonele controlate de guvern. Este important, de asemenea, ca normele internaționale să fie respectate în acest tabere temporare. Agențiile ONU, Crucea Roșie și celelalte organizații internaționale trebuie să beneficieze de acces deplin la aceste centre în conformitate cu dreptul umanitar internațional.

Comisia continuă să fie alarmată de situația nerespectării drepturilor omului în Sri Lanka, pe fondul unor relatări privind crime extrajudiciare, răpiri și intimidări ale mass-media. Este esențial ca guvernul să investigheze cazurile grave de acest gen. Cu ocazia recentei întâlniri cu ministrul afacerilor externe din Sri Lanka, comisarul Ferrero-Waldner a cerut guvernului din această țară să ia măsuri ferme împotriva abuzurilor comise legate de nerespectarea drepturilor omului, inclusiv acțiuni împotriva celor care comit astfel de abuzuri, precum și să garanteze libertatea presei.

Comisia continuă să fie convinsă că nu poate exista o soluție militară la conflictul interetnic din Sri Lanka. Este necesar un dialog de fond pentru a se ajunge la un acord politic, astfel încât să se poată institui o pace

durabilă și o reconciliere prin abordarea chestiunilor care au dus la revoltă, în primul rând, și să se ofere un spațiu adecvat tuturor comunităților.

Președintele: - Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

11.2. Situația refugiaților birmani în Thailanda

Președintele: - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile a șase propuneri de rezoluții referitoare la situația refugiaților birmanezi din Thailanda.⁽²⁾

Erik Meijer, autor. –(NL) Dnă președintă, Birmania este recunoscută ca fiind o dictatură militară violentă în care un grup de profitori a reușit să rămână la putere timp de mulți ani. Opresiunea și sărăcia au determinat mulți oameni să fugă din țară sau, cel puțin, să încerce să fugă.

Diversitatea etnică a Birmaniei justifică și reîntărește această dictatură. În multe zone, minoritățile etnice sunt majoritare. Acestea caută să obțină autonomia și organizează proteste împotriva dictaturii centrale. Liderii militari consideră că dictatura este necesară pentru a menține unitatea acestei țări și pentru a înăbuși acțiunile rebelilor. Sunt mai interesați de teritorii, decât de oamenii care le locuiesc. Prin importanțele concesionări de exploatare acordate companiilor străine, se iau sursele de venit ale locuitorilor indigeni, natura și mediul înconjurător fiind grav afectate în cadrul procesului.

Nevoia de a părăsi țara este întărită și de faptul că nu se acordă atenția cuvenită celor aparținând majorității regionale. Regimul este determinat să elimine grupurile care creează probleme, fie prin uciderea acestora, fie prin alungarea acestora din țară. Mulți dintre cei vizați încearcă să fugă pe mare în bărci improvizate, existând riscul de a se îneca. Mulți dintre refugiați au trecut granița în Thailanda, țara vecină: conform estimărilor, aproximativ două milioane și jumătate de persoane au fugit din Birmania în ultimii 25 de ani, iar zeci de mii dintre aceștia cărora li s-a refuzat intrarea au rămas fără adăpost în ținutul nimănui, de-a lungul frontierei.

Din păcate, sentimentele de empatie sau solidaritate cu refugiații sunt și mai puțin prezente în Asia de Sud-Est, în comparație cu Europa. Adesea, refugiații sunt trimiși înapoi la casele lor, deși aceasta înseamnă o moarte sigură. Opinia publică se arată prea puțin interesată de aceste aspecte, chiar dacă este vorba de oameni de aceeași religie, cum este cazul bărcilor cu refugiați musulmani care au ajuns în Indonezia venind din Birmania.

De asemenea, guvernele din zonă acordă prioritate relațiilor de bună vecinătate cu colegii lor din statele aflate sub regimuri dictatoriale, în loc să facă presiuni pentru o ameliorare a situației. Unele state din Europa au tendința să adopte o atitudine similară și se poate vedea impactul dezastruos al acestei poziții asupra Asiei. Este un alt motiv pentru care ar trebui să cerem țărilor asiatice să găsească o soluție.

Charles Tannock, autor. –Dnă președintă, acest caz prezintă situația minorității dintr-o țară în care minoritățile sunt, în cel mai bun caz, marginalizate și, în cel mai rău caz, maltratate. Poporul Rohingya a avut de suferit o dublă discriminare timp de mulți ani. Fiind de religie musulmană, li se refuză dreptul de a-și practica credința în mod liber, un drept pe care noi, în UE, îl considerăm fundamental, iar moscheile lor au fost devastate și desecrate. Ca minoritate etnică, poporul Rohingya i se refuză în mod sistematic drepturile civile pe care noi, cei din restul lumii, le considerăm inerente: dreptul la căsătorie, dreptul la liberă circulație, dreptul de a fi recunoscuți ca cetățeni ai țării în care trăiesc și dreptul la educație.

Contemplându-ne propriile realizări în domeniul respectării drepturilor omului, noi, cei din UE, tindem să uităm că multe popoare din lume nu se pot bucura nici de cele mai fundamentale drepturi. Noi, cei din cadrul acestei adunări, suntem conștienți de situația generală a cetățenilor din Birmania, dar de la revolta călugărilor budiști din 2007, această țară a dispărut treptat din conștiința publică.

Soarta cutremurătoare a prea puțin cunoscutului popor Rohingya, în special a refugiaților care fug pe mare în bărci și care fac obiectul acestei rezoluții, ne-a trezit din nou atenția asupra regimului despot din Birmania, o țară de altfel foarte bogată, ca potențial uman. Brutalitatea juntei militare contrastează enorm cu acțiunile Thailandeii, care și-a declinat doar parțial, în opinia mea, responsabilitatea pentru refugiații aparținând Rohingya, afirmând că majoritatea acestora sunt mânați doar de interese economice, ceea ce mi se pare a fi

⁽²⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

foarte puțin probabil, și trimițându-i înapoi. Thailanda trebuie să își ia mai în serios rolul de forță de stabilitate și umanitate în regiune.

În schimb, ne putem aștepta la foarte puține de la brutalii lideri militari birmanezi, care au rămas fără reacție la apelurile noastre timp de atâția ani. Sper ca disprețul juntei de generali pentru opinii civilizate să se întoarcă într-o zi și să îi bântuie, de preferat în fața unui tribunal penal internațional, de îndată de Birmania se va elibera de tiranie.

Marios Matsakis, autor. –Dnă președintă, regimul brutal la putere în Birmania a făcut ca mii de civili să părăsească, în mod constant, țara în căutarea unui viitor mai sigur și a unui vieții mai bune în țara vecină, Thailanda, sau via Thailanda, în alte țări din Asia de Sud-Est.

Printre acești oameni neajutorați se numără și comunitatea indigenă Rohingya din vestul Birmaniei care, în ultimii ani, au fost victimele epurării etnice derulate de guvernul birmanez. Din păcate, autoritățile thailandeze nu au oferit refugiaților asistența umanitară pe care ar fi meritat-o. În schimb, se pare că aceștia au fost persecutați cu înverșunare. Facem apel la guvernul thailandez să respecte drepturile omului în ceea ce privește refugiații birmanezi și să îi trateze cu respect, compasiune, demnitate și omenie.

Această rezoluție îmi oferă ocazia de a menționa cazul scriitorului australian de origine cipriotă, Harry Nicolaides, care a fost condamnat la trei ani de închisoare în Thailanda pentru presupuse insulte la adresa familiei regale într-o carte scrisă în 2005. Dl Nicolaides predă limba engleză la o universitate din Thailanda la acea vreme și în cartea sa a făcut o referire anonimă la un membru al familiei regale thailandeze, iar lucrarea incriminată este, în mod clar, o ficțiune.

Pe durata procesului său, dl Nicolaides a fost nevoit să defileze în fața mass-mediei internaționale în lanțuri și a relatat reporterilor că a fost supus la chinuri de neimaginat. Dl Nicolaides și-a cerut scuze în fața familiei regale și a făcut apel la o amnistiere regală.

Credem că scriitorul australian a fost supus îndeajuns unor pedepse și maltratări de către autoritățile thailandeze, care au instrumentat acest caz fără tact și în mod inadecvat și solicităm acestora și familiei regale să procedeze imediat la eliberarea dlui Nicolaides și să permită reîntoarcerea acestuia în Australia. O atitudine contrară ar fi neînțeleaptă, regretabilă și dăunătoare pentru Thailanda.

Marcin Libicki, autor. – (PL) Dnă președinte, astăzi vorbim despre Sri Lanka, Birmania și Thailanda. Cu ocazia altor sesiuni am vorbit și despre alte țări. Totuși, de fiecare dată este vorba de războaie civile fără sfârșit, crime și încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului.

Nu vom putea pune capăt acestor crime atroce, dacă nu recunoaștem că există forțe politice și interese externe fără scrupule în spatele acestor războaie. Aceste războaie nu ar putea dura la nesfârșit în țările mai sărace, care nu și-ar putea permite deloc un astfel de „lux”, dacă nu ar exista interese externe în spatele acestora.

De aceea, trebuie să facem două lucruri pentru a pune capăt stării de fapt. În primul rând, trebuie să identificăm interesele și forțele politice implicate și, prin metode politice, să le cerem să înceteze. În al doilea rând, trebuie să creăm o forță militară expediționară, polițienească și militară care să ia măsuri preventive acolo unde metodele politice nu dau niciun rezultat. Uniunea Europeană are capacitatea de a face acest lucru.

Catherine Stihler, autor. –Dnă președintă, tratamentul și discriminarea la care este supusă comunitatea Rohingya ne cutremură pe noi toți. Ca minoritate musulmană în Birmania budistă, aceasta nu este recunoscută ca una din minoritățile etnice ale Birmaniei. Nu au parte decât de foarte puține drepturi legale, după cum o subliniază și amendamentul 3 redactat de Glenys Kinnock, se confruntă cu o sărăcie impusă, li se refuză dreptul la cetățenia birmaneză, nu au dreptul la liberă circulație, sunt impozitați în mod arbitrar, li se confiscă pământurile și li se refuză dreptul de a se căsători.

Nu este de mirare că mulți dintre aceștia încearcă să părăsească Birmania, neavând nicio altă șansă. Relatările șocante despre o mie de cetățeni aparținând comunității Rohingya care au navigat în bărci timp de 12 zile și care, în loc să fie adăpostiți la loc sigur de autoritățile thailandeze care i-au descoperit, au fost tractați și apoi lăsați în voia sorții în apele internaționale fără echipament de navigație, apă sau alimente, sunt revoltătoare pentru oricine mai păstrează o urmă de decență umană.

Chiar ieri, într-un articol din *The Guardian*, au fost evidențiate și alte incidente. Cel mai recent caz se referă la 220 de bărbați care au fost descoperiți de pescarii din zonă plutind într-o barcă deschisă. Acești refugiați pretind că au fost reținuți de autoritățile thailandeze pe o insulă îndepărtată timp de două luni și că au fost bătuți înainte de a fi forțați să intre în bărci și lăsați în voia sorții.

Trebuie examinate abuzurile și lipsa unor acțiuni coordonate la nivel internațional pentru a ajuta comunitatea Rohingya. Thailanda trebuie să își asume și ea anumite responsabilități. Prim-ministrul thailandez trebuie să ia măsuri. Problema abuzurilor comise de oficialitățile thailandeze trebuie tratată cu cea mai mare atenție. Guvernul thailandez trebuie să ratifice convenția ONU privind statutul refugiaților și protocolul din 1967. După cum a spus și Joel Chamy, vicepreședinte al *Refugees International* din Washington, comunitatea Rohingya are nevoie de protecție și azil.

Thailandă nu s-a arătat dispusă să le ofere, iar problema nu va dispărea de la sine. Există rapoarte în curs referitoare la tratamentul aplicat refugiaților birmanezi de către autoritățile din Malaezia. Mulți dintre refugiați sunt vânduți ca sclavi, femeile și copiii sunt forțați să devină sclavi sexuali, iar bărbații sunt vânduți ca mână de lucru pe vasele de pescuit. Unii dintre peștii capturați de aceștia ar putea ajunge chiar pe mesele europenilor. Sper ca astăzi să tragem un semnal de alarmă cu privire la situația refugiaților birmanezi și, în special, a comunității Rohingya.

Raül Romeva i Rueda, autor. –(ES) Acum două săptămâni, am avut ocazia de a vizita Birmania și frontiera acesteia cu Thailanda. Acolo am văzut cu ochii mei nedreptatea cu care tratăm unele zone ale lumii în termeni politici și de mass-media.

De cele mai multe ori, nu ne mișcă decât titlurile de primă pagină. Ceea ce am văzut în Birmania, și care nu mai ține capul de afiș al presei, este o dramă foarte puțin diferită de cele care ne-au făcut să ne mobilizăm în cazuri similare.

Avem de-a face cu exemple foarte clare de persecuție, tortură, reținere ilegală, viol și alte atrocități comise de junta militară birmaneză. Una dintre cele mai regretabile acțiuni recente a fost adoptarea unei așa-numite constituții care încalcă chiar și principiile democratice de bază și asigură impunitatea totală pentru toate actele pe care tocmai le-am menționat.

Este de înțeles de ce oamenii fug de această situație, așa cum a făcut comunitatea Karen de mai mulți ani și, conform textului rezoluție de azi, așa cum face și comunitatea Rohingya, membrii acesteia căutând refugiu în Thailanda.

În această privință, am observat cu ocazia vizitei mele că atât Thailanda, cât și comunitatea internațională au adoptat o atitudine îngrijorător de submisivă față de junta militară din Birmania. De exemplu, multe asociații ale avocaților, partide de opoziție, refugiați sau prizonieri politici ne-au atenționat cu privire la cumplitele consecințe care s-ar putea abate asupra poporului birmanez în cazul în care comunitatea internațională și, în special, Uniunea Europeană sprijină și aprobă alegerile de fațadă care urmează să fie organizate de SPDC în 2010. Ne-au avertizat că acestea nu ar face decât să dea mână liberă juntei pentru a comite o gamă largă de crime care ar face obiectul impunității.

Grupurile politice și etnice care se opun juntei sunt foarte bine organizate și au redactat o constituție alternativă, care se apropie mai mult de principiile pe care afirmăm că le apărăm în Uniunea Europeană. De aceea, ar fi o greșeală din partea noastră să îi lăsăm pe acești oameni în voia sorții, ceea ce ne-ar face complici, fie activi, fie pasivi, la dictatura din Birmania.

Giovanna Corda, în numele grupului PSE. –(FR) Dnă președintă, dnă comisar, stimați colegi, ieri am văzut niște imagini cu refugiații Rohingya din Birmania. Ceea ce caracterizează viața la bordul acestor bărci improvizate este suferința umană.

După o scurtă perioadă de detenție, navele thailandeze i-au ghidat pe refugiați în afara apelor sale teritoriale și i-au lăsat pradă disperării. Și totuși, Thailanda vrea să pară primitoare cu refugiații și solicitanții de azil. Mai mult, ca vecin direct al Birmaniei, Thailanda este la curent cu condițiile inumane de viață datorate juntei, ceea ce îi determină pe mulți birmanezi să emigreze, riscându-și viețile și încercând să traverseze pe mare, ceea ce eu aș numi o traversare a morții.

Facem apel la Thailandă și celelalte țări din ASEAN să caute o soluție viabilă la situația refugiaților și, în special, a comunității Rohingya, despre care vorbim azi.

Cerem, de asemenea, Thaiandei să ratifice Convenția ONU din 1951 privind refugiații și Protocolul din 1967.

Urszula Krupa, în numele grupului IND/DEM. –(PL) Dnă președintă, problema încălcării drepturilor omului în Birmania a fost discutată de mai multe ori în timpul acestei legislaturi parlamentare.

Birmania, o țară faimoasă pentru templele sale budiste care abundă în obiecte din aur, este și o închisoare pentru mii de birmanezi. Aceștia trăiesc sub unul din cele mai ample regimuri politice din lume, de sub dominația căruia încearcă să scape îndreptându-se spre SUA, Australia, Canada, țările Europei sau vecinii lor imediați. După adoptarea mai multor rezoluții prin care se cere eliberarea a mii de prizonieri politici, inclusiv a multor lideri ai opoziției, printre aceștia numărându-se și un fost laureat al premiului Nobel, precum și după proteste din partea organizațiilor internaționale împotriva recrutării copiilor din Birmania, care sunt mai apoi obligați să muncească și cărora nu li se acordă îngrijirea adecvată, discutăm astăzi despre problema încălcării drepturilor omului.

Încercând să scape de acest iad birmanez, mii de oameni – membri ai minorității musulmane – au fost capturați în bărcile lor navigând în apele teritoriale thailandeze, au fost forțați să intre în apele internaționale și au fost lăsați fără echipament de navigație sau alimente, iar unii dintre aceștia au fost chiar aruncați în închisori.

Minoritatea etnică musulmană este, de asemenea, persecutată de regimul militar la putere în Birmania. Aceasta include refuzul acordării drepturilor cetățenești, încarcerarea, accesul limitat la educație, bariere în calea căsătoriei, restricții legate de libera circulație, precum și distrugerea moscheilor, a bisericilor și a altor lăcașuri de cult. Deși ar trebui să apreciem permisiunea acordată de autoritățile thailandeze refugiaților de a se adăposti temporar pe teritoriul acesteia, precum și declarația prim-ministrului thailandez prin care se anunța demararea unor investigații, evenimentele recente sunt, în mod evident, o încălcare clară a drepturilor omului de către autoritățile thailandeze.

Bineînțeles că vom susține rezoluția care, totuși, nu rezolvă problema tragediilor umane din regiune, fondul conflictelor fiind reprezentat nu doar de regimul militar inuman și de conflictele religioase, ci și de interesele diferitelor forțe implicate. De aceea, este necesar să ne opunem mai eficient juntei militare și tendințelor separatiste ale grupurilor care îi persecutează pe cei aparținând altor religii.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Dnă președintă, în ultimii ani, mii de birmanezi au părăsit Birmania de teama unor represiuni din partea regimului militar la putere și datorită foametei, căutând să se refugieze în Thailanda sau în țările vecine din Asia de Sud-est. Acesta este, în special, cazul minorității etnice Rohingya din vestul țării. Acestora li se refuză în mod constant acordarea cetățeniei, libertatea lor de exprimare și de circulație sunt limitate și li se refuză anumite drepturi elementare ale omului.

Problema refugiaților birmanezi are o dimensiune regională, iar țările vecine, cum ar fi India, Bangladesh sau Indonezia, trebuie să conlucreze mai îndeaproape pentru a găsi soluții și pentru a oferi refugiaților un adăpost și o îngrijire adecvată. Agențiile internaționale raportează cazuri de tratamente inumane aplicate refugiaților birmanezi și deportarea lor brutală, ceea ce ar fi sinonimă cu condamnarea lor la o moarte sigură. Atunci când garda de coastă thailandeză a forțat o barcă cu o mie de refugiați să reintre în larg, fără alimente la bord, acesta a fost un act inuman care a dus la moartea mai multor refugiați.

În plus, acțiunile regimului militar birmanez și actele de violență comise împotriva minorității Rohingya trebuie condamnate cu fermitate și trebuie să se insiste în favoarea reinstaurării depline a drepturilor acestora.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Există două fațete ale acestor evenimente tragice de la frontiera birmano-thailandeză. Este regretabil că autoritățile thailandeze au recurs la astfel de măsuri nejustificabile, cu atât mai mult cu cât Thailanda este recunoscută ca fiind un stat în care se respectă drepturile omului și care oferă adăpost multor refugiați. Prim-ministrul a afirmat că aceste evenimente vor fi investigate și că cei care au avut un comportament reprobabil față de refugiații birmanezi vor fi pedepsiți. Să sperăm că aceste angajamente vor fi duse la bun sfârșit. Pe de altă parte, nu este pentru prima dată când discutăm despre comportamentul indecent și inadmisibil al regimului din Birmania. Cred că Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri mai stricte în acest sens și cu siguranță că așteptăm și fapte, nu doar vorbe din partea puterilor mondiale. China, în special, trebuie să facă presiuni asupra Birmaniei pentru a respecta drepturile opoziției și ale minorităților de acolo.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Dnă președintă, astăzi, această adunare a adoptat un raport privind normele minime de primire a solicitanților de azil. Acesta are relevanță și pentru țări ca Birmania sau Thailanda. Ne aflăm astăzi, aici, în numele reprezentanților Parlamentului European, pentru a apăra drepturile minorității musulmane din Birmania.

Situația a devenit șocantă și alarmantă, soldații thailandezi forțând refugiații birmanezi să iasă în larg în bărci fără motor; cel puțin 500 dintre aceștia și-au pierdut viața. Pentru Thailanda, relatările supraviețuitorilor sunt, cel puțin, incriminante. Să trimiți refugiații înapoi în calea pericolului este îndeajuns de grav, dar să îi

forțezi să plutească în derivă, pentru ca în final aceștia să moară, este mult mai grav. Alții au ajuns să muncească ca sclavi în Thailanda.

Prim-ministrul thailandez a promis că va avea loc o investigație, dar trebuie să îi oferim sprijin, pentru ca acesta să poată acționa independent de forțele armate și în conformitate cu normele internaționale de conduită umană.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Dnă președintă, am dezbătut de multe ori în cadrul acestei adunări situația din Birmania. De aceea, nu trebuie să surprindă pe nimeni că populația birmaneză aflată în pericol recurge la astfel de încercări drastice de a scăpa, traversând Marea Andaman.

Cei care ajung pe coasta Thailandei sunt, deseori, tratați într-un mod inuman. Sunt trimiși înapoi pe mare cu mâinile legate și în bărci fără motor. 46 de membri ai minorității Rohingya au fost luați prizonieri de către Comandamentul de operațiuni pentru securitate internă al Thailandei, după ce au ajuns pe insula Phrathong. Aceștia nu beneficiază de asistență juridică și nu au nici acces la avocații care se ocupă de problemele refugiaților. Refugiații birmanezi au nevoie imediat de adăpost și asistență umanitară.

Mariann Fischer Boel, membru al Comisiei. – Dnă președintă, Comisia Europeană urmărește cu interes prioritar situația din Myanmar și Thailanda, inclusiv recente incidente în care refugiați din Bangladesh și Myanmar au eșuat pe coastele Thailandei.

Thailandă adăpostește aproximativ 140 000 de refugiați în nouă tabere situate de-a lungul frontierei. Mai mult de un milion de cetățeni birmanezi constituie o parte importantă a forței de muncă din Thailanda în sectorul agricol, textil și turistic. Comunitatea Rohingya, care a ajuns pe mare în Thailanda, este parte a emigrației cu multe fațete, forțate sau voluntare, din Birmania. Mai mult, Thailanda trebuie să se ocupe și de problemele altor refugiați, cum ar fi poporul Hmong din Laos.

Complexitatea acestor chestiuni necesită o soluție politică, umanitară și economică de amploare. Comisia poartă dezbateri intense cu comunitatea internațională și cu guvernul thailandez pentru a se găsi posibile soluții în acest sens.

Recentele instabilități politice din Thailanda au întrerupt dialogul cu guvernul asupra acestor aspecte, dar nu este decât o situație temporară. Prin urmare, Comisia se așteaptă ca inițiativa UE care privește guvernul să se transforme într-o abordare constructivă.

La 29 ianuarie 2009, troica UE a transmis toate aceste preocupări autorităților thailandeze la nivel de ambasadori la Bangkok. Am salutat intenția guvernului thailandez de a investiga în mod detaliat evenimentele petrecute și de a face cunoscute constatările sale, solicitând guvernului să îi trateze pe cei care intră la bordul bărcilor în apele teritoriale thailandeze, în conformitate cu normele internaționale umanitare și normele privind drepturile omului.

Comisia apreciază intenția guvernului thailandez de a permite accesul oficialilor din partea Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați la persoanele care sosesc la bordul bărcilor.

Comisia încurajează, de asemenea, guvernul thailandez să caute o cooperare regională care să implice și Înalțul Comisariat al ONU pentru Refugiați, deoarece problema comunității Rohingya și celelalte chestiuni legate de strămutare menționate anterior necesită un răspuns amplu.

În concluzie, o soluție viabilă nu poate fi obținută prin considerații de securitate pe termen scurt, ci trebuie să aibă în vedere aspectele pe termen lung legate de situația politică, umanitară și socio-economică.

În ciuda faptului că Thailanda nu a ratificat Convenția din 1951 privind refugiații, guvernul regal din Thailanda a dat dovadă, în trecut, de preocupări de ordin umanitar. Comisia va continua să reamintească autorităților thailandeze că este necesară respectarea normelor internaționale privind drepturile omului, ca precondiție pentru găsirea unei soluții.

Președintele: - Dezbaterile au fost închise.

Votul va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

11.3. Refuzul extrădării lui Cesare Battisti de către Brazilia

Președintele: – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea a șase propuneri de rezoluții referitoare la refuzul Braziliei de a-l extrăda pe Cesare Battisti.⁽³⁾

Mario Mauro, autor. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Antonio Santoro, gardian de penitenciar, Lino Sabadin, măcelar, Perluigi Torregiani, bijutier și Andrea Campagna, agent de poliție: acestea sunt numele celor patru cetățeni care, împreună cu mulți alții, și-au pierdut viața între 6 iunie 1978 și 19 aprilie 1979, ca urmare a crimelor nesăbuite comise de organizațiile teroriste care au încercat să răstoarne regimul democratic din Italia. Iar numele unuia dintre acești criminali este Cesare Battisti.

În primul rând, aș dori să mă alătur regretelor exprimate de președintele italian, Giorgio Napolitano, față de decizia luată de dl Lula, președintele Braziliei, de a acorda statutul de refugiat politic teroristului italian Cesare Battisti, care a fost condamnat în instanță la închisoare pe viață pentru comiterea acestor patru crime în „anii de plumb”.

Permiteți-mi să vă reamintesc că Battisti a fost găsit vinovat nu doar de justiția italiană, ci și de cea franceză și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acesta este un act inexplicabil și de o mare gravitate care nu poate fi trecut cu vederea de instituțiile europene. Avem o datorie față de rudele victimelor lui Battisti, dar și mai important este că avem această obligație în virtutea strategiei antiteroriste pe care Uniunea Europeană o aplică de mulți ani pentru a garanta siguranța cetățenilor și menținerea instituțiilor democratice. Să stăm cu mâinile în sân ar însemna să zădărniciim toate eforturile făcute de-a lungul anilor pentru a lupta împotriva unei amenințări omniprezente.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni speră, de asemenea, că Brazilia își va reconsidera poziția și va cântări mai bine această chestiune delicată, care este totuși o solicitare îndreptățită și legitimă. Brazilia este o mare democrație care a beneficiat întotdeauna de relații excelente cu Europa și cu Italia; tocmai de aceea am fost luați prin surprindere de această ușă trântită în nas. Prin urmare, din considerație pentru relațiile noastre de prietenie și respect, din considerație pentru acordurile de prietenie, cooperare și parteneriat dintre Brazilia și Uniunea Europeană, fie că acestea sunt economice sau politice, răspunsul părților trebuie să fie decisiv și eficace.

Europa trebuie să sprijine acțiunea guvernului italian, care face uz de toate formele legitime de presiuni politice și diplomatice și acțiuni legale pentru a se face dreptate. Decizia luată de Brazilia contrastează enorm cu imaginea Uniunii Europene, din moment ce implică faptul că într-unul din statele membre au loc acte de persecuție și tortură din motive politice. Pe scurt, avem de-a face cu o situație inacceptabilă care, mai presus de toate, nu are nicio justificare reală.

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Dnă președintă, cred că dl Mauro a descris foarte bine situația. Battisti este un criminal: acesta a ucis patru oameni. A fost, de asemenea, găsit vinovat de instanța italiană și de alte acte cum ar fi apartenența la un grup armat, posesie de arme de foc – o infracțiune gravă în majoritatea țărilor europene – și acte de violență.

Acest om a fost găsit vinovat de o instanță judecătorească din Italia. Cu toate acestea, aflăm că la 17 decembrie, guvernul brazilian, un guvern democratic de altfel, i-a acordat acestuia statutul de refugiat politic.

După cum a precizat și dl Mauro, Uniunea Europeană trebuie să dea dovadă de solidaritate cu guvernul italian și să arate Braziliei, o țară democratică prietenă, că s-a comis o greșeală.

Autoritățile braziliene ne-au informat că această chestiune este încă în stadiul unui apel la Curtea Supremă Federală, dar este lamentabil faptul că acest caz a ajuns până acolo.

Trebuie reamintit și că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins cererea dlui Battisti de a i se acorda protecție și că Uniunea Europeană își bazează acțiunile pe respectarea drepturilor fundamentale ale omului, care este o componentă esențială a constituției europene.

În consecință, ținând cont de relațiile de prietenie dintre Uniunea Europeană și Brazilia, ar trebui să se reamintească autorităților braziliene că UE este un aliat și un prieten și sperăm să nu fim tratați altfel, după cum a fost cazul și în trecut.

(3) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Carl Schlyter, autor. – (SV) Aș fi dorit să discutăm mai degrabă situația din Filipine, unde UE ar fi putut să contribuie la salvarea multor vieți omenești. Discutăm acum despre un caz judiciar individual care se află în curs de examinare de către instanță și în legătură cu care avem tupeul de a spune că vom susține respectarea principiului statului de drept. Acolo de unde vin eu, unul din principiile fundamentale ale statului de drept este acela că parlamentul nu poate interveni în cazurile judiciare individuale.

Eu și grupul din care fac parte considerăm că nu este oportun să discutăm în parlament un caz individual aflat pe rolul unei instanțe. Din păcate, aceasta nu este nici prima și, cu siguranță, nici ultima oară, pentru că în curând vom vota asupra raportului Medina, care face exact același lucru. Într-un caz similar aflat în curs de examinare de către instanța din Suedia și legat de încălcarea drepturilor de autor de către Pirate Bay, Parlamentul a făcut comentarii referitoare la responsabilitatea părților, deși cazul se afla pe rol. Sper ca această practică să nu se transforme în obișnuință pentru că dacă va fi astfel, noi, cei din Europa, ne vom opune și vom condamna propriile noastre principii ale statului de drept, ceea ce nu este deloc de dorit. Vă mulțumesc.

Îmi cer scuze, am uitat să menționez un lucru important.

Dacă nu suntem mulțumiți de modul în care Brazilia și Europa abordează chestiunea extrădărilor și dacă nu suntem mulțumiți de modul în care sunt interpretate legile în instanțele naționale, ar trebui să schimbăm legile pentru ca acestea să fie la fel pentru toți. Nu trebuie să ne implicăm și să încercăm să influențăm decizia într-un caz individual. Rolul acesta revine judecătorilor, procurorilor și celor care apără legea, nu Parlamentului. Noi suntem cei care facem legile, iar principiile statului de drept ne dictează faptul că instanțele sunt cele care le interpretează.

Cristiana Muscardini, autor. – (IT) Dnă președintă, stimați colegi, este regretabil faptul că un deputat ia cuvântul în cadrul acestei adunări fără ca măcar să fi citit textul rezoluției, redactat și semnat de toate grupurile importante, și să susțină lucruri eronate: procedurile judiciare s-au încheiat cu mult timp în urmă.

Dați-mi voie să încercăm să examinăm problema. Actele delirante ale unui terorist și ale unui criminal, condamnat de mai multe ori, nu pot fi apărute de un guvern al unei țări prietene cu care avem o relație de colaborare. Dorim să subliniem necesitatea unei dezbateri în cadrul Consiliului, exprimată deja într-o scrisoare adresată președintelui în exercițiu al Uniunii, care, pornind de la această situație inedită și ținând seama de noile forme ale terorismului internațional, să abordeze și să convină asupra unor norme comune de extrădare, fie în cadrul celor 27 de țări membre ale Uniunii, fie în relația UE cu țările terțe.

Nu este posibil ca un criminal care a ucis oameni nevinovați și care a profitat de toate mijloacele posibile pentru a se sustrage justiției și nevoii de dreptate a rudelor victime să își aroge rolul unei victime a persecuției și să creeze precedente periculoase în detrimentul legii și al societății.

Marios Matsakis, în numele grupului ALDE. – Dnă președintă, cei care sunt găsiți vinovați de către instanțele noastre trebuie să suporte consecințele și nu trebuie să își poată găsi refugiu în nicio țară din lume.

Cesare Battisti este un criminal condamnat în Italia, iar poziția adoptată de autoritățile braziliene de a-l proteja de brațul justiției din UE nu este doar inacceptabilă, ci și regretabilă și condamnată cu cea mai mare fermitate, iar noi, la fel ca orice altă autoritate sau organism al UE, avem tot dreptul să o spunem. Sper ca guvernul brazilian să revină la sentimente mai bune și să reexamineze cazul pentru a face ceea ce se așteaptă să facă, și anume să îl extrădeze pe Battisti în Italia cât mai curând posibil și acest lucru înainte ca toată această afacere să aibă consecințe grave asupra relațiilor, de altfel foarte bune, dintre UE și Brazilia. Brazilia nu trebuie să devină un loc de refugiu pentru criminalii condamnați, iar UE nu trebuie să permită criminalilor să se sustragă pedepsei.

Roberta Angelilli, în numele grupului UEN. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, prin această propunere de rezoluție comună, Parlamentul își va face auzită vocea plină de autoritate la nivel internațional pentru a se reconsidera extrădarea lui Cesare Battisti și, mai presus de toate, pentru a se constitui într-un omagiu și dovadă de solidaritate cu familiile victimelor care, mai bine de 20 de ani, au așteptat să li se dea curs dreptului fundamental la justiție, refuzat de atâta timp. Nu este nevoie de alte cuvinte, astfel încât, dnă președintă, stimați colegi, doresc să dedic cele câteva momente rămase din timpul alocat discursului meu păstrării unui moment de reculegere în amintirea celor uciși.

(Parlamentul a păstrat un minut de reculegere)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Dnă președintă, stimați colegi, doresc să mulțumesc dnei Angelilli pentru acest gest important, care ilustrează cât de diferită este atitudinea acestei adunări de cea a Uniunii Europene, care, la fel ca Pilat din Pont, se spală pe mâini cu ipocrizie de întreaga afacere, când de fapt este vorba de două

țări membre implicate: Italia, care a plătit un preț extrem de mare pentru terorism cu toate victimele acestuia și anii dificili, și Franța, care este implicată până peste cap în toată această afacere datorită intereselor deplorabile ale infamului lobby de stânga al „caviarului”, care s-a făcut remarcat deja în cazul Petrella și probabil și prin rolul jucat de serviciile secrete.

În acest mod, Europa ajunge să submineze directivele antiteroriste și să își piardă autoritatea în cadrul strategiei globale de luptă împotriva terorismului. Mă întreb dacă situația ar fi fost alta în cazul în care am fi avut de-a face cu un terorist german aparținând Facțiunii Armata Roșie. Cu toate acestea, Europa îi transmite Braziliei că, în cazul în care nu va extrăda un criminal comun și comunist ca Battisti, care azi are curajul de a-și bate joc de victimele sale chiar din pragul închisorii, ar însemna să se coboare la nivelul unei țări în care își găsesc refugiu cei mai înverșunați criminali și teroriști.

O astfel de atitudine ar aduce în discuție toate acordurile noastre de parteneriat și cred că și participarea la G8. Trebuie să fim foarte clari în a sublinia că: este inacceptabil să se cadă de acord cu teroriștii. Teroriștii condamnați în temeiul unor proceduri legitime – deoarece țara noastră beneficiază de un sistem judiciar performant în care nimeni nu este torturat, iar procedurile sunt legale – trebuie să își ispășească pedeapsa până la ultima zi. Teroriștii, criminalii și comuniștii!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Dnă președintă, am solicitat cuvântul deoarece am fost președinte al grupului de parteneriat parlamentar Germania-Brazilia din cadrul camerei inferioare a parlamentului german, timp de 10 ani, și cunosc Brazilia foarte bine. Sunt într-adevăr surprins de refuzul administrației Lula de a extrăda un criminal condamnat într-un stat membru al Uniunii Europene. Sper ca procedurile din Brazilia să se încheie cât mai curând posibil.

Administrația Lula s-a angajat să respecte drepturile omului. Unul din elementele inerente ale acestei poziții este faptul că criminalii condamnați trebuie aduși în fața justiției, astfel încât sper că această propunere de rezoluție va beneficia de o susținere adecvată. Personal, voi face uz de contactele mele cu parlamentarii brazilieni pentru a mă asigura că se fac presiuni asupra guvernului și pe plan intern pentru a se da curs acestei cereri de extrădare.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Dnă președintă, după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, mulți criminali de război naziști au fugit în America de Sud pentru a se sustrage justiției. Încercările de a-i aduce înapoi și de a-i pune la dispoziția justiției au fost extrem de dificile. Aceasta a dus la acțiuni disperate, cum a fost și cea derulată de forțele speciale israeliene care l-au răpit, pur și simplu, pe Eichmann din America de Sud pentru a-l aduce în fața instanțelor de judecată.

Este evident că tradiția fugii în America de Sud este încă la mare preț, la fel și convingerea că acolo se poate găsi refugiu și se poate trăi în liniște și pace fără a da socoteală în fața justiției pentru crimele comise. Acțiunile de acest gen, cum este poziția guvernului brazilian, mențin această convingere și pot duce, din păcate, la răspândirea amplă a sentimentului de impunitate. De aceea, este extrem de important să se adopte prezenta propunere de rezoluție referitoare la extrădarea lui Battisti.

Mariann Fischer Boel, membru al Comisiei. – Dnă președintă, Comisia este la curent cu decizia recentă a ministrului justiției din Brazilia de a acorda azil politic unui cetățean italian, Cesare Battisti, condamnat în lipsă la închisoare pe viață de instanța de judecată din Italia.

Am examinat cu mare atenție rolul Comisiei în această situație, în special după ce ministrul pentru afaceri europene al Italiei, Andrea Ronchi, a cerut săptămâna trecută vicepreședintelui Barrot ca UE să susțină solicitarea extraordinară de extrădare adresată guvernului brazilian.

După cum am explicat și guvernului italian, Comisia nu se poate implica în acest caz. Tratatul UE este foarte clar în această privință: Competențele legale ale Uniunii Europene și ale Comisiei în domeniul cooperării în materie de drept penal se limitează la teritoriul celor 27 de state membre. Uniunea Europeană poate facilita extrădarea între statele membre, dar nu deține competențe în ceea ce privește acordurile de cooperare în materie de drept penal între statele membre și țările terțe. Relațiile bilaterale ale Italiei și Braziliei în această privință se bazează pe acordul bilateral semnat în 1989.

Președintele: – Dezbateră a fost închisă.

Vom proceda acum la exprimarea votului.

12. Votare

Președintele: – Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultatul votului și alte informații privind votul exprimat: vă rugăm să consultați procesul verbal).

- Înainte de vot:

Martine Roure (PSE). – (FR) Dnă președintă, veți crede că doresc să caut nod în papură, dar consider că astfel de rapoarte importante, astfel de rezoluții cu impact major votate de un număr atât de mic de deputați – vina nu aparține, desigur, celor prezenți azi aici – sincer, mi se pare a fi o situație fără ieșire și mă face să mă îndoiesc de credibilitatea noastră.

De aceea, personal nu voi putea accepta pentru mult timp această stare de fapt și, la un moment dat, va trebui să se pună problema existenței cvorumului. Sunt conștientă de faptul că trebuie să existe cel puțin 40 de membri care să solicite verificarea cvorumului. Din moment ce suntem cu puțin peste 40 de persoane aici, este destul de dificil, dar totuși consider că trebuie făcut ceva în acest sens.

(Aplauze)

Președintele: – Din moment ce această problemă a fost ridicată de mai puțin de 40 de membri, vom proceda acum la exprimarea votului.

Marios Matsakis (ALDE). – Dnă președintă, același lucru se întâmplă de cinci ani încoace. Astăzi nu este o excepție. Este cam târziu să luăm act de acest lucru abia acum.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Doresc doar să subliniez că această problemă privește gupul socialist și, posibil, și alte grupuri, dar nu și Partidul Popular European, care este conștient de responsabilitatea care îi revine în această dezbatere importantă și este prezent astăzi aici într-un număr cu mult mai mare decât alții.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Dnă președintă, aveți deplină dreptate. Procedura de cvorum se poate aplica doar dacă există o solicitare în acest sens din partea a cel puțin 40 de membri sau dacă președintele de ședință solicită acest lucru. Prin urmare, dacă dumneavoastră sunteți de acord și dacă considerați că este necesar, după cum a precizat și dna Roure, având în vedere importanța acestei dezbateri și faptul că nu poate fi suspendată chiar acum, doar dumneavoastră ați putea solicita verificarea cvorumului și puteți dispune anularea exprimării votului.

Mario Mauro, autor. – (IT) Dnă președintă, doresc să îi mulțumesc dlui Onesta, dar cred că încă o încercare de a salva *in extremis* un terorist care a fost condamnat în repetate rânduri a eșuat.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Dnă președintă, vreau doar să spun că joi după-amiază se discută cele mai importante chestiuni și că, prin urmare, având în vedere urgența situației, aceste chestiuni importante trebuie într-adevăr soluționate tot joi după-amiază. Singurii vinovați pentru actuala stare de fapt sunt cei care absentează în zilele de joi. Aceștia sunt absenteiști și ar trebui să se mai gândească dacă doresc, într-adevăr, să candideze din nou pentru Parlamentul European.

Președintele: – Problema are o dimensiune politică mult mai amplă. Mulți sunt cei vinovați: grupurile politice și fiecare membru în parte. Nu pot să trec cu vederea procedurile, dle Onesta. Regula spune că pot da curs doar solicitării venite din partea a cel puțin 40 de membri, ceea ce nu este cazul în situația de față.

12.1. Situația în Sri Lanka (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (2):

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Sunt prezent aici la această dezbatere, dar ca urmare a unui acord convenit de Grupul Socialist din Parlamentul European, nu voi participa la vot. Totuși, sunt prezent aici.

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, vreau doar să cer o modificare de ultim moment referitoare la formularea amendamentului oral - dacă colegii îmi vor permite - deoarece am reușit să identificăm cauza confuziei din rezoluția comună.

Formularea inițială era „non-fire period”, dar aceasta nu avea niciun sens, astfel încât am modificat-o în „cease fire”. Se pare că în textul oficial al declarației copreședinților, care include Uniunea Europeană, se folosește formularea „non-fire period”, ceea ce mi se pare destul de straniu, dar totuși acesta este textul scris. Prin urmare, am putea modifica „non-fire” în „no fire”, mai degrabă decât „cease-fire”, deoarece astfel s-ar păstra textul oficial redactat de copreședinți?

Marios Matsakis (ALDE). – Dnă președintă, cred că mai este ceva care trebuie modificat și consider că dl Tannock ar trebui să ne spună despre ce este vorba înainte de a trece la vot. Mai există o mică modificare.

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, este vorba despre includerea cuvântului „umanitar” pentru a specifica despre ce fel de asistență vorbim.

Dar cel mai important este să folosim formularea „no-fire period”, care apare în declarația copreședinților.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Da, ar fi ceva, dar nu știu dacă este vorba de o neînțelegere sau nu. În teorie, în versiunea pe care o avem de la amendamentele orale, în text ar trebui să apară „cease-fire”, nu „non-fire”. Așa este sau am înțeles eu greșit?

În text ar trebui să apară „cease-fire”.

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, tocmai mi-am dat seama că, datorită ordinii în care au fost imprimate amendamentele pe lista de vot, am citit de fapt amendamentul oral la considerentul K. Îmi cer scuze pentru confuzie, dar de fapt acum suntem la amendamentele la alineatul (2). Acesta ar putea fi motivul confuziei. Am putea schimba ordinea de pe lista de votare? Îmi cer scuze, dar pe lista mea apar aceste chestiuni într-o ordine eronată. Am citit de fapt modificarea pe care am dorit să o aduc la considerentul K, nu la alineatul (2), astfel încât acesta este cel asupra căruia vom vota în continuare. Îmi cer scuze pentru confuzie.

Amendamentul la alineatul (2), care ar fi trebuit să fie cel de data trecută este: „Consideră că o victorie militară asupra TITE, astfel cum este aceasta preconizată de guvernul din Sri Lanka, nu va elimina nevoia de a găsi o soluție politică pentru a asigura o pace durabilă”. Astfel apare pe lista de vot.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Marios Matsakis (ALDE). – Dnă președintă, pentru a da dovadă de corectitudine, cred că acum ar trebui să votăm asupra considerentului K.

- Înainte de votul asupra considerentului IA:

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, acum voi repeta varianta corectă pentru a clarifica și nedumerirea dlui Romeva i Rueda.

Considerentul K, astfel cum a fost modificat oral, are următorul conținut: „întrucât copreședinția Conferinței de la Tokio invită, în comun, guvernul Republicii Sri Lanka și gruparea TITE să declare încetarea temporară a focului pentru a permite evacuarea bolnavilor și a răniților și acordarea de ajutor umanitar populației civile”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

12.2. Situația refugiaților birmani în Thailanda (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (2):

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, remarc din nou că oficialii nu au scris amendamentele orale în aceeași ordine ca cea în care ar trebui să se voteze, astfel încât voi fi mai atent să respect ordinea corectă de această dată. La alineatul (2), dorim să adăugăm la sfârșitul acestuia următoarele cuvinte: „precum și sărăcirea forțată, impozitarea arbitrară și confiscarea terenurilor”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (5):

Charles Tannock, autor. – Dnă președintă, amendamentul oral la alineatului (5) are următorul conținut: „salută cooperarea guvernului thailandez cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și solicită să se permită accesul imediat și nerestricționat la toți membrii reținuți ai comunității Rohingya sosiți pe

mare, pentru a se stabili nevoile de protecție ale acestora; solicită, în același timp, guvernului thailandez să ratifice Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul aferent din 1967”. ’.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Charles Tannock, autor. –Dnă președintă, voi da citire acum textului integral al alineatului (6), astfel cum a fost modificat oral: „Subliniază că problema refugiaților sosiți pe mare, care afectează Thailanda și celelalte țări, este, în esență, una regională; privește în mod pozitiv eforturile guvernului thailandez de a crește cooperarea între vecinii din regiune pentru a se găsi soluții la problema refugiaților Rohingya; salută, în acest sens, reuniunea care a avut loc la 23 ianuarie între Secretarul permanent pentru afaceri externe, Kasit Piromya și ambasadorii Indiei, Indoneziei, Bangladeshului, Malaeziei și Birmaniei; face apel la toate statele membre ale ASEAN și, în special, la președinția thailandeză și organizațiile internaționale competente să concluzioneze pentru a găsi o soluție permanentă la această problemă care există de mult timp; ’.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Charles Tannock, autor. –Dnă președintă, considerentul E ar avea următorul conținut: „întrucât agenția pentru refugiați a Națiunilor Unite și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu relațiile privind tratamentul neadecvat aplicat refugiaților birmanezi și a reușit să obțină accesul la aproximativ 126 de membri ai comunității Rohingya aflați încă în arestul autorităților thailandeze”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

12.3. Refuzul extrădării lui Cesare Battisti de către Brazilia (vot)

13. Corectările voturilor:și intențiile de vot a se vedea procesul-verbal

14. Continuări ale avize:or și rezoluțiilor Parlamentului a se vedea procesul-verbal<

15. Decizii privind anumite documente a se vedea procesul-verbal

16. Transmiterea textelor: adoptate în cursul prezentei ședințe a se vedea procesul-verbal

17. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 116 din Regulamentul de procedură)c a se vedea procesul-verbal

18. Calendarul următoarelor ședințe consultați procesul-verbal

19. Calendarul următoarelor ședințe consultați procesul-verbal

(Ședința a fost închisă la ora 4.35 p.m.)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinției în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene îi revine răspunderea exclusivă pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 6 adresată de Mairead McGuinness (H-1046/08)

Subiect: Prețurile la alimente

Poate Consiliul să facă observații cu privire la Comunicarea Comisiei privind prețurile la alimente în Europa [COM (2008) 0821], publicată în luna decembrie a anului trecut? Consideră Consiliul că respectiva Comunicare adresează în mod adecvat situația actuală a pieței în care prețurile la mărfurile agricole și prețurile la energia electrică au scăzut dramatic?

Are Consiliul un punct de vedere cu privire la necesitatea unei mai intense monitorizări a pieței și a furnizării unui număr mai mare de informații, pentru a face față fluctuațiilor, atât a prețurilor mărfurilor, cât și a prețurilor la alimente?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul dorește să îl informeze pe Membrul Onorific cu privire la faptul că prezentarea Comunicării Comisiei privind prețurile la alimente în Europa către Consiliu a avut loc în cadrul sesiunii sale din 19 ianuarie 2009. Prezenta comunicare urmează unei solicitări a Consiliului European din iunie 2008 de a investiga cauzele de creștere bruscă a prețurilor la alimente, urmată de o creștere și mai puternică a prețurilor la mărfuri.

Comunicarea revizuieste evoluțiile recente din domeniul mărfurilor agricole și al prețurilor la alimente. Aceasta propune, în special, modalități de îmbunătățire a funcționării lanțului alimentar în Europa, stabilind un program de lucru pentru a îmbunătăți funcționarea acestuia. În plus, se menționează, printre altele, necesitatea de a echilibra cererea și oferta globală de alimente și de a elimina barierele în calea comerțului internațional.

Președinția consideră că discuțiile din Consiliu au fost utile, oferind membrilor Consiliului posibilitatea de a face schimb de opinii cu privire la acest aspect important. În timpul discuțiilor, au fost exprimate câteva puncte de vedere. Mai multe delegații, de exemplu, au ridicat problema poziției slabe a producătorilor în fața marilor lanțuri de vânzare cu amănuntul și necesitatea de a reflecta scăderile prețurilor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente.

Cea mai mare parte a delegațiilor au fost de acord cu privire la necesitatea de a monitoriza îndeaproape piața și Comisia s-a angajat să prezinte raportul privind această problemă până la sfârșitul lui 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Subiect: Stabilitatea Republicii Centrafricane

În decembrie 2008, buletinul „Crisis Watch” al Grupului Internațional de Criză a relatat că riscul violențelor repetate în Republica Centrafricană nu a fost niciodată mai mare decât este în prezent. Prinsă între Ciad, Sudan și Republica Democrată Congo (RDC), Republica Centrafricană (RCA) prezintă, de asemenea, riscul instabilității interne. S-au exprimat temeri cu privire la faptul că stabilitatea fragilă din țară nu va fi menținută, din cauza lipsei de trupe de menținere a păcii bine pregătite, cu experiență și echipate în mod adecvat, precum și a lipsei de voință politică din partea comunității internaționale. Ce poate să facă și ce va face Consiliul pentru a se asigura că RCA nu devine un alt Ciad sau RDC?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul și-a exprimat, în mod repetat, îngrijorarea cu privire la continuarea crizei umanitare în nord-estul Republicii Centrafricane (RCA). Consiliul este, de asemenea, conștient de necesitatea de a crea condiții în această zonă (RCA), care să fie favorabile întoarcerii voluntare, sigure și durabile a refugiaților și a persoanelor strămutate, precum și reconstrucției și dezvoltării economice și sociale a regiunii.

Din acest motiv, UE pune la dispoziție mai multe tipuri diverse de sprijin pentru Republica Centrafricană, la fel ca și pentru Ciad. Operația PESA EUFOR Ciad/RCA reprezintă o parte a acestui răspuns multidimensional. Acțiunea Comisiei în sprijinul cooperării pentru dezvoltare, precum și furnizarea de ajutor umanitar, oferă un sprijin suplimentar.

Operația UE EUFOR Ciad/RCA a contribuit deja în mod considerabil la stabilizarea regiunii, împreună cu misiunea ONU MINURCAT, precum și UNAMID în Darfur. EUFOR Ciad/RCA, în special, a oferit protecție refugiaților, persoanelor strămutate și personalul umanitar.

EUFOR Ciad/RCA este o operație militară care va dura timp de douăsprezece luni și se va încheia la 15 martie 2009. Consiliul a subliniat importanța desfășurării complete a forțelor misiunii Națiunilor Unite în Ciad și RCA (MINURCAT), aprobată prin Rezoluția 1861 (2009) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în momentul expirării mandatului EUFOR. Desfășurarea completă a forțelor MINURCAT este esențială în vederea asigurării unui răspuns eficient la amenințările non-militare cu săvârșirea de acte de banditism și de crime.

În acest context, și după ce s-a consultat cu autoritățile centrafricane, Consiliul a insistat să fie luate toate măsurile pentru a se asigura că acordurile privind urmarea operațiunii UE sunt puse în aplicare, inclusiv prin intermediul unei operațiuni a Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 10 din Rezoluția 1778.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Liam Aylward (H-1051/08)

Subiect: Noi inițiative de combatere a exploatării prin muncă a copiilor

Ce inițiative noi urmărește Consiliul pentru a combate exploatarea globală a copiilor și exploatarea prin muncă a copiilor?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Lupta împotriva exploatării prin muncă a copiilor este un element esențial pe ordinea de zi a Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului și trebuie să fie abordată la toate nivelurile și în diferite domenii de acțiune. UE urmărește o abordare globală pentru eliminarea tuturor formelor de exploatare a copiilor prin muncă, acoperind dimensiunile politice, comerciale și de guvernare a dezvoltării și ia măsuri în ceea ce privește reducerea sărăciei, piața forței de muncă, dialogul social și protecția socială, punând accent pe asigurarea unui învățământ primar gratuit și universal.

Președinția cehă intenționează să inițieze discuții cu privire la o serie de probleme legate de protecția copilului. Președinția se va concentra, în special, asupra cooperării active a poliției în activitățile de căutare a copiilor dispăruți, a utilizării îmbunătățite a Sistemului de Informații Schengen (SIS) în aceste scopuri, precum și asupra acțiunii comune pentru combaterea conținutului ilegal de pe internet. În plus, președinția cehă va urmări activitățile președinției franceze, precum și concluziile Consiliului privind proiectul referitor la sistemul de alertă pentru copii dispăruți. Protecția copilului a fost subiectul unei întâlniri informale a miniștrilor de justiție și afaceri interne, care avut loc la Praga la 15/16 ianuarie și va fi, de asemenea, dezbătut în cadrul conferințelor ministeriale „Internet mai sigur pentru copii” și „Europa prietena copiilor”, ambele având loc în luna aprilie.

În ceea ce privește munca copiilor, pe baza concluziilor Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE) din mai 2008, Comisia Europeană lucrează la un raport care vizează evidențierea măsurilor existente disponibile pentru combaterea exploataării prin muncă a copiilor; Președinția cehă așteaptă rezultatele acestuia.

În plus, Comisia intenționează să prezinte Consiliului, în luna martie 2009, o revizuire a deciziei-cadru a Consiliului privind combaterea exploataării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile. Președinția cehă este pregătită să lanseze, în mod activ, negocierile privind inițiativa respectivă, care urmărește să creeze un instrument mai eficient de luptă împotriva criminalității sexuale referitoare la copii. În plus, în timpul președinției Cehiei va avea loc, în luna martie 2009 la Praga, o conferință de drept penal referitoare la „Protecția victimelor vulnerabile și situația lor în cadrul procedurilor penale”.

În materia drepturilor omului, scopul președinției cehiei va fi de a îmbunătăți cooperarea și parteneriatul dintre instituțiile UE și organizațiile non-guvernamentale și de a contribui la creșterea eficienței instrumentelor financiare relevante ale UE. Se așteaptă ca evaluarea Instrumentului European pentru Democrație și Drepturile Omului (EIDHR) reînnoit să aibă loc în 2009. EIDHR include acțiunile care vizează prevenirea recrutării copiilor în conflictele armate și încurajarea eliberării și reintegrării acestora.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Eoin Ryan (H-1053/08)

Subiect: O mai bună reglementare și supraveghere a pieței globale de servicii financiare

Ce inițiative urmărește Consiliul cu Statele Unite, China și India, pentru a asigura o mai bună reglementare și supraveghere a pieței globale de servicii financiare?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Președinția Consiliului este angajată în întruniri ministeriale regulate și reuniuni la nivel de șefi de stat, cu o serie de țări terțe, inclusiv cu Statele Unite ale Americii, China și India. În cadrul acestor reuniuni sunt dezbătute subiecte de interes comun, inclusiv serviciile financiare, și se încearcă să se găsească o înțelegere comună, atunci când este posibil. Cu toate acestea, în absența unei propuneri a Comisiei, Consiliul nu este în măsură de a adopta niciun act legislativ. Actuala criză financiară face ca întâlnirile cu partenerii la nivel global să fie extrem de importante.

În ceea ce privește relația cu Statele Unite ale Americii, trebuie subliniată importanța Consiliului economic transatlantic (CET). Acesta a fost înființat în 2007 pentru a supraveghea cadrul UE-SUA privind integrarea economică transatlantică, care acoperă integrarea piețelor financiare.

În plus, timp de mai mulți ani, Comisia Europeană a condus dialoguri regulate în domeniul reglementării serviciilor financiare și, în unele cazuri, dialoguri macroeconomice cu partenerii economici esențiali. Acestea au început cu dialogul UE-SUA privind reglementarea, care a avut loc în 2002, fiind urmat de dialogul UE-China în 2005 și dialogul UE-India în 2006.

Consiliul nu participă la aceste dialoguri, însă monitorizează progresul prin intermediul Comitetului pentru servicii financiare și al Comitetului economic și financiar. Dacă este cazul, Consiliul este informat de către Comisie cu privire la progres și face un schimb informal de opinii.

În sfârșit, îmi amintesc că summitul G 20, inclusiv SUA, China și India, a desfășurat o primă întâlnire în Washington la 15 noiembrie 2008 pentru a răspunde provocărilor grave ridicate de actuala criză cu care se confruntă economia mondială și piețele financiare. Consiliul a fost reprezentat la această reuniune de către președinție. Șefii de stat ai G 20 au căzut de acord cu privire la un plan de acțiune ambițios privind măsurile care trebuie luate, atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu, pentru a îmbunătăți reglementarea financiară internațională. Acest proces va continua - următoarea reuniune este deja planificată pentru 2 aprilie anul curent - și această activitate va stabili, probabil, baza celei mai importante platforme internaționale pentru o mai bună reglementare și supraveghere a pieței globale de servicii financiare.

*
* *

Întrebarea nr.10 adresată de Brian Crowley (H-1055/08)**Subiect: Politica energetică comună**

Ce inițiative pune în aplicare președinția cehă pentru a asigura existența unei politici energetice comune și pentru a se asigura că Uniunea Europeană va fi capabilă să acționeze în mod unitar în momentul negocierii aprovizionării cu energie?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Recenta dispută a gazelor dintre Rusia și Ucraina a subliniat importanța consolidării politicii energetice a Uniunii. Președinția cehă a plasat energia în topul celor trei priorități politice principale, cu mult înainte de evidențierea din nou a vulnerabilității UE din punct de vedere al dependenței de energie, prin întreruperea aprovizionării. Astfel cum a declarat în mod clar prim-ministrul Topolánek, cu două săptămâni în urmă la Budapesta, în cadrul summitului Nabucco, politica energetică comună reprezintă o necesitate fundamentală pentru Europa. Președinției cehe îi revine acum sarcina de a folosi impulsul și voința politică generate de criză pentru a pune în aplicare cele mai urgente măsuri pe termen scurt, mediu și lung, cu scopul de a împiedica întreruperile majore de aprovizionare, în viitor, precum și de a îmbunătăți capacitatea noastră de a face față consecințelor în caz de necesitate. La 12 ianuarie a avut loc o reuniune extraordinară a Consiliului Energie, care a identificat o serie de măsuri care trebuie luate în acest sens.

În ceea ce privește măsurile strategice pe termen lung – diversificarea rutelor de aprovizionare, a furnizorilor și a surselor reprezintă un răspuns. Indiferent că este vorba despre Nord Stream, Nabucco, South Stream sau terminalele GNL, diversificarea este benefică pentru scăderea dependenței noastre energetice și, prin urmare, pentru consolidarea poziției de negociere a UE cu partenerii săi.

În ceea ce privește măsurile pe termen mediu, lipsa infrastructurii energetice și a interconectărilor ar trebui să fie identificate, iar lucrările legate de acestea ar trebui să fie accelerate. Piața energetică internă europeană nu va putea fi niciodată funcțională decât dacă sunt posibile transferurile transfrontaliere. Același lucru este valabil și pentru solidaritatea europeană. Problemele insulelor energetice trebuie să fie abordate. Condiția preliminară pentru aceasta este mobilizarea resursele financiare necesare, și anume, prin intermediul BEI sau BERD. Președinția se va strădui să acorde prioritate proiectelor de infrastructură energetică în cadrul planului european de redresare economică.

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, măsurile de urgență pe termen scurt trebuie să ne permită să acordăm sprijin statelor membre aflate în nevoie. Exemplele din Slovacia și Bulgaria au indicat în mod strict necesitatea de a consolida acordurile de solidaritate bilaterale și regionale.

Au fost identificate o serie de alte măsuri folositoare, cum ar fi îmbunătățirea transparenței în ceea ce privește debitul gazului, cererea și volumele de depozitare, atât în statele membre, cât și în țările furnizoare/de tranzit, acestea fiind urmate de instalarea sistemului de contorizare fiabil. Mecanismul de avertizare timpurie ar trebui să fie evaluat și extins la țările de tranzit.

Revizuirea Directivei privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaz natural poate juca, de asemenea, un rol important. Toate aceste măsuri vor consolida UE și, prin urmare, ne vor permite să ne exprimăm la unison în discuțiile cu furnizorii noștri de energie.

Politica energetică a Uniunii se bazează pe planul de acțiune adoptat de către Consiliul European în martie 2007. Activitatea de punere în aplicare a acestui plan de acțiune este în curs de desfășurare. Acesta va fi consolidat în continuare în conformitate cu cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice a Comisiei care a fost prezentată Consiliului în noiembrie 2008 și care se concentrează, în special, asupra securității energetice și nevoii de solidaritate.

La 19 februarie, Consiliul va revizui situația și va lua o decizie cu privire la măsurile concrete suplimentare stabilite în cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice, monitorizând, de asemenea, măsurile convenite la 12 ianuarie. Această activitate va asigura, pentru Consiliul European din martie, baza pentru a se ajunge la un acord cu privire la răspunsurile care sunt necesare, în cazul în care Uniunea va urmări obiectivul privind dezvoltarea unei politici energetice comune și, în special, dacă aceasta trebuie să consolideze securitatea sa energetică.

Un alt element important al politicii energetice comune este eficiența energetică. În acest domeniu, Consiliul va aborda diferitele propuneri legislative pe care Comisia le-a prezentat recent, împreună cu cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice, și anume, propunerea reformată privind performanța energetică a clădirilor, propunerea reformată privind etichetarea referitoare la eficiența energetică a produselor cu impact energetic, precum și propunerea privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Subiect: Subsidiaritatea în materie de educație și afaceri sociale

Cum intenționează Consiliul să susțină principiul subsidiarității în materie de educație, afaceri sociale și drept privat?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul se angajează să respecte pe deplin principiul subsidiarității. Acesta va continua să se asigure, în conformitate cu articolul 5 al TCE, că orice acțiune comunitară va fi luată, doar în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot să fie realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre.

În ceea ce privește orice propunere de acțiune la nivel comunitar, Consiliul examinează, nu numai conținutul propunerii, dar evaluează, de asemenea, și dacă propunerea respectă principiile subsidiarității și proporționalității. Consiliul nu este de acord cu o anumită propunere, în cazul în care consideră că acest lucru nu este posibil.

Acest aspect nu este diferit în domeniile educației, afacerilor sociale și dreptului privat evidențiate de Membrul Onorific. În plus, acest lucru este cu atât mai mult valabil cu cât, în aceste domenii, tratatele prevăd că o acțiune a Comunității este menită să sprijine și să suplimenteze activitățile statelor membre. În special, Consiliul este vigilent pentru a garanta faptul că acțiunea comunitară în domeniul educației respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește conținutul educațional, precum și organizarea sistemelor educaționale și a diversității culturale și lingvistice a acestora.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Jim Higgins (H-1059/08)

Subiect: Dezvoltarea regională

Poate Consiliul să contureze obiectivele sale specifice în domeniul coeziunii teritoriale și ce eforturi va depune pentru a aborda dezechilibrele spațiale care există în materie de dezvoltare economică, socială și ecologică în cadrul Comunității?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul acordă importanță coeziunii teritoriale, acesta fiind unul dintre aspectele esențiale ale politicii de coeziune care are drept scop abordarea dezechilibrelor teritoriale în materie de dezvoltare economică, socială și ecologică în cadrul Uniunii Europene. Acesta recunoaște importanța politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013, pentru a permite statelor membre să ia în considerare dimensiunea teritorială. Cartea Verde a Comisiei privind coeziunea teritorială din 6 octombrie 2008 este în prezent supusă dezbaterii publice, astfel încât Consiliul nu a ajuns încă la o poziție finală privind conținutul acesteia. Rezultatele preliminare ale prezentei dezbaterii publice vor fi prezentate în timpul reuniunii informale a miniștrilor responsabili cu dezvoltarea regională, care va avea loc în Marianske Lazne (Republica Cehă), în luna aprilie 2009.

Cu toate acestea, un raport interimar a fost întocmit de către președinția franceză și este disponibil în mod public.⁽⁴⁾

Principalele concluzii ale prezentului raport au trebuit să confirme sprijinul larg pentru următoarele obiective generale:

- o reducere a diferențelor dintre regiuni în ceea ce privește dezvoltarea;
- dezvoltarea echilibrată și durabilă a întregului teritoriu al UE, luând în considerare caracteristicile specifice ale regiunilor individuale, astfel încât să asigure condiții de viață echitabile pe întreg teritoriul Uniunii;
- promovarea principiului potrivit căruia fiecare teritoriu ar trebui să aibă un nivel minim de acces la infrastructura majoră de transport, la noi tehnologii de informare și comunicare, precum și la principalele servicii de interes general, cum ar fi sănătatea și educația;
- sprijin pentru a asigura faptul că politicile sectoriale comunitare și naționale țin mai mult seama de impactul lor diferit asupra teritoriilor, precum și pentru stabilirea unor legături mai bune cu alte politici europene cu impact teritorial.

Cu toate acestea, potrivit raportului, unele delegații și-au exprimat îngrijorarea lor cu privire la anumite aspecte din Cartea Verde.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape această problemă și, în special, ca pe o urmare a dezbaterii publice cu privire la Cartea Verde a Comisiei. O poziție formală va putea fi adoptată, de îndată ce Comisia prezintă propuneri în conformitate cu prezenta dezbatere.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de James Nicholson (H-1062/08)

Subiect: Originea produsului/ etichetarea produselor alimentare

În contextul evenimentelor recente care au afectat industria cărnii de porc, au existat deliberări în cadrul Consiliului privind introducerea etichetelor cu originea tuturor produselor alimentare, astfel încât să se asigure trasabilitate și transparență?

Acceptă Consiliul faptul că aceasta este singura modalitate de a asigura încrederea consumatorului în industria alimentară?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Problema privind specificarea pe etichetă a originii este dezbătută în momentul de față atât de Consiliu, cât și de Parlamentul European, pe baza propunerii Comisiei Europene de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare.⁽⁵⁾

În conformitate cu legislația comunitară actuală, specificarea pe etichetă a originii este obligatorie

- în cazul în care consumatorii ar putea fi induși în eroare cu privire la adevărata origine sau proveniența produselor alimentare, și
- în aplicarea anumitor reguli, cum ar fi cele referitoare la fructe și legume, carnea de vită, vinuri, miere, pește și carne de pui importată.

În ceea ce privește specificarea pe etichetă a țării de origine sau a provenienței unui produs alimentar, cerința de bază din noua legislație propusă rămâne aceeași. Prin urmare, etichetarea va fi în continuare voluntară, cu excepția situației în care nefurnizarea informațiilor ar putea induce în eroare consumatorul. În acest caz,

(4) doc. 17580/08

(5) COM(2008)40 final - 2008/0028 (COD)

etichetarea devine obligatorie. Propunerea Comisiei are drept obiectiv, de asemenea, clarificarea condițiilor în care statele membre pot adopta norme naționale privind specificarea pe etichetă a originii.

Această abordare se bazează pe faptul că etichetarea produselor alimentare, inclusiv menționarea originii, reprezintă, în primul rând, un instrument de informare a consumatorului. Simpla specificare pe etichetă a originii nu poate fi văzută ca un instrument care contribuie la siguranța alimentară, întrucât acesta nu abordează cauzele contaminării, cum ar fi cea la care a făcut referire Onorabilul Membru.

Toate produsele alimentare și furajele pentru animale comercializate în mod legal în Uniunea Europeană trebuie să fie sigure, indiferent de proveniența acestora. Pentru a garanta încrederea consumatorilor, acest principiu de bază trebuie să reprezinte în continuare piatra de temelie a politicii UE privind siguranța alimentară.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Claude Moraes (H-1064/08)

Subiect: Atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului

În iunie 2008, Consiliul a anunțat că anul 2008 „va constitui un moment de cotitură în consolidarea eforturilor colective de eradicare a sărăciei, în contextul unei dezvoltări durabile, pentru a se asigura că până în 2015 Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) sunt atinse la nivel mondial”.

Care sunt progresele înregistrate de Consiliu privind eforturile sale în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) și consideră Consiliul că anul 2008 a constituit un astfel de punct de cotitură?

În plus, ce inițiative va întreprinde Consiliul în următorul an pentru a se asigura că toate ODM sunt atinse până în 2015?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

UE și-a demonstrat angajamentul luat de a acorda sprijin în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), prin intermediul „Agendei UE de acțiune privind ODM”, aprobată de Consiliul European în iunie 2008. Agenda de acțiune prevede o serie de elemente esențiale care vor contribui la atingerea acestui obiectiv și oferă exemple de acțiuni UE în sprijinul angajamentelor asumate deja de către aceasta.

Agenda UE a identificat acțiuni prioritare în domenii esențiale, precum educația, mediul, sănătatea, apa și canalizarea, agricultura, creșterea favorabilă pentru cei săraci, infrastructura și egalitatea între sexe. Este nevoie, de asemenea, de acțiune pentru a consolida integrarea aspectelor transversale din toate sectoarele. UE a propus tuturor partenerilor săi de dezvoltare să împărtășească această agendă de acțiuni, care ar trebui luată în considerare, de asemenea, în contextul strategiei comune Africa-UE și al diferitelor sale parteneriate adoptate în cadrul summitului de la Lisabona. Însușirea agendei de către țările partenere va reprezenta un factor esențial în reușita acesteia.

Ținând cont de progresul înregistrat în anumite țări și zone, UE este convinsă că ODM mai pot fi încă atinse în toate regiunile de pe glob, cu condiția ca, începând din momentul de față și până în 2015, să se întreprindă acțiuni coordonate și durabile. Cu toate acestea, UE este serios preocupată de efectele tendinței din multe țări și regiuni, în special Africa sub-Sahariană, în ceea ce privește atingerea ODM.

Au apărut noi provocări care ar putea pune în pericol atingerea ODM. criza financiară mondială, prețuri ridicate și fluctuante la produse alimentare și mărfuri. Apariția unor noi actori a dus la creșterea gradului de complexitate al structurii ajutoarelor. Prioritatea acordată combaterii schimbărilor climatice și consolidării capacității de adaptare a țărilor în curs de dezvoltare a crescut în mod continuu, ceea ce a condus la noi eforturi colective sporite, prin intermediul acordării de ajutor suplimentar. În cazul în care se dorește abordarea acestor noi provocări, este nevoie de un angajament reînnoit din partea comunității internaționale, în sprijinul Consensului de la Monterrey, precum și de disponibilitatea de a lua măsuri suplimentare.

În liniile directoare pentru participarea la Conferința de la Doha privind finanțarea dezvoltării, UE a menționat că cele mai sărace țări și țările aflate într-o situație de instabilitate, nu ar trebui să fie victime ale actualei crize,

care nu ar trebui să submineze punerea în aplicare a angajamentelor luate în sprijinul Consensului de la Monterrey și al atingerii ODM.

În acest context, UE va deține în continuare un rol principal în acordarea de sprijin financiar pentru realizarea ODM, inclusiv pentru a-și respecta angajamentele privind asistența pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări (ODA), și va depune toate eforturile necesare pentru a asigura un răspuns ambițios, orientat către acțiune, din partea întregii comunități internaționale. Consiliul va dezbate în mod detaliat aceste aspecte cu ocazia reuniunii Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE) din luna mai 2009.

*
* *

Întrebarea nr.15 adresată de Bernd Posselt (H-1068/08)

Subiect: Drepturile omului în Cuba

Cum vede Consiliul situația drepturilor omului în Cuba și, în special, situația lui Ricardo González Alfonso, care se află în închisoare de peste cinci ani și care, în decembrie 2008, a fost ales drept Jurnalistul anului de către organizația Reporteri fără frontiere?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Respectarea și promovarea drepturilor omului și a libertății de opinie și expresie reprezintă un element central al politicii de relații externe a UE.

În concluziile sale din 23 iunie 2008, Consiliul a solicitat guvernului cubanez să îmbunătățească situația drepturilor omului, printre altele, prin eliberarea necondiționată a tuturor prizonierilor politici, inclusiv a celor care au fost reținuți și condamnați în 2003. Acesta a solicitat de asemenea, guvernului cubanez să faciliteze accesul organizațiilor umanitare internaționale la închisorile cubaneze. De asemenea, Consiliul „și-a reafirmat hotărârea de a purta un dialog cu autoritățile cubaneze, dar și cu reprezentanți ai societății civile și ai opoziției democratice, în conformitate cu politicile UE, pentru a promova respectarea drepturilor omului și progresul real către o democrație pluralistă. UE va continua să acorde sprijin practic tuturor sectoarelor din societate în vederea realizării unei schimbări pașnice în Cuba și va insista pe lângă guvernul cubanez pentru ca acesta să acorde libertate de informare și expresie, inclusiv acces la internet.

Dialogul cu autoritățile cubaneze a fost reluat cu ocazia reuniunii ministeriale din 16 octombrie 2008. Aceasta a oferit Uniunii Europene oportunitatea de a prezenta guvernului cubanez viziunea sa asupra democrației, drepturilor universale ale omului și libertăților fundamentale. În același timp, UE păstrează contactul cu opoziția democratică.

Evoluția drepturilor omului și a libertății de opinie în Cuba va reprezenta un element important în evaluarea relațiilor dintre UE și Cuba, inclusiv a eficacității procesului de dialog politic.

În ceea ce privește cazurile individuale, Consiliul le monitorizează atent și le prezintă autorităților cubaneze de fiecare dată când are ocazia.

*
* *

Întrebarea nr.16 adresată de Gay Mitchell (H-1070/08)

Subiect: Alegerile pentru Parlamentul European

În ciuda unei creșteri continue a atribuțiilor și a responsabilităților Parlamentului European, participarea la alegerile europene a scăzut în mod constant, de la o medie de 63% la nivelul Uniunii, în 1979, la 45,3% în 2004. În perspectiva noilor alegeri care vor avea loc în luna iunie, cum își propune Consiliul să atragă electoratul din fiecare stat membru, să-l informeze cu privire la importanța Parlamentului European și să inverseze această tendință?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Participarea electorală reprezintă un aspect care privește fiecare stat membru în parte, iar campaniile de informare cu privire la alegerile pentru Parlamentul European se organizează în fiecare stat membru în conformitate cu legislația națională. În consecință, nu ar fi adecvat pentru Consiliu să își exprime un punct de vedere cu privire la acest aspect sau să întreprindă orice alte inițiative particulare.

Cu toate acestea, Parlamentul European, Consiliul și Comisia, în declarația lor politică din 22 octombrie 2008, denumită „Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa”, au subliniat importanța majoră a îmbunătățirii comunicării, în general, comunicarea cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, pentru a permite cetățenilor europeni să își exercite dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii.

La rândul său, Consiliul, în concluziile „Parteneriatului pentru comunicarea privind Europa”, a evidențiat faptul că „evenimentele de genul alegerilor pentru Parlamentul European oferă bune oportunități de consolidare a comunicării cu cetățenii cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, precum și oportunități de informare și de încurajare a participării acestora la dezbateri politice”.

În conformitate cu această declarație, Consiliul recunoaște importanța abordării provocării legate de comunicarea pe teme UE în cadrul unui parteneriat între statele membre și celelalte instituții, pentru a asigura, la un nivel corespunzător, comunicarea eficientă cu publicul cel mai larg posibil și o informare obiectivă a acestuia.

În temeiul declarației, Consiliul, Parlamentul European și Comisia au subliniat faptul că „alegerile pentru Parlamentul European” reprezintă una dintre prioritățile în domeniul comunicării interinstituționale pentru anul 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)

Subiect: Necesitatea de a impune sancțiuni politice, diplomatice și economice asupra Israelului

La 8 decembrie 2008, Consiliul Uniunii Europene (UE) a adoptat un text (17041/08) care prezintă concluziile sale privind consolidarea relațiilor bilaterale dintre UE și partenerii săi mediteraneeni; acest text promovează relațiile UE - Israel, în ciuda faptului că Israelul a impus asupra Fâșiei Gaza o blocadă, care durează de câteva luni, a extins și a accentuat violența împotriva palestinienilor. Prin această decizie, Consiliul și-a arătat sprijinul pentru intransigența și agresiunea israeliană, expunând Uniunea Europeană la critici din partea lumii arabe.

În contextul continuării atacurilor criminale israeliene în Gaza, în care sute de palestinieni și-au pierdut viața și mii au fost răniți, marea majoritate civilă, va preciza Consiliul dacă intenționează să invalideze decizia privind promovarea relațiilor UE-Israel, împreună cu acordul anterior de cooperare în domeniul apărării dintre Uniunea Europeană și Israel (1993)? Ce alte măsuri politice, diplomatice și economice intenționează să ia împotriva Israelului pentru a o convinge să pună capăt politici de genocid împotriva palestinienilor?

Întrebarea nr. 18 adresată de Pedro Guerreiro (H-0007/09)

Subiect: Relațiile UE-Israel

În decembrie 2008, Uniunea Europeană și-a reafirmat politica sa care vizează intensificarea relațiilor bilaterale cu Israelul, prin adoptarea unui nou instrument, menit să înlocuiască, începând cu luna aprilie 2009, actualul plan de acțiune. Liniile directoare privind consolidarea dialogului politic cu Israelul includ: mai multe summituri bilaterale, la toate nivelurile; acces sporit al Israelului la Comitetul politic și de securitate al Uniunii; facilitarea audierii experților israelieni de către grupurile și comitetele Consiliului; sistematizarea și extinderea consultațiilor strategice informale; încurajarea Israelului de a se alinia la PESC; facilitarea cooperării la un nivel de bază în domeniul politicii de securitate și apărare a Uniunii Europene; și încurajarea participării și implicării Israelului în activitatea organismelor multilaterale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite. Ambasadorul Israelului pe lângă Uniunea Europeană a declarat recent că nu se pune problema reexaminării deciziei respective și a procesului aferent și că, în momentul de față, pozițiile Israelului și ale UE sunt convergente.

În contextul în care Israelul și-a intensificat atacurile violente și nejustificate asupra poporului palestinian din Fâșia Gaza, al crimelor oribile săvârșite de armata israeliană și al ignorării depline de către Israel a dreptului internațional și a drepturilor omului în teritoriile palestiniene ocupate, poate Consiliul să precizeze de ce nu a condamnat Israelul și nu a suspendat acordurile încheiate cu Israelul, precum și orice proces care vizează consolidarea acordurilor respective?

Întrebarea nr.19 adresată de David Martin (H-0012/09)

Subiect: Relațiile comerciale dintre UE și Israel

Având în vedere acțiunea militară aflată în curs de desfășurare din Gaza, utilizarea excesivă și disproporționată a forței de către Israel, precum și în condițiile în care mii de civili au fost răniți și cetățeni palestinieni nevinovați uciși, care este modul în care Consiliul intenționează să reexamineze relațiile comerciale cu Israelul?

Întrebarea nr. 20 adresată de Jens Holm (H-0014/09)

Subiect: Suspendarea acordului cu Israelul

În timpul sărbătorilor de Crăciun, Israelul a lansat operațiunea „Plumb topit”. La data redactării prezentului document, fuseseră uciși peste 900 de palestinieni și alte mii fuseseră răniți. Articolul 2 din Acordul de cooperare UE-Israel prevede obligația de respectare a drepturilor omului. Este mai evident decât oricând că Israelul a încălcat această dispoziție. În octombrie 2005, UE a suspendat acordul de cooperare cu Uzbekistan, făcând trimitere la articolul 2.

Este Consiliul pregătit să pună în aplicare obligația privind respectarea drepturilor omului din acordul comercial cu Israelul și să suspende acordul? Ce alte măsuri sunt planificate pentru a convinge Israelul să înceteze violențele ?

Întrebarea nr. 21 adresată de Willy Meyer Pleite (H-0018/09)

Subiect: Încetarea Acordului de asociere dintre UE și Israel din cauza încălcării articolului 2 cu privire la drepturile omului

Recentul război din Gaza a subliniat încă o dată faptul că guvernul israelian a încălcat dreptul penal și umanitar internațional în timpul conflictului său cu Palestina.

Acordul de asociere UE-Israel conține o clauză care condiționează acordul de respectarea drepturilor omului. Neîndeplinirea obligației de către guvernul israelian este evidentă: utilizarea de către armată a forței excesive și nediscriminatorii, având drept rezultat decese în rândul populației civile, deteriorarea sau distrugerea infrastructurii civile (spitale, universități, poduri, drumuri, rețea de aprovizionare cu energie electrică, canalizare), demolarea caselor, construirea zidului de separare și izolarea populației din Gaza, precum și detenție arbitrară însoțită de rele tratamente și tortură.

Având în vedere această situație, este Consiliul de părere că actualul Acord de asociere UE-Israel ar trebui să înceteze, deoarece Israelul nu respectă clauza privind respectarea drepturilor omului ?

Întrebarea nr. 22 adresată de Georgios Toussas (H-0024/09)

Subiect: Interzicerea participării partidelor arabe la alegerile din Israel

La 12 ianuarie, Comisia electorală centrală din Israel a decis să interzică participarea a două partide politice arabe reprezentate în parlamentul israelian (Knesset), Lista Arabă Unificată -Ta'al și Balad, la alegerile care urmau să aibă loc în luna februarie. Această decizie, care îi exclude pe cetățenii israelieni de origine arabă de la viața politică, privează comunitatea arabă din Israel de drepturile sale civile democratice și constituie o încălcare flagrantă a libertăților civile și a dreptului la libertatea de exprimare. Această interdicție impusă asupra partidelor arabe este parte integrantă a războiului violent purtat de guvernul israelian împotriva poporului palestinian și a uciderii brutale a mii de civili palestinieni în Fâșia Gaza, inclusiv a sute de copii.

Având în vedere politica Israelului, care încalcă în mod flagrant dreptul internațional și libertățile democratice, condamnă Consiliul acțiunile Israelului și va suspenda acesta Acordul de asociere dintre UE și Israel?

Răspuns separat

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul împărtășește pe deplin preocupările Onorabilului Membru cu privire la situația dramatică a populației civile din Fâșia Gaza.

Uniunea Europeană deplânge profund pierderile de vieți omenești din timpul acestui conflict, în special victimele în rândul populației civile. Consiliul a reamintit tuturor părților la conflict, cel mai recent în concluziile reuniunii sale din 26 ianuarie, că trebuie să respecte pe deplin drepturile omului și să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul dreptului umanitar internațional. Consiliul continuă să își exprime îngrijorarea față de problemele grave legate de drepturile omului în Israel, în cadrul tuturor reuniunilor la nivel înalt, lucru realizat cel mai recent cu ocazia dineului miniștrilor afacerilor externe din statele membre ale Uniunii Europene cu ministrul de externe al Israelului, Tzipi Livni, care a avut loc la 21 ianuarie 2009.

Problemele legate de Acordul de asociere UE-Israel și de evoluția relațiilor cu Israelul, ridicate de Onorabilii Membri, nu au fost abordate în concluziile reuniunii Consiliului din 26 ianuarie. În general, Consiliul consideră esențial să mențină deschise toate canalele de contact politic și diplomatic și consideră că dialogul pozitiv și puterea de convingere constituie cele mai eficiente abordări în vederea transmiterii mesajelor din partea UE.

În ceea ce privește problema specifică a interzicerii participării la alegerile din Israel a două partide arabe, Consiliul a luat cunoștință de o hotărâre a Curții Supreme a Statului Israel care, la 21 ianuarie 2009, a reformat o decizie a Comisiei Electorale Centrale prin care era interzisă participarea la viitoarele alegeri pentru parlamentul israelian (Knesset), programate să aibă loc la 10 februarie 2009, a listelor de candidați propuse de partidele politice „Adunarea Națională Democratică - Balad” și „Mișcarea Arabă pentru Schimbare și Lista Arabă Unificată”.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Linda McAvan (H-0003/09)

Subiect: Cadrele didactice din țările în curs de dezvoltare

Eforturile în vederea creșterii nivelului de școlarizare în țările aflate în curs de dezvoltare au avut un succes considerabil, însă creșterea numărului de elevi din școli nu a fost completată cu o creștere a numărului de cadre didactice. În multe clase din țările în curs de dezvoltare, raportul elev-profesor este adesea de 100:1, sau chiar mai mare. Condițiile actuale prevăzute de Fondul Monetar Internațional pentru împrumuturile acordate țărilor în curs de dezvoltare impun restricții asupra cheltuielilor din sectorul public în ansamblu, stabilind, de asemenea, un plafon maxim pentru salariile cadrelor didactice. Milioane de copii de vârstă școlară nu primesc educația de care au nevoie, deoarece norme fiscale împiedică țările în curs de dezvoltare să angajeze suficiente cadre didactice.

Având în vedere că oferirea unei educații adecvate copiilor este esențială pentru a asigura o dezvoltare reală și durabilă, va exercita Consiliul presiuni asupra Fondului Monetar Internațional, pentru ca acesta să permită o mai mare flexibilitate fiscală, astfel încât țările în curs de dezvoltare să poată pune la dispoziția copiilor cadrele didactice de care au atâta nevoie?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul împărtășește pe deplin preocupările Onorabilului Membru cu privire la numărul scăzut al cadrelor didactice - și al altor profesioniști de bază - cum ar fi medicii sau asistenții medicali - în multe țări aflate în curs de dezvoltare.

Realizarea educației primare universale până în anul 2015 reprezintă al doilea Obiectiv de Dezvoltare al Mileniului. În conformitate cu acest obiectiv, Uniunea a identificat educația ca fiind unul dintre aspectele multidimensionale ale eradicării sărăciei, în cadrul Consensului european privind dezvoltarea. În cazul în care circumstanțele permit acest lucru, UE încurajează, de asemenea, utilizarea sprijinului bugetar general sau sectorial pentru bugetele alocate educației.

Aspectul privind lipsa de cadre didactice și salariile mici ale acestora constituie o problemă deosebită pentru țările în curs de dezvoltare, acolo unde întărirea capacității cadrelor didactice este un factor esențial pentru asigurarea, în general, a educației. În conformitate cu principiul apartenenței, țărilor partenere le revine sarcina de a-și stabili prioritățile proprii de dezvoltare și de a aloca, în mod corespunzător, partea din buget care urmează să fie dedicată educației. În același timp, salariile cadrelor didactice ar trebui să fie stabilite la un nivel rezonabil comparativ cu salariul mediu național din sectorul public.

În ceea ce privește Fondul Monetar Internațional, statele membre ale Uniunii reprezintă doar câteva dintre cele 185 de țări membre ale acestuia. Cele mai multe dintre acestea sunt țări în curs de dezvoltare care au, de asemenea, un cuvânt de spus în ceea ce privește modul de funcționare a FMI. În situația în care țările membre trec prin dificultăți legate de finanțarea balanței de plăți, FMI este un fond care poate fi exploatat pentru a facilita depășirea acestora. Autoritățile naționale elaborează, în strânsă colaborare cu FMI, un program de măsuri sprijinit prin finanțare, iar acordarea în continuare a sprijinului financiar este condiționată de punerea eficientă în aplicare a acestui program.

FMI oferă, de asemenea, împrumuturi țărilor cu venituri mici, cu rate ale dobânzilor preferențiale, prin intermediul Facilității de reducere a sărăciei și creștere economică (FRSC) și al Facilității de protecție împotriva șocurilor exogene (FSE).

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Subiect: Difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar, declarat ilegal

Germania a interzis recent funcționarea postului de televiziune al-Manar TV pe teritoriul său. Ordinul de interdicție prevede că este ilegal pentru oricine să colaboreze cu al-Manar TV. Aceasta urmează interdicțiilor impuse asupra postului al-Manar TV privind difuzarea de programe în Franța, Spania și Olanda, ca urmare a încălcării de către postul de televiziune a legislației europene în domeniul audiovizualului.

În conformitate cu ordinul de interdicție emis la 11 noiembrie de către Ministerul Federal de Interne al Germaniei, „scopul și activitatea postului al-Manar este de a sprijini, a milita în favoarea și a face apel la folosirea violenței, ca mijloc de atingere a unor obiective politice și religioase.” Ordinul de interdicție descrie, de asemenea, al-Manar TV ca difuzând „apeluri la «martiriu» prin explozii sinucigașe” și menționează utilizarea de către al-Manar TV a versetelor din Coran pentru a justifica și promova violența.

Care sunt etapele pe care Consiliul intenționează să le parcurgă pentru a opri difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar în Europa prin intermediul Nilesat? A formulat Coordonatorul Uniunii Europene pentru lupta împotriva terorismului vreo recomandare cu privire la modul în care poate fi prevenită radicalizarea musulmanilor în Europa prin intermediul posturilor teroriste de televiziune precum al-Manar?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul a adoptat împreună cu Parlamentul European, în calitate de co-legislator, la 18 decembrie 2007, Directiva 2007/65/CE („Directiva serviciilor mass-media audiovizuale”) care actualizează cadrul legal pentru difuzarea programelor de televiziune și serviciile mass-media audiovizuale din Uniunea Europeană⁽⁶⁾ Articolul 3b din această directivă interzice incitarea la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate.

Domeniul de aplicare al acestei directive și al predecesoarei sale, „Directiva televiziune fără frontiere”, poate să includă programe transmise de organizații cu sediul în afara Uniunii Europene, cum sunt Al Manar și Al Aqsa, însă este necesar ca acestea să utilizeze instalații prin satelit „aparținând unui stat membru”. Acesta este, în accepțiunea Consiliului, temeiul în baza căruia autoritatea de reglementare din Franța a emis, în luna ianuarie 2009, un ordin împotriva difuzării programelor postului de televiziune Al Aqsa prin Eutelsat. Cu toate acestea, situația Nilesat și Arabsat, cu ajutorul cărora Al Manar este în continuare disponibilă, este diferită din cauza neutilizării instalațiilor prin satelit ale UE. Prin urmare, un răspuns adecvat din partea UE este mai greu de formulat.

⁽⁶⁾ JO L 322 din 18 decembrie 2007, p. 27 - 45.

Confruntat cu această situație, Consiliul este conștient de faptul că sunt explorate căi de către Comisie pentru a evidenția această problemă în cadrul dialogului său politic, atât cu Egiptul, cât și cu Libanul. În mod similar, Consiliul va urmări să se asigure că această problemă este abordată în acordurile sale cu aceste țări.

De câțiva ani, radicalizarea și recrutarea de teroriști reprezintă unele dintre cele mai importante probleme legate de securitate ale UE. Au fost pregătite și aprobate documente UE specifice pentru a aborda acest fenomen, inclusiv documente strategice, cum ar fi Strategia Uniunii Europene de combatere a terorismului și planul de acțiune al acesteia, precum și Strategia și planul de acțiune UE privind combaterea radicalizării și recrutării teroriștilor.

Coordonatorul UE pentru lupta împotriva terorismului încurajează dezvoltarea măsurilor de combatere a radicalizării în Europa și în lume, care constituie una dintre principalele amenințări cu care se confruntă Europa, după cum se precizează și în Raportul privind punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate, prezentat în cadrul ultimului summit european. O strategie revizuită și un plan de acțiune pentru combaterea radicalizării au fost adoptate de către Consiliul JAI la 27-28 noiembrie 2008.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Kathy Sinnott (H-0015/09)

Subiect: Pescuitul de agrement

Înțeleg că președinția cehă intenționează să înceapă discuțiile la nivelul grupului de lucru cu privire la propunerea Comisiei de codificare a legislației UE existente privind controlul și punerea în aplicare a legislației în domeniul pescuitului. Un anumit aspect al propunerii legat de pescuitul sportiv și de agrement va avea implicații importante pentru cetățenii irlandezi.

Poate președinția cehă să detalieze măsurile care urmează să fie dezbătute referitoare la controlul pescuitului de agrement ?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul poate să confirme că o propunere de regulament de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului a fost prezentată Consiliului de către Comisie la 14 noiembrie 2008. ⁽⁷⁾ Propunerea include măsuri de control al pescuitului de agrement cum ar fi înregistrarea capturilor sau cerința privind autorizarea.

Discuțiile la nivelul grupului de lucru al Consiliului au început la 22 ianuarie.

Consiliul va acorda atenție deplină tuturor aspectelor din propunerea Comisiei. Cu toate acestea, întrucât Consiliul a început să examineze propunerea doar de curând, nu este încă în poziția de a-și exprima un punct de vedere semnificativ cu privire la oricare dintre măsurile conținute în cuprinsul acesteia.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Katrin Saks (H-0017/09)

Subiect: Frontiera dintre Uniunea Europeană, Estonia și Rusia

În 1997, Uniunea Europeană a recomandat ca Rusia să semneze, în mod neîntârziat, un acord de frontieră cu Estonia. La 18 mai 2005, statele au semnat un acord de frontieră de pe care Rusia și-a retras semnătura, întrucât autoritățile ruse nu au fost de acord cu declarația unilaterală adăugată de parlamentul estonian referitoare la Tratatul de Pace de la Tartu din 1920 și ocupația de după cel de-al Doilea Război Mondial. La sfârșitul lunii august 2006, Rusia a propus Estoniei începerea negocierilor cu privire la noile acorduri de frontieră în care se va prevedea că nu există pretenții teritoriale între părți și că toate acordurile anterioare referitoare la aspecte legate de frontieră își vor înceta aplicarea. Într-un interviu acordat agenției de știri Interfax la 25 decembrie 2007, Ministrul de Externe al Estoniei, Urmas Paet, a invitat autoritățile ruse să

(7) Doc. 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 și ADD 2.

ratifice acordul de frontieră; în același timp, Estonia a salutat intrarea în vigoare a acordurilor de frontieră dintre Rusia și Letonia care a avut loc la 18 decembrie 2007. Orice progrese în direcția plasării relațiilor dintre UE și Rusia pe o bază solidă, sub forma tratatelor, este în interesul întregii Uniuni Europene, precum și al Estoniei. Intrarea în vigoare a acordului de frontieră dintre Letonia și Rusia ar putea încuraja Rusia să procedeze la fel și în cazul acordului de frontieră cu Estonia.

Ar putea Președinția Consiliului să își precizeze poziția și măsurile care urmează să fie adoptate pentru a sprijini un stat membru al Uniunii care se confruntă cu o problemă atât de importantă, precum este cea privind contestarea frontierei de stat și refuzul recunoașterii acesteia?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul a insistat timp de mai mulți ani pe lângă Rusia, în special de la aderarea Estoniei la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, asupra importanței semnării și ratificării acordului de frontieră cu Estonia, în cadrul relațiilor UE-Rusia.

Consiliul a salutat semnarea acordului de frontieră din mai 2005 și ratificarea acestuia de către parlamentul estonian în iunie 2005, așteptând ratificarea acordului de către Rusia și intrarea sa rapidă în vigoare. Prin urmare, Consiliul și-a exprimat regretul în legătură cu faptul că Rusia a hotărât să își retragă semnătura de pe acordul de frontieră.

În ceea ce privește problemele rămase nerezolvate, Consiliul va continua să insiste pe lângă Rusia asupra importanței, pentru relațiile UE-Rusia, a semnării și ratificării acordului de frontieră și își exprimă regretul că aspecte ale istoriei au provocat dificultăți.

Deși problemele de frontieră sunt, în primul rând, de competența statelor membre, Consiliul subliniază, într-un mod mai general, importanța pe care o atribuie siguranței juridice a frontierelor externe ale statelor membre ale UE și ale țărilor vecine, precum și relațiilor stabile dintre statele membre UE și Rusia. În această privință, demarcația tuturor frontierelor dintre UE și Rusia ar trebui finalizată în conformitate cu standardele internaționale, astfel cum sunt prevăzute în foaia de parcurs în domeniul libertății, securității și justiției adoptată la summitul UE-Rusia de la Moscova din mai 2005, ca un instrument de punere în aplicare a spațiilor comune create în mai 2003.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Subiect: Siguranța rutieră

La nivel comunitar sunt adoptate un mare număr de măsuri legislative, în vederea reducerii numărului de persoane decedate pe drumurile UE. Acest lucru este conform dispozițiilor articolului 6 litera (a) din Tratatul CE. Cu toate acestea, în temeiul tratatului, prevederile specifice care îi afectează în mod direct pe utilizatorii drumurilor sunt, în majoritatea cazurilor, prevăzute în codurile rutiere ale statelor membre. O excepție o constituie normele de standardizare a produselor reflectorizante, întocmite de Comitetul European de Standardizare, aceste norme trebuind să fie respectate de către statele membre în momentul fabricării unor astfel de produse.

Va ține seama Consiliul de faptul că doar 12 state membre au norme care reglementează protecția utilizatorilor drumurilor prin intermediul utilizării articolelor de îmbrăcăminte reflectorizantă, și va sprijini măsurile de îmbunătățire a siguranței rutiere în Uniunea Europeană, care sunt prevăzute și de președinție în noul program privind siguranța rutieră pentru perioada 2011-2020 ?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul acordă o importanță deosebită siguranței rutiere. În ultima vreme, câteva președinții ale UE, inclusiv președinția cehă, au subliniat necesitatea de a consolida, la nivelul Comunității, măsurile cu privire la siguranța

rutieră. În special, programul de lucru al președinției cehe prevede că ar trebui inițiată o discuție cu privire la orientarea viitoare a politicilor UE referitoare la siguranța rutieră. Cu toate acestea, în conformitate cu Tratatul CE, Consiliul își poate exercita funcția legislativă doar în baza unei propuneri a Comisiei.

În ceea ce privește problema specifică ridicată de onorabilul membru al Parlamentului European - utilizarea hainelor reflectorizante - Consiliul este conștient de faptul că douăsprezece state membre au adoptat deja legislația privind utilizarea unor astfel de haine. Comisia nu a prezentat până în prezent nicio propunere legislativă cu privire la această problemă, pe baza căreia Consiliul și-ar putea exercita funcția de co-legislator, împreună cu Parlamentul European.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Sajjad Karim (H-0025/09)

Subiect: Directiva „Cartea Albastră Europeană”

La 20 noiembrie 2009, Parlamentul European a adoptat cu 388 voturi pentru, 56 împotrivă și 124 de abțineri, o rezoluție legislativă (P6_TA(2008)0557) de modificare a propunerii de directivă a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva „Cartea Albastră Europeană”).

Având în vedere importanța propunerii, a stabilit Consiliul o dată pentru adoptarea acesteia?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul a ajuns la un acord referitor la propunerea de directivă a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate.

Avizul Parlamentului European a fost examinat de organele competente ale Consiliului, iar textul propunerii face încă obiectul unor cerințe procedurale, și anume al finalizării sale de către juriști-lingviști, în vederea adoptării formale a acesteia, care se așteaptă să aibă loc în lunile următoare.

*
* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0030/09)

Subiect: Strategia UE în America Latină

Uniunea Europeană și America Latină s-au bucurat de un parteneriat strategic încă de la primul summit biregional de la Rio de Janeiro (Brazilia) din 1999.

Care sunt prioritățile președinției cehe în regiunea Americii Latine, în special, în ceea ce privește relațiile UE cu țări precum Venezuela și Cuba?

Ce măsuri propune Consiliul în vederea sprijinirii guvernului columbian în eforturile sale de a asigura eliberarea ostaticilor reținuți de gherilele FARC și în procesul de consolidare a păcii și de reconciliere?

Prevede Consiliul vreo modificare a strategiei UE în America Latină după intrarea în funcție a noului Președinte ales al Statelor Unite ale Americii, Barack Obama?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Abordarea UE față de Cuba a fost stabilită în concluziile Consiliului adoptate la 23 iunie 2008. Discuțiile cu privire la modul de a monitoriza punerea în aplicare a acestor concluzii continuă în cadrul Consiliului. În cadrul unei reuniuni ministeriale care a avut loc la 16 octombrie, la Paris, Uniunea Europeană și Cuba au căzut de acord asupra reluării dialogului politic cuprinzător, inclusiv în ceea ce privește chestiunile politice, economice, științifice, culturale și în special, aspectele legate de drepturile omului, pe o bază reciprocă,

nediscriminatorie și orientată spre rezultate. Consiliul va continua să urmărească obiectivele stabilite în poziția comună din 1996 și abordarea sa dublă: dialogul cu autoritățile cubaneze și cu toate sectoarele societății cubaneze pentru a promova respectarea drepturilor omului și un progres real spre o democrație pluralistă. Poziția comună rămâne în centrul politicii UE față de Cuba și, în special, insistența cu privire la o îmbunătățire reală și măsurabilă a situației drepturilor omului din Cuba, aceasta fiind eliberarea necondiționată a tuturor prizonierilor politici.

Consiliul va continua să monitorizeze îndeaproape situația din Venezuela, și urmărește politica sa de contacte la toate nivelurile, împreună cu autoritățile și instituțiile, precum și cu opoziția în scopul de a contribui la un dialog național și pentru a preveni mișcările din partea oricărei părți care ar putea pune în pericol stabilitatea țării sau ar eroda democrația și statul de drept. Această strategie pare a fi fructuoasă. Ambele părți din Venezuela au recunoscut valoarea contribuțiilor noastre.

În ceea ce privește Columbia, Consiliul salută și sprijină ameliorările vizibile continue la nivel de securitate și respectarea drepturilor omului din această țară, inclusiv prin recenta adoptare a legislației. În același timp, Consiliul rămâne îngrijorat în legătură cu situația din Columbia și, în special, în ceea ce privește crimele, cum ar fi recenta ucidere a soțului dnei Quilcué, apărător al drepturilor populației indigene. Autoritățile columbiene au fost îndemnate în mod regulat să asigure mijloacele adecvate necesare în vederea punerii cu succes în aplicare a justiției și a legii păcii. De asemenea, Consiliul reiterează apelul său către grupurile armate ilegal constituite, în vederea eliberării tuturor prizonierilor lor, a încetării violenței și a respectării drepturilor omului. UE își va continua discuțiile regulate cu autoritățile columbiene și își va menține sprijinul pentru dezarmare, justiție și procesul de instituire a păcii.

Este prematur să se facă speculații cu privire la modul de abordare al noii administrații americane față de America Latină. Cu toate acestea, anunțurile timpurii privind ridicarea restricțiilor asupra vizitelor familiale și a altor vizite, precum și cu privire la transferul de bani în raport cu Cuba sunt încurajatoare. Aceste modificări răspund în mod clar la cererile cubanezilor, atât de pe insulă, cât și din Statele Unite ale Americii. Aceste măsuri sunt în conformitate cu abordarea UE, astfel cum a fost stabilită în poziția comună din 1996. Consiliul intenționează să mențină un dialog regulat cu Statele Unite ale Americii cu privire la America Latină.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Subiect: Utilizarea de bombe cu fosfor alb de către armata israeliană în Gaza

În timpul atacurilor sale asupra palestinienilor din Gaza, armata israeliană folosește bombe cu fosfor alb, care sunt deosebit de periculoase și care au provocat deja arsuri extrem de grave și traumatisme ale organelor vitale a sute de copii mici și, în general, ale populației civile palestiniene. În urmă cu câteva zile, șeful Organizației Națiunilor Unite în Gaza a raportat că armata israeliană a lovit, de asemenea, sediile ONU de acolo cu astfel de bombe. După cum se știe, utilizarea unor astfel de bombe în zone populate este interzisă în temeiul Convenției de la Geneva din 1980 cu privire la armele convenționale.

Condamna Consiliul utilizarea acestor arme de către Israel? Consideră acesta că utilizarea lor constituie o crimă de război și va lua măsuri pentru a împiedica utilizarea în continuare a acestora?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul se alătură Onorabilului Membru în ceea ce privește preocupările sale cu privire la situația din Gaza. Deplângem profund suferința produsă de acest conflict populației civile.

Uniunea Europeană își reiterează angajamentul de a elabora o strategie cuprinzătoare și regională pentru rezolvarea conflictului israeliano-arab.

La 26 ianuarie, Consiliul a invitat toate părțile la conflict să respecte pe deplin drepturile omului și să respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului umanitar internațional. De asemenea, Consiliul a declarat că va urmări îndeaproape investigațiile presupuselor încălcări ale dreptului umanitar internațional și, în acest sens, a luat act de declarația Secretarului General al ONU, Ban Ki-Moon, prezentată Consiliului de Securitate la 21 ianuarie.

La 15 ianuarie, președinția a condamnat bombardarea unei clădiri UNRWA din Gaza de către artileria israeliană și a solicitat ca Israelul să întreprindă măsuri pentru a preveni orice repetare a acestui atac asupra obiectivelor civile sau umanitare.

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Subiect: Perspectivele privind instituirea păcii în Orientul Mijlociu

Ce perspective are Consiliul cu privire la instituirea păcii în Orientul Mijlociu, în perspectiva evenimentelor recente din regiune?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul este convins că, în prezent, situația din Gaza trebuie să fie îmbunătățită prin aplicarea integrală a Rezoluției nr. 1860 a Consiliului de Securitate al ONU de către ambele părți, lucru care implică în primul rând trecerea liberă și nestingherită a ajutorului umanitar spre Gaza și în interiorul acesteia. Este nevoie de o încetare durabilă a focului, care trebuie să se bazeze pe un mecanism care să țină cont de nevoile de securitate ale Israelului, prin prevenirea contrabandei cu armament, pe de o parte, și prin facilitarea reconstrucției și a dezvoltării economice în Gaza, prin deschiderea unor puncte de trecere a frontierei, pe de altă parte.

Consiliul consideră totuși că, criza din Gaza trebuie să fie văzută într-un context mai larg. Pe baza liniilor politice existente, astfel cum au fost elaborate în concluziile succesive ale Consiliului, acesta urmărește o politică activă în sprijinul, atât al abordării provocărilor urgente ale urmărilor războiului din Gaza, cât și al acțiunilor pe termen mediu necesare pentru a reînnoi perspectivele privind instituirea păcii în regiune. Consiliul consideră, în această privință, că dialogul inter-palestinian și reluarea procesului de pace reprezintă elemente esențiale.

Autoritatea Palestiniană s-a dovedit a fi un partener de încredere și eficient, prevenind înrăutățirea situației din Cisiordania. Consiliul încurajează ferm reconcilierea inter-palestiniană în frunte cu Președintele Mahmoud Abbas, care constituie un element cheie pentru instituirea păcii, a stabilității și pentru dezvoltare și susține eforturile de mediere dintre Egipt și Liga Arabă, în acest sens.

Consiliul este convins că pacea în regiune poate fi realizată numai prin încheierea procesului de pace, care să conducă la un stat palestinian independent, democratic, contiguu și viabil în Cisiordania și Gaza, trăind alături de Israel în pace și securitate. În vederea menținerii acestei perspective, Consiliul își reiterează apelul către ambele părți de a-și respecta obligațiile care le revin în conformitate cu foaia de parcurs. Considerând Inițiativa de pace arabă ca fiind o bază solidă și adecvată pentru o rezolvare cuprinzătoare a conflictului israeliano-arab, UE se angajează să colaboreze cu Cvartetul, noua administrație americană și cu partenerii arabi în acest scop. Consiliul salută numirea imediată și angajarea noului trimis special al SUA în regiunea Orientului Mijlociu, Mitchell, și este gata să coopereze strâns cu acesta.

*
* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Subiect: Problemele grecilor care locuiesc în Palestina

Asociația femeilor elene din Palestina raportează că grecii, care își au reședința în regiune, trăiesc în aceleași condiții inumane impuse de armata de ocupație israeliană, la fel ca restul populației palestinienilor. În special, autoritățile israeliene fac pașapoartele grecești inutile prin marcarea acestora cu ștampila israeliană și cu numărul lor de identitate palestinian. Această practică le interzice, în primul rând, să părăsească aeroportul din Tel Aviv și îi forțează să călătorească prin Iordania, degradând un pașaport grecesc la rolul de viză. Alți cetățeni ai statelor membre ale UE întâmpină probleme similare atunci când călătoresc.

Va depune Consiliul o plângere împotriva Israelului pentru a solicita încetarea acestei practici, care este o încălcare flagrantă a dreptului internațional, cu scopul de a proteja drepturile cetățenilor eleni?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost elaborat de președinție și nu este obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii săi, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în perioada de sesiune a Parlamentului European din luna februarie 2009, de la Strasbourg.

Problema ridicată de Onorabilul Membru reprezintă în primul rând, responsabilitatea statelor membre individuale.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI**Întrebarea nr. 42 adresată de Eoin Ryan (H-1054/08)****Subiect: Relațiile transatlantice**

Având în vedere recenta inaugurare a Președintelui Statelor Unite ale Americii, Barack Obama, la 20 ianuarie, ce inițiative va întreprinde Comisia Europeană în vederea promovării relațiilor dintre UE și SUA? Ce domenii politice înrudite va urmări Comisia Europeană în lunile următoare?

Răspuns

(RO) Comisia l-a felicitat călduros pe Președintele Obama pentru inaugurare. Comisia salută deciziile sale inițiale de a închide tabăra de detenție de la Guantanamo, de a consolida angajamentul SUA în procesul de pace din Orientul Mijlociu, și de a oferi ajutor lumii islamice.

Recuperarea economiei globale va constitui prioritatea de vârf în lunile următoare. Comisia trebuie să se asigure că politicile Uniunii Europene și ale Statelor Unite ale Americii se consolidează reciproc și impulsionează economia transatlantică, prin perpetuarea și îmbunătățirea Consiliului economic transatlantic. Comisia ar trebui să coopereze pentru a contracara reapariția vocilor protecționiste. Comisia dorește să colaboreze strâns cu Statele Unite în ceea ce privește schimbările climatice, iar mai presus de toate, dorește să angajeze economiile emergente și să realizeze un progres real în cadrul negocierilor multilaterale, înainte de sfârșitul anului 2009.

Comisarul pentru relații externe și politica de vecinătate i-a transmis Secretarului de Stat, Clinton, o scrisoare prin care a expus opiniile Comisiei cu privire la prioritățile imediate legate de relațiile externe: o încetare durabilă a focului în Gaza, necesitatea de a aborda fundamentarea statului în Afganistan în contextul său regional, precum și modul de a promova stabilitatea în vecinătatea de est a UE. Comisia trebuie, de asemenea, să promoveze, împreună, o arhitectură echitabilă a cooperării internaționale, care să accepte noile puteri emergente.

Eforturile de a pune relația UE-SUA pe un nou făgaș vor evolua spre următorul summit UE-SUA care va avea loc la mijlocul anului 2009. De îndată ce Comisia va stabili un bun dialog cu omologii din SUA cu privire la aspectele prioritare, aceasta va analiza, de asemenea, dacă cadrul instituțional al relațiilor UE-SUA – Noua agendă transatlantică din 1995 – trebuie să fie actualizat pentru a servi cât mai bine obiectivele noastre reciproce.

Uniunea Europeană va trebui să se ridice la așteptările Statelor Unite ale Americii, demonstrând că UE poate fi un partener eficient. UE trebuie să se exprime cu o singură voce. În acest sens, o intrarea rapidă în vigoare a Tratatului de la Lisabona va oferi un impuls major relațiilor transatlantice.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Jim Higgins (H-1060/08)**Subiect: Impulsionarea relațiilor cu Palestina**

Ar putea Comisia să indice dacă a fost contactată de către guvernul irlandez în ceea ce privește eforturile de a asigura impulsionarea relațiilor cu autoritățile palestiniene și dacă Comisia susține această propunere în vederea necesității de a contribui la dezvoltarea Statului Palestinian și a populației acestuia?

Răspuns

(RO) Comisia și miniștrii afacerilor externe din statele membre ale UE au fost abordați de către omologul lor irlandez, în luna decembrie, cu solicitarea de a consolida relațiile Comisiei cu Autoritatea Palestiniană.

Anul trecut, Comisia a creat patru noi sub-comisii, împreună cu Autoritatea Palestiniană, pentru a instituționaliza dialogul în următoarele domenii:

1. probleme economice și financiare, comerț, chestiuni vamale
2. afaceri sociale
3. energie, mediu, transport, știință și tehnologie
4. drepturile omului, buna guvernare și statul de drept.

Comisia a organizat prima sub-comisie (privind drepturile omului, buna guvernare și statul de drept), împreună cu Autoritatea Palestiniană, deja din luna decembrie 2008.

În plus, în luna decembrie a anului trecut, pentru prima dată, Consiliul a organizat primul dialog politic la nivel de înalți funcționari, alături de dialogul politic existent la nivel ministerial.

Aceștia sunt primii pași importanți în direcția consolidării relațiilor bilaterale. Aceștia demonstrează angajamentul ambelor părți de a explora diferitele modalități în vederea obținerii unor relații bilaterale mai profunde și mai extinse, în lumina eforturilor comune cu scopul de a crea un stat palestinian.

În orice caz, Planul de acțiune comună cu Autoritatea Palestiniană al Comisiei oferă multe posibilități de cooperare consolidată. Comisia este pregătită să intensifice punerea în aplicare a acestuia, prin utilizarea celor patru sub-comisii stabilite de curând.

*
* *

Întrebarea nr. 44 adresată de John Bowis (H-1061/08)

Subiect: Interzicerea bombelor cu dispersie

Comisia este conștientă de natura cumplită a bombelor cu dispersie, precum și, nu în ultimul rând, de pericolul pe care îl prezintă pentru copii care le iau de jos, crezând că sunt bile colorate.

Poate Comisia confirma faptul că șase state membre au refuzat să semneze Convenția de la Oslo împotriva utilizării bombelor cu dispersie la 3 decembrie, și va trimite aceasta o scrisoare acestor guverne, prin care să le explice pericolul prezentat de astfel de arme și să le îndemne să semneze?

Răspuns

(RO) Comisia a salutat deschiderea sesiunii pentru semnarea Convenției internaționale privind munițiile cu dispersie de către statele membre ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) la Oslo, la 3 decembrie 2008. În special, Comisia a aplaudat aderarea imediată la Convenție a 95 din cele 193 de state membre ONU, precum și ratificarea rapidă de către patru state. Acest lucru este într-adevăr promițător și Comisia speră că toate țările, atât cele afectate de munițiile cu dispersie, cât și utilizatorii și producătorii acestor arme, vor semna și vor ratifica Convenția, cât mai curând posibil, astfel încât aceasta să poată intra în vigoare în mod neîntârziat.

Convenția privind interzicerea munițiilor cu dispersie reprezintă o piatră de hotar în vederea consolidării siguranței victimelor conflictelor din multe regiuni din întreaga lume. Comisia consideră Convenția privind munițiile cu dispersie ca fiind, în primul rând, un instrument umanitar. În același timp, Comisia realizează faptul că o astfel de convenție are, de asemenea, implicații pentru State, în ceea ce privește dezarmarea și apărarea, domenii în care Comunitatea Europeană și, prin urmare, Comisia nu au nicio competență specifică. Chestiunea legată de semnarea și ratificarea convenției ține de statele membre.

În contextul cooperării și asistenței sale pentru dezvoltare, Comisia joacă un rol important în vedea sprijinirii punerii eficiente în aplicare a convenției. Comisia intenționează să continue acordarea de asistență cuprinzătoare țărilor și populației din toate zonele unde există resturi explozive de război, fie că este vorba despre contracararea efectelor munițiilor cu dispersie, despre înlăturarea minelor, educarea în privința riscurilor prezentate de mine sau despre programele de asistență pentru victime.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Bernd Posselt (H-1069/08)**Subiect: Ucraina și Moldova**

Cum vede Comisia evoluțiile în domeniul politic și al drepturilor omului în cele două state vecine strâns interconectate, Ucraina și Republica Moldova, și care ar trebui să fie pașii următori în vederea stabilizării acestor țări importante din punct de vedere geostrategic?

Răspuns

(RO) Comisia urmărește îndeaproape evoluția politică și a situației drepturilor omului, atât în Ucraina, cât și în Republica Moldova. Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, reprezintă un element esențial în relația noastră cu ambele țări. Comisia s-a angajat în mod considerabil în activitatea de sprijinire a acestor chestiuni, prin dialog politic și financiar, precum și prin cooperare tehnică, inclusiv prin acordarea de sprijin organizațiilor societății civile. Comisia nu a ezitat să-și exprime îngrijorarea în cazul în care sunt necesare progrese și a subliniat, în mod repetat, că aprofundarea relației UE cu ambele țări depinde de progresele înregistrate de acestea în îndeplinirea angajamentelor internaționale în domeniul drepturilor omului.

În prezent, Comisia negociază un Acord de asociere ambițios cu Ucraina și intenționează să înceapă negocierile, în scurt timp, cu privire la un nou acord consolidat cu Republica Moldova. Ambele acorduri vor contribui la fixarea reformelor interne din aceste țări, prin intermediul unor dispoziții obligatorii. Acestea îi vor permite Comisiei, în special, să consolideze în continuare cooperarea cu privire la aspecte legate de drepturile omului. În plus, propunerea privind Parteneriatul estic prevede o direcție multilaterală, care, potrivit așteptărilor Comisiei, va contribui în mod semnificativ la creșterea stabilității în regiune. De exemplu, acesta va oferi oportunități sporite de a coordona eforturile noastre cu privire la conflictul din Transnistria și cu privire la problemele bilaterale legate disputa dintre Ucraina și Republica Moldova, cum ar fi delimitarea graniței lor comune.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Pedro Guerreiro (H-0008/09)**Subiect: Relațiile UE-Israel**

Timp de patruzeci de ani Israelul a ocupat teritoriile palestinienne din Cisiordania, Fâșia Gaza și Ierusalimul de Est, ucigând, arestând, asuprind, reprimând, jefuind, exploatând, negând cele mai elementare și legitime drepturi, impunând cele mai degradante umilințe și condiții de viață asupra populației palestinienne.

În contextul reînnoirii de către Israel a atacurilor brutale și nejustificate asupra populației palestinienne din Fâșia Gaza, al actelor îngrozitoare și criminale comise de armata israeliană, și al ignorării totale de către Israel a dreptului internațional și a drepturilor omului în teritoriile palestinienne ocupate, poate Comisia să declare ce măsuri a luat pentru a asigura sprijinul umanitar de urgență necesar poporului palestinian din Fâșia Gaza?

Poate Comisia să explice de ce nu a luat inițiativa de a propune suspendarea acordurilor dintre UE și Israel, precum și a oricărui proces care tinde să consolideze acordurile respective?

Răspuns

(RO) Comisarul responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar s-a deplasat în regiune săptămâna trecută, iar, luni, 26 ianuarie, a anunțat un ajutor de urgență de 32 milioane EUR pentru populația din Gaza, cu scopul de a fi utilizate pentru alimente, adăposturi, sănătate și sprijin psihologic.

Încă de la începutul acestei luni, Comisia a pus la dispoziție peste 10 milioane EUR, ca răspuns la situația umanitară din Gaza. Acesta se adaugă la ajutorul de peste 73 milioane EUR acordat în cursul anului 2008. Ajutorul este axat pe produse alimentare, reparații de urgență ale adăposturilor și asistență medicală suplimentară. Acestea sunt toate domeniile identificate ca fiind prioritare în cadrul Apelului de urgență al Agenției Organizației Națiunilor Unite pentru ajutorarea refugiaților din Palestina și Orientul Apropiat (UNRWA), lansat la 30 decembrie 2008.

În plus, după cum probabil cunoașteți, Comisia pune la dispoziție întregul combustibil necesar pentru centrala electrică din Gaza. Pentru a asigura o mai bună coordonare, Comisia a delegat un oficial cu normă întreagă, la Centrul comun de legătură, înființat de guvernul israelian, pentru a ajuta la livrarea ajutorului umanitar.

De asemenea, Comisia va continua să fie un donator previzibil către UNRWA. În acest an, Comisia va oferi din nou o contribuție timpurie de 66 de milioane EUR către Fondul general al agenției și va completa sumele menționate anterior cu asistență umanitară și furnizare de alimente, după caz.

În timpul săptămânilor următoare, Comisia va fi invitată să contribuie la acordarea de ajutor de urgență, iar mai târziu la activitatea de reconstrucție din Gaza. În acest sens, Comisia se așteaptă ca o conferință a donatorilor internaționali, planificată experimental în Egipt, la 28 februarie, să fie axată pe cele mai urgente nevoi ale populației. Comisia intenționează să joace un rol important de-a lungul întregului proces.

În ceea ce privește a doua întrebare privind o eventuală suspendare a Acordului de asociere cu Israelul, Comisia recunoaște frustrarea celor care simt că lucrurile s-au înrăutățit foarte mult, în special pe parcursul ultimului an. Cu toate acestea, făcând un bilanț, Comisia consideră (reflectând opiniile miniștrilor de externe ai statelor membre ale UE care se întrunesc în Consiliul pentru relații externe) că măsurile de genul suspendării Acordului de Asociere ar face ca autoritățile israeliene să devină mai puțin sensibile la eforturile comunității internaționale de a promova un acord de durată.

În ceea ce privește procesul de impulsione, Comisia a afirmat mereu că acest lucru este influențat de evoluția de pe teren. Pentru moment, Comisia se dedică în totalitate urmării unei alte priorități, adică a situației din Gaza, în special, după încetarea temporară a focului începând cu 18 ianuarie. Populația din Gaza are nevoi de bază urgente pe care Comisia va trebui să le satisfacă.

Comisia consideră, prin urmare, că nu este momentul potrivit pentru a discuta această chestiune și va reveni asupra acesteia atunci când circumstanțele vor permite acest lucru.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Jens Holm (H-0009/09)

Subiect: Suspendarea acordului cu Israelul

În timpul sărbătorilor de Crăciun, israelienii au lansat operațiunea „Plumb topit”. La data redactării prezentului document, fuseseră uciși peste 900 de palestinieni și alte mii fuseseră răniți. Articolul 2 din Acordul de cooperare UE-Israel prevede obligația de respectare a drepturilor omului. Este mai evident decât oricând că Israelul a încălcat această dispoziție. În octombrie 2005, UE a suspendat acordul de cooperare cu Uzbekistan, făcând trimitere la articolul 2.

Este Comisia pregătită să pună în aplicare cerința privind respectarea drepturilor omului din acordul comercial cu Israelul și să suspende acordul? Ce alte măsuri sunt planificate pentru a convinge Israelul să înceteze violențele?

Răspuns

(RO) Respectarea drepturilor omului reprezintă una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene și un element esențial al politicii externe a UE. În consecință, Comisia acordă o foarte mare importanță protecției drepturilor omului în relațiile sale cu Israelul.

În cadrul reuniunilor cu autoritățile israeliene, Comisia își exprimă îngrijorarea cu privire la situația drepturilor omului ale palestinienilor și, în special, situația celor din Gaza și continuă să-i reamintească Israelului obligațiile care îi revin în temeiul dreptului umanitar internațional.

Cu toate acestea, făcând un bilanț, Comisia consideră (reflectând opiniile miniștrilor de externe ai statelor membre ale UE care se întrunesc în Consiliul pentru relații externe) că măsurile de genul suspendării Acordului de asociere ar face ca autoritățile israeliene să devină mai puțin sensibile la eforturile comunității internaționale de a promova un acord de durată.

Acestea fiind spuse, Comisia urmărește îndeaproape investigațiile privind conduita ambelor părți în timpul celui mai recent conflict, care sunt efectuate în prezent.

Ca răspuns la izbucnirea crizei din Gaza, miniștrii de externe ai statelor membre ale UE s-au reunit de urgență la Paris, la 30 decembrie, cu scopul de a face propuneri - Declarația de la Paris - în vederea încetării conflictului. La scurt timp după reuniunea Consiliului, s-a constituit o Troică UE în regiune, având drept obiectiv încetarea imediată a ostilităților.

De la începutul crizei și în conformitate cu instrucțiunile Membrului Comisiei pentru relații externe și politica europeană de vecinătate, Comisia și-a concentrat toate întrunirile și discuțiile cu Israelul asupra găsirii celei mai bune modalități de abordare a crizei. Reuniunile privind alte subiecte au fost amânate, datorită priorității conferite problemei din Gaza. Acest lucru a fost explicat autorităților israeliene, care au înțeles că, în prezent, Gaza are prioritate față de orice alte chestiuni care trebuie dezbătute.

După instituirea unei încetări temporare a focului, Comisia depune eforturi, în prezent, să o transforme într-o încetare a focului durabilă. În același timp, Comisia își aduce contribuția la îmbunătățirea situației umanitare a populației palestiniene și face posibilă funcționarea centralei electrice, lucru totuși insuficient.

Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe de săptămâna trecută a luat o decizie privind elaborarea unui plan de lucru UE. Acesta se va concentra, înainte de toate, asupra acordării de ajutor umanitar de urgență populației din Gaza și va include sprijinul pentru prevenirea traficului ilicit de arme și muniții, redeschiderea susținută a punctelor de trecere, reabilitarea, reconstrucția și reluarea procesului de pace.

Prioritatea Comisiei în relațiile sale cu Israelul, în momentul de față, rămâne Gaza și, în special, chestiunile legate de accesul și furnizarea de ajutor umanitar. Pentru toate aceste aspecte, dialogul cu Israelul este esențial.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Subiect: Crearea unei Comisii UE de anchetă pentru a investiga încălcările dreptului umanitar internațional de către Israel în Gaza

Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite a decis să trimită o misiune de anchetă, pentru a investiga încălcări ale dreptului umanitar internațional de către puterea ocupantă, Israel, împotriva populației palestiniene, în timpul războiului recent din Gaza.

Intenționează Comisia să propună instituirea de către Uniunea Europeană a unei misiuni de anchetă pentru a investiga încălcări ale dreptului umanitar internațional comise pe teritoriul Fâșiei Gaza, în timpul războiului care a început la data de 27 decembrie 2008?

Răspuns

(RO) O serie de actori internaționali și de grupuri ale societății civile au solicitat o investigație internațională completă a incidentelor care indică lipsa respectării dreptului umanitar internațional (de exemplu, bombardarea școlilor și a facilităților Organizației Națiunilor Unite (ONU), utilizarea de fosfor alb în zonele dens populate).

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite (SGNU), Ban Ki Moon, a anunțat că ONU intenționează să lanseze, în scurt timp, o astfel de investigație. Israel a lansat, de asemenea, propriile investigații și așteptăm rezultatele. Primul ministru, Ehud Olmert, a pregătit o echipă specială pentru a se ocupa de procesele internaționale intentate împotriva oficialilor israelieni în timpul operațiunii „Plumb topit”.

Consiliul Relații Externe, care a avut loc luna trecută, a concluzionat că Uniunea Europeană „va urmări îndeaproape investigațiile asupra presupuselor încălcări ale dreptului umanitar internațional.”

Comisia consideră că afirmațiile extrem de grave făcute de către Comitetul Internațional al Crucii Roșii și de către alte instituții cu privire la conduita ambelor părți în timpul acestui conflict, ar trebui să fie investigate în mod corespunzător. O astfel de anchetă imparțială ar trebui să analizeze încălcările comise și să reitereze supremația dreptului internațional.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0031/09)**Subiect: Strategia UE în America Latină**

Uniunea Europeană și America Latină s-au bucurat de un parteneriat strategic încă de la primul summit biregional de la Rio de Janeiro (Brazilia) din 1999.

Care sunt principalele scopuri și obiective pe care Comisia dorește să le atingă în viitorul foarte apropiat și pe termen lung în regiune, în special, în ceea ce privește relațiile Uniunii Europene cu țări precum Venezuela și Cuba?

Ce măsuri propune Comisia pentru a sprijini guvernul columbian în eforturile sale de a asigura eliberarea ostaticilor reținuți de gherilele FARC și în procesul de instituire a păcii și de reconciliere?

Prevede Comisia schimbări ale strategiei UE în America Latină, după intrarea în funcție a noului Președinte ales al Statelor Unite ale Americii, Barack Obama?

Răspuns

(RO) 1. Parteneriatului strategic dintre UE, America Latină și Caraibe - care va sărbători 10 ani anul acesta - este structurat pe următoarele obiective: dialog politic intens, consolidarea guvernării democratice și respectarea drepturilor omului, sprijinirea procesului de integrare, inclusiv crearea unei rețele de acorduri de asociere și cooperarea extinsă pentru a reduce sărăcia, inegalitățile sociale și pentru a îmbunătăți nivelurile educaționale.

Aceste obiective sunt constant adaptate la noile evoluții și provocări globale, cum ar fi impactul crizei financiare și economice prezente, nevoia urgentă de a aborda schimbările climatice și de a se ocupa de securitatea energetică.

Comisia va face uz de viitoarele reuniuni, cum ar fi reuniunea ministerială dintre Uniunea Europeană și Grupul Rio de la Praga, din mai 2009, și pregătirile pentru următorul summit dintre America Latină, Caraibe și UE (din 2010, în Spania), pentru a aborda aceste probleme.

În ceea ce privește Venezuela, obiectivul nostru este de a consolida relațiile și de a stabili un dialog, deschis, constructiv și structurat pe domenii de interes comun, prin dezvoltarea dialogului economic și a cooperării bilaterale (40 de milioane de euro alocate pentru perioada 2007-2013 pentru două priorități: modernizarea statului Venezuela și diversificarea economiei acestuia).

În ceea ce privește Cuba, în urma concluziilor Consiliului din 2008, cooperarea pentru dezvoltare a fost reluată între CE și Cuba. Cooperarea CE va avea loc, pe termen scurt, pe o bază ad hoc și va fi canalizată prin agențiile ONU și ONG-urile locale și europene. Unul dintre principalele obiective ale acestei cooperări va fi de a sprijini eforturile de reconstrucție și reabilitare după trecerea uraganelor din 2008.

Cuba este singura țară din America Latină și Caraibe cu care UE nu are un cadru contractual. Comisia speră că, pe termen mediu, relațiile cu Cuba se vor putea normaliza.

2. Comisia oferă guvernului columbian întreaga asistență și solidaritate posibile în eforturile sale de a asigura eliberarea ostaticilor reținuți de FARC. Cu toate acestea, având în vedere experiența acumulată în trecut, guvernul columbian a decis, cu această ocazie, limitarea implicării altor țări sau a instituțiilor Vaticanului, iar Comisia trebuie să respecte această decizie.

În ceea ce privește procesul de instituire a păcii, Comisia alocă 70% din ajutorul nostru (mai mult de 160 de milioane EUR) special pentru construirea păcii, pentru dezvoltarea alternativă și durabilă, precum și pentru lupta împotriva drogurilor. În plus, 20% din acest ajutor se va axa asupra consolidării statului de drept în Columbia, prin intermediul instituțiilor judiciare și prin promovarea drepturilor omului, printre altele. Instituirea păcii și a stabilității rămâne, fără îndoială, obiectivul principal în Columbia.

3. Comisia menține un contact bun și fluent cu administrația americană cu privire la problemele legate de America Latină. Purtăm un dialog politic regulat (de două ori pe an) la nivelul oficial înalt al Troicii UE-SUA, care abordează, în special, problemele legate de America Latină și Caraibe. Suntem convinși că vom continua acest dialog constructiv și cooperarea cu noua administrație Obama.

Președintele Obama nu a făcut încă declarații importante cu privire la viitorul relațiilor cu America Latină. Cu toate acestea, primele indicii sunt pozitive, lucru demonstrat de întâlnirea pe care acesta a avut-o acum câteva săptămâni, în calitate sa de președinte ales, cu Președintele Calderon al Mexicului. Trebuie să așteptăm

să aflăm mai multe despre strategia Președintelui Obama și despre angajamentul față de această regiune. Posibile domenii în care am putea depune eforturi pentru o mai bună cooperare între SUA, UE și America Latină ar putea fi lupta împotriva drogurilor și a crimei organizate.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Mairead McGuinness (H-1047/08)

Subiect: Progresul social și protejarea drepturilor lucrătorilor

Concluziile reuniunii Consiliului European din decembrie 2008 au inclus o expunere a preocupărilor poporului irlandez cu privire la Tratatul de la Lisabona, astfel cum au fost exprimate de către Taoiseach, Brian Cowen. Poate Comisia să explice ce înțelege Uniunea prin afirmația că acordă „o importanță deosebită progresului social și protecției drepturilor lucrătorilor?” Este Comisia de acord să-și prezinte activitatea sa la zi cu privire la acest aspect și planurile sale de viitor, în vederea abordării acestor preocupări? Consideră Comisia că actuala situație economică va face ca protejarea și sporirea progresului social, precum și protecția drepturilor lucrătorilor să fie mai dificile, însă mai importante?

Răspuns

(RO) Progresul social și protecția drepturilor lucrătorilor reprezintă obiectivele care s-au aflat întotdeauna în centrul dezvoltării Uniunii Europene. Acesta este motivul pentru care politicile cuprinse în tratatele existente privind afacerile sociale și protecția drepturilor lucrătorilor au fost consolidate în Tratatul de la Lisabona, rolul decisiv al partenerilor sociali fiind recunoscut, într-un mod foarte clar, în conținutul acestora.

Evident, contextul în care evoluăm determină măsurile necesare pentru a asigura realizarea acestor obiective. Prin urmare, evoluțiile fundamentale din societatea noastră, precum globalizarea, dezvoltarea de noi tehnologii, schimbările demografice și schimbările climatice au transformat natura problemelor sociale. Aceste schimbări au determinat Uniunea Europeană să stabilească Strategia de la Lisabona, să adapteze legislația, să creeze Fondul Social European (FSE) sau Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG), să dezvolte metoda deschisă de coordonare (MDC), în scopul de a continua să garanteze faptul că valorile sociale ale Uniunii Europene sunt păstrate în mod corespunzător, prin adaptarea, în același timp, a instrumentelor noastre într-un mod dinamic.

În plus, în luna iulie 2008, Comisia și-a prezentat agenda socială reînnoită, pentru a se putea adapta și pentru a consolida modelul social european în fața tuturor acestor schimbări. Trebuie să oferim tuturor aceleași șanse de a reuși în viață, prin acces la educație, la sănătate sau la servicii sociale, trebuie să luăm măsuri pentru a sprijini persoanele care sunt cele mai defavorizate, pe bază de solidaritate, trebuie să încurajăm dialogul social, prin revizuirea directivei privind comitetele europene de întreprindere, precum și să îmbunătățim protecția drepturilor lucrătorilor cu contracte pe durată determinată.

În prezent, întreaga Europă este afectată de o criză economică care a determinat Uniunea să ia măsuri excepționale, printr-un plan de redresare economică, care demonstrează, în mod clar, importanța pe care aceasta o acordă protecției celor mai de bază drepturi ale lucrătorilor, și anume, accesul la locurile de muncă. În plus, Comisia a propus extinderea domeniului de aplicare și creșterea flexibilității criteriilor de eligibilitate ale Fondului european de ajustare la globalizare, pentru a-i permite să acorde ajutor mai eficient lucrătorilor afectați de criză. În această etapă și dincolo de aceste măsuri financiare, realizarea reformelor în curs de desfășurare legate de flexisecuritate, regimurile de includere activă și de pensii a devenit în mod clar urgentă.

Prin urmare, acest context de criză nu face altceva decât să încurajeze Comisia în preocuparea sa privind progresul social, precum și protecția drepturilor lucrătorilor.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)

Subiect: Discriminarea în favoarea unor grupuri specifice

Consideră Comisia că legislația europeană permite discriminări pozitive astfel încât să se compenseze condițiile nefavorabile pentru femei, tineri, persoane în vârstă, persoane cu handicap, bolnavi cronici și membri ai familiilor cu un singur părinte sau membri ai familiilor numeroase? Poate discriminarea pozitivă în favoarea categoriilor de mai sus, în cadrul sistemelor de asigurări sociale, să compenseze ofertele de locuri de muncă necuantificabile?

Răspuns

(RO) Comisia dorește să sublinieze, în primul rând, că în ceea ce privește acțiunea pozitivă pentru femei ⁽⁸⁾, pentru persoanele în vârstă și pentru persoanele cu handicap, ⁽⁹⁾ legislația europeană prevede obligativitatea pentru statele membre de a adopta măsuri prin care să prevadă avantaje specifice menite să asigure egalitatea de șanse între acest grup de oameni și alți lucrători.

Pe de altă parte, legislația comunitară nu prevede dispoziții specifice în ceea ce privește acțiunea pozitivă pentru tineri, bolnavi cronici, membri ai familiilor cu un singur părinte sau ai familiilor numeroase, deoarece nu există o bază legală pentru a face acest lucru.

În sfârșit, Comisia dorește să sublinieze că, în cazul în care legislația comunitară prevede acțiuni pozitive, rămâne la latitudinea statelor membre să stabilească procedurile relevante. Cu toate acestea, în jurisprudența sa, Curtea Europeană de Justiție a stabilit condiții specifice pentru adoptarea de acțiuni pozitive cu privire la femei:

- grupul în cauză trebuie să fie sub-reprezentat în sectorul de muncă respectiv;
- măsura adoptată trebuie să rectifice situația existentă;
- măsura adoptată trebuie să fie proporțională cu obiectivul urmărit.

În orice caz, Curtea Europeană de Justiție a stabilit că o astfel de acțiune pozitivă nu poate duce la acordarea unei priorități femeilor, în mod automat și necondiționat.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Claude Moraes (H-1065/08)

Subiect: Discriminarea multiplă

Având în vedere recomandările din raportul Comisiei Europene din 2007 „Combaterea discriminării multiple - practici, politici și legislație”, conform cărora discriminarea multiplă ar trebui să fie interzisă în mod expres, de ce nu există nicio interdicție expresă privind discriminarea multiplă în proiectul de directivă privind egalitatea (COM (2008) 0426), ci doar o trimitere la discriminarea multiplă (în contextul referitor la femei) în preambul (și anume, nr. 13)?

Răspuns

(RO) Raportul la care face referire Onorabilul Membru a fost întocmit de Centrul danez pentru drepturile omului, la cererea Comisiei.

Comisia consideră că discriminarea multiplă este o realitate socială care ar trebui să fie abordată într-un mod adecvat. Cu toate acestea, conținutul Propunerii de directivă cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal între persoane, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală ⁽¹⁰⁾ adoptată de Comisie la 2 iulie 2008 nu conține nicio prevedere care interzice în mod expres discriminarea multiplă.

Există două motive pentru acest lucru. În primul rând, propunerea se referă la discriminare pe motive de religie sau convingeri, handicap, vârstă și orientare sexuală. S-ar putea considera că introducerea unei clauze privind discriminarea multiplă și pe alte baze (cum ar fi sexul sau rasa ori originea etnică) depășește sfera de aplicare a directivei. În mod alternativ, în cazul în care discriminarea multiplă s-ar referi numai la cele patru motive de discriminare care intră sub incidența proiectului de directivă, atunci astfel de forme importante de discriminare multiplă, precum cele care implică sexul sau rasa ori originea etnică, nu ar putea fi combătute.

(8) Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

(9) Directiva Consiliului 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

(10) COM(2008) 426 final.

În al doilea rând, în momentul pregătirii propunerii menționate anterior, Comisia a considerat că această problemă necesita o reflecție aprofundată.

Comisia a sugerat, prin urmare, că grupul de experți guvernamentali în ceea ce privește nediscriminarea, înființat recent, ar trebui să analizeze aspectul discriminării multiple. Sarcinile grupului, care a fost înființat prin decizia Comisiei din 2 iulie 2008 ⁽¹¹⁾, sunt:

- să stabilească o cooperare corespunzătoare între autoritățile statelor membre și Comisie cu privire la problemele legate de promovarea principiului egalității și lupta împotriva discriminării pe motive de rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă și orientare sexuală;

- să monitorizeze dezvoltarea UE și a politicilor naționale în acest domeniu; și

- să promoveze schimbul de experiență și de bune practici pe teme de interes comun referitoare la nediscriminare și la promovarea principiului egalității.

În cadrul primei reuniuni a grupului, în luna noiembrie 2008, Comisia a convenit cu grupul că acesta va aborda problema discriminării multiple. De asemenea, Comisia a solicitat Rețelei europene de experți juridici în domeniul egalității între sexe să redacteze un raport cu privire la aspectele juridice ale discriminării multiple, punând un accent deosebit asupra dimensiunii de gen. Acest raport se așteaptă să fie finalizat până în luna iunie 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Hélène Goudin (H-1066/08)

Subiect: Definiții referitoare la o acțiune colectivă

În conformitate cu raportul Stråth, prezentat în Suedia, la 12 decembrie 2008, cu privire la hotărârea CEJ în cauza Laval (C-341/05), dreptul la grevă pentru sindicate ar trebui să se limiteze, în cazul lucrătorilor străini (lucrători detașați dintr-un alt stat membru), doar la acoperirea salariilor minime și la condițiile minime în acorduri sectoriale.

Împărtășește Comisia această interpretare? Care este punctul de vedere al Comisiei cu privire la definirea unui salariu minim acceptabil în temeiul acordurilor sectoriale? În opinia Comisiei, ce acțiune colectivă pot întreprinde sindicatele pentru a asigura lucrătorilor detașați niveluri de salarizare pe care aceștia le consideră adecvate? Consideră Comisia că există ceva nou în concluziile din raportul Stråth, în comparație cu hotărârea CEJ în cauza Laval (C-341/05)?

Răspuns

(RO) În principiu, autoritățile naționale trebuie să evalueze potențialele consecințe ale cauzei Laval asupra piețelor naționale de forță de muncă și să decidă ce trebuie făcut în acest context, în conformitate cu propriile cadre instituționale și legale.

Comisia înțelege că raportul Stråth la care se referă Onorabilul Membru este destinat să ofere recomandări care ar putea sprijini propuneri de modificare a legislației naționale existente privind detașarea lucrătorilor în Suedia. Comisia nu poate face comentarii cu privire la etapele preliminare ale pregătirii în vederea luării de măsuri legale.

Acestea fiind spuse, Comisia este pregătită să sprijine și să coopereze cu autoritățile naționale, în îndeplinirea sarcinii acestora de a identifica cea mai bună modalitate de a aborda și de a răspunde la chestiuni problematice și își menține angajamentul de a discuta cu autoritățile, în mod bilateral, orice măsură de punere în aplicare preconizată, cu scopul de a garanta respectarea de către acestea a dreptului comunitar.

*
* *

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 final.

Întrebarea nr. 57 adresată de Mihael Brejc (H-0004/09)**Subiect: Sănătatea și siguranța la locul de muncă**

În timpul unei perioade de criză economică, proprietarii de întreprinderi caută să reducă costurile suportate în toate domeniile de operare. Potrivit informațiilor noastre, costurile se reduc, de asemenea, și în domeniul sănătății și al securității la locul de muncă. Este Comisia conștientă de acest lucru? Care sunt intențiile Comisiei pentru a se asigura că, în ciuda unui climat de afaceri mai dur, nu există niciun fel de reducere a standardului privind sănătatea și siguranța la locul de muncă?

Răspuns

(RO) Trebuie să se precizeze în mod clar că, Comisia nu dispune de informațiile la care face referire Onorabilul Membru, în temeiul cărora întreprinderile, pe timpul acestei perioade de criză economică, se află aparent într-un proces de reducere, pe scară largă, a costurilor în domeniul sănătății și siguranței la locul de muncă.

În ceea ce privește preocupările Onorabilului Membru cu privire la faptul că reducerea costurilor ar putea conduce la o scădere a standardelor, trebuie subliniat faptul că, la nivelul Uniunii Europene, dispozițiile referitoare la sănătatea și siguranța la locul de muncă – adică acelea din cadrul Directivei 89/391/CEE și al directivelor specifice ale acesteia – sunt obligatorii din punct de vedere legal. Aceste directive trebuie să fie transpuse și puse în aplicare de către statele membre în propriile sisteme juridice naționale ale acestora.

În consecință, orice reducere potențială a standardului privind sănătatea și siguranța lucrătorilor la locul de muncă nu ar putea aduce, în nici un caz, aceste standarde mai jos de nivelul minim impus de directivele comunitare.

În plus, Comisia și Agenția pentru Securitate și Sănătate în Muncă din Bilbao se străduiesc constant, chiar și în această perioadă de criză economică, să sensibilizeze angajatorii cu privire la faptul că, în termeni economici, întreprinderile, care investesc în domeniul sănătății și al siguranței lucrătorilor lor, obțin rezultate măsurabile: o reducere a costului legat de absenteism, creșterea motivației lucrătorilor, precum și o productivitate îmbunătățită și o competitivitate a întreprinderilor.

*
* *

Întrebarea nr. 58 adresată de Olle Schmidt (H-0005/09)**Subiect: Accesul cetățenilor europeni la sistemele de securitate socială**

Se întâmplă frecvent ca muncitorii din regiunea Öresund din Suedia să facă naveta de partea cealaltă a graniței dintre Danemarca și Suedia pentru a se deplasa la locul de muncă. Au existat reportaje în presa din Suedia (de exemplu, Sydsvenskan din 22 noiembrie 2008 și din 2 ianuarie 2009) cu privire la muncitori suedezi implicați în accidente care nu și-au primit plata pentru concediul medical din partea angajatorilor lor danezi sau a autorităților daneze în ciuda faptului că, în conformitate cu normele UE, ar trebui să se aplice sistemul de securitate socială al țării în care aceștia muncesc.

Ce intenționează Comisia să facă pentru a garanta faptul că cetățenii europeni care muncesc într-o altă țară decât țara lor de origine au acces la sistemele de securitate socială?

Răspuns

(RO) Comisia atrage atenția Onorabilului Membru asupra dispozițiilor comunitare privind sistemele de securitate socială cuprinse în Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și 574/72. În conformitate cu aceste dispoziții, o persoană care este angajată exclusiv în Danemarca, dar care își are domiciliul în Suedia, poate beneficia, în mod normal, de prestații de securitate socială în Danemarca, în aceleași condiții cu persoanele care sunt angajate și domiciliază în această țară. Un lucrător frontalier are dreptul să beneficieze de prestații în natură în caz de boală, fie în Danemarca, fie în Suedia, la libera sa alegere. Cu toate acestea, sistemului de securitate socială danez îi revine obligația de a achita prestațiile în numerar în caz de boală, care acoperă și plata concediului medical primită din partea angajatorului (de exemplu, în eventualitatea unui accident care are loc în timp ce muncitorul se deplasează la locul de muncă). În consecință, angajatorului îi revine obligația de a efectua către angajat plata concediului medical, chiar dacă acesta sau aceasta domiciliază în Suedia.

În conformitate cu informațiile primite de la Comisie, modalitatea în care Danemarca aplică reglementările de coordonare pare să nu respecte legislația comunitară. Această situație a fost adusă în atenția autorităților suedeze care s-au adresat omologilor lor danezi, cu scopul de a rezolva această problemă.

Având în vedere toate acestea, Comisia are încredere că această chestiune va fi rezolvată într-o manieră care să fie conformă legislației comunitare.

Serviciile Comisiei vor contacta autoritățile daneze și suedeze pentru a solicita informații cu privire la rezultatul cooperării dintre acestea și va comunica Onorabililor Membri rezultatul în mod direct.

*
* *

Întrebarea nr. 59 adresată de Kathy Sinnott (H-0016/09)

Subiect: 1million4disability

Campania de semnare a petiției „1million4disability” a strâns peste 1,3 milioane de semnături din toată Uniunea Europeană, într-o perioadă de opt luni, până la sfârșitul lunii septembrie 2007. În cadrul ceremoniei de încheiere care a avut loc la 4 octombrie 2007, la care au participat sute de persoane cu dizabilități și susținătorii acestora, semnăturile au fost înmânate personal președintelui Parlamentului și Comisiei de către vicepreședintele, Margot Wallström.

Am descoperit cu disperare la o audiere a Comisiei pentru afaceri instituționale privind inițiativa cetățenilor din septembrie 2008 că petiția „1million4disability” se află la subsolul Comisiei Europene și că, în plus, Comisia contactase FED și se oferise să le returneze petiția, deoarece aceasta nu folosea la nimic decât să adune praf.

Când ne putem aștepta ca, Comisia să trateze petiția „1million4disability” și să răspundă solicitării sale privind recunoașterea drepturilor persoanelor cu dizabilități și a legislației specifice din domeniu?

Răspuns

(RO) Comisia se angajează să consolideze participarea cetățenilor la procesul de luare al deciziilor și acordă o importanță deosebită opiniei societății civile.

Vicepreședintele Margot Wallström a fost prezentă la ceremonia de încheiere care a avut loc la 4 octombrie 2007 privind campania „1million4disability”, iar la 23 ianuarie 2008, președintele Barroso a confirmat personal primirea celor 1 294 497 de semnături, care au fost trimise Comisiei la 22 noiembrie 2007. Acestea din urmă sunt păstrate în clădirea Comisiei.

Tratatul de la Lisabona, care prevede că „la inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia Europeană poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor”, nu a intrat încă în vigoare. Cu toate acestea, campania „1million4disability” a constituit o inițiativă a cetățenilor importantă și deosebit de apreciată, care a fost luată în considerare în momentul elaborării de către Comisie a propunerii sale, din iulie 2008, de directivă ⁽¹²⁾ cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal în afara ocupării forței de muncă, în vederea extinderii domeniului de aplicare al protecției împotriva discriminării.

Directiva propusă și, în special, articolul 4 al acesteia, conține prevederi specifice privind aplicarea principiului tratamentului egal al persoanelor, indiferent de handicap, care garantează un grad de protecție echivalent cu acela care ar fi fost acordat printr-o directivă privind handicapul, ca singur motiv de discriminare. Celor două ramuri ale autorității legislative le revine acum obligația de a transpune această propunere a Comisiei în legislație.

*
* *

Întrebarea nr. 60 adresată de Proinsias De Rossa (H-0032/09)

Subiect: Transpunerea de către Irlanda a Directivei privind insolabilitatea

În completare la întrebările mele cu solicitare de răspuns scris E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 și E-4898/06 privind transpunerea și punerea în aplicare de către Irlanda a Directivei privind insolabilitatea, precum și

(12) COM(2008) 426 final, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

„Raportul din 2007 privind punerea în aplicare a Directivei 80/987/CEE”, ⁽¹³⁾ astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE ⁽¹⁴⁾, privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului în statele membre ale UE și hotărârea Curții Europene de Justiție din 25 ianuarie 2007 pronunțată în cauza C-278/05 (Carol Marilyn Robbins și alții c. Secretary of State for Work and Pensions), ar putea Comisia să prezinte în linii generale corespondența existentă între aceasta și autoritățile irlandeze cu privire la posibilele încălcări ale directivei de către Irlanda, în special în ceea ce privește articolul 8, precum și răspunsul din partea autorităților irlandeze?

Ce măsuri va lua Comisia în cazul în care va ajunge la concluzia că Irlanda încalcă această legislație, în special, în ceea ce privește articolul 8, având în vedere hotărârea CEJ menționată anterior?

Răspuns

(RO) În 2008, Comisia a publicat un document de lucru al serviciilor sale privind punerea în aplicare a articolului 8 și a dispozițiilor aferente din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, referitoare la sistemele suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi existente în afara sistemelor naționale obligatorii de asigurări sociale ⁽¹⁵⁾.

Concluziile au subliniat faptul că, în unele cazuri, pot apărea probleme cu privire la măsura în care unele măsuri adoptate de către statele membre sunt suficiente pentru a proteja interesele lucrătorilor salariați și a persoanelor aflate la pensie, în cazul insolvenței angajatorului. Prin urmare, sunt necesare investigații suplimentare, în vederea abordării următoarelor aspecte:

cum să protejăm lucrătorii salariați și persoanele aflate la pensie împotriva riscurilor legate de finanțarea insuficientă a sistemelor de pensii, și în ce măsură;

cum să garantăm eventualele contribuții neplătite la sistemele de pensii;

cum abordăm cazurile în care sistemele suplimentare de asigurări sociale sunt gestionate de către angajatorul însuși.

Comisia pregătește lansarea unui studiu care să acopere aceste puncte.

În ceea ce privește, în special, situația Irlandei, în urma dificultăților înregistrate de către compania Waterford Wedgwood, relatate în presă la mijlocul lui ianuarie 2009 și riscul legat de pensiile lucrătorilor săi salariați, Comisia a solicitat informații suplimentare din partea Irlandei cu privire la măsurile adoptate pentru protejarea acestora, în special în ceea ce privește sistemele de prestări definite. În cazul în care analiza primită din partea Irlandei demonstrează faptul că măsurile luate de aceasta nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 8 din Directiva 2008/94/CE ⁽¹⁶⁾, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană de Justiție, Comisia nu va ezita să inițieze procedura privind încălcarea dreptului comunitar, în conformitate cu articolul 226 din tratat.

*

* *

Întrebarea nr. 61 adresată de Athanasios Pafilis (H-0034/09)

Subiect: Terorismul deschis comis de angajatori împotriva sindicaliştilor

Atacul criminal cu acid asupra lui Konstantina Kouneva, membru de sindicat și secretar general al uniunii „Panattic Union of Cleaners and Domestic Personnel” (Uniunea Panattic a personalului responsabil cu curățenia și a personalului domestic), care a avut loc la 22 decembrie 2008, reprezintă punctul culminant al unei serii de incidente referitoare la acte de terorism deschise comise de angajatori împotriva lucrătorilor care aparțin sindicatelor, care își reclamă drepturile sau care participă la greve inițiate de sindicatele acestora. Cel mai recent incident de acest gen este acela referitor la Nikos Niklopoulou, un lucrător de la Jumbo, un magazin de jucării din Vari, care a fost concediat pentru că a participat la o grevă generală organizată la nivel național, care a avut loc la 10 decembrie 2008.

⁽¹³⁾ JO L 283, 28.10.1980, p. 23.

⁽¹⁴⁾ JO L 270, 8.10.2002, p. 10.

⁽¹⁵⁾ SEC(2008) 475.

⁽¹⁶⁾ JO L 283, 28.10.2008, p. 36.

Va condamna Comisia aceste incidente de terorism comise de angajatori asupra lucrătorilor salariați, care au devenit acum fapte obișnuite la locurile de muncă ale angajaților și care au transformat aceste locuri în adevărate ghetouri, în care nu se respectă niciuna din dispozițiile cu privire la protecție prevăzute de legislația muncii, voința despotică a angajatorilor fiind însă impusă prin orice mijloc?

Răspuns

(RO) Comisia consideră aceste atacuri împotriva sindicaliştilor drept acte pe deplin reprobabile și total inacceptabile, indiferent dacă lucrătorii implicați sunt imigranți legali sau ilegali și dacă aceștia provin din alte state membre sau din țări terțe.

Orice persoană are dreptul la respectul integrității sale mintale sau fizice. În plus, orice persoană are dreptul la libertate de asociere, inclusiv cu privire la aspecte sindicale. Ambele drepturi sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (respectiv, articolele 3 și 12).

Libertatea de asociere este protejată de Convențiile de bază privind standardele internaționale ale muncii ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), care au fost ratificate de toate statele membre ale UE și care trebuie respectate și puse în aplicare.

În principiu, autorităților naționale le revine, prin urmare, responsabilitatea de a lua măsurile necesare în propriile lor țări pentru a combate asemenea acte și pentru a pedepsi persoanele care le comit, pe baza legislației internaționale și naționale aplicabile.

*
* *

Întrebarea nr. 62 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Subiect: Măsuri pentru creșterea eficienței energetice a clădirilor

Uniunea Europeană și-a propus ca până în 2020 să îmbunătățească eficiența energetică, să reducă cu 20% emisiile de gaze cu efect de seră și 20% din energia utilizată să provină din surse regenerabile. 40% din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră provine de la clădiri. Ca urmare, creșterea eficienței energetice a clădirilor prezintă un mare potențial de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Statele membre pot utiliza, în anumite condiții, o parte din fondurile structurale pentru îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor. Pentru anul 2010 este prevăzută o revizuire, la mijloc de termen, a prevederilor aplicabile fondurilor structurale.

Aș dori să întreb Comisia care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru creșterea eficienței energetice a clădirilor din Uniunea Europeană în procesul de revizuire a prevederilor aplicabile fondurilor structurale.

Răspuns

(RO) Creșterea performanței energetice a clădirilor reprezintă un stimulent important în vederea reducerii schimbărilor climatice și a intensificării siguranței energetice și a competitivității economiei în cadrul UE. Comisia a luat o gamă largă de măsuri în vederea creșterii eficienței energetice în sectorul clădirilor, cum ar fi măsuri legale, instrumente financiare și acțiuni destinate răspândirii informațiilor. Unul dintre cele mai importante instrumente legale din acest domeniu este Directiva 2009/91/CE privind performanța energetică a clădirilor, a cărei punere în aplicare este monitorizată de către Comisie. În vederea extinderii domeniului de aplicare al acesteia și pentru a consolida unele dintre dispozițiile sale, Comisia a prezentat recent o propunere de reformare a acestei directive.

În ceea ce privește Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune, trebuie reamintit faptul că, în toate statele membre, legislația în vigoare permite o gamă largă de intervenții legate de eficiența energetică și energiile regenerabile în locuințe, altele decât cele care deservesc locuințele individuale. În ceea ce le privește pe acestea din urmă, legislația actuală prevede o eligibilitate limitată a cheltuielilor pentru locuințele individuale în UE-12, în funcție de condițiile privind alocările financiare, contextul în care are loc intervenția, tipul de locuință, zonă și tipul de intervenție.

În conformitate cu comunicarea privind planul european de redresare economică⁽¹⁷⁾ din 3 decembrie 2008, Comisia a prezentat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la eligibilitatea

⁽¹⁷⁾ COM (2008) 800 final

investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe. Modificarea ar permite ca toate statele membre să fie eligibile pentru o cantitate de până la 4% din sumele totale alocate din FEDR în ceea ce privește cheltuielile legate de îmbunătățirea eficienței energetice și de utilizarea energiei regenerabile în clădirile existente. Categoriile de clădiri eligibile vor fi definite la nivel național, cu scopul de a sprijini coeziunea socială.

În cazul în care această modificare va fi adoptată, statelor membre le revine obligația de a decide dacă doresc să-și reprogrameze programele operaționale finanțate din fondurile structurale, pentru a acorda o mai mare importanță investițiilor în eficiența energetică.

*
* *

Întrebarea nr. 63 adresată de Colm Burke (H-1041/08)

Subiect: Legislația statelor membre ale UE pentru a elimina mutilarea genitală a femeilor

Trebuie instituite măsuri în interiorul UE pentru a răspunde nevoilor femeilor și fetelor care sunt supuse riscului mutilării genitale (MGF). Irlanda și-a asumat recent un angajament – la fel ca alte 15 state membre ale UE – să lanseze un plan național de acțiune privind eliminarea MGF. Aceste 15 state membre ale UE s-au angajat să adopte o lege care să interzică, în mod absolut, MGF în țările respective.

Poate Comisia să recomande statelor membre neparticipante să ia în considerare astfel de planuri de acțiune, precum și adoptarea unei legislații care să scoată în afara legii această practică vătămătoare? O astfel de lege ar transmite un mesaj clar potențialilor practicanți ai acestei tradiții în sensul că MGF este total inacceptabilă pe teritoriul Uniunii Europene. Având în vedere faptul că Organizația Mondială a Sănătății estimează că între 100 și 140 de milioane de fete și femei trăiesc cu consecințele MGF (și trei milioane de fete sunt supuse acestui risc în fiecare an), ce face Comisia pentru a minimiza efectele dăunătoare ale acestei tradiții, ca parte a politicii sale de relații externe?

Răspuns

(RO) Comisia consideră că mutilarea genitală a femeilor (MGF) constituie o încălcare gravă a drepturilor femeilor și fetelor și că toate țările europene ar trebui să ia măsuri aspre pentru a împiedica desfășurarea unor asemenea practici, atât în interiorul, cât și în afara în Uniunii Europene.

Toate formele de mutilare genitală a femeilor sunt asociate cu un risc sporit de vătămare psihologică și fizică, incluzând hemoragii, infecții, infertilitate, incontinență și probleme legate de sănătatea mentală. Mutilarea genitală a femeilor reprezintă, de asemenea, o cauză a complicațiilor obstetrice la mame și copil, inclusiv nașterea de copii morți, moartea copilului la naștere și dizabilitate pe termen lung. Aceste practici reprezintă o încălcare gravă a dreptului fundamental al femeilor și fetelor la integritate fizică și psihică, care este recunoscut în toate statele membre ale UE. Deși Comisia nu dispune de competența necesară pentru a propune o legislație în acest domeniu, aceasta acordă, în mod consecvent, ajutor financiar comunitar, în temeiul programului Daphne III, pentru a sprijini organizațiile europene neguvernamentale (ONG-uri), precum și autoritățile și instituțiile publice locale și regionale, în activitatea acestora de combatere a MGF.

Programul Daphne a contribuit, în special, la crearea și sprijinirea Rețelei europene a ONG-urilor de prevenire a mutilării genitale a femeilor (Euronet-FGM), care reprezintă coordonatorul proiectului finanțat prin Daphne la care face referire Onorabilul Membru. Acest proiect dezvoltă planuri naționale de acțiune (PoA) privind eliminarea MGF în 15 state membre UE și SEE (Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Finlanda, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Olanda, Norvegia, Portugalia, Spania, Suedia și Regatul Unit) și explorează, de asemenea, situația mutilării genitale a femeilor în cele 10 noi state membre. Proiectul se va finaliza în luna iunie 2009, iar o conferință finală va avea loc aproape de sfârșitul proiectului, pentru a se putea prezenta, discuta și răspândi planurile naționale de acțiune, în vederea sensibilizării comunității internaționale cu privire la problema MGF în Europa și, în general, cu privire la violența împotriva femeilor și fetelor imigrante. Comisia va fi prezentă la acest eveniment și va îndemna statele membre, care nu au elaborat încă planuri de acțiune, să învețe din rezultatele proiectului și să ia măsurile necesare cât mai curând posibil.

În ceea ce privește sprijinul extern acordat țărilor terțe, Comisia dispune în prezent trei politici de luptă împotriva MGF. În primul rând, Comisia aduce în discuție, în cadrul dialogului politic și diplomatic cu guvernele partenere, aspecte privind emanciparea femeilor, drepturile omului și sănătatea femeilor. În al doilea rând, Comisia sprijină inițiativele de propagandă și de lobby, în vederea îmbunătățirii legislației naționale și a elaborării unor politici naționale adecvate, cu scopul de a promova și a proteja drepturile

femeilor și de a interzice practicile vătămătoare. În al treilea rând, Comisia sprijină inițiativele de întărire a capacităților din partea agenților guvernamentali, precum și activitățile de propagandă și sensibilizare în toate sectoarele societății.

Comisia finanțează, în prezent, următoarele proiecte:

În temeiul programului „Investiția în resurse umane” este finanțat, în cooperare cu Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite (UNICEF), un proiect destinat să contribuie la renunțarea, în țările selectate, la normele sociale vătămătoare fetelor și femeilor.

În Burkina Faso, Comisia sprijină un Centru pentru bunăstarea femeilor și prevenirea MGF. Centrul își focalizează atenția asupra prevenirii și tratamentului consecințelor MGF, precum și asupra sensibilizării cu privire la drepturile femeii.

Comisia va oferi sprijin sectorului judiciar din Nigeria, unei largi varietăți de actori nestatali, parlamentarilor și mass-mediei. Acțiunea va contribui la creșterea gradului de sensibilizare a publicului, la susținerea dezbaterilor interne și la promovarea propagandei politice cu privire la aspecte esențiale referitoare la buna guvernare și la drepturile omului, inclusiv MGF.

În Senegal, sprijinim un proiect elaborat de asociația senegaleză AFELP „Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté” (Asociația femeilor-copil care luptă împotriva sărăciei), în parteneriat cu „Secours Populaire Français”. Acest proiect sprijină femeile în lupta lor individuală împotriva tuturor formelor de violență ale căror victime sunt, precum și în activitatea acestora de combatere a practicilor culturale dăunătoare și de promovare a principiilor democrației.

În temeiul Instrumentului european pentru democrație și drepturile Omului, Comisia finanțează, în Somalia, proiectul „Planul femeilor somaleze privind eradicarea MGF”. Organizația beneficiară este asociația internațională a societății civile, Cooperare pentru dezvoltarea țărilor emergente (COSPE). De asemenea, Comisia a finalizat recent un proiect în Nigeria, acesta fiind dus la bun sfârșit de o organizație locală, care abordează problema violenței împotriva femeilor, inclusiv MGF. Obiectivul acestui proiect este creșterea numărului de rapoarte cu privire la violența bazată pe gen.

*
* *

Întrebarea nr. 64 adresată de Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Subiect: Confiscarea produselor contrafăcute la granițele UE

Având în vedere creșterea numărului de produse contrafăcute confiscate la granițele UE, va furniza Comisia informații cu privire la măsurile de combatere a fraudei pe baza rezultatelor operațiunilor comune întreprinse de către autoritățile vamale ale statelor membre? Va furniza Comisia, de asemenea, informații cu privire la tipul și volumul produselor confiscate?

Răspuns

(RO) Combaterea contrafacerii și a pirateriei reprezintă o prioritate pentru Comisie. În fiecare an, aceasta publică rapoarte statistice cu privire la bunurile confiscate de către autoritățile vamale ale statelor membre. Acest raport este întocmit pe baza informațiilor prezentate de către statele membre și în conformitate cu dispozițiile legislației în vigoare ⁽¹⁸⁾. Aceste rapoarte sunt disponibile pe site-ul web Europa la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

.

Rezultatele operațiunilor comune realizate de către autoritățile vamale ale statelor membre sunt combinate cu rezultatele pe care aceștia le-au furnizat Comisiei. În momentul de față, baza de colectare a statisticilor nu îi oferă Comisiei posibilitatea de a furniza mai multe detalii, în special, în ceea ce privește operațiunile întreprinse. Cu toate acestea, unele operațiuni întreprinse de către serviciile Comisiei au condus la întocmirea unor rapoarte specifice. Acest tip de operațiune este axat întotdeauna asupra anumitor produse, asupra

⁽¹⁸⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1383/2003 din 22 iulie 2003: JO L196 din 2.8.2003 și Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1891/2004 din 21 octombrie 2004: JO L328 din 30.10.2004.

anumitor mijloace de transport sau a anumitor țări de origine. În consecință, rezultatele sunt legate în mod direct de criteriile aplicate.

Operațiunea „FAKE”

În mai 2005, operațiunea vamală comună „FAKE”, organizată de către Comisie, împreună cu autoritățile vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene, a condus la confiscarea a 60 de containere trimise pe cale maritimă și a 140 de loturi de bunuri livrate pe cale aeriană. Acestea reprezintă un total de peste 2 000 000 de produse contrafăcute (inclusiv 1 258 110 de pachete de țigări) provenind din China. Bunurile contrafăcute confiscate au fost, în principal, produse textile, încălțăminte, genți, aparatură electronică, medicamente, țigări și alte produse (ochelari, curele, cartușe de cerneală, ceasuri, jucării, aparate de ras, miere, periute de dinți).

Operațiunea „DAN”

În 2006, operațiunea „DAN”, inițiată de 13 porturi comunitare și coordonată de către Comisia Europeană, s-a axat asupra bunurilor provenite pe cale maritimă din China. Această operațiune a condus la confiscarea a 92 de containere conținând o gamă variată de produse. Printre produsele contrafăcute confiscate s-au numărat, de exemplu, zeci de mii de jucării, sute de cutii de ochelari, milioane de perechi de pantofi și numeroase piese de rezervă false pentru mașini, DVD-uri, cuțite, îmbrăcăminte și milioane de brichete și țigări.

Operațiunea „DIABOLO”

În 2007, operațiunea vamală comună „DIABOLO”, organizată de către Comisie, cu participarea a 27 de state membre ale Uniunii Europene și a 13 țări asiatice (

⁽¹⁹⁾), precum și a Interpol, Europol și a Organizației Mondiale a Vămirilor, a condus la confiscarea a aproximativ 135 de milioane de țigări cu mărci contrafăcute și a 1 089 585 de alte produse contrafăcute, și anume produse textile, încălțăminte, jucării, mobilă, valize și ceasuri. În plus, opt persoane au fost interogate în urma acestei operațiuni.

Raportul este disponibil pe site-ul web Europa: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diabolo/i_en.html

Operațiunea „INFRASTRUCTURA”

La sfârșitul anului 2007, operațiunea comună „INFRASTRUCTURA”, întreprinsă de către Comisie, cu sprijinul autorităților vamale ale Regatului Unit al Marii Britanii, Germaniei, Franței și Belgiei, precum și al Protecției granițelor și vămirilor Statelor Unite ale Americii (CBP), cu scopul de a asigura punerea în aplicare a drepturilor proprietății intelectuale, a condus la confiscarea a peste 360 000 de circuite integrate contrafăcute, aparținând a peste 40 de mărci diferite, și la realizarea unor schimburi profitabile de informații. Această operațiune a fost prima activitate comună care a vizat protecția drepturilor proprietății intelectuale.

Operațiunea „MUDAN”

În 2008, operațiunea comună a vămirilor „MUDAN”, organizată în luna aprilie 2008 de către Comisie, cu sprijinul autorităților vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene, s-a axat asupra coletelor poștale provenite din China și a condus la confiscarea a 1 300 000 de țigări.

În plus, în vederea coordonării și sprijinirii operațiunilor comune vamale de toate tipurile, inclusiv contrafacerea, a fost pusă la dispoziția statelor membre o Unitate de coordonare operațională permanentă, în cadrul Oficiului European Antifraudă (OLAF), din Bruxelles. Această infrastructură, care a fost folosită, în special, pentru operațiunile „FAKE” și „DIABOLO”, permite garantarea unei coordonări în timp real a fluxului de informații operaționale din timpul activităților comunitare și internaționale de mare anvergură.

*
* *

⁽¹⁹⁾ (Brunei, Burma/Myanmar, China, Cambodgia, Indonezia, Japonia, Coreea de Sud, Malaezia, Laos, Filipine, Singapore, Tailanda și Vietnam).

Întrebarea nr. 65 adresată de Nils Lundgren (H-1050/08)**Subiect: Spre o politică de apărare a UE**

Comisia a propus ca un nou regim de acordare a licențelor de transfer al produselor din domeniul apărării să înlocuiască cele 27 de regimuri naționale actuale COM(2007) 0765. În opinia Comisiei, diferențele actuale dintre sistemele statelor membre constituie „un obstacol major în calea instituirii unei piețe europene a echipamentelor de apărare”.

În timpul lucrărilor pregătitoare privind propunerea de directivă, Comisia a examinat posibilitatea de a crea o zonă fără licențe și de a lăsa în sarcina UE activitatea de acordare a licențelor de transfer al produselor din domeniul apărării. Această idee a fost însă abandonată „din cauza absenței unei politici externe comune” și a „insuficienței integrării politice a statelor membre”.

Consideră Comisia că ar fi posibilă crearea în cadrul UE a unei zone fără licențe pentru transferul produselor din domeniul apărării, dacă Tratatul de la Lisabona ar intra în vigoare? Consideră Comisia că este de dorit să existe o astfel de zonă?

Răspuns

(RO) Produsele din domeniul apărării acoperă un spectru larg de bunuri și servicii militare, care variază de la componente mai puțin sensibile și arme ușoare până la sisteme de armament complexe, cum ar fi avioanele de luptă sau navele de război, precum și materiale deosebit de sensibile, precum echipamente nucleare, chimice și biologice.

În prezent, statele membre pot invoca restricții de circulație a produselor din domeniul apărării în cadrul pieței interne, în baza articolului 30 din Tratatul CE. Acest articol permite anumite interdicții sau restricții asupra liberei circulații a bunurilor între statele membre, justificate, printre altele, de rațiuni de ordine publică sau de siguranță publică și de protecția sănătății și vieții persoanelor, cu condiția ca astfel de interdicții sau restricții să respecte testul proporționalității. Acest articol nu este modificat prin Tratatul de la Lisabona. Două cauze joacă un rol deosebit de important în acest context:

1. Statele membre doresc să se asigure că astfel de materiale nu ajung, în cele din urmă, în posesia unor persoane ostile sau a unor state ratate. Reducerea amenințării terorismului și a riscurilor proliferării armelor de distrugere în masă reprezintă o preocupare esențială a tuturor statelor membre.

2. Statele membre doresc, de asemenea, să se asigure că echipamentele de apărare nu sunt folosite de infractori pe teritoriul Uniunii Europene. Prevenirea infracțiunilor săvârșite cu violență și a terorismului în cadrul Uniunii Europene necesită un control strict cu privire la circulația a numeroase tipuri de produse din domeniul apărării.

În plus, articolul 296 din Tratatul CE poate, de asemenea, permite statelor membre, în anumite condiții, să adopte măsurile pe care le consideră necesare în vederea protejării intereselor fundamentale legate de securitatea acestora și care au legătură cu producția de sau comerțul cu arme, muniții și material de război. Nici acest articol nu este modificat prin Tratatul de la Lisabona.

Prin urmare, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu afectează posibilitatea statelor membre de a introduce restricții justificate prin rațiuni de siguranță publică. Propunerea de directivă de simplificare a termenilor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității, votată de Parlament la 16 decembrie 2008, constituie totuși un pas important spre o piață internă mai bine integrată a produselor din domeniul apărării, fără a compromite preocupările legate de securitatea națională.

Deși Comisia nu a prevăzut posibilitatea pentru UE de a acorda ea însăși licențe de transfer al produselor din domeniul apărării, directiva adoptată conține trei dispoziții importante, care ar trebui să elimine în mod progresiv sau să reducă în mod substanțial condițiile de acordare a licențelor:

– Directiva permite statelor membre să scutească transferurile de produse din domeniul apărării de obligația privind autorizarea prealabilă în câteva cazuri, de exemplu, atunci când furnizorul sau destinatarul este un organism guvernamental sau o parte a forțelor armate;

– Directiva conține o clauză evolutivă, prin care alte transferuri ale produselor din domeniul apărării pot fi scutite de obligația privind autorizarea prealabilă, de exemplu în cazul în care transferul are loc în condiții care nu afectează ordinea sau siguranța publică;

– Sistemul licențelor generale de transfer prevăzut de directivă nu reprezintă o licență individuală, ci o autorizație generală acordată furnizorilor care respectă termenii și condițiile anexate licenței, de a efectua transferuri de produse din domeniul apărării menționate în licență către o categorie sau categorii de beneficiari dintr-un alt stat membru.

Directiva va elimina multe formalități administrative inutile, permițând, în același timp, statelor membre să efectueze controalele necesare pentru a preveni răspândirea pe scară largă a echipamentelor de apărare și riscul de deviere.

Comisia va revizui funcționarea directivei și va prezenta Parlamentului și Consiliului un raport în care va analiza dacă și în ce măsură au fost atinse obiectivele Directivei cu privire la funcționarea pieței interne.

*
* *

Întrebarea nr. 66 adresată de James Nicholson (H-1063/08)

Subiect: Originea produsului/ etichetarea produselor alimentare

În lumina evenimentelor recente care au afectat industria cărnii de porc și pentru a îmbunătăți situația actuală, care lasă foarte mult de dorit, va prezenta acum Comisia propuneri privind etichetarea clară a produselor alimentare cu „țara de origine”, astfel încât consumatorii să poată face alegeri clare și informate?

Răspuns

(RO) Principiul fundamental al legislației alimentare a Uniunii Europene (UE) este acela că toate produsele alimentare și hrana pentru animale introduse legal pe piața UE trebuie să fie sigure, indiferent de unde provin. În legislația comunitară a fost introdusă o gamă largă de măsuri, pentru a asigura securitatea alimentară și a facilita retragerea de pe piață a alimentelor/hranei pentru animale nesigure.

În conformitate cu Regulamentul privind legislația generală în domeniul alimentar⁽²⁰⁾, trasabilitatea pe teritoriul UE este obligatorie pentru operatorii din sectorul alimentar în toate etapele lanțului alimentar, începând de la importator și până la nivelul pieței de vânzare cu amănuntul. Acest lucru înseamnă că operatorii din domeniul alimentar trebuie să aibă implementate sisteme și proceduri de identificare a operatorilor din sectorul alimentar de la care au primit și cărora le-au livrat produse.

În ceea ce privește, în special, produsele de origine animală, inclusiv cele provenind din afara Comunității, legislația în domeniul igienei alimentare consolidează și mai mult normele de trasabilitate a produselor de origine animală care intră sub incidența Regulamentului 853/2004⁽²¹⁾, solicitând aplicarea pe aceste produse a unei mărci de sănătate sau a unei mărci de identificare.

Comisia nu este de acord cu afirmația conform căreia sistemul este neadecvat. Recentul incident legat de contaminarea cu dioxine a cărnii de porc și de vită din Irlanda a demonstrat că sistemul de trasabilitate a produselor alimentare de origine animală s-a îmbunătățit semnificativ, în comparație cu incidente similare din trecut. De îndată ce contaminarea a fost descoperită, carnea de porc și de vită potențial contaminată provenită din Irlanda a fost retrasă de pe piață în 25 de state membre și în 12 țări terțe, într-o perioadă foarte scurtă de timp, grație sistemelor de trasabilitate existente. Retragerea rapidă de pe piață a cărnii eventual contaminate constituie cheia protejării sănătății publice și a menținerii încrederii consumatorului.

În ceea ce privește indicarea obligatorie pe etichetă a originii tuturor produselor alimentare, în general, trebuie subliniat faptul că menționarea pe etichetă a originii nu reprezintă un instrument care contribuie la asigurarea siguranței alimentare. Comisia consideră menționarea pe etichetă a originii ca fiind, în primul rând, un instrument de informare a consumatorului, în special cu privire la caracteristicile și, după caz, cu privire la calitatea alimentelor.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002).

⁽²¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.04.2004). Versiunea rectificată în JO L 226, 25.6.2004).

Menționarea pe etichetă a originii este prevăzută în cazurile în care consumatorii ar putea fi induși în eroare cu privire la originea sau proveniența produselor alimentare, ca urmare a aplicării unor norme specifice, cum sunt cele privind fructele și legumele, carnea de vită, vinurile, mierea și peștele. În plus, trebuie să existe o indicație de origine pe carnea de pui importată iar, începând cu 1 iulie 2010, originea produselor alimentare preambalate etichetate ca fiind produse ecologice trebuie indicată pe un produs din UE (și pe produsele importate, în cazul în care se folosește sigla Comunității).

Recenta propunere a Comisiei de regulament al Parlamentului și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare⁽²²⁾ nu extinde numărul de articole cărora li se aplică menționarea obligatorie pe etichetă a originii, însă prevede norme care să garanteze că indicațiile de origine voluntare se bazează pe aceleași criterii.

În special, în ceea ce privește carnea diferită de cea de vită și de vițel, proiectul de regulament prevede că indicațiile de origine voluntare trebuie să furnizeze informații despre diversele locuri de naștere, creștere și sacrificare a animalului, în cazul în care acesta nu a fost născut, crescut și sacrificat în aceeași țară sau în același loc.

Comisia este desigur conștientă de faptul că această chestiune a dat naștere la dezbateri suplimentare. În Cartea Verde privind calitatea produselor agricole⁽²³⁾, Comisia a adresat, în mod special, întrebarea dacă o indicare obligatorie a locului de producție a produselor primare, precum „UE” sau „non-UE”, ar putea fi utilă pentru a asigura realizarea unei legături mai bune între materia primă agricolă și produsul final. Cartea Verde a fost deschisă pentru răspunsuri din partea părților interesate și a publicului. Consultarea s-a încheiat la 31.12.2008.

*
* *

Întrebarea nr. 67 adresată de Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Subiect: Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și fondurile secrete ale companiei Siemens

Ancheta judiciară desfășurată la compania Siemens s-a finalizat cu recunoașterea existenței unor fonduri secrete, folosite pentru a mitui partide politice și persoane aflate în funcții de răspundere. Cu toate acestea, datorită termenului scurt de prescripție, infracțiunile s-au prescris și politicienii implicați au rămas nepedepsiți. Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, semnată (15 septembrie 2005) și ratificată (25 septembrie 2008) de Comunitatea Europeană, reprezintă un alt instrument care poate fi folosit pentru desfășurarea unei investigații extinse în cazul Siemens și pentru identificarea vinovaților, în special articolul 29 al acesteia, privind „Normele de prescripție” și articolul 30 privind „Urmărirea penală, judecata și sancțiunile”.

Având în vedere faptul că această companie, în colaborare cu alte companii, a realizat proiecte cofinanțate din fonduri comunitare, va preciza Comisia care sunt statele membre părți la convenția menționată mai sus? Va recomanda Comisia statelor membre să-și alinieze legislația națională la această convenție și, în special, la articolul 29 al acesteia, care prevede un termen lung de prescripție? Ce măsuri va lua aceasta pentru a se asigura că va fi efectuată o investigație completă și că părțile vinovate vor fi identificate în acest caz?

Răspuns

(RO) Potrivit site-ului Organizației Națiunilor Unite (ONU), în afară de Comunitățile Europene, au mai semnat și ratificat Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) Austria, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Finlanda, Franța, Grecia, Ungaria, Lituania, Luxemburg, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Spania, Suedia și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. Italia, Irlanda, Germania, Republica Cehă și Cipru au semnat Convenția UNCAC, dar încă nu au ratificat-o.

Corupția reprezintă o amenințare majoră la adresa societății și nimeni nu poate spune că nouă nu ni se va întâmpla acest lucru. Poziția Comisiei a fost întotdeauna de a invita statele membre să semneze, să ratifice și să pună în aplicare Convențiile Organizației Națiunilor Unite și alte instrumente internaționale care contribuie la lupta împotriva corupției.

⁽²²⁾ COM(2008) 40 final

⁽²³⁾ COM(2008) 641

În ceea ce privește desfășurarea investigației în cazul prezentat de Onorabilul Membru, Comisia îl invită pe Onorabilul Membru să consulte răspunsul Comisiei la întrebarea orală adresată de acesta, H-0746/08, în care sunt prezentate în detaliu rolurile pe care le au în acest caz serviciile Comisiei, inclusiv Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și statele membre. În acest sens, Comisia reamintește că, în legătură cu acuzațiile privind existența posibilă a corupției în statele membre, este responsabilitatea autorităților competente ale statului membru în cauză de a lua măsurile adecvate. Serviciile Comisiei, inclusiv OLAF, sunt gata să sprijine autoritățile naționale, în cazul în care o astfel de asistență este considerată necesară și posibilă în temeiul legislației UE, în special, dacă este vorba despre fonduri ale UE.

*
* *

Întrebarea nr. 68 adresată de Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Subiect: Mortalitatea infantilă în statele membre ale UE

Conform constatărilor EURO-PERISTAT, publicate în 2008, rata mortalității infantile (moartea survenită în timpul primelor 27 de zile după naștere) în statele membre ale UE este de aproximativ 0,2% în Cipru și Suedia, ajungând la 0.57% în Letonia. În plus, procentul copiilor sub greutatea normală pare să varieze în funcție de localizarea geografică a țării respective, numărul de nou născuți care cântăresc mai puțin de 2,5 kilograme fiind mai mare în țările din sudul și estul Europei.

Cum răspunde Comisia la aceste cifre? Ce măsuri va lua aceasta în vederea eliminării problemei mortalității infantile în lumea occidentală a secolului 21, în special în Europa, care se confruntă cu probleme demografice grave?

Răspuns

(RO) Comisia se bucură că a sprijinit întocmirea acestui raport, care completează datele cu privire la mortalitatea infantilă (inclusiv cea perinatală, fetală târzie și neonatală), care sunt colectate anual de Eurostat. Acesta oferă un punct de referință, care poate ghida acțiunile statelor membre. După cum se arată și în întrebare, raportul ilustrează variații semnificative în cadrul Uniunii Europene.

În ceea ce privește măsurile care urmează să fie luate, în conformitate cu articolul 152 din Tratat, în domeniul sănătății, principala responsabilitate revine statelor membre. Prin urmare, revine, în primul rând, fiecărui stat membru obligația de a examina problemele identificate de acest raport în ceea ce îl privește și de a adopta măsuri corespunzătoare.

Cu toate acestea, abordarea inegalităților în domeniul sănătății reprezintă unul dintre obiectivele Strategiei privind sănătatea a Uniunii Europene. Comisia intenționează să publice o comunicare cu privire la abordarea inegalităților în domeniul sănătății la o dată ulterioară în 2009.

Comisia a luat deja măsuri în acest domeniu. De exemplu, Comisia a sprijinit statele membre în acțiunile lor menite să reducă comportamentele de risc legate de mortalitatea perinatală și infantilă în rândul populației acestora. Acestea includ informarea femeilor cu privire la riscurile asociate cu fumatul și consumul de băuturi alcoolice în timpul sarcinii.

De asemenea, Comisia susține progresele înregistrate la nivelul sistemelor de sănătate, prin intermediul investițiilor finanțate din Fonduri Structurale, și prin efectuarea de cercetări privind tehnologii și tehnici medicale mai bune în cadrul programelor-cadru pentru cercetare.

Comisia va continua, de asemenea, să furnizeze acest gen de informații comparabile referitoare la sănătate și comportamentul legat de sănătate al populației, precum și referitoare la boli și la sistemele de sănătate. După cum demonstrează acest raport PERISTAT, astfel de informații permit realizarea unor analize comparative în Europa și ajută la promovarea unor măsuri concrete în statele membre destinate să contribuie la răspândirea de bune practici pe teritoriul Uniunii Europene.

*
* *

Întrebarea nr. 69 adresată de Saïd El Khadraoui (H-0006/09)**Subiect: Aplicarea Regulamentului (CE) nr. 261/2004 privind drepturile persoanelor care călătoresc cu avionul**

Începând cu 2004 există dispoziții legislative, sub forma Regulamentului (CE) nr. 261/2004⁽²⁴⁾, care reglementează drepturile persoanelor care călătoresc cu avionul în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor.

În 2007, Comisia a recunoscut că sunt necesare inițiative suplimentare pentru a îmbunătăți aplicarea practică a acestui regulament și a solicitat, prin urmare, consultări cu autoritățile naționale de transport aerian și cu părțile interesate. În momentul respectiv s-a decis că, atunci când va fi necesar, se vor da mai întâi avertismente, iar apoi vor fi inițiate proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care au aplicat în mod greșit sau neadecvat normele privind drepturile pasagerilor.

Câte plângeri din partea persoanelor care călătoresc cu avionul au primit statele membre și Comisia de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 261/2004? Care a fost natura acestor plângeri? Ce măsuri s-au luat ca urmare a acestor plângeri? Numărul plângerilor a crescut sau a scăzut, și pot fi observate tendințe legate de natura și numărul plângerilor?

Ce inițiative a luat de atunci Comisia pentru a îmbunătăți aplicarea practică a Regulamentului (CE) nr. 853/2004? Câte proceduri privind încălcarea dreptului comunitar au fost inițiate de atunci împotriva unor state membre și/sau companii de transport aerian?

Intenționează Comisia să adopte măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți aplicarea regulamentului? Există planuri privind noi inițiative legislative în vederea îmbunătățirii regulamentului existent?

Răspuns

(RO) 1. Comisia și statele membre nu au nicio obligație legală de a menține statistici sau de a întocmi rapoarte cu privire la aplicarea Regulamentului 261/2004. Prin urmare, Comisia nu deține informații cu privire la numărul plângerilor primite de autoritățile naționale de punere în aplicare în perioada menționată de Onorabilul Membru al Parlamentului European.

Cu toate acestea, în exercitarea atribuțiilor sale de monitorizare a punerii corecte în aplicare a legislației comunitare, Comisia a făcut referire la numărul de plângeri primite în perioada 2005-2006, în comunicarea sa din 4 aprilie 2007⁽²⁵⁾, [pagina 5 a SEC(2007) 0426]. Mai mult, Centrele europene ale consumatorilor (ECC), care sunt cofinanțate de statele membre și de Comisie, au elaborat, de asemenea, două rapoarte, pe baza plângerilor pe care le-au primit în 2005 și 2006. Aceste plângeri priveau doar cazuri transfrontaliere (prin urmare, nu zboruri naționale) și probleme legate de bagaje, care nu intră sub incidența Regulamentului privind drepturile persoanelor care călătoresc cu avionul. Aceste rapoarte sunt disponibile, atât pe pagina web a Comisiei, cât și pe oricare dintre paginile web ale ECC.

În plus, Comisia a trimis autorităților naționale competente, în noiembrie 2008, un chestionar cu data limită 15 ianuarie, prin care solicita informații relevante, inclusiv cu privire la soluționarea plângerilor legate de aplicarea Regulamentului (CE) nr. 261/2004, primite în perioada 2007-2008. Răspunsurile la chestionare sunt în prezent traduse și analizate de serviciile Comisiei. Comisia intenționează să trimită în curând o scrisoare similară asociațiilor companiilor de transport aerian. Serviciile Comisiei vor sintetiza și analiza toate datele disponibile și vor informa Parlamentul cu privire la rezultatul acestui exercițiu în cel de-al doilea semestru al anului 2009, așa cum s-a întâmplat și în 2007. ECC și-au planificat să publice, în 2009, al treilea raport cu privire la plângerile pe care le-au primit în perioada 2007-2008.

2. În conformitate cu articolul 16 din regulament, statele membre sunt responsabile cu punerea în aplicare și, prin urmare, acestea trebuie să acționeze împotriva companiilor de transport aerian care nu aplică în totalitate regulamentul. Comisia poate doar să inițieze proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu-și respectă obligațiile privind punerea în aplicare.

(24) JO L 46, 17.2.2004, p. 1

(25) COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 privind punerea în aplicare și rezultatele regulamentului menționat anterior de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (COM(2007) 0168 și SEC(2007)0426)

În comunicarea sa din 2007, Comisia a considerat că era necesară o perioadă de stabilitate, pentru a permite autorităților naționale de punere în aplicare (ANP), companiilor de transport aerian, statelor membre și Comisiei însăși să procedeze la o aplicare practică, consistentă și armonizată a regulamentului. În urma comunicării, Comisia a reunit în 2007 toate părțile interesate (respectiv, asociațiile companiilor de transport aerian și autoritățile naționale de punere în aplicare) cu scopul de a elabora un set de documente care să îmbunătățească aplicarea și respectarea regulamentului. Toate aceste documente sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei ⁽²⁶⁾. Anul 2008 ne-a oferit perioada de stabilitate necesară, care a permis tuturor părților interesate să implementeze toate procedurile și mecanismele convenite în 2007.

Întrucât toate autoritățile naționale de punere în aplicare (ANP) s-au angajat pe deplin în această abordare voluntară și au început să-și îmbunătățească metodele de punere în aplicare, pe parcursul perioadei de stabilitate, respectiv în 2007-2008, nu au fost inițiate proceduri privind încălcarea dreptului comunitar.

Reuniunea care a avut loc la Bruxelles la 2 decembrie și care a reunit din nou toate părțile interesate, a încheiat perioada de stabilitate și a inițiat noua fază de evaluare, în care Comisia va analiza dacă și de ce s-ar putea ca Regulamentul 261/2004 să nu fie încă respectat în mod corespunzător și va adopta măsurile necesare.

În luna ianuarie 2009, Comisia urma să inițieze contacte în trei dosare, cu două state membre, în cadrul sistemului „pilot al UE” pentru soluționarea problemelor, două privind lipsa de acțiune din partea autorității naționale de punere în aplicare (ANP) din Italia, iar una referitoare la lipsa de acțiune din partea autorității naționale de punere în aplicare (ANP) din Spania. Sub rezerva răspunsurilor din partea autorităților naționale competente în aceste cazuri, Comisia ar putea iniția împotriva acestora proceduri privind încălcarea dreptului comunitar. În al doilea rând, în următoarele săptămâni serviciile Comisiei vor trimite câtorva state membre o scrisoare prin care vor solicita informații suplimentare privind felul în care acestea pun în aplicare regulamentul în ceea ce privește operatorii străini de transport aerian. În cazul în care informațiile oferite de aceste state membre nu vor fi satisfăcătoare, Comisia va iniția proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva acestora în 2009.

3. Întrucât numai un număr mic de pasageri, care nu sunt mulțumiți de răspunsurile companiei de transport aerian sau ale autorității naționale de punere în aplicare (ANP), se adresează în scris Comisiei, Comisia consideră că aceste plângeri nu pot fi reprezentative pentru situația generală din Europa. Cu toate acestea, aceste plângeri îi sunt foarte utile Comisiei pentru monitorizarea modului în care regulamentul este aplicat, în realitate, de către statele membre și operatorii de transport aerian, precum și pentru a acționa, în consecință, ori de câte ori este necesar.

Comisia trimite autorității naționale de punere în aplicare competente toate scrisorile pasagerilor care conțin informații ce sugerează nerespectarea de către compania de transport aerian a obligațiilor care îi revin în temeiul regulamentului. Comisia urmărește, împreună cu autoritățile naționale de punere în aplicare (ANP), activitatea acestora în aceste cazuri și îi informează periodic pe pasagerii care solicită acest lucru.

Comisia încurajează autoritățile naționale de punere în aplicare (ANP) să colaboreze și să facă schimb reciproc de informații, pentru a asigura o punere în aplicare mai omogenă a regulamentului. În acest scop, Comisia organizează reuniuni periodice cu autoritățile naționale de punere în aplicare (ANP). Ultima întâlnire a avut loc la 2 decembrie 2009, iar următoarea se va desfășura probabil în luna mai, sub forma unei întâlniri comune a rețelelor NEB-ECC-CPC. Problemele semnalate în plângerile pasagerilor sunt discutate în mod sistematic în timpul acestor întâlniri.

4. Numărul plângerilor primite de Comisie a scăzut din 2005 și s-a stabilizat la aproximativ 2 200 de scrisori și mesaje electronice (mail) în fiecare an, începând din 2007. Cele două tipuri de incidente menționate mai frecvent de pasageri sunt probleme legate de bagaje (Regulamentul 889/2002 de punere în aplicare a Convenției de la Montreal) și de întârzierea prelungită sau anularea unui zbor (Regulamentul 261/2004). În urma adoptării Regulamentului 261/2004, numărul cazurilor de suprarezervare și de declasare a scăzut în mod evident.

5. Comisia intenționează să prezinte Consiliului și Parlamentului un alt raport privind funcționarea și rezultatele Regulamentului 261/2004 în toamna anului 2009. Comunicarea, care urmează să fie adoptată de Comisie în al doilea semestru al acestui an, va examina cei 4 ani de funcționare a regulamentului, cu scopul de a evalua succesul pe care l-a înregistrat acesta în reducerea numărului de incidente și îmbunătățirea

(26) <http://apr.europa.eu>

protecției drepturilor persoanelor care călătoresc cu avionul. De asemenea, aceasta va comunica intențiile Comisiei cu privire la viitoarele măsuri legislative.

*
* *

Întrebarea nr. 70 adresată de Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Subiect: Difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar, declarat ilegal

Germania a interzis recent funcționarea postului de televiziune al-Manar TV pe teritoriul său. Ordinul de interdicție prevede că este ilegal pentru oricine să coopereze cu al-Manar TV. Această interdicție urmează celor impuse asupra al-Manar TV privind difuzarea de programe în Franța, Spania și Olanda, ca urmare a încălcării de către postul de televiziune a legislației europene în domeniul audiovizualului.

În conformitate cu ordinul de interdicție, emis la 1 noiembrie de Ministerul Federal de Interne al Germaniei, „scopul și activitatea postului de televiziune al-Manar este de a sprijini, a milita în favoarea și a face apel la folosirea violenței ca mijloc de atingere a unor obiective politice și religioase”. Ordinul de interdicție descrie, de asemenea, postul de televiziune al-Manar ca difuzând „apeluri la «martiraj» prin explozii sinucigașe” și menționează utilizarea de către al-Manar TV a unor versete din Coran pentru a justifica și promova violența.

A ridicat Comisia problema legată de difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar în Europa, prin intermediul Nilesat, cu ocazia reuniunii Comitetului de asociere UE-Egipt care a avut loc la 16 decembrie 2008? În cazul în care nu a făcut acest lucru, poate Comisia să explice de ce?

Răspuns

(RO) Comisia împărtășește preocuparea Onorabilului Membru față de faptul că o parte din materialele difuzate de al-Manar TV sunt echivalente cu incitare la ură.

Prima reuniune a Comitetului de asociere UE-Egipt din 16 decembrie 2008 a evaluat progresul înregistrat în direcția punerii în aplicare Acordului de asociere și a Planului comun de acțiune în cadrul Politicii europene de vecinătate. Printre alte subiecte înscrise pe ordinea de zi, Comitetul de asociere a discutat concluziile reuniunilor diferitelor sub-comitete, care au avut loc în cursul anului 2008; însă niciun subiect special nu a fost discutat în detaliu, deoarece acest lucru are loc în cadrul sub-comitetului competent.

Sub-comitetul pentru afaceri politice cu Egiptul reprezintă mecanismul competent să discute probleme legate de lupta împotriva rasismului, xenofobiei și intoleranței. Acest lucru include asumarea, în cadrul Planului de acțiune comun UE-Egipt, a acțiunii de „consolidare a rolului mass-media în combaterea xenofobiei și discriminării pe motiv de convingeri religioase sau cultură”, precum și a acțiunii de încurajare a mass-media „de a-și asuma propriile responsabilități în această privință”.

Prima reuniune a sub-comitetului pentru afaceri politice cu Egiptul din 2-3 iunie 2008 nu a abordat problema incitării la ură prin intermediul mass-media. În lumina altor numeroase evoluții urgente care trebuiau discutate, precum și a priorităților UE legate de acest dialog, se stabilise cu statele membre ca această problemă sa nu fie discutată în cadrul acestei prime întâlniri a sub-comitetului (a se vedea răspunsul Comisiei la întrebările adresate oral H-0480/08 și H-0491/08).

Comisia a ridicat problema difuzării programelor postului de televiziune al-Manar cu alte câteva ocazii: de exemplu, în urma unei intervenții a Comisiei în cadrul celei de-a doua întâlniri a subcomitetului UE-Liban cu privire la drepturile omului, guvernarea și democrație din 17 noiembrie 2008, guvernul libanez a declarat că nu a primit niciodată o plângere oficială împotriva al-Manar TV. În plus, problema a fost discutată în cadrul reuniunii Grupului de lucru al autorităților de reglementare a serviciilor media audiovizuale⁽²⁷⁾ din 4 iulie 2008. În cadrul reuniunii Comitetului de contact⁽²⁸⁾ din 16 decembrie 2008, Comisia a întrebat statele membre dacă există dovezi recente cu privire la faptul că postul de televiziune al-Manar continuă să incite

(27) Înființat prin Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/65/CE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale - JO L 332 din 18 decembrie 2007.

(28) Înființat prin Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/65/CE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale - JO L 332 din 18 decembrie 2007.

la ură iar, în caz afirmativ, în ce măsură ar lua în considerare înaintarea unei plângeri diplomatice către guvernul libanez (și informarea Comisiei cu privire la aceasta).

Comisia continuă să monitorizeze îndeaproape această problemă și poate să o ridice cu altă ocazie, în cadrul dialogurilor politice periodice ale Uniunii Europene cu Egiptul și Libanul sau în cadrul oricărei alte reuniuni.

*
* *

Întrebarea nr. 71 adresată de Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Subiect: Concurența loială și drepturile consumatorilor în sectorul transportului aerian în Comunitate

Obiectivul Directivei 2005/29/CE⁽²⁹⁾ este standardizarea legilor privind practicile comerciale neloiale în cadrul Comunității. Directiva vizează armonizarea măsurilor de combatere a practicilor de concurență neloială ale întreprinderilor față de consumatori. Comunicarea Comisiei COM(2007)0099 privind strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor 2007-2013 reafirmă obiectivele directivei.

Deși creșterea dinamică a pieței companiilor aeriene cu tarife reduse („low cost”) reprezintă o dezvoltare pozitivă, va comunica Comisia măsurile pe care le va adopta pentru a asigura că aceste companii aeriene furnizează informații exacte privind prețul călătoriilor?

Nu consideră Comisia că practica urmată de compania aeriană low-cost irlandeză de a încasa în mod sistematic tarife pentru bilete cumpărate online mult mai ridicate decât tarifele afișate inițial contrazice obiectivele directivei menționate anterior?

Răspuns

(RO) Comisia cunoaște problema stabilirii exacte și complete a prețurilor în sectorul transportului aerian și a luat măsuri pentru a se asigura că operatorii de transport aerian își vor îmbunătăți practicile. În septembrie 2007, Comisia a coordonat, împreună cu autoritățile naționale, o acțiune de control la nivelul UE care a vizat site-urile web care vând bilete de transport aerian, inclusiv site-urile web ale companiilor aeriene.

Au fost verificate peste 400 de site-uri web, iar rezultatele au indicat că aproximativ o treime înregistrau nereguli, informațiile înșelătoare privind prețurile fiind printre cele mai comune neregularități. Adesea, tarifele aeriene, afișate uneori ca fiind gratis, nu ar include taxele și cheltuielile și, prin urmare, prețul final solicitat ar fi substanțial mai mare decât prețul afișat. 60% dintre aceste neregularități au fost rectificate⁽³⁰⁾ în următoarele 13 luni. Restul de 40% urmează să fie investigate.

Directiva privind practicile comerciale neloiale⁽³¹⁾ obligă operatorii să furnizeze consumatorilor informațiile de care au nevoie, într-un mod oportun și clar, pentru a le permite acestora din urmă să facă o alegere informată. De asemenea, operatorii trebuie să furnizeze prețuri exacte, complete și finale, care includ taxele și alte cheltuieli, în cazul în care prețurile sunt afișate.

În conformitate cu directiva, chiar și în cazurile în care informațiile furnizate sunt corecte din punct de vedere tehnic, acestea vor fi considerate ca fiind înșelătoare dacă induc în eroare sau sunt susceptibile să inducă în eroare consumatorul mediu. În plus, lista neagră a directivei interzice descrierea înșelătoare a unui produs ca fiind gratis, dacă acest lucru nu este adevărat.

Mai exact, Regulamentul privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate⁽³²⁾, care a intrat în vigoare la 1 noiembrie 2008, obligă companiile aeriene să afișeze tarife aeriene complete. Acestea ar trebui să cuprindă speze, taxe de aeroport și alte cheltuieli previzibile.

⁽²⁹⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857

⁽³¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale).

⁽³²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare)

În luna noiembrie, împreună cu comisarul pentru transport, m-am întâlnit cu reprezentanții industriei aviatice cu scopul de a spori nivelul de conformitate al site-urilor lor web cu legislația europeană privind drepturile consumatorilor. S-a furnizat industriei o listă a elementelor de conformitate a site-urilor web și Comisia a informat reprezentanții industriei că un studiu independent va analiza, în primăvara aceasta, care sunt site-urile web care respectă lista în cauză.⁽³³⁾

*
* *

Întrebarea nr. 72 adresată de Georgios Toussas (H-0021/09)

Subiect: Deteriorarea navigației costiere (cabotaj maritim)

În conformitate cu unele date întemeiate furnizate de Direcția Generală pentru Concurență din Grecia, 14 companii maritime costiere, împreună cu Uniunea companiilor maritime costiere (UCMC), sunt acuzate, printre altele, de armonizarea politicii privind prețurile, de stabilirea orarelor, de fixarea indirectă a taxelor de transport și de coordonarea politicilor în cadrul UCMC, pentru a trasa rute spre insulele din Marea Egee și Dodecaneze, cu scopul de a crește profiturile liniilor de navigație maritimă. Cadrul legislativ elaborat în Grecia de către guvernele Nea Dimokratia și PASOK și în alte state membre, în temeiul Regulamentului CEE nr. 3577/92⁽³⁴⁾, a condus la o deteriorare generală a punctelor de transport maritim costier, provocând probleme grave lucrătorilor și locuitorilor de pe insule. Este inacceptabil ca, în condițiile în care acest mandat parlamentar se termină în curând, deși au trecut șapte ani de la publicarea ultimului raport privind cabotajul maritim [COM(2002)0203], Comisia să nu fi publicat încă un nou raport.

De ce nu a publicat Comisia un asemenea raport și când intenționează să facă acest lucru? Intenționează aceasta să abroge Regulamentul nr. 3577/92 care se opune intereselor lucrătorilor și a instituționalizat imunitatea deplină a armatorilor și cartelurilor din navigația costieră?

Răspuns

(RO) Comisia ia notă de preocupările exprimate de Onorabilul Membru cu privire la presupusele practici ale operatorilor de transport eleni, însă ar dori să sublinieze faptul că, începând de la 1 mai 2004⁽³⁵⁾, Comisia și autoritățile naționale pentru concurență („ANC”), precum și instanțele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene, partajează responsabilitatea pentru punerea în aplicare a normelor comunitare de concurență. Comisia are încredere că Autoritatea pentru concurență din Grecia va aplica legislația comunitară privind concurența, în cazul în care aceasta este aplicabilă în cazul de față. În acest caz, Autoritatea pentru concurență din Grecia este obligată să coopereze îndeaproape cu Comisia (articolul 11 din Regulamentul 1/2003).

Obiectivul Regulamentului privind cabotajul⁽³⁶⁾ este de a liberaliza serviciile de cabotaj maritim, asigurând libertatea de a presta aceste servicii pe teritoriul oricărui stat membru UE armatorilor comunitari care operează nave înregistrate într-un stat membru și arborează pavilionul acestui stat membru. Ar trebui notat faptul că regulamentul a liberalizat aceste servicii, cu respectarea nevoilor speciale de transport public spre/dinspre insule, oferind statelor membre posibilitatea de a alege dacă și în ce măsură ar trebui să se presteze un serviciu public.

Comisia monitorizează în mod strict aplicarea regulamentului privind cabotajul. În plus, în temeiul articolului 10 din regulament, Comisia are obligația de a prezenta Consiliului, din doi în doi ani, un raport privind aplicarea acestuia. După cum a remarcat Onorabilul Membru, ultimul (al patrulea) raport care acoperă perioada 1999-2000 a fost adoptat în 2002. În acord cu Consiliul⁽³⁷⁾, Comisia a decis să acopere cu cel de-al cincilea raport o perioadă mai lungă, pentru a analiza complet evoluția pieței cabotajului în cadrul Comunității, inclusiv în Grecia, care a fost ultima țară care a beneficiat de derogare. Comisia pregătește în prezent cel de-al

⁽³³⁾ IP/08/1857

⁽³⁴⁾ JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

⁽³⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽³⁶⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim), JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

⁽³⁷⁾ Concluziile Consiliului din 5.11.2002

cincilea raport. În cadrul acestui exercițiu, Comisia intenționează să consulte părțile interesate înainte de adoptarea raportului și, dacă este cazul, să prezinte propuneri suplimentare.

*
* *

Întrebarea nr. 73 adresată de Konstantinos Droutsas (H-0023/09)

Subiect: Impactul catastrofal al crizei comerciale asupra gospodăriilor agricole

Punerea în aplicare a normelor adoptate în urma evaluării intermediare a produselor individuale a condus la o prăbușire a prețurilor, astfel încât acestea au ajuns să nu mai acopere costurile de producție. De exemplu, prețul grâului dur a scăzut de la 0,50 euro pe kilogram în 2007 la 0,30 euro pe kilogram în 2008. Prețul bumbacului a scăzut de la 0,40 la 0,20 euro pe kilogram, iar prețul uleiului de măsline a scăzut de la 3,5 euro pe kilogram la 2,4 euro pe kilogram în decursul aceleiași perioade.

Având în vedere că aceste reduceri aruncă în pragul falimentului majoritatea gospodăriilor agricole din Grecia, are în vedere Comisia adoptarea unor măsuri pentru a atenua impactul catastrofal al crizei comerciale? În caz afirmativ, care sunt aceste măsuri?

Răspuns

(RO) După o creștere bruscă și rapidă la sfârșitul anului 2007 și începutul anului 2008, prețurile la multe mărfuri agricole au scăzut drastic, în principal din cauza puternicei dezvoltări a producției în 2008, la nivelul Uniunii Europene și la nivel mondial. Acum acestea au revenit la niveluri similare sau chiar inferioare celor existente înainte de creșterile bruște ale prețurilor. Mai mult, scăderea prețurilor a fost intensificată de sporirea agitației și a nesiguranței cu privire la perspectiva economică, precum și de turbulența generală din sistemul financiar global.

Prăbușirea prețurilor a antrenat o scădere a veniturilor în 2008 în multe state membre ale Uniunii Europene, deși prețurile mai ridicate ale factorilor de producție (în special, energie și îngrășăminte) au constituit, în realitate, principalul factor care a determinat scăderea venitului agricol. În Grecia, venitul agricol pe lucrător a scăzut cu 7% în termeni reali, în ciuda unei creșteri de 3% a valorii produselor agricole (care a rezultat dintr-o creștere de 4% a volumului producției și o scădere ușoară de 1% a prețurilor de producție).

În ciuda acestor tendințe nefavorabile ale prețurilor, venitul agricultorilor din Grecia, în 2008, a fost sprijinit, în mare măsură, prin acordarea de către Uniunea Europeană a plăților directe decuplate, care se plătesc indiferent de mediul predominant în ceea ce privește prețul pieței și care reprezintă aproximativ 40% din venitul factorilor din agricultură în Grecia. În plus, în încercarea de a contracara tendința actuală de scădere a prețurilor de pe piața agricolă, Comisia și-a adaptat recent mecanismele de gestionare a pieței în sectorul produselor lactate.

*
* *

Întrebarea nr. 74 adresată de Sajjad Karim (H-0026/09)

Subiect: Videoconferințe transfrontaliere

La 18 decembrie 2008, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind „e-Justice”, cu recomandări pentru Comisie. În ceea ce privește sistemul actual de colectare a probelor de natură penală în alte state membre, rezoluția afirmă că acesta încă se bazează pe instrumente greoaie și ineficiente oferite de asistența reciprocă în materie penală și că, după caz și doar dacă nu se aduc prejudicii situației juridice a persoanei care depune mărturie, utilizarea instrumentelor tehnologice, precum videoconferința, ar reprezenta un major pas major înainte spre obținerea de probe de la distanță.

Cu toate acestea nu sunt încă disponibile date statistice privind aplicarea practică a videoconferinței și se pare că videoconferința nu este încă exploatată la maximum.

Are în vedere Comisia adoptarea de măsuri specifice privind exploatarea pe deplin a videoconferinței, inclusiv furnizarea unei liste a țărilor și a locurilor concrete unde pot avea loc videoconferințe?

Este de acord Comisia că este necesar să se instituie garanții corespunzătoare pentru a se asigura protecția drepturilor cetățenilor și a integrității sistemelor juridice?

Va lua în considerare sau, eventual, va confirma Comisia dezavantajele videoconferinței?

Răspuns

(RO) 1. Comisia împărtășește viziunea conform căreia posibilitatea de a utiliza videoconferința pentru obținerea de dovezi în cauze transfrontaliere ar putea constitui o modalitate de a facilita procedurile pentru cetățenii implicați în aceste cauze.

Legislația europeană prevede deja posibilități și norme pentru utilizarea videoconferinței în cauze transfrontaliere:

Actul Consiliului din 29 mai 2000 de instituire, în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene

Regulamentul 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială

Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 28 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității

Regulamentul 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă

Regulamentul din 2001 permite unei instanțe dintr-un stat membru să solicite instanței dintr-un alt stat membru să obțină probe într-un alt stat membru. Regulamentul respectiv prevede utilizarea celor mai avansate mijloace tehnologice și privilegiază videoconferința. Pentru a susține punerea în aplicare a regulamentului în cauză, 50 000 de exemplare ale unui ghid practic privind regulamentul au fost distribuite la începutul anului 2007, în scopul de a sensibiliza magistrații cu privire la aceste dispoziții.

În materie penală, Convenția din 2000 prevede că statele membre acceptă solicitarea altui stat membru de a audia un martor sau un expert prin videoconferință, cu condiția ca utilizarea videoconferinței să nu contravină principiilor fundamentale ale legislației naționale și ca statele membre solicitate să dispună de mijloacele tehnice care permit efectuarea audierii.

Autoritatea judiciară a statului membru solicitat citează persoana în cauză în vederea înfățișării în instanță în conformitate cu legislația națională. Audierea are loc în prezența unui membru al autorității judiciare a statului membru solicitat. Persoana în cauză poate invoca dreptul de a nu depune mărturie în conformitate cu legea statului membru solicitat sau legea statului membru solicitant.

Aceste norme se aplică doar în ceea ce privește audierea martorilor și experților. Cu toate acestea, statele membre pot, de asemenea, accepta să aplice normele în ceea ce privește audierea persoanelor acuzate, în conformitate cu legislația națională și instrumentele internaționale relevante.

Acordul din 2003 privind asistența juridică reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii cuprinde, de asemenea, dispoziții privind utilizarea videoconferinței.

Rezoluția Parlamentului și Planul de acțiune al Consiliului privind e-justiția încurajează luarea în considerare a tuturor utilizărilor posibile ale instrumentelor de videoconferință în cauzele în instanță.

2. La 5 decembrie 2007, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea Regulamentului 1206/2001 al Consiliului⁽³⁸⁾. Pentru întocmirea acestui raport, s-a efectuat un studiu, care a fost publicat în luna martie 2007⁽³⁹⁾. Acesta a arătat că, în ceea ce privește utilizarea unei tehnologii de comunicație avansate în obținerea de probe,

62,2% din membrii profesiunilor juridice au indicat că aceasta a fost utilizată rareori,

17,7% au observat că aceasta a fost utilizată uneori și

4,2% au observat că aceasta a fost utilizată deseori.

Un procent de 24,3% dintre aceștia au considerat că utilizarea tehnologiilor de comunicație avansate prezintă interes pentru eficientizarea obținerii de probe, reducerea costurilor și reducerea semnificativă a termenelor.

⁽³⁸⁾ COM (2007) 769 final

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

Dezbaterile actuale în cadrul Grupului de lucru al Consiliului pentru e-justiție au evidențiat că, deși videoconferința nu este utilizată la scară largă, toate statele membre au depus recent eforturi care s-au materializat într-o dotare mult mai extinsă a instanțelor cu echipamentele necesare și un interes sporit pentru utilizarea instalațiilor de videoconferință în cauze transfrontaliere.

Un sondaj organizat de Consiliu a arătat că echipamentele instalate în diferite state membre respectă aceleași standarde tehnice internaționale. Cu toate acestea, aspecte organizaționale (precum, puncte de contact, faze de testare etc.) și juridice (înțelegerea suficientă a altui sistem juridic și a altei structuri juridice) pot constitui piedici sau blocaje în calea unei utilizări mai extinse a videoconferinței în cauze transfrontaliere.

3. Atlasul Rețelei Judiciare Europene (RJE) în materie civilă și comercială⁽⁴⁰⁾ cuprinde un anuar al instanțelor din toate statele membre. În cazul în care punctul de contact național al RJE a furnizat informațiile, este posibil să se identifice instanțele care sunt dotate cu echipamente de videoconferință și să se ia legătura cu acestea.

Viitorul portal european pentru „e-Justice”, a cărui prezentare este prevăzută la sfârșitul lunii decembrie 2009, va cuprinde informații mai detaliate cu privire la utilizarea videoconferinței și la locul în care sunt instalate echipamentele de videoconferință în instanțele judecătorești.

4. E-justiția europeană reprezintă o prioritate pentru Comisie. În cadrul discuțiilor purtate cu privire la utilizarea de echipamente IT în vederea sporirii eficienței în cauzele transfrontaliere, protecția drepturilor victimelor și ale părților constituie un element esențial. Organizarea și cadrul juridic al utilizării videoconferinței în cauze naționale este responsabilitatea statelor membre.

Cu toate acestea, Comisia salută toate observațiile și propunerile care au drept scop sporirea integrității sistemelor juridice și protecția drepturilor cetățenilor. Comisia are legături directe cu organizații europene și naționale ale specialiștilor în drept. În 2009, problema privind utilizarea videoconferinței în cauze transfrontaliere va fi dezbătută în cadrul unei reuniuni a Forumului privind justiția⁽⁴¹⁾. Obiectivul este stimularea schimburilor de experiențe și a discuțiilor privind utilizarea optimă a acestui instrument.

5. Este necesar să se evalueze, în mod corespunzător, beneficiile și potențialele consecințe negative ale utilizării videoconferinței în cauze transfrontaliere. Este esențial să se asigure respectarea deplină a drepturilor cetățenilor, să se garanteze că munca membrilor profesiunilor juridice nu este afectată în mod negativ și să se țină seama în mod adecvat de nevoile cetățenilor și ale membrilor profesiunilor juridice, atunci când se realizează adaptarea la un instrument.

De exemplu, în cauze transfrontaliere, procedura poate avea loc într-un context multilingv. Calitatea interpretării reprezintă astfel un aspect esențial, care trebuie luat în considerare în mod detaliat, atât pentru interpretarea la fața locului, cât și pentru interpretarea la distanță.

Comisia susține cercetarea cu privire la nevoile specifice ale interpretării în cadrul schimburilor prin videoconferință.

În vederea atingerii potențialului maxim oferit de videoconferință și a asigurării utilizării optime a acesteia, este necesar să se evalueze și să se promoveze cea mai bună practică, să se înțeleagă dificultățile și să se furnizeze răspunsuri practice. Poate fi necesar să se adopte legislație suplimentară într-o fază ulterioară, dar acest aspect nu constituie principalul obstacol în prezent.

*
* *

Întrebarea nr. 75 adresată de Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Subiect: Hărți care indică în mod corect „Euskal Herria”

În întrebarea sa P-6678/08, José Javier Pomés Ruiz, MPE, a contestat în mod impropriu corectitudinea termenului „Euskal Herria”. Articolul 1 din Statutul de autonomie a Țării Bascilor (Legea organică 3/1979) prevede: „Poporul basc sau Euskal Herria, ca o expresie a naționalității sale și pentru a dobândi autonomie, se constituie ca o comunitate autonomă în statul spaniol, sub denumirea de Euskadi sau Țara Bascilor, în conformitate cu constituția și cu prezentul statut, care reprezintă legea sa fundamentală.” În plus, articolul

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

2 din statut prevede că „(provinciile) Álava, Guipúzcoa, Vizcaya și Navarre au dreptul de a face parte din Comunitatea autonomă a Țării Bascilor”.

Prin urmare, ar trebui să fie clar că termenul „Euskal Herria” este recunoscut de legea organică, cu alte cuvinte, de către o autoritate juridică superioară, iar termenul include și Navarre.

Având în vedere cele menționate anterior, poate Comisia clarifica faptul că nu s-a comis nicio „eroare tehnică”, în ciuda afirmației din răspunsul comisarului Wallström la întrebare?

Răspuns

(RO) Hărțile Europei publicate de către Comisie în scopuri informative redau doar denumirile oficiale ale comunităților autonome și respectă diviziunea teritorială stabilită de statul membru.

*
* *

Întrebarea nr. 76 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0036/09)

Subiect: Progresele înregistrate în combaterea corupției în statele balcanice

În opinia Comisiei, ce progrese s-au înregistrat în combaterea corupției în statele balcanice candidate?

Răspuns

(RO) Combaterea corupției reprezintă una dintre problemele esențiale pe care Comisia le monitorizează îndeaproape și le promovează în ceea ce privește statele candidate și potențial candidate din Balcanii de Vest. Pentru a realiza acest lucru, Comisia cooperează strâns cu alte părți interesate majore, precum Consiliul European, instituții financiare internaționale, precum și organizații neguvernamentale (ONG-uri). În rapoartele noastre de activitate anuale, facem referire în detaliu la evoluțiile din acest domeniu. Lupta împotriva corupției constituie, de asemenea, un punct de reper esențial pentru dialogul privind liberalizarea vizelor.

În general, în ciuda eforturilor considerabile depuse în unele țări, corupția rămâne o problemă gravă în cea mai mare parte a Balcanilor de Vest. În special, ratele de condamnare pentru cazuri de corupție sunt de obicei scăzute, ceea ce conduce la acuzații de corupție în cadrul sistemului judiciar. Finanțarea partidelor politice, privatizarea și achizițiile publice sunt domeniile cele mai vulnerabile la corupție, dar sunt afectate și alte sectoare, precum educația și sănătatea.

În ceea ce privește statele candidate, s-au înregistrat unele progrese suplimentare:

În Croația, s-a instituit, în mare măsură, cadrul juridic pentru combaterea corupției, iar Oficiul pentru lupta împotriva corupției și a crimei organizate (USKOK) continuă să-și intensifice activitatea. Cu toate acestea, corupția rămâne un fenomen larg răspândit. Sunt necesare eforturi suplimentare pentru abordarea și urmărirea penală a corupției la nivel înalt, precum și a corupției din domeniul achizițiilor publice. Lipsește cultura responsabilității politice.

Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a înregistrat unele progrese în punerea în aplicare a politicii anticorupție și și-a îmbunătățit unele legi anticorupție. Cu toate acestea, sistemul juridic fragmentat care a rezultat din numărul mare de acte legislative continuă să îngreuneze punerea în aplicare și monitorizarea. În general, corupția rămâne o problemă deosebit de gravă. Este necesar să se depună eforturi suplimentare în ceea ce privește punerea în aplicare a dispozițiilor privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale.

În ceea ce privește potențialele state candidate, situația se prezintă după cum urmează:

În Albania, progresele realizate în lupta împotriva corupției rămân lente. În octombrie 2008, a fost adoptată o nouă strategie anticorupție pentru perioada 2007-2013, împreună cu un plan de acțiune. Trebuie să se înceapă punerea în aplicare a acesteia, iar mecanismele de monitorizare urmează să fie evaluate. În Albania, corupția rămâne o problemă deosebit de gravă.

Bosnia și Herțegovina realizează, de asemenea, progrese într-un ritm anevoios. Cu ocazia întâlnirilor cu liderii politici ai acestei țări, Comisia a subliniat necesitatea de a demonstra voință politică și de a lua măsuri ferme în vederea combaterii corupției. Țara trebuie să-și îmbunătățească legislația anticorupție și să consolideze investigarea și urmărirea penală.

În Muntenegru, s-au intensificat eforturile în ceea ce privește monitorizarea, sensibilizarea și adoptarea cadrului juridic necesar pentru combaterea corupției. Cu toate acestea, corupția rămâne în continuare o problemă gravă și larg răspândită, cu rezultate limitate în ceea ce privește conformitatea urmăririi penale și a condamnărilor.

Serbia a înregistrat unele progrese în lupta împotriva corupției și în elaborarea unei politici anticorupție cuprinzătoare. Cadrul legislativ a fost îmbunătățit și s-au instituit departamente specializate în cadrul instanțelor judecătorești și a birourilor de urmărire penală. Cu toate acestea, rezultatele practice înregistrate, până în prezent, în ceea ce privește lupta împotriva corupției au fost limitate, iar corupția continuă să fie larg răspândită și să reprezinte o problemă serioasă în Serbia.

În cazul provinciei Kosovo, în temeiul Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (UNSCR) 1244/99, corupția este în continuare larg răspândită și reprezintă o problemă majoră. Acest lucru se datorează insuficienței legislației și a măsurilor de punere în aplicare, precum și lipsei unei determinări politice clare și deficienței sistemului judiciar.

*

* *